

خزمه تکاره کهی مه حوی

خزمه تکاره کهی مه حوی

گیرانه و هی چوار سائی به یه که و ه بوونی ئاسیا و سامی له زانکودا

خزمه تکاره کھی مه حوی

گیزانه وهی چوار سالی به یه که وه بوونی ئاسیا و سامی له زانکودا

شه وکته شیخ بزینی

چایی دووه م

۲۰۲۲ - هه ولتر

خزمه تکاره کهی مه حوی

ناوی کتیب؛ خزمه تکاره کهی مه حوی.

ناوی نووسهر؛ شه و کهت شیخ بزینی.

دیزانی بهرگ؛ نیاز ئیسماعیل.

بابهت؛ رۆمان.

نۆرهی چاپ؛ دووهم - ۲۰۲۲.

تیراژ؛ ۵۰۰ دانه.

نرخ؛ ۵ ههزار دینار.

له بهرپۆه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان له ههریمی کوردستان

ژماره‌ی سپاردنی (۳۹۱) سی سالی (۲۰۲۱) سی پیدراوه.

پیشکەشه به:

● ئەو کەسە هات؛ شین نه بوو، له گەڵ من شین بوو و شینی کرد. له گەڵ من چاوه پروان بوو و ئازاری چاوه پروانی چهشت.

فریشته.

سوپاسنامه:

ئهمه‌ی به‌رده‌ست کتیبیک نه‌بوو، چیرۆکیکی ساده‌بوو، کۆمه‌لیک نووسراو بوون له کاتی جیا‌جیادا به‌پیتی ئاره‌زوو نووسران، به‌لام کۆمه‌لیک ئازیز ده‌ستیانگرتم و هانیاندام به‌وه‌ی بیکهم به‌م کتیبه‌ی به‌رده‌ستی تۆ. به‌تایه‌ت:

- شاعیر و برای گه‌وره‌م (ئاسۆ مالیک)، که به ره‌خنه و سه‌رنج و تیبینییه‌کانی دوای بینینی کتیبه‌که، وایکرد شتیکی جوانتر بیته‌بوون، ئه‌وه‌ی ئه‌و بۆی کردم هیچ که‌سی تر نه‌یکرد و نه‌یانده‌کرد، تا ئه‌به‌د خۆم به‌قه‌رزاری ده‌زانم، هیچ شتیکی وه‌کوو ئه‌وه‌خۆش و گرنگ نییه‌ بۆ که‌سیک کاتیکی پیوستیه‌کی هه‌یه، که‌سی دیت ده‌ستی ده‌گریت و یارمه‌تی ده‌دات، ئه‌ویش ئاوا ده‌ستی گرتم.

- خوشکی ئازیزم خاتوو (سارا ئازاد)، که هه‌ر له سه‌ره‌تاوه هه‌تا کۆتایی له‌گه‌لم بوو، به‌ئامۆژگاری و وته‌هاندانه‌کانی، به‌جۆریک له‌گه‌لم بوو: وه‌کوو بلیت یه‌که‌مین کتیبی خۆی له‌دایک ده‌بیت.

ئهمانه و چه‌ندان که‌سی تر، که ناکریت ناوی یه‌که‌به‌یه‌که‌یان بنووسم، به‌لام به‌دنیاییه‌وه‌چاکه‌یان له‌بیرناکه‌م و هه‌میشه‌ئوه‌م له‌بیرده‌بیت که له‌م کاته‌ی پیوستم بیان هه‌بوو، جیان نه‌هیشتم. وشه‌ی (سوپاس) له‌ئاست چاکه‌ی ئهم مرو‌فانه‌دا که‌مه. خۆش‌مه‌وین.

پێشهکی

بە ناوی خودای مەزن، سوپاس و ستایش بۆ میهر و رزق و رۆزیه کانی. سهلام و ستایش بۆ گیانی سهروهه ری مرۆفایه تی.

سوپاس بۆ خودای گهوره که یارمه تییده ربوو و ژیا نی پیداین هه تا ئەم کتیبه ی بهردهست هاته بوون. رۆژیک بیرم له وه ده کرده وه کتیبیکم هه بیته، به لام دواتر هه ر خۆم ده مگوت: چ خه یالکی پووچه، من و ئەم رۆژه! به لام له گه ل خودا هه یچ شتی که مه حال نیه. گه یشت ئەو رۆزه ی پیمو ابوو خه یالکی پووچه.

ئەم کتیبه نووسینه وه ی قوناغیکه له قوناغه کانی ژیا ن، که به شی هه ره زۆرمان پیندا تیبه رده بین، ئەویش قوناغی زانکۆیه. رووداوه کان له راستیه وه وه رگیراون و خه یال تیکه لیانووه و له گه ل یه که وه رۆشتوون. ده کریت ئەم کتیبه له دیدی خوینته ریک بۆ خوینته ریکی تر جیاواز بیته، ده کری بۆ خوینته ریک بیته دلخوازترین کتیبی و بۆ خوینته ریکی تری شتیکی ئاسایی و ساده بیته، خوینته ره کان هه میسه جیاوازن و دیدی هه مووان بۆ کتیبیک وه ک یه ک ناییت، خۆ هه ر ناشیبت هه موومان یه ک جۆر بیر کردنه وه مان هه بیته.

ده کریت هاوشیه ی ئەم رووداوانه له ژیا نی به شیکی زۆرماندا روویاندا بیته، چونکه له م مهمله که ته دا به شی زۆری زانکۆ کان هه مان شن، ئەوه ی به داویدا نه چن زانسته! هاورییه تی له سه ر بنه مای به رژه وه ندی و خۆشه و یستییه کی ناراست له ژیا نی هه مووماندا هه بووه، به تایبهت له قوناغی زانکۆ دا. رووداوه کان به ساده یی

خزمه تکاره کهی مه حوی

نووسراون، قولبوونه وهیه کی زوری تیدا نییه بو بابه ته کان، که خوینته زیاتر
حه زیبیده کات، به لام هه ندیکجار له وانیه نووسینیکی ساده زیاتر بیخته قوولایی
دلّه وه. له وانیه له هه ندیک شوین پرسیارت بو دروستبیت، به لام زور ناوه ستیت
وه لامی پرسیاره کهت ده سنده که ویت. جا له لاپه ره ی دواتر بیت، یان به بی ئاگاداری
خوت ئاوه زت وه لامیده داته وه.

هیوادارم به رووداوه کان و وشه کان جوانییه کم به توی خوینته ری ئازیز دابیت،
چونکه ئەم کاته به نرخه ی خوت بو ئەم کتیبه ته رخا نکر دووه. به هیوای رازیبوون
لیی.

بو بوونی هه که موکورییه ک بیورن و ئەگه توانیتان هه له کانم به خوم
بلینه وه، بوم چاکبکه ن سوپاسگوزارده ب. دلنیا بن هه له کان بهم شیوه یه چاکده بنه وه،
نه ک بچن له لای هه مووان باسیبکه ن و بیلین جگه له من.
ریز و خوشه ویستیم.

شه وکته شیخ بزینی

۲۰۲۱/۲/۲۵

پینج شه ممه

گوندی گاینج/هه ولیر.

بۆچی دوا ی مه رگی سامی ئەم نووسراوه ؟

سامی هەر ناویک بوو ده ژیا، سامی رۆیشت، به لام چیرۆکه کانی ماونه ته وه. خۆی رۆیشت، ناوه کە ی رۆیشت، وینه یه ک له دوا ی به چینه ما. ئاخر رۆژیک که سیک نهیده بینی سامی وینه یه ک بگریت و هه لیبگریت، هه تا دوا ی رۆیشتنی ئازیزیکی به سه یرکردنی بگری، یان ئاگری ناخی پێ کپیکاته وه. نا هه یچ وینه یه کی نه بوو، ته نها لاپتۆیه کە ی پریوو له وینه ی هاو پیکانی. ئەوانه ی دوو بوون و هه میشه بیرده کردن. سامی رۆیشت، به لام چیرۆکه کانی له هزری مندا ده ژین. هه موو چیرۆکه کان، ئاخر ئیمه ئاویته ی یه کتر بوون، ئاگاداری هه ناسه کانی یه کتریش بوون. وه ک هه میشه سامی ده یگوت: "گیانیکین له دوو جه سته دا. به لێ، ئیمه گیانیک بوون."

نامه ویت دوا ی رۆیشتنی من چیرۆکه کانی سامی ونبین، له به ره ئه وه دهمه ویت بیان نووسمه وه و بمین. پینتر شتی ترم زۆر نووسیه ته وه، به لام ئەمجاره شتیکی تره شتیکی جیاواز. دهمه ویت باسی سامی بکه م له گه ل کچیک که هاو پری بوون، ئەوان وه ک خوشک و برا بوون. چیرۆکی سامی و ئاسیا، که هه موو رووداوه کان له زمانی سامیه وه ئاگادارم، هه موو رووداوه کانی چوار سالی به یه که وه بوونیان له زانکۆ و هه تا سه فه ری ئەبه دیی سامی.

هه رچه نده من له نووسیندا هه ژارم، به لام له پیتناو سامی هه ولده دم زۆر باش بنووسم، هه رچه نده هه تا کۆتایی ته مه نیشم بنووسم، ناتوانم وه ک سامی بم. ئاخر

خزمه تکاره کهی مه حوی

ئەو پێشەنگی من بوو، جوانووس بوو، ئازارەکانی بە شیوەیهک دەنووسیوه و مرۆف ئازاری خۆشدهویست، مرۆف هەزیدە کرد جەستە ی پرېت لە برین، خوین لە دایدا بچۆریت، تەنها بیت. من هیچ کات وەک ئەو نابم، نامەوێت وەک ئەو بوم، چونکە ئەو هەمیشە گەورە و پێشەنگی من بوو، بەلام هەر دەینووسم و دەستپێدەکەم.

بیرۆکە ی نووسینی ئەم نووسراوانە ی بەردەستت، کە شەونخونیم کردوو بۆ نووسینە وەیان لە خۆو نەبوو، بەلکوو بۆ ئەو دەگەریتەو: جارێک سامی چیرۆکیک دەنووسیت، باسی کور و کچیکێ زانکۆ دەکات. کورە کە هاوڕێی سامی بوو، کورە کە داوای لە سامی کردبوو کەوا شتیکی ئاوا بنووسیت، چیرۆکی (فەرهاد و ناز). هەر کاتیک سامی شتیکی نووی دەنووسی، ئاسیا ئەگەر یەکەم کەس نەبوو بیت کە خۆیتەری بوو، ئەو ییگومان دووم کەس بوو. وەک هەر هەموو نووسینەکانی تر ئاسیا خۆیتەری ئەم چیرۆکەش بوو، پێی سەرسامبوو، لە سامی پرسبوو ئاخۆ دەکریت شتیکی هاوشتووی ئەمە بنووسیت و باسی ئەو بکات؟

سامی گوتبووی: نازانم، دەکریت بینووسم، بەلام ئەمرو و بەیانی نا، لە داهاوتودا ئەگەر خودا تەمەنی دا. خۆشم هەزەدەکەم شتیکی ئاوا هەبیت، بەلام کات و بیرکردنەوی زۆری دەوێت. پشٹیوان بە خودای گەورە رۆژیک دەینووسم.

داوای رۆیشتنی سامی کە لاپتۆپە کەیم وەرگرت، نووسراوەکانی هەمووی لە فایلێک شارەدبوو و کۆدی نەیتی لەسەر دانابوو. سەرەتا کۆدەکەم نەزانی و نەتوانی بیکەمەو، بەلام دواتر بیرمکەوتەو زۆربە ی جارەکان رۆژی لەدایکبوونی دەکردە کۆدە نەیتیەکان. راستیش بووم، بە ریکەوتی رۆژی لەدایکبوونی کۆدە کە کرایه، لەبەرئەوی لە مألەوێان نەیانتوانیبوو کۆدە کە بکەنەو، گوتیان هەموو نووسراوەکانی لەناوبردوو جگە لە دەستنووسیک نەبیت کە بۆ یەکیک لە خوارزاکانی نووسیوه. ئەو شەوی کە رۆیشت، هیچی تری جێنەهێشتوو. کە کۆدەکەم کردەو هەموو نووسراوەکانی لەوی بوون. ئەو کتییە ی کە بۆ چاپ پێیدام، ئەو نامانە ی بۆ چەند نووسەرێک نووسیبوو، نووسینیک بە ناوی دواین نووسراو کە هیچ کات ئەو نووسراوە نەبینبوو و سامی پێشانی نەدابوو. تەنها جارێک باسی ئەوی کرد نووسراویکی بەو ناو نووسیوه. گوتی پێشانی چەند کەسیکم دا،

کهسیان له مه بهستی نووسینه که نه گه یشتن، دواین کهس بو ئاسیام نارد، ئەو له بری هه مووان ههستی به رازه کانی ناو نووسینه که کرد. نووسراوه که باسی رۆژنیکی زستانی ده کرد، به لآم ماوهیه کی کهم بهر له تهواو بوونی زانکۆ نووسیوی. ئەو شیعراوهی که هه موو کات ده یگوت ئەوانه شیعر نین، به لآم تهنها له ناخدا هه، ئەگه نه یانکه م به وشه دلنایام ناخم ده خۆن و له ناومده بهن. کۆمه لیک چیرۆکی جیاواز جیاواز، هه ندیکیان راستییوون، باسی خۆی، یان هاوڕیکانی بوون. هه ندیکیش خه یالیی بوون و خۆی دروستی کردبوون. ناوی یه کیک له فایله کان سه رنجیرا کیشام، نووسراوو: 'چیرۆکیکی نه نووسراو'. فایله که م کرده وه، نه چیرۆکیکی تیداوو، نه چه ندین لاپه ره بوو، تهنها یه ک لاپه ره بوو و تیدا نووسراوو: ئاسیا، کۆلیژ تهواوو، ئیستا نه تۆ ئیره ییت و نه هیچ کهسیکی تر. به تهنها له ژوو ره که م و له هه موو جیهانی ده ره وه دا براوم. ئەوهی له لامه تهنها لاپتۆپه که مه، ئەویش ناخمی پی به تالده که مه وه و نووسینی لیده که م. جار جاره ش سه یری وینه کانتان ده که م و به رانه بیان ده گریم.

ئەمرۆ (۲۴ مانگی ئۆکتۆبه ر) ه. که متر له (۱۰) رۆژ ماوه بو ئەوهی سالیکی تریش له ته مه نم بروات، به لآم ئەو ساله ناروات ده زانم، نازانم چون ده زانم، به لآم ئەوه ده زانم دوا ی دوو رۆژی تر سه فه ری ئەبه دیی منه. هه ستیکی سه یر له ناخم هه یه و ئەوه م پیده لیت، ئەوه مانگیکی زیاتره ئاگادارم، وه ک ئەو خزمه مان که چه ند سالیکی له وه و پیش له رۆژنیکی دوو شه ممه رۆیشت، دوا ی رۆیشتنی یه کینیک له هاوڕی نزیکه کانی گوتی: ماوه یه که له ریگه ی خه ونیکه وه ئاگادار کرابوو وه که وا له م رۆژه دا ده مریت.

له و کاته وهی که ئەم شته ده زانم، زۆرترین کاته کانم له گه ل خودا بووه. نوێژ ده که م، نوێژیکی بیده ستنوێژ. دوعا ده که م، دوعا کردنیک خوشم نازانم چی ده لیم. ده مم تیکده ئالیت و وشه کان ونده که م، به لآم باوه رم هه یه خودا لیم تیده گات و لیم وه رده گریت.

بیوره، بریارووو چیرۆکیکی بنووسم باسی تۆ، یان باسی هه ردوومان له زانکۆدا، به لآم ئیتر ژبان ریگه نادات، ناخم پره له قسه بوت، به لآم

خزمه تکاره کهی مه حوی

جهسته شم پر پره له نازار. هیزی نووسینم نییه، بۆ هه موو شتیک ببوره. ده زانم ئه نووسینه ش پیتناگات، خۆشمده ویت و مائاوا...".

دوای خۆپندنه وهی ئه و چه ند دیره گریام، زۆر گریام و چووم له بری سامی سه بری ویتهی هاوریکانیم کرد. هه موو ویتنه کانم سه بر کرد یه ک به یه ک، منیش زۆر بیریمده کرد. زۆر گه رام ویتنه یه کی خۆی بدۆزمه وه نه بوو، هه یج ویتنه یه کی نه بوو، ته نها هاوریکانی بوون. جا ئه وانهی قوتابخانه و کۆلیژ، یان ئه وانهی له فه یسبوو که وه بوو بوون به هاوری و هه یج کات دیدهنی یه کیان نه کرد.

خۆشم نازانم بۆچی، به لام بریارمدا ئه و چیرۆکه ی سامی نه ینووسی، من بینووسمه وه. ئاسیا ده یویست شتیک بیت له شیوه ی چیرۆکه کی (فه رهاد و ناز). منیش ئه و چیرۆکه م خۆپندوه ته وه و هه موو شتیک که ییویست بیت بۆ نووسینی شتیکی ئاوا له باره ی ئاسیا و سامی ده زانم و ده ینووسمه وه. نازانم چۆن ده بیت و ده گه م به کوئ و وشه کان چییان لیدیت، به لام ته نها ده مه ویت سامی هه میشه زیندوویت به رۆح، بۆ مانه وه ی سامی ئه و کاره ده که م...

بۆ ئه وه ی رووداوه کان و قسه کان ئالۆز و تیکه ل نه بن، له سه ر زاری سامی خۆیه وه قسه ده که م. به شیوه یه ک ده نووسمه وه واته له سه ر زمانی سامیه وه بیت، ئه وه ی ده دویت سامیه نه ک من...

خودا یارمه تییده ریبت و ئاسانیکات.

قوناغی یه کهمی زانکو

من به جوریک چووم بۆ زانکو، هیچ کات بیرم لئی نه کردبۆوه. له شویتیک خویندم هەر به خه یالیشمدا نه هاتبوو. به لام هه میشه ده لیم: راسته من ئەم شویتهم نه ده ویست، راسته ئیستهش خوشم ناوێت و به حه زه وه لئی ناخویتم، به لام پیتیرازیم. ئاخیر لیره دونیابه ک مرۆفی جوانم ناسی، له وانه یه له شویتیکی تر نه مناسیان. به لئی هه مووکات ئاوا بیر له زانکو ده که مه وه.

رۆژیکی ساردی زستان بوو، یه کهم رۆژ و بۆ یه که مجار که چووم بۆ زانکو، به لام که سم نه ده ناسی ئەو رۆژه تیکه لئی کهس نه بووم، لای من زۆر گرانه که ده چم بۆ شویتیکی نوێ تیکه لئی مرۆفه کانی بیم. کۆلیزه کهم زۆر قه ره بالغ بوو، رۆژانه هه زاران قوتابی تیکه لئی یه کتر ده بوون، به لام له ناو ئەم هه زاران که سه دا زۆر به گرانی ده توانیت هاواراز و هاو زاریک بدۆزیته وه.

که گه رامه وه ماله وه و باسی ئەو رۆژه بۆ هیمن کرد، هیمن ئەو هاو رینیهم که گیانیک بووین له دوو جه سه دا، زه مه نیککی زۆر بوو ئیمه هاو ری بووین، له خویندنی سه ره تاییه وه له گه ل یه ک بووین، له برا زیاتر نه بووینت که متر نه بووه بۆم. باسی ئەو رۆژه ساردهم بۆ کرد، که چه نده ته نه باووم و چۆن هه ستم به نامویی کردوه له ناو هه زاران مرۆفدا، که پیتشر نه مینیوون. هه موو خه ریکی وینه و سناب بوون، کهس ئاگاداری کهس نه بوو، هه ر خودا ده زانیت له ریره وه تاریکه کانی ئەم کۆلیزه چی ده کرا؟

خزمه تکاره کهای مه حوی

داوای ئەم رۆژه بوو بە پشووێ سەری سەل، هەتا هەفتە یەک نەچوو مەوێ بوو زانکۆ. سالی نوێ دەستی پێکرد و پشوو کۆتاییهات، منیش دەستم بە دەوامکردن کرد.

داوتر وردە وردە لە گەڵ دۆخە کە رادەهاتم و لە گەڵ هەندیک قوتایی تیکەلبووم و خەریکی وانەکان بووین. بەلام ئەمە بە رۆژیک و دوو نا، مانگیک زیاتریش. تاخر من بە هیچ جۆریک تیکەل نەدەبووم، قوتاییەکان هەموو لە سەرمای زستان دەچوون لە کافتریایەکی گەرم دادەنیشن و قسەیان دەکرد و تیکەلی یە کتر دەبوون، بەلام من هەتا زانکۆم تەواوکرد رۆژیک قاچە کانم نەچوونە ناو کافتریاکە. مەگەر ناسینی مەرووف لەم شوێنەدا هیندە ئاسانە؟ هەمووان ماسکیان پۆشبوو، رووخساری راستەقینەیی هیچ مەرووفیک نابینیت، جا مامۆستا بیت، یان قوتاییەک کە خۆی نمایش دەکات.

لە قوتابخانەدا رەقم لە دوو وانە دەبوو، هیچ کات لێیان زیرەک نەبووم و نەمرەبەکی باشم نەدەهینا. ئەوانیش: بیرکاری و زمانی عەرەبی بوون. کە قوتابخانە تەواوو سوپاسی خۆدام دەکرد و دەمگوت: سوپاس بوو خۆدا کە بوو هەمیشە لە بیرکاری رزگارمبوو. من لەکوێ بزاتم لە زانکۆدا دەچم بوو وێرانە یەک، بوو بەشیک کە لە شوێنی نان و ئاو زانستی بیرکاری بەکار دەهینن و سەرچاوەی یە کە میان بوو هەموو گەرائیک زمانی عەرەبیە. هەموو رۆژیک وانەکان و شوێنە کەم بە نەفرەت دەکرد، چونکە هەموو شتەکان زۆر خراب دەڕوشتن.

رۆژیک مامۆستایەک داوای راپۆرتیکی لێکردین. (راز)، ئەو تاکە کچەبوو کەوا لەو کاتەدا دەمناسی، لە رێگەیی فەیسبووکەو ناسیبووم لە پشووێ سەری سالد. هاتە لام و گوئی: ئەگەر بریاریت داوای مامۆستا جێبەجێبکەین، پێکەو راپۆرتیک دەکەین. من و تۆ و ئەو دوو هاوڕێیەم، دەستی بوو کچ درێژکرد و چووین بوو لایان. دوو کچی تر بوون، خۆیان ناساند. بریاربوو راپۆرتە کە بە یە کەو بەکەین، بەلام ئیتر هەر قسە یەک بوو و لەوێ کرا. کەس نە یویست بیکات و کەسیان دەستپێشخەرییان نەکرد و باسیبەکن. منیش بە تەنھا بوو خۆم شتیکم کرد و پێشکەش بە مامۆستام کرد.

ئەو کاتە ی راز دوو ھاوریکە ی پیناساندم، سەیریک ی قوولئ ئەو کچەم کرد
کەوا لە لای دیوارە کە دانیشبوو و پشتی بە دیوارە کەووە دابوو. (ئاسیا)! بەلئ ناوی
ئاسیا بوو. ئەو ی تریش (شازیار) بوو. ئاسیا ھەر بە راستی ھیندە جوان بوو، ھیندە
شیرین بوو، بە روانینیک دەچووہ دلەوہ. نازانم ئەو راستی بوو، یان خەیاڵ!

ھەموو کات لای ھێمن دەمگوت: ئاسیا مرۆفیکە لە لووتکە ی جوانی و
مێھرە بانیدا، مرۆفیکە کەم کەس ھە یە وە ک ئەو بیت.

بەلام من لەویدا گەمژانە، زۆر گەمژانە بیرم کردوہ، ھەرچەندە زۆر جار لە
فەیسبووک ئەو گوتە یەم بینبوو و خوینتەری بووم، کە دەلئت: گەورەترین
گەمژایەتی و ھەلە بۆ لەبیر کردنی کەسیک کە مرۆف بیكات، ئەوہ یە ھەولبەدات
کەسیکی تر لە شویتی دابنئت. بیرم لەم گوتە یە کردوہ، بەلام ھەر دلەم بەسەرمدا
زالبوو و دەیگوت: دە ی ژیان ھی گەمژەکانە، ھیچ نابئت بیر لە جوانی ئاسیا
بکەرەوہ و خۆشتبوت، بەلکوو (میلیسا) لەبیربکەیت. بەلئ، بیر کردنەوہ کە زۆر
گەمژانە بوو، ستەم کردنیش بوو لە ئاسیا ئە گەر بووبایە، بەلام سوپاس بۆ خودا ھەر
زوو لە یە کەم گفتوگوماندا ئاسیا بە برا ناوایردم (ھەھھھ). دوا ی ئەوہ بە ھەموو
شیوہ یە ک خۆشو یستینم لە مێشکم دەر کرد. وە ک کچیک، وە ک رەگەزی بەرانبەر.

ھەندیک جار مرۆف بریاری ھەلە دەدات، بەلام ھەر زوو بە ھۆکاریک
پەشیمان دەبیتەوہ و واز لە بریارە کە ی دەھینئت. لەوانە یە ئەمە چاکە ی خودا بیت،
بۆ ئەو ی بەندە کە ی لە ھەلە و کاری خراب پیاریزئت. بەندە دەبئت لە کانی ئاوادا
ھەمیشە سوپاسگوزاری خۆ ی بۆ خودا دەر بېرئت.

ئەو کاتە ی ئاسیا بە برا ناوایردم، چەند رۆژیک دوا ی ناسین و بینینی بوو لە
کولئژ. لە ریگە ی فەیسبووکەوہ نامە یە کم بۆ نارد، ھەندیک قسەمان کرد. وە ک
ھەموو قوتاییانی کولئژ کە ھەر جاریک لە گەل یە ک دەدوین، سەرەتا باسی
وانەکانمان کرد. لە گەل وانەکان چۆنین و کامە ی ئاسانە و کامە ی گران و
باسکردنی مامۆستاکان. پێشتر ھیچ قسە یە کمان نە کردبوو، یە کەمجار بوو لە گەل
یە کتر قسە بکەین، لەبەر ئەوہ چەند پرساریکمان لە یە کتر کرد بۆ ناسینی یە کتر. ئەو

خزمه تکاره کهی مه حوی

هەر له ناو شاری ههولیر دهژیا، وایدەزانی منیش هەر خەلکی ناو شاری ههولیرم.
گوتی: - سامی مالتان له کام گه ره که؟

- هیچیان.

- ئیمۆجیکی مۆنی نارد و گوتی: چیه راده بویریت؟

- نا، به لآم خەلکی ناو شار نیم، له دەرەوێ ههولیر له گوندی گولآله ده ژیم.

- ئی زوو وابلی، ناوی گونده کهستان یه که مجارمه بیبیستم.

- به پیکه نینه وه: ده زانم، گونده که مان ده لئیت له هه ساره یه کی تره، خۆ کهس ناوی نه بیستوه.

ئیت هه ندیکی تر قسه مانکرد و کهمیک یه کترمان ناسی. له کۆتایی گفتوگو که مان بووین، گوتم: گولیت. به لآم پینی ناخۆشبوو و رازی نه بوو هیچ وشه یه کی ئاوا ی پینلیم. ئاختر ئه وه له بهر ئه وه نییه که وا رقی له گول بیت، یان گول ناشرین بیت، هەر ئه ونا، زۆر مرۆقی تر هه ن ئاوان له م نیشیماندا، ئه و وشانه یان پی نامۆیه. ئاختر دلۆپیک خۆشه و یستیان پینه دراوه و نازانن چۆنه. نازانن ئه گه ر که سیک ئاوا ی گوت چی بکه ن و چی بلین. ئاختر چۆن مرۆفیک پینیلئیت گول، ره تیده کاته وه و پینی ناخۆشه بیت! به داخه وه بۆ ئه م نیشیمان، مرۆقه کان له بری بۆنی گول و هه سترکردن به بوونی گول، هه ست به گوو و هه رچی پسایی و بۆنیانه ده که ن. به داخه وه که م مرۆقه کانی ئیره ئه و خۆشه و یستییه وهرده گرن، که شایه نی ئه وه ن پینانبه خشریت. قسه کانمان ته واو کرد و گوتی:

- ده ی خوات له گه ل برا که م. ئیت منیش مالتاوا ییم لیکرد و یه که م قسه کرمان کۆتاییهات. به لئی گوتی برا که م (هه هه هه هه). ئیت له ناخی خۆمه وه گوتم: سوپاس بۆ خودا له هه له یه کی گه وره دوورده که ومه وه و چیتر به چاوی کچیک سه یری ناکه م، به لکوو وه ک خوشکیکی خۆم ده بیت.

هه ندىک کات که سىکى فریشته ئاسا دیتە ژيانمان، ئەمه دیارى خودایه، ده بێت بیارێزین.

رۆژى دواتر چووم بۆ کۆلیژ، له بهر ئەوهى هاتوچۆم ده کرد، هه موو رۆژىک ده بووايه کاتزمیر هه شتى به يانى له کۆلیژم، ئەگه رچى وانهى يه که مم کاتزمیر (۱۲)ش بووايه. رۆژى دووشه ممه بوو، کاتزمیر (۳۰:۱۰) وانهى يه که مم هه بوو، وانهى ئینگلیزى. چه ند خوله کىک پيش ئەوهى وانه که ده ستيپىکات، له لای به شى خۆمانه وه ويستم برۆم بۆ هۆلى وانه که، هۆله که له ده ره وهى به شى خۆمان بوو. ده رۆيشتم به لای ئاساوه تپه ريم. سه لامىکرد و وه لام دايه وه. گوته:

- کام وانهمان هه يه؟

- ئینگلیزى.

- باشه بووه سته کتبه که م ده ينم و به يه که وه ده رۆين.

نازانم رىک چيم گوت، به لام رۆيشتم چاوه روان نه بووم بيت و له گه ل ئەو برۆم. به تهنه چووم بۆ هۆله که و وهک هه ميشه له دواوه به تهنه دانيشتم. به يى ئەوهى رۆژىک په رتوکىک، تيانووسىک، مه لزه مه، يان پىنووسىک له لايىت. هه ر چوار سالى زانکو ته واو بوو و له هه موو وانه کان به تهنه دانيشتم. به بى ده نگى رۆژىک مامۆستايه ک پى نه گوتم؛ بى ده نگبه و قسه مه که.

به ره وهى بچم بۆ زانکو، له فه يسبوو که وه کچىکم ناسىبوو و خۆش مه ده ويست، تهنه من خۆش مه ده ويست، نهک ئەو يش هه مان هه ستى بۆ من هه بىت. له چاوى ئەوه وه تهنه هاو رى بوو، چونکه نه متوانىبوو پى بى لىم که وا خۆش مه ده وىت، به لام که چووم بۆ زانکو ويستم له بى رى بکه م. وهک خۆم پۆلى (۱۲) بوو، ئەو هاو ينهى به ره وهى بى ين به پۆلى (۱۲) ناسيم. دواى ته واو کردنى قوتا بخانه و به ر له چوونم بۆ زانکو هه موو شتىکى نى وانمان کۆتايى ههات و جى ابو ينه وه و ئاگادارى يه ک نه بوو. به لام منى به ده بخت به چى بز انم له گه ل ئەو کچه دا له زانکو پى که وه ده بى ن و ناتوانم له بى رى بکه م! ئاخ ر ئەو کاتهى له فه يسبووک قسه مان ده کرد له وىته

خزمه تکاره کهی مه حوی

یه کترمان بینبوو. دواى ههفته یهک له دهوامکردن له زانکۆ رۆژیک کهوته بهرچاوم. دوودل بووم که ئهوه، یان نا. زۆر سهیرمکرد و دواتر رۆیشتم سهیری ناوی ئهوه قوتابیانم کرد که له گهڵ من لهم به شهدا وهرگیرابوون. ناوهکان به ریزبهندی نووسرابوون، چاوهکانم ههه خویان چوونه سههه پیتی (میم). به لێ، ناوی (میلیسا) وهک چۆن مانگ له ناو ئاسمانیکی پر له ئهستیرهدا دهدرهوشیتتهوه، ئهویش ئاوا دهدرهوشایهوه. تهنهها یهک میلیسا ههبوو و زیاتر نا.

چهند رۆژیک دواى ئهوه، ئهویش به بوونی منی زانی لهویدا و بۆ یهکه مجار رووبهروو قسهمانکرد. له بهرتهوهی ههردوو کمان کهسی ترمان نهدهناسی پیوستمان به یهکتر ههبوو. ئیتر ههه موو شتهکان وهک خویان لیهاتهوه و بوینهوه به هاوریکهی جارن. منیش ئهوهم له بیر کرد که دهمهویست له بیر بیکهم...

رپورتی یه کهم که مامۆستایهک داوایکرد و بریاربوو بیکهین، نهمانکرد به گروپ، به تهنهها کردم. ئههجاره مامۆستایهکی تر داواى رپورتی کرد و گوتی: ههه قوتابیهک پیوسته به تهنهها بیکات. ههه زوو هی خۆم کرد و تهواومکرد. ئاسیاش به تهنهها و نهیده زانی چی بکات. ئهوه ماوه یه قسهکردن و تیکه لیبونمان زیاتر بوو، و بستم یارمهتیبدهم. له گهڵ فهیسبووکیک قسهمکرد ئهوانه ی که رپورت و شت به پاره دهکهن، بهلام ریکنه کهوتین، له بهرتهوه ههه خۆم له کتیبیک ژیان و چهند شیعریکی شاعیریکم کۆبیکرد و به چهند خوله کینک وهک رپورتیکی تهواو ئامادهمکرد. به یانیه که ی خۆم بۆ دهوام نهچووم، بهلام به کهسیکی تر بۆم نارد و رپورته که ی پیشکه شکرد. رپورته که ی خۆشم ئامادهبوو، بهلام به مامۆستام نهدابوو، له بهرتهوه ئهویشم بۆ ئاسیا نارد و له گهڵ هی خۆیدا پیشکه شی مامۆستای کرد.

له مانگی دووی سالی نویدا تاقیکردنه وه کانمان دهستییکرد، ههچم نهدهخویند ئاخه ههه موو وانهکان یان بیرکاری بوون، یان عه رهیی. جگه له وهش دوو وانه به هوی ئهوه ی له قاتی سه ره وه ی بینایه که دا بوون ههچ وانیه کم لێیان نهخویندبوو. خۆشم نه مه زانی چۆن دهخوینم. ههه وانیه ک به چاویک سه یرمه کرد، وام ههسته کرد هه مووی ده زانم، بهلام کاتیک پرسباره کانی تاقیکردنه وه دههاتنه پێشتم.

وام هه سنده کرد له ژانمدا ئەم وانه یه مه نه خوێتدوو. تهنها له یه ک وانه نمره یه کی باشم هینا، له وانه کانی تردا نمره کانم زۆر خراپبوون. به لّام ئاسیا ده یخوێتد ئەو نمره کانی باشبوون. له گه ل کۆتاییهاتنی مانگی دوو، ئیمه ش تا قیکردنه وه کانمان ته واو بوون. بریارماندا زووتر له کاتی خۆی پشوو ی نه ورۆز ده ستپینکه ی ن و هه تا مانگی چوار بۆ زانکۆ نه گه ریننه وه.

زیاتر له مانگیک له ماله وه بووین، که مترین هاوړیم هه بوو، هیشتا قوتاییه کانم نه ناسیوو و زۆر به که میی قسه مه له گه ل ده کردن. له م پشوو ه زیاتر قسه مه له گه ل ئاسیا و راز ده کرد. ئەوان له هه مووان زیاتر لیمه وه نزیکیوون. به وینه دیمه نه جوانه کانی گونده که ی خۆمانم پیشانده دان، گونده که مان جوان بوو، به لّام وه ک شویتی راز نه بوو، ئەو که له باله کایه تی بوو، ئەو شویته ی له به هه شتی سه ر زه مین ده چیت. ناوچه یه ک پر له جوانی و ئارامی بۆ رۆح و جهسته، له و ی مروّف له گه ل سروشت هه ناسه ده دات و ده ژ ی.

کۆتا سالی قوتابخانه م و یه که م سالی زانکۆ شتم زۆر ده نووسی به ناوی هۆندراوه وه، هه رچه نده ئیسته ده زانم ئەو نووسراوانه هه موو شتیک بوون تهنها هۆندراوه نه بیت. به لّام ئیتر هه ستیک بوون له دلّما و ده یانووست بین به وشه. پشوو ی نه ورۆز هات و ماوه یه کی زۆر له ماله وه بووین، له و ماوه یه دا رۆژیک چهن د دیریکم بۆ ئاسیا نووسی. وه ک هاوړییه ک ناومبردبوو، بیگومان ئەو کات بوو بووین به هاوړ ی، چونکه دوو مانگیک ده بوو یه کرمان ده ناسی و قسه مانده کرد. شتیکی وانه بوو که شایه نی ئەو بیت، به لّام ئەو که میکیش بیت دل ی بیی خوشبوو.

ئوه وش نووسینه که بوو:

- "هاوړیکه م، تۆ نیشتمانیکی بچوو کراوه ی ت بۆ من.
هاوړیکه م، خودا تۆ ی له شیوه ی خوشکیک داوه به من.
هاوړیکه م، تۆ له جوانترین ئەو بووانه ی هه ن له لای من.
هاوړیکه م، به تاریخی زه مه ن مودده تیکی که مه هاتوو یته ژیا نی من.
هاوړیکه م، له دوو مانگدا دنیا یه ک هیوا و جوانییت داوه به من.
هاوړیکه م، له ناخوشی و دلته نگیبدا شورابوو ی ت له پشتی من.

خزمه تکاره کهی مه حوی

هاوریکهم، لهو ساته وهی تو ههیت جوانتر ژیان ده بینن چاوه کانی من.
هاوریکهم، له تاریکستانترین ساته کانم تو تریفه ی مانگیت بو من.
هاوریکهم، دیدار و دواندنی تو نارامکه ره وهی روجه بو من.

خهنده ی لیوانت

دهنگی هیمنت

رووخساری جوانت

جوانیگه لیک به من ده دن هاوشیوه یان نییه..."

ئه وه هوندراوه نییه، هیچ کاتیش به هوندراوه م دانه ناوه. تنه نا نووسینیکه و وشه کانی هه لقولای ناخمن. له وانه یه نه گهر که سیکیش ئاسیا نه ناسیت، بلیت هم هه مو وه سفه و له کاتیکدا که وا ماوه یه کی زور که م بووه که یه کتریان ناسیووه، به لام ئه وهی ئاسیا بناسیت و بزانت له م ماوه که مه دا بوونی چهنه گرنگووه بو م. ئه وه ده زانتیت ئه وه نده که میشه بوی.

پشوی نهوروز کوتاییهات، له ماله وه نه چووین بو سه بران، نازانم کوتابییه کانیش کئی چوو بو و کئی نه چوو بو. هه ر له گهل هاتنه وهی ده وام بریاراندا بچن بو پارکی شار و هه موو کوتابییه کان پیکه وه سه برانیک بکه ن. من نه چووم، واته چه زمده کرد بچم، به لام توانم نه بوو. ناخوشییه که ی ئه وه بوو له زانکو بریاراندا بچن. نه ک رژی پیشتر بریاردرا بیت نه گهر وابووا به ئه وه ئه و رژه نه ده چووم بو کولیتز، واته له به یانییه که یه وه هه تا دوی نیوه ره به تنه نا مامه وه له زانکو، ئاسیاش سه ره تا گوتی ناچم له لای تو ده بم، به لام دواتر ریشیت. ئاگادار بووم کچه هاوریکانی به زور بردیان.

شه وه که ی ئه و وینانه ی گرتبوویان له گروپ بلاویانکرده وه، سه سیری ویتنه کانم کرد و هه موویانم له لای خو م سه یفکرد و له فایلیکی نویدا له ناو لاپتویه که مه دا دامنان.

ئیتر له وپوه کاتی ئه وه بوو زور بخوینین و دووباره تاقیکردنه وه کان نزیکوون، پیشتر باسی میلیسام کردبوو بو ئاسیا، رژیکی له گهل میلیسا له گهراج له ناو

خزمه تکاره کھی مه حوی

ئۆتۆمبیلله کان بووین خه ریکی قسه کردن و باسکردنی وانه کان بووین، ئاسیا له گه ل چه ند هاوړییه کیدا به لای ئیمه وه تیپه رین و سه لامیکان کرد و ئاسیا گوتی:

- ئه وه هاوړیکه ته میلیسا؟

- به لئی.

ئیتیر له وئیه کهم کهم بوون به هاوړی و له بهر ئه وه ی میلیسا له وانه کان باشبوو زۆریه ی جار وانه کانی بو ئاسیا و هاوړیکانی دووباره ده کرده وه. به جوړیک بوو بوون به هاوړی په یوه ندیی هیچ کامیان له گه ل من ئاوانه بوو. که ئاوام به ئاسیا ده گوت، ده یگوت: - ئاخیر ئیمه کچین، له بهر ئه وه زیاتر تیکه لده بین.

تاقیکردنه وه کانمان ده کرد، ئه وان له هه موو وانه کان باشبوون و منیش خراب. ته نها وانه یه ک که دووباره لئی باشبووم ئینگلیزییه که بوو.

هاوړیکانی قوتابخانه م که له کۆلیژه جیاوازه کانی تر وه رگیرابوون جار جار بو لام ده هاتن، هه تا هاوړییه تیپه که مان به سه رنه چیت، به لام ته نها سالی یه کهم ئاوابوو. دواتر هیواش هیواش دوور که وتینه وه و سه ردانکردنیان نه ما. رۆژیکیان یه کیک له کوره کان بۆلام هاتبوو، به یه که وه پیاسه مانده کرد. به شوئنگدا رۆیشتن ئاسیا و دوو هاوړی له ویدا دانیشتبوون. هاوړیکه م گوتی: - سه یری ئه م کچه چه ند جوانه خودایه.

سه یرمکردن و تیگه یشتم مه به ستی ئاسیایه، ئیتیر رۆیشتن. هاوړیکه م چه ند جار یک له لام باسیکرده وه، ده یگوت من چۆن ئه و کچه بینمه وه! به قسه ی خوی ده یگوت خۆشمنده ویت، منیش پیگوت:

- به راسته؟

- به لئی، به راسته.

- هاوړی من و ئامۆزاکه ته.

خزمه تکاره کهی مه حوی

ئاموزاکه ی کچیک بوو له قوتابخانه له گه ل خۆمان بوو و له کۆلیژی ش له گه ل
من بوو، ئەو (باسه مین) بوو.

- وه ک گول گه شایه وه، گوتی: پێییلی کهوا هاوړیکه م خۆشیده ویت، بزانه چی
ده لیت و وه لامی چی ده بیت. منیش چهند جاریک دووباره مکرده وه لینی کهوا
دلنیا به؟ ئەویش دلنیا بوو.

ئیتتر جاریکیان بۆ ئاسیام باسکرد، پیکه نی و گوتی:

- هه ر ئەوه مابوو، ناوه للاً رازی نیم. که به هاوړیکه شمم گوته وه زۆر به ئاسایی
وه ریگرت و چیتتر باسمان نه کرده وه.

له کۆتارۆزه کانی دهوامکردنی قوناعی یه که مدا بووین، ئەو قوتابییانه ی له
به شه ناوه خۆیی ده مانه وه به شی هه ره زۆریان گه رابوونه وه بۆ شویتنه کانی خۆیان،
چونکه چهند رۆژیکی که م مابوو بۆ ده ستپیکردنی تاقیکردنه وه کانی کۆتایی سال. ئەو
قوتابییانه ی ده هاتن بۆ ده وام له م کاته دا له ژماره ی په نجه کانی ده ست زیاتر
نه بوون. ئەوانیش بۆ ئەوه ده هاتن وانیه ک که تیننه گه یشتوون مامۆستا، یان
قوتابیه ک بۆیان شیکاته وه، یان ئەو شتانه ی بۆ تاقیکردنه وه پێویستی بوون ده یانکری.

رۆژیک من و میلیسا چوو بووین بۆ ده وام، هاوړیکانی ترمان که س نه هاتبوون،
هه ندیک پیا سه مانکرد و قسه مان له باره ی وانه کان و تاقیکردنه وه کانه وه کرد، دواتر
میلیسا داوای رووخسه تی کرد و رۆیشت بۆ لای یه کیک له مامۆستا کان، گوتی
کارم پتی هه یه. نزیک نیوه رۆ بوو به تنه ا له ناو کۆلیژ هاتو چۆم ده کرد. برسیمبوو،
به یانیش به یی ناخواردن هاتبووم بۆ ده وام. ویستم بچم له کافتریاکه له فه یه ک
بخۆم، به لام قسه ی برا که مم بیر هاته وه که یه که م رۆژی ده وام گوتی:

- به هیچ شیوه یه ک مه چۆ بۆ کافتریا، ئەم شویتنه زۆر قه ره بالغه بۆ تۆ ناییت.
زۆر به ی مرۆفه کان له وی ئاگاداری خۆیان نین، جا چۆن ئاگاداری تۆین. ده نگه ی
به رزی گۆرانیی و شاییکردنی به رده وام مرۆفه کان بیتاگا ده کات، ئەگه ر برسیتبوو به
من، یان که سیکی تر بلێ شتیکت بۆ به نیتت. بیرم له قسه ی برا که م کرده وه

په شیمانبوومه وه له وهی بچمه ژووره وه بۆ ناو کافتربا که، به لّام پنیوستبوو که سیک ده کرد هیچ که سیکم به دی نه ده کرد، خودا ئه مرۆ ئه م کۆلیژه له گۆره بانیکه جهنگ ده چیت، که هیچ سه ربازیک تیایدا رزگاری نه بووه. ئه وهی هاتوو کوزراوه و زهوی لاشه کهی قووتداوه. فه رمانده کانی جهنگه کهش له دووره وه له شویتیکه پاریزراو به ئاوه ردا نه وه یه که سه بری گۆره پانه که ده کهن. وه ک بلّیت ئه مرۆ هیچ سه ربازیک نه کوزرابیت.

منیش ماندووبووم هیندهی شویتم بگۆرم و له دهست گه رما و برسیه تی رابکه م. چاوه روانبووم سه ربازیک لیم په یدابیت گولله یه ک به سه ردلمه وه بنیت. له ژیر سیبه ری دیواریک دانیشتم و خۆم خه ریکه مۆبایله که م کرد، سه رم نزم کردبووه سه ر مۆبایله که م، که سیک سلّوی کرد و داوای رووخسه تی کرد بۆ ئه وهی دابنیشیت. سه رم به رز کرده وه بینیم مامه یه که به جلیکی نیمچه دراو و شه وه، ئه ندازیاری پاک کرده وه و ریکخستنی باخچه کانی کۆلیژ بوو. زۆر جار بینیبووم له ناو باخچه که دا که وا کاریده کرد. خه ریکه جوانکردن و برینه وه گوله کان بوو. مامه که جگه ره یه کی داگیرساند، منیش خه ریکه مۆبایله که م بووم. له ناکاو پرسی:

- چه نده م سالتّه لیڤه؟

- یه که م.

- ئیره و مروّفه کانی ئیره چون ده بینیت؟

- مامه گیان، من به رله وهی بیم بۆ ئیره له گونده که م و قوتابخانه که م شویتنی زیاترم نه دیوه، هیچ کات تیکه لی مروّفی زۆر نه بووم. وه ک بیستووومه ده لّین کاتی خۆی ئیره زیندان بووه، به لّام له داوای وه رگرتنی سه ربه خۆی وه ک هه ریمیک کراوه به کۆلیژ. به لّام ئیستاش من هه ندیک کات لیڤه هه ست به زیندانیبوونی خۆم ده که م. مروّف که دپته ئیره له به ر ده رگاوه شتانیکی جوان ده بینیت هه مووی باخچه و گوله، به لّام من له وه ته ی هاتووم بۆ ئیره ده بینم هه ر ئه م مروّفانه ی لیڤه ن

خزمه تکاره کهی مه حوی

جوانیهه کان ده شیوتین. گولیک که باخچه که جوانده کات، جوانی هه ر به ئیمه دهدات، به لام کوریک ده جیت لیدده کاته وه و ده بمریتیت و پیشکشی کچیک دی هه کات و ده لیت: ئهم گولگ پیشکشی به تو، هه رچه نده خوت له م جوانتری. دوی چند خوله کیک ئهم گولگ خوی له ناو ته نه کهی خولدا ده بییتته وه. مامه له باری ئهم مروفانه له من مه پرسه، دلنیا م خوت له من باشر ده یان نیاسیت. من لیان تیناگه م و نازانم چون که سانیکن. ئاخیر ئه وانه که هه ر روزهی ده مام کیک ده پو شن، چون ده ناسریتته وه؟

- ره حمه تی خودات لیبت. وایه من نازانم وه ک ئیوه بنووسم و بخوینمه وه، پیمده لئین نه خوینده وار، به لام چاک مروفه کان ده خوینمه وه و ده یان ناسم. بو خویندنه وی ئه وان مه رج نییه خوینده وار بیت هه بیت. (۱۰) سال زیاتره من لیره و خزمه تی ئهم باخچانه ی ئیره ده که م. وا مه زانه ئهم دار و گولانه ی ئیره له وه ته ی هه ن هه ر به م شیویه بوون وه ک ئیستا، گه وره و گه ش و جوان. وه ک ئه مرؤ له بیرمه هه موو ئهم روزهی لیره خزمه تم کردوو، له بیرمه ئهم باخچانه زه وییه کی سوور و رووت بوون، سه وزایی و گولیکی لینه بوو. له گه ل هاتنم ده ست به دانانی سه وزایی کرا، سال دوی سال گه شه یان کرد هه تا گه شتوو به مه ی ئه مرؤ، وا تو ده بییتیت. باوه ربکه ئهم گولانه به شیکن له روهی من، وه ک منداله کانم خو شمده وین و خزمه تیانده که م. زیاتر له وه ی کات به مال و منداله کانم ده ده م به وانم داوه. کاتیک ده بینم گولیک لینکرا وه ته وه جا له سه ر زه وی فریدراوه، یان خرا وه ته ته نه که ی خوله که دل م له ت له ت ده بیت و خویتی لینده چوریت. ئیره هه موو شویتیکه ته نها زانکو نییه! زانکو هه ر ئه وه نییه وانه یه کی لینکه یه له گه ل دوو تاقیکردنه وه. لیره چه ندین ره فتار له قوتابیان و ماموستایان ده بییت که وا توشی سه رسورمان ده بیت! غه یبه تکردن، دلره شی، بوختانکردن به یه کتری، درؤکردن له گه ل خو یان و خودا و هاو پؤل، که یف به خو هاتن و زماندریزی به بی کردار، ئهم ره فتارانه هه مووی شتی زور ئاساییه له لایان. ئه وه ی گوئی پیته ده ن خودایه! سهیری کچه کان بکه ئه گه ر گو ییان به خودا بدایه جله کان یان به م شیویه نه ده بوو. که سه باشه کان لیره به قه د ژماره ی په نجه کانی ده ستن. چاوه کانت دابخه و بونیکی قول هه لیمزه، ئهم بونه ی دیته لووت بونی ئاوده سه کان نییه، بونی

که نیوی ناخی هه ندیک له مرۆفه کانی ئیره یه. بونی ئەم مرۆفانه یه که رۆژیک ده مامکیان ده که ویت و ئەم رۆژه ده مامکی زیاده ی له لا نییه.

مامه که بهرده وامبوو له قسه کانی هه تا بانگی نیوه رۆ درا، ئەوکات هه ستا و گوتی:

- وابزانم زۆرم گوت و سه رم ئیشاندیت، ده چم شتیک ده خۆم و دواتریش نوێژه کهم ده کهم.

- تکاده کهم مامه گیان، دلنیا به چیژ و سوودم له قسه کانت دیوه، بهس داوا یه که مامه هه ر ده چیه کافر یاکه، ئەگه ر ئەرک نه ییت ئاوێک و له فه یه کم بۆ به ییت، خۆم نه خۆشم ناتوانم بچم.

- دلخۆشم به گوینگرتنت، به سه رچاوم هه ر ئیستا.

چه ند خوله کیک دوا ی ئەوه ی مامه که رۆیشت، میلیسا هاته وه. من چاوه روانی هاته وه ی مامه که بووم، که چی میلیسا ده رکه وت. ده ستیکرد به گێرانه وه ی ئەوه ی باسی چی کردووه له گه ل مامۆستا، منیش گویم بۆ گرتبوو. له و کاتیدا مامه که هاته وه، ئەوه ی داوام کردبوو بۆیه ننا بووم. ویستم پاره که ی پێیده مه وه، به لام وه رینه گرت و گوتی به خۆش ییتیت و رۆیشت. میلیسا وای پێشاندایا که وا توره یه.

- ئە ی بۆ داوات له من نه کرد بۆ ئەوه ی بۆته یینم؟

- شتیکی وانیه، جیاوازی نییه چ تۆبیت چ که سیکێ تر، گرنگ ئەوه یه گیانی یارمه تی و چاکه کردنتان هه یه.

هه تا من خوار دانه کهم ته واو کرد، میلیسا ده میک قسه ی بۆ ده کردم، ده میکیش خه ریکی مۆبا یله که ی بوو. دواتر له وێ هه ستاین چووین بۆ ده ره وه بۆ لای ته کسییه کان، ئەو له گه ل ته کسییه که ی خۆی رۆیشت و منیش له وێ چاوه رێبووم هه تا هاو ریکانم هاتن به دوامدا.

خزمه تکاره کهی مه حوی

تاقیکردنه وه کانی کوتایی سالمان هه مووی کرد و به گشتیی خراببووم، له دوو بۆ سی وانه دلنیا بووم که دهرده چم، ئه وانه ی ترم هه موو دامنا بوو بکه وم.

کوتا رۆژی دهوام بوو، کوتا رۆژی به هار و سه ره تایی هاویننیک گهرم بوو. دنیا ده کولا، به رد و دار و دیوار هه مووی وه ک ناگری لیهاتبوو. کوتا تاقیکردنه وه مان کردبوو، قوتابیه کان خه ریکی وینه گرتن و مائاواویی بوون، من له گه ل کوره کان بووم قسه مانده کرد. ئاسیا و میلیسا و یاسه مینیش له گه ل کچه کانی هاوړتیان له لایه ک خه ریکی گرتنی وینه بوون، پاش که میک هاتن بۆلام. باسی ئه وه یان ده کرد ئه و هاوینه دریز و تاقه تپروکینه چی ده که ن و به چه وه خه ریکده بن. کۆمه لیک وینه شیان گرتبوو وینه کاننیا له قایبه ره وه بۆ یه کتر ده نارد. پاش که میک براکه ی میلیسا په یوه ندیی پییه وه کرد، خۆی هاتبوو به داویدا، مائاواویی کرد و رۆیشت. یاسه مینیش هاوړنکانی په یوه ندیان پتوه کرد و گوتیان ته کسی هاتووه، با برۆین. ئیتر من و ئاسیا مایه وه، هه ندیک له گه ل ئاسیا مامه وه و قسه مانده کرد. دنیا هینده گهرم بوو بوو له بهر سینه ری دیواره کانه وه روو خسارم هه مووی غه رقی ئاره قه بوو بوو. هه ندیک قسه مان کرد باسی ئه گه ره کانی دهرچوونمان و هه موو شتی کمان ده کرد، ئاسپاش رۆیشت، منیش رۆیشتم و سالی یه که ممان کوتاییهات.

له و ساله دا هه میسه چه ند نیشانه یه کی سه رسورمان و پرسیار له میشکما یاریانده کرد. چه ند جاریک هه ندیک قوتایی که هه رچه نده هاوړیه تیه کی وام له گه لیان نه بوو ئاگاداریانکردمه وه واز له ئاسیا بهینم و هاوړیه تیه نه که م، که له هوکاره کهیم ده پرس، ده یانگوت خراپه، بهس خۆی ده ویت. کاری پیت نه مینیت واز تلیده هینیت وه ک ئه وه ی هیچ نه بوو بیت و نه تناسیت. درۆت له گه ل ده کات، وازیلپهینه دواتر په شیمانی دادت نادات. ئه وشتانه ی ده یانگوت هیچم هه ستینه کردبوو لیه وه، ئه و ئاوا نه بوو، یان من نه مده بیینی و ههستم نه ده کرد! ئه وکات دلنیا نه بووم، به لام ئیستا باش راستیه کان ده بینم و ده زانم مروقه کان چۆن، ئاسیا چۆنه و ئه وانه ی ئاوا باسی ئاسیا یان ده کرد چۆن. وه ک ده لێن ئیستا رهش و سپی به دیار که وتووه.

دهوام کۆتاييهات و گهراينهوه مالهوه، چاوهري ئه نجامه کان بووين، شينوازي هاتنهوهى ئه نجامه کان ئاوابوو قوناغ دواى قوناغ ئه نجامه کانمان وهرده گرتهوه. له قوناغى چوارهوه دهسيانپنده کرد واته ئيمه له کۆتايى ريزبهنديه کهدا بووين. مانگى رههزان بوو ئه نجامه کاني ئيمه هاتهوه. چهند خوله کيک مابوو بۆ بانگى مه غريب، کۆدى ئه نجامه کاني خۆم و ئاسيا و ميليسام له لابوو. خۆم دهرنه چووم، ميليسا به ئه نجاميکى باش دهرچووبوو، ئاسياش دهرچووبوو. ئاسيا گوتى:

- ياسه مين يه کهم بووه، ئهوانهى تريش که ههنديک هاورييه تيمم هه بوو له گه ليان کور و کچ زۆربه يان کهوتبوون.

هاويينيکى سهخت چاوهروانم بوو، چونکه کاتيک ئه نجامه کان هاتهوه و دهرنه چووبووم باوکم زۆر قسهى پيگوتم. به جۆريک خه مم لى خوارد ده مگوت جاريکى تر ناچمه وه کۆليژ و تافیکردنه وه کانيش ناکه م هى خولى دووهم. خويندن و له زووره وه مانه وه، که مترين جار ئاسيام دوواند. ديارنه بوو، ته نانه ت رۆزى له دايبکيوونيشى ئاگادارى نه بووم و هيجم پينه گوت. نه ک هه ر ئه و، به لکوو ئاگادارى زۆربهى قوتاييه کان نه بووم و قسه م له گه ل نه ده کردن. هاويينه که خراپتريش بوو له وهى چاوهروانمه کرد.

کاتي تافیکردنه وه کاني خولى دووهم سه ير مکرد ئه و وانانهى ليان که وتووم که چوار وانه بوون، مه لزمه و تينووسى دوو وانه يانم نه بوو. له ريگهى هاوريکه مه وه په يوه ندييم به ياسه مينه وه کرد، ئه و مه لزمه و شتانهى نه ميوه هه مووى بۆ ناردم. منيش ئه وه ندهى توانيم خويتم، تافیکردنه وه کان زۆر گرانبوون په يوه ندى به وه وه نه بوو که وا من نه مخويتمدبوو، يان شتيکى تر، به لکوو خويان گرانبوون، به لام دهرچووم و هاوريکانيشم هه موو دهرچوون و چووين بۆ قوناغى دووهم.

پیرۆزترین دروستکراوی خودا (خوشک)

له پشوو ی هاویندا خوشکم بۆ ئامۆزاکەم مارەبەرا، شەووە کە ی دلخۆش و هەم دلته نگبوم. دلخۆشبووم بەو ی خوشکە کەم دەچیتە رینگە ی ژیا نی خۆ ی، دلته نگیش بووم بەو ی دەروا ت له مآلهو ه. ئاخ ر ئەو خوشکە مەم له هەمووان زیاتر خۆش دەو یست، چونکە تەمەنی له خۆمەو ه نزی کبوو. هەموو کات دەلین ئەو کە سانه ی تەمەنیان له یە کەو ه نزی کە زیاتر تیکە ل دەهین و له یە کتر تیدە گەن.

تاریکیی شەو و ئاسمانی هەموو دا پۆشیبوو، له مآلی ئیمە هەمووان خەو تبوون، چونکە ئەو رۆژە زۆر ماندوو بوو بوون. ئاسیا له فەیسبوو کەو ه نامە یە ک ی نارد و گو تی:

- ئەگەر کات ت هە یە پە یو هە ندیم پێو ه بکە. پە یو هە ندیم پێو ه کرد، سەرە تا له حال و ئە حوآلی یە کترمان پرسی و دواتر باسی ئەو ه مان دە کرد کەوا بە چی خە ریکین و رۆژە کانمان چۆن دە گوزە رینین. دواتر باسی خوشکم کرد و بۆم باس کرد کەوا بوونی چەندە گرنگە بۆم و بوونی ئەو له لام ج هینزیک و جوانی ه کم پیدە دا ت.

- سەرە تا له خوشک ت پیرۆزیت، تۆش وامە بە و خە م مە خۆ تەنھا دلخۆش بە. ئەو چەندین سالە له گە لته و ئیستاش خۆ ناروا ت بۆ مەملە کە تیکی تر، بە لکوو دەروا ت بۆ مآلی مام ت. هەر کات پێو یستبکات دەتوانیت بە پینج خولە ک له لات ئامادە بیت. ئە ی چی ئەگەر بۆ نمونە وە ک رەوا با ی ت هەر خوشک ت نەبا یە؟

- کی گو تی رەوا خوشکی نییە؟

- خوی دویتی له فهیسبووک پۆستیکێ کردبوو له سه ره خوشک، ئاماژه شی به وه کردبوو که وا خوشکی نییه. پۆسته کهت نه بینوه؟
- نا نه مدیوه، چه ند رۆژیکه فهیسبووکم داخستوه، ته نها ماسنچه ره کار دهینم.
- باشه، دوا ی ئه وه ی په یوه ندییه که مان ته وا بوو نووسینه کهت بۆ ده نیرم. نزیکه ی کاتژمیریک قسه مان کرد و ئاسیا گوتی:
- وه ره خهت ئیستا نووسینه که ی ره وات بۆ ده نیرم و مالتاوا ایمان له یه کتر کرد. کاتژمیر (۱۲) ی شه و لایدا بوو، ئاسیا نامه ی نارد و گوتی:
- ئه وه ش نووسینه که ی ره وا:

"خوشک"

خودا خوشکی وه ک هاورییه ک بۆ مروؤف دروستکرد، چونکه خودا ده زانیت خوشک ده توانیت هه ندیک ره فتار له گه ل برا که یدا بکات، که که سه که ناتوانیت له گه ل دایکیدا بیکات!

مروؤف که توشی خه مناکیی بوو زۆربه ی کاته کان ناتوانیت بچیته لای دایکی و بۆی باسبکات، به لکوو ده چیته لای خوشکه که ی و بۆ ئه وی باسده کات.

خوشک ئه وه یه که هه میسه له پینا و برا که یدا قوربانیده دات.

چه ندین جار زانیومه که هاورییه کم پاره ی له خوشکه که ی وه رگرتوو، پاره یه ک که هه لیگرتوو بۆ کرینی جووت گواره یه ک، یان خنا و که یه ک.

چه ندین جار بینومه دایک و باوک له کوره که یان ده دن، خوشکه که ی ها تووه و به رگری له برا که ی کرتوو و رینگه ی نه داوه لییده ن.

چه ندین جار بینومه خوشک درۆی له پینا و برا که یدا کردوو!

چه ندین جار بینومه کوریک که دایکی له ژیا ندا نه ماوه، خوشکه که ی خوی کردوو ته قوربانیی و خوی خستوو ته جینگه ی دایکی و گوتویه تی: خه م مه خو من هه م...

خزمه تکاره کهی مه حوی

هه میسه خه یال ده کهم و ده لیم چی ده بوو ئه گهر خوشکینکم هه بایه و له تهمه نی مندا بایه؟ ئای ئای چهنده جوانده بوو جاروبار له باوه شم بکردایه. ئای خودایه گیان له چ سۆز و میهره بانیی و نیعمه تیکی گه وره بیبه شم!

دوای ئه وهی چهنده جاریک نووسینه کهم خوینده وه. به لئی، چهنده جاریک نه ک تنه نا یه کجار، بئیمگوت:

- ئای خودایه ده بیت چ هه ستیک بیت، من که پینچ خوشکم هه یه ناتوانم خۆشم له شوینی ئه و دابنیم، خودا به رحم و گه وره یی خوی ئارامیی به و دلئی بدات، که له نازی خوشک بیبه شه.

- ئامین. به لئی، زۆر سه خته، له به ره ئه وه تو هه میسه سوپاسی خودا بکه و به رویشتی خوشکه که شت خه م مه خو، به لکوو تنه نا دلخۆشبه.

- به سه رچاو، ئه ی گیانم فیدای ئه و خوشکانه بیت. هه موو جوانیی ژانی من ئه وانن، خهنده یه کی ئه وان هه موو دونیا ده هینیت بو من.

- خودا هه میسه سه لامه تان بکات بو یه کتر، هه ر له خۆشیی و شادییدا بزین. گوتت که وا جوانیی ژانی تۆن. ئه مرۆ له گروینیکی کتیبخانه دا نووسینی کوریکم بینی که وا هه موو روژیک پارچه نووسینیکی خوی له ویدا پۆسته کات. ئه مه ی ئه مرۆ به ناوی جوانیی تو بوو. باسی له خوشک ده کرد، زۆر له لام جوان بوو له به ره ئه وه له لای خۆم کوپیم کرد.

- زۆر سوپاس له گه ل ئیوه شدا پشتیوان به خودای گه وره، ئه و نووسینه ش ماده م کوپیت کردوه ئه گه ر عه زیه ت نه بیت بۆم بنیره بزانه چۆنه.

- باشه، ئه وه تا.

((جوانیی تو))

واته دیتنی گریانی خوشکه کهت، له قاقای پیکه نینه کانی دهنگی...

جوانیی تو

واته هه بوونی خوشکینک، بلیت کاکه ئه وه م بو بکه.

جوانیی تو

واته له گه ل خوشکه که ت خه نده تان، گریانتان، دوواندنتان، پیاسه کردنتان، له ئامیزگرتنتان بو یه ک، پیکه وه ببن له خوشحالتترین دووانه.

جوانیی تو

واته له گه ل خوشکه که ت وینه یه کتان هه بییت به جوانترین سیمای خه نده تان له ئامیزی یه ک.

جوانیی تو

واته ئه گه ر لینیان پرسیت ئه و کچه چیته؟ بلییت: ئه و خوشکمه، تاجی سه رمه، رهنگی مالمه، جوانیی مالمه، بوئی مالمه...

جوانیی تو

واته تیگه یشتن له بیده نگیی ده می خوشکت.

جوانیی تو

واته ماچکردنی دهسته کانی خوشکت.

جوانیی تو

واته نه هیشتنی ته نهایی خوشکت.

جوانیی تو

واته هه سترکردنی خوشکت به بوونی تو.

جوانیی تو

واته هه سترکردنی خوشکت به گه وره یی خوی.

جوانیی تو

واته متمانه کردن به خوشکت.

جوانیی تو

واته گوړینی گریانه کانی خوشکت بو خه نده.

جوانیی تو

واته برابوون، باوکبوون، پشتبوون، په نابوون، کینوبوون، فرمیسکپاکه ره وه بوون بو خوشکت.

جوانیی تو

خزمه تکاره کهی مه حوی

واته خوشکت بکهیت به شازاده.

جوانیی تو

واته خوشکت، شاجوانی دونیا له پشتت بیت.

جوانیی تو

واته پیویستنه بوونی خوشکت به هیچ په نایهک هه تا توی هه بیت، دوی تو

په نای خوی له خویدا بو خوی دروستبکات.

جوانیی تو

واته هه بوونی خوشکیک....

خوشکم واته: جوانییم، خه ندهم، دادهم، پشتم، نارامییم، سه رینی لاوانه وه و

هه موو دونیام....))

"تیراد"

- ئەی خودایه له م هه موو وشه جوانه، له م هه موو جوانییه خشینه، له م وشه نارامبه خشانه! ده زانیت ئاسیا هیچ کات ئەو هه سته م نه کردوو ه که نووسینیکی ده خویتمه وه نه مو یستوو ه ئەو نووسینه هی من بیت و تیرهییم به نووسره کهی نه بردوو ه، به لام ئەم جاره ئاوابووم چه زنده کرد ئەو نووسینه هی من بیت. ئاختر ئەو نووسینه ریک دای له دلّم، خوشک شایه نی زۆر له وهش زیاتره، نووسینه کانی ئەو کورهم دیوه زۆر جوان دهنوسیته.

- من نایناسم و پیشتر نووسینه کانیم نه دیوه ئەوه یه که مجاره نووسینیکی بیینم، به لام به گویره ی ئەو نووسینه ی دیاره که وا جوانوو سه. ئەم نووسینه ش تازه ناییت به هی تو، به لام ده توانیت شتی جوانتریش بنوو سیت مه رج نییه هه ر ئەوه بیت، ئەگه ر خوشک شایه نی له وه زیاتر بیت دلنیا به خوشکیش به براوه جوانه و برا هه موو شتیکه بو خوشکه کهی. به لام هه موو برایه ک نا، به لکوو ئەوه ی به واتای راسته قیینه برایه بو خوشکی و هه موو کاتیکی له پشت خوشکه کهی ده وه سیت وه ک چیا.

- سوپاسی ئەو متمانیه ت ده که م که وا به منت هه یه، قوربانی خوشکه کانم بم. خوشک و برا هه ردوو کیان به یه که وه جوانن.

- خودا هەمیشە سەلامەتەتان بکات بۆ یە کتر، بە پشتیوانی خودای گەورە. یاخودا کەس خەمی لە دەستدانی خوشک و برا نەبینیت.

- ئامین اجمیعین خودا ئیوەش سەلامەت بکات. بە خەمی لە دەستدانی خوشک و برا شتیکم بیرکەوتەو، ماوەیەک لەوە و پێش پۆستی کورپیکی هاوڕێم بینی کەوا نووسینیکی خۆی بوو باسی ئەوێ دەکرد ئەو کاتە ی مندالبوووە خوشکە کە ی کەوتوو تە ناو ئاو و خنکاوە. نووسینە کە دلی دەکرد بە ئاو. تیرتیر لە گەلی گریام، زیاتریش لە بەر ئەو گریام، بیرم لەوە کردەو ژیان هەموو شتیکی تێدایە ئە گەر رۆژیک ئاو خوشکینک لە دەستدەم چیم بە سەردیت؟ نازانم، بەلام ئە گەری هە یە شیتبیم و هەتا مردن نە یە مەو هۆش خۆم.

- یانی هاوڕێی نزیکي خۆت ئەوێ بە سەر هاتوو و بە چاوە کانی خۆی بینوو یە تی؟ ئە گەر نووسینە کە ت لە لایە بۆم بنێرە دە مەو یت خوینە ریبم و منیش بگربم.

- نا، هاوڕێی نزیکم نییە، تەنھا لە فەیسووکەو دەیناسم و جار جار قسە دە کەین. بەلێ، بە چاوە کانی خۆی بینوو یە تی کە چۆن دایکی لە ئاو کە دە ریبێتاو و ویستوو یە تی هەناسە ی پێدات، بەلام هیچ سوودی نەبوو. بوو سە نووسینە کە م لە لای خۆم هە لگرتوو ئیستا نووسینە کە ت بۆ دە نیرم.

- باشە چاوە روانم، خودا قەرەبووی بۆیان کرد بێتەو و ئارامی پێداین. چەند بە سەر ئەم رووداوە دا رۆشیتوو؟

- زیاتر لە (۱۵) سال پێش ئیستا بوو ئەو رووداوە. فەرموو ئەو هەش نووسینە کە:

”لە کاکە پێناز و تەنھا کە تەو.

بۆ خوشکە کە م، فیردە و سە کە م.

خوشکی گیان...

زۆرت بێردە کە م...

خزمه تکاره کهی مه حوی

له دونیادا هیچ یه کتریمان نه بیینی، هیندهی خهونیک تۆم له بیره. یادگار ییه کانت هینده که من خه ریکه هیچم له بیر نامینیت جگه له رۆژی رۆشتنه کهت نه بییت.

گله ییم لیمه که، ئاخر ته مه نی سی سالی هی ئه وه یه شتت له بیرمینییت؟
تۆ که رۆشتی ته مه نم سی سالان بوو خۆت ده زانییت...
ئیسنا که جار جار ده لیم هه ندیک شتی پینش رۆیشتنی تۆم له بیره،
ده زانییت بروام پینا کهن؟

ده لین ئاخر ئه و ته مه نه که ی هی ئه وه یه شتت له بیرمینییت...
ته مه نی نیوان من و تۆ زۆر که م بوو، وه ک به یه که وه بوونمان، سالیک و
پینج مانگمان له نیوان بوو!

که نیوانی هه موو ئه وانی تر له دوو سال که متر نییه...
ئیتر هاوده می مندالیی یه کتر بووین.
یار ییکردنه کانمان بیر نایهت، به لام دلنیا م یاریی زۆرمان به یه که وه کردوو.
ئیتر مندالبووین، هه لبهت هاروهاجی زۆریشمان کردوو، به لام نه ک
وه ک ئه وانه ی ئیسنا.

مندالی ئیسنا زۆر هاروهاجن، ده زانییت؟
به لام ده زانییت ئه و مندالانه ی ئیسنا له زۆر به ی خۆشییه کانی زه مه نی ئیمه
بییه شن؟

هه رچه نده خۆشیی ئیمه ش که م بوو، زۆر که م...
یار ییه کانی سه رده می مندالیی ئیمه دووربوون له پینشکه و تن، به لام پربوون
له میهره بانیی.

پربوون له خۆشه وستییی و به یه که وه بوون.
توره بوونمان هه بوو، به لام له به رانه ریشیدا ئاشتبوونه وه مان دوو
هینده بوو و به زیاده وه توره بوونه که مان قه ره بووده کردوه.

هه رچه نده لای مالی ئیمه بۆ یاریی نه ده بوو و شوینه که ی گونجاو نه بوو،
چونکه پربوو له گوماوی قوول که بۆ ئیمه ی مندال ترسناک بوو، به لام ئیمه
باکمان به وه نه بوو و له زووره وه یاریی خۆمانمان ده کرد.
پیویستمان به یاریگا و شوینی یاریی مندالان نه بوو.

ھەر بەو چەند بوکەلەى كە ھەمان بوو ھەموو رۆژەكانمان بەبى كىشە بەرپىدەكرد.

نە داىكمان، نە نەنەمان كاتيان نەبوو بۇ ئەوھى يارىمان لەگەلدا بكەن.
بابەش كە لە مانگىكدا تەنھا ھەشت رۆژ لە لامان بوو...
ھەموو شتىك باش بوو...

من ھەبووم تۆ ھەبوويت، داىك و باوكمان ھەبوون، نەنە و باپىرىشمان لەگەلدا بوو، ميمى گيانىش ھەبوو...
ھەموو رۆژەكانىش بە ئاساى دەروېشتن.

ئىتر دوای من تۆ ھايتتە دونياو، كە من پىم كەوتە سەر پىنپەكانم و رۆيشتم، تۆ فىرى دانىشتن بوويت. من فىرى قسەكردن بووم و تۆش كەوتنە سەر پىنپەكانت و رۆيشتت...
ھەمووان دلپان بە ئىمە خۆشبوو.

نەنە و باپىرە لە ھەموويان زياتر، چونكە ئىمە يەكەم و دووھىمىن نەوھىيان بووين.

دونيايەك ئاواتيان بۇمان ھەبوو.

ھەموو رۆژەكان ئاوا دەروېشتن، ھەتا رۆژى رۆيشتنى تۆ ھات!
ئەگەر ھەمووان بلپن ناكرىت ئەو كات تۆ تەمەنت بچووك بوو چۆن بىرت ماوھ؟

من دەلپم بەلنى، وەك رۆژى رووناك ئەو رۆژەم لەبىرە.

ئاخر چۆن رۆژى رۆيشتنى تۆم لەبىردەچىت؟

تۆ كە بۇ ئاوخواردنەوھ رۆيشتبوویت بۇ سەر يەكىك لەو گۇماوانەى بەر دەركاى مالەوھ.

ئاخۇ تۆيەكى مندال بەچى بزائىت ئەو ئاوەيە بۇ خواردنەوھ دەستنادات.

كەچى لە برى ئەوھى تۆ ئاوى لىبخۆيتەوھ.

ئەو تۆى خوارد...

ئاخر چۆن دلنى ھات تۆ بەو بچووكىي و بەو ھەموو جوانىيەتەوھ ببات، چۆن؟

چۆن دلنى ھات جەرگى داىكىك بسوتىنىت؟

چۆن توانى برايەك تەنھا و بىخوشك بكات، چۆن؟

خزمه تکاره کھی مه حوی

دایکم که زانی تو دیار نه ماویت، هه موو مائه وه به دوات گه را.

ژووره کان، سه ربان و هه موو شوینیک گه را.

دواهه مین شوین که بییری بۆ چوو، سه یرکردنی گۆماوه کان بوو، به ئی،
گۆماوه کان...

ئاخر دایکم که له مائه وه به دواتدا ده گه را بییری بۆ ئه وه نه ده چوو برؤیته
ئهو، ئاخر مندالیککی دوو سالان چ کاریککی به وی هه یه، که پنیستر هیچ
چار به ته نها نه چوویت بۆ ئه وی؟

به لام که شوین نه ما ئه وی نه بیت، ناچار بۆ دواهه مین شوین هات بۆ
ده ره وه ی مائه وه، بۆ لای گۆماوه کان.

چی ببینیت له وی!

کۆمه لیک مندال له دیار یه کینیک له گۆماوه کان وه ستاون و هاوار ده که ن:

یارمه تی، که سبیک بیت ئه و منداله خنکاوه، تکایه یارمه تی!

له به رده م منداله کانیش کچیککی بچکولانه، که عه زیبه کی شینی
له به ردایه، له ناو ئاوه که له سه ر ده م راکشاوه. وه ک بلینیت له باوه شی دایه ی
له شیرینترین خه ودایه.

به ئی فیرده وه سه که م، منداله که له تو زیاتر که سی تر نه بوو...

عه زیبه شینه که شت رۆژی پنیشوو میمی گیان بۆتی دوور ببوو،
ئهمرۆژه ش به یانیبه که ی دوا ی ئه وه ی دایه سه ری هه ر دوو کمانی شوشه
له به ریکردیت.

که ئیستاش وینه کانت ده بینم برواناکه م دوو سالان بووبیت ئه وکات، نا
گه وره تر دیاریت!

جوانتر و دلگیر تر بوویت له من.

ئیتیر که دایکم توی له وی بینی، بینی وا له ژیر ئاوه که له سه ر ده م
که و توویت...

نازانم چ هه ستیککی هه بوو؟

دایک نیم و ناتوانم بيم به دایکیش هه تا له وه تینگه م، به لام دلنیام به
هیچ ناخوشییکی دنیا به راورد ناکریت، ئه و ساته له ژیا نی دایکماندا...

من به دوای دایکم هه موو شوینیک به دو اتدا گه رام هه تا لای
گو ماوه کانیش هاتم و گویم له دهنگه دهنگی منداله کانیش بوو.
ئو و ساته شم بینی که دایکم به دهسته کانی توی له ئاوه که دا در ده هینا!
توی له سه زهوی و له سه ر پشت پالخت.

به ده می خوی هه و لیده دا توزیک هه وا بخاته سیبه بچوکه کانت.
به دهسته کانی سینگتی ده گوشی هه تا ئه گه ر ئاو چوو بیته ناو دهمت، ئاوه که
ده ربکه یته دره وه.

به لام نه سیبه کانت هه وایان وه رگرت، نه دهمت هیچ ئاویکی دره کرد.
مه رگ ریگهی نه دا بوو تینو تیبیه که شت بهم ئاوه پیسه ش بشکینیت،
ریگهی نه دا دلۆپیک ئاو برواته ناخته وه...

له ئاو بیبه زه بیتر مه رگ بوو، که زور بیهره حمانه توی له ئیمه سه ند.
هه رگیز ئو و دیمه نه ی دایکم له بهر چاو لاناچیت، که چون له سه ر
زهوی راکشابوو وه ک مندال ده گریا و هاواریده کرد.

فیرده و سه که م! دهی دایه مان حه قیشی بوو، چ که سینک چ دایکینک
به رگهی ئو له ده ستدانه ده گریت؟

بابه ش ئو و رۆژه له ماله وه نه بوو له گه ل مامه چوو بوون بو سه فه ر، نازانم
که ی هه واله که ی پینگه یشت! ئاخو که ده نگیکی بیستوو پنیگوتوو ه:
چه که ت خنکا! تو بلنیت چ هه لۆیستیکی هه بوو بیت ئو کاته؟

باپیره و نه نه ش چوو بوون بو شار، هه تا ئیواره هاتنه وه و ئو
قه ره بالغییه یان بینی، پاشان هه ستییان کرد، له ویش نه بوو بیت ببینیت که و
نه نه چون له هوش خوی چوو و هه تا رۆژی دواتر نه هاته وه هوش خوی.
باپیره ش به بیده نگیی له ژیر دیواریکی حه وشه که دانیشتبوو، دلنیم یه ک به
یه کی ماچه کانت و هه موو شتیکی ده هاته وه پیشچاو که په یوه ندیی به تووه
هه بوو.

نازانم بو و زوو تویان شو رد و کفنیا ن کردیت، بو و ا حه زیانده کرد تو
بخنه ناو خاکه وه، ئاخو بو؟

ئاخر گلی به هار چون ده توانیت جهسته ی ناسکی تو هه لبگریت، چون
ده توانیت؟

خزمه تکاره کهی مه حوی

رۆژی تازیه کهی تۆشم هه رگیز له بیر ناچیت. که به بیده نگیی و به چه په ساویی سه رم خستبووه سه ر کۆشی نه نه و به چه په ساویی بۆ قه ره بائگی و چه مناکیی ده ورو به رمم ده روانی. به دزیبه وه سه یرمه کرد که تۆیان شۆرد و خرایته ناو به رمائیکی شین، شین وه ک جله کانت. تۆیان هینایه ژووره وه، جهسته ی سارد و بینگیانتیان له ناوه راستی ژووره که دانا بوو. ماچم کردیت و زۆر بانگم کردیت، به لام هه لئه ستایت. تۆیان برد و له ناو خاکدا خه ویندرایت. هه تا دیم بۆ لات، وه ک ئه و رۆژانه ی به یه که وه یارییمان ده کرد و زیاتریش له وکات خوشمده ویت و بیرتده که م. ده زانم ئیستا تۆ له به هه شتیت، له لای خودا. چاوه روانی هاتنم بکه. که هاتم بانگم بکه کاکه و له باوه شم بکه. له باوه شکردنیک که وا ئارامییه کم پینبدات له باوه شی دایه ش ئه و ئارامییه وه رنه گرتییت. بیرتده که م...".

- هیچم نییه بۆ ئه م وشانه جگه له گریان. چاوه کانم ته رته ر بوون، شهوت شاد کاکه ی من. به گریانه وه ده خه وم و خوشمده ویت.

- شهوت شادیت گیانی کاکه، منیش خوشمده ویت. به یانی که هه ستایت ئه و نووسینه ش بخویته ره وه:

کاتمیزیک مابوو بۆ بانگی ئیواره، (زهیتوون) تازه کاره کانی ته واو کردبوو و دانیشتبوو، که میک ماندوو بوونی به سه یته وه. دایک و باوکی چوو بوون بۆ مالی مامی و ئیواره له وێ ده مانه وه. براژنی له گه ل هه ردوو کوره که ی به سه ردانییکردن چوو بوونه وه مالی باوکی و براهشی دوا ی نانی ئیواره له کار ده هاته وه، له به رته وه زهیتوون بریاریدا ئه م ئیواره یه هیچ شتیک تاماده نه کات و به دهستی به تال دابنیشیت.

دهنگی بانگی مه غریب له بلندگۆی مزگه و ته کانه وه که ده گه یشته هه موو کوچه و کۆلانه کان خه یاله کانی زه یتوونی پچراند، که له باخچه که وه دانیشتیوو سه بری ئه و دوو پشیله ده کرد که وا خه ریکی شه رکردن بوون. هاته وه زووره وه، ده ستوویژی شوست و نوویژی مه غریب و چهند رکا عه تینک نوویژی سونه تی کرد.

چووه ژووره کهی خۆی، ته له فزیۆنه کهی داگیرساند و له دیاری دانیشت. پاش که میک هه ستیکرد که وا برسپیه تی. حه زیشی نه ده کرد هه لیبستیت هیچ شتیک ئاماده بکات. په یوه ندیی به برا که ییه وه کرد و گو تی:

- کاکه که له کار هاتیه وه له گه ل خۆت نه فه ریک که بابم بۆ بهینه ره وه، برسپمه وه و حه زم لینه تی.

- برا که ی: بۆ خانم مه گه ر من بۆ تو کار ده که م؟ شتیک بۆ خۆت بخۆ، شه ویش درهنگ دیمه وه. ئیتر په یوه ندیه که شی به بی خودا حافیزی له سه ر زه یتوون داخسته وه.

چهند زوو له بیر چووه وه که خوشکه کهی (۱۶) سالی خوتندی له قوتابخانه و زانکۆدا قه میس و جله بیس و چلکنه کانی بۆی ده شوست، هه تا وه ک کورپکی پاکو خاوین له ناو هاو پۆله کانیدا ده ربکه ویت.

چهند زوو له بیر چووه وه که خوشکه کهی له زستان و هاویندا گۆره ویه بۆنداره کانی بۆی ده شوست، هه تا شه رمه زاری لای هاو ریکانی نه بیت.

چهند زوو له بیر چووه وه که خوشکه کهی هه موو به یانییه ک ئاماده بوو ده ستبه رداری خه وه شیرینه کانی بییت، هه تا هه لیبستیت نانی به یانی بۆ ئاماده بکات، نه ک برا که ی له قوتابخانه برسپیه تی و له بهر برسپیه تیوون ئاگاداری مامۆستا و وانه که ی نه بیت.

چهند زوو له بیر چووه وه که خوشکه کهی ته نها له بهر خاتری ئه وه هه موو هه ولئیکی ددها، بۆ ئه وه ی زوو کاره کانی ناو مالی ته واوبکات، هه تا خوار دنیکی گه رم

خزمه تکاره کهی مه حوی

و پرچیز بخاته به رده می براهه یه وه کاتیک ئه و له که شیکی ساردی بارانایی زستاندا له فوتابخانه، یان زانکۆ ده گه رایه وه.

له گه ل ئه وانه شدا خوشکه کهی ئه م کارانه ی ته نها وه ک ئه رکیکی خوی سه رده کرد و ئه نجامیده دان، به بی ئه وه رۆژیک بلیت کاکه من هه موو ئه و کارانه له بهر خاتری تو ئه نجامده دم، که چی تو هیجت له بهر چاو نییه.

خوشک سه رباره نادیاره کهی مال، ته نها له کاتی نه بوونیدا هه ست به بوونی ده کریت...

دوای ئه وهی براهه ی گوئی شه و درهنگ ده گه ریمه وه و په یه وندییه کهی له سه رداخست، رۆیشت بو مه تبه خه که و هه ر له ویدا سیوئیکی خوارد و گه رایه وه ژووره کهی. نوێژی عیشای کرد و چووه ناو جیگای خه وه کهی و به زور خوی خه واند.

نزیك كاتژمێر (12)ی شه بوو له گه ل دهنگی ده رگا زهیتوون خه به ریبوو یه وه، له په نجه ره ی ژووره که یه وه سه یری حه وشه که ی کرد براهه ی بوو تازه گه رابوو یه وه. هه ستا و چووه هۆله که بی نی دایک و باوکیشی گه راونه ته وه و خه وتوون. دوای ئه وهی براهه ی هاته ژووره وه زهیتوون سلّوی لیکرد و به خیره اتنه وه ی کرد. براهه ی به ساردییه وه گوئی:

- بۆچی تا ئه و کاته نه خه وتوویت؟

- ده میک بوو خه وتبووم، ئیستا خه به رمبوویه وه، براژن له ماله وه نییه جله پیسه کانت له بهر ده رگادانی هه تا به یانی بۆت بشۆم و ئوتوو یان بکه م.

هه تا زهیتوون چووه مه تبه خه که په رداخیک ئاوی خواردوه و هاته وه هۆله که، براهه ی جله پیسه کانی له وێ داناوو و ده رگای ژووره که ی خوی داخستبوو.

زهیتوون نزیکهی کاتژمیریک خهریکی جله کان بوو هه تا هه موویانی شوست و
ئوتویانی کرد. وهک هه همیشه له سهر قه نه فهی هۆله که جله کانی جیهیشت بو ئه وهی
به یانی براهی له بهریان بکات و دووباره بچیته وه سهر کار

قوناغی دووه می زانکو

قوناغی دووه م سهره تابه کی نوی بوو، ئەگەرچی له یه کتر دوور بووین له گه‌ل قوتابییه کان و زۆر به که میی یه کترمان ده‌واند، به‌لام ئەو ماوه یه زۆر شتی بۆمان به‌ده‌رخست، پینگوتین سه‌خته بتوانیت به‌یه که‌وه هاورپیه تیی هه‌مووان بکه‌یت، چونکه تۆ له‌یه ک کاتدا هاورپیه تیی دوو که‌س ده‌که‌یت، به‌لام ئەو دوو که‌سه په‌یوه‌ندیان نییه له‌گه‌ل یه‌کتر. له‌به‌رئه‌وه ده‌کریت تۆ هه‌ردووکیان له‌ده‌ستبه‌دیت، ته‌نها ده‌بیت له‌گه‌ل چه‌ند قوتابییه ک بیت و بین به‌گرووپییک و په‌یوه‌ندیان به‌وانه‌ی تره‌وه نه‌بیت.

یه که‌م رۆژی ده‌وام له قوناغی دووه م، له لای به‌شه‌که‌ی خۆمان له‌گه‌ل ئاسیا و یاسه‌مین وه‌ستا بووم و قسه‌مانده‌کرد. باسی هه‌موو شتی‌کمان ده‌کرد: (وانه‌کان، ژیان، دنیا و وه‌رزش هتد...)، له‌ناکاوه‌ستمکرد که‌سیک له‌دواوه‌خۆی به‌مندا کیتشا. له‌چاوتروکانیکدا بینیم که‌ چه‌ارده‌ورم پریه‌تی له‌ مرۆف، ئاسیا و یاسه‌مین رۆشتوو ئاخ‌ر ئەوان کچن هه‌چیان پیناکریت، نه‌ ده‌توانن ده‌سته‌کانم بگرن هه‌تا هه‌لمبستینه‌وه، نه‌ هه‌چ شتیکی تر. هه‌موو ئەوانه‌ی له‌ چه‌ارده‌ورم کۆبوو بوونه‌وه کور بوون. یارمه‌تیاندام هه‌تا هه‌لمبسته‌وه.

ئەو کورە‌ی خۆی پیندا کیشام له‌گه‌ل خۆمان بوو، ده‌مناسی، به‌لام وه‌ک هاورپئ هاورپم نه‌بوو. دواتر هاورپیه‌کی قوتابخانه‌م که‌ له‌ به‌شه‌ناوه‌خۆیی له‌ نزیک ژووره‌که‌ی ئەو کورە‌بوو قسه‌ی له‌گه‌ل کردبوو، کورە‌که‌ گوتبوی ئەمرۆ خۆم کیتشا به‌ سامیدا و که‌وت. وه‌ک بلێیت کاریکی باشی کردووه، ئاوا باسیکردبوو!

شه وه که ی قسه م له گه ل ئاسیا کرد، زور بیزار بووم، زور ماندوو بووم، تیرتیر گریام، ئه ویش قسه ی بۆ ده کردم، به لکوو که میک ئارامبیمه وه، به لام بورکانیک که به ته قیت ئیر کهنابیته وه و خوی ناخواته وه. هینده پر بووم له خه م پیمگوت هه رگیز به تالنا بمه وه، هه رگیز...

له فه یسبوو که وه قسه مانده کرد، به ئاسیام گوت هیزی نووسینی نامه م نییه ئیر، بالانسیشم نییه، ئه گه ر بکریت تۆ په یوه ندیم پیوه بکه یه ت و قسه م بۆ بکه. ئه وه بوو ئاسیا په یوه ندیکه کرد و ماوه یه کی زور قسه ی بۆ کردم. که میک هه ستم به باشبوون کرد. منیش قسه م کرد و ناخی خۆم به تال کرده وه. بایه کی فینک به ر دل و ده روونم که وت. ئه و رۆژه ئاسیا یه که مجاری بوو بمبیینیت که بکه م، له به رته وه به رله وه ی په یوه ندیه که دا بخته وه، گوتی:

- ببوره که ئه وه ده لیم نزیکه ی سالیگ ده بیت یه کتر ده ناسین، هه ندیک شت له باره ی نه خۆشییه که ته وه ده زانم، هه موو کات ویستوو مه زیاتر بزانم، به لام بویری پرسیار کردنم نه بووه، ترساوم پرسیاره که م ئازارت بدات، به لام ئیر ئه مرۆ که ئاوا تۆم بینی بریارمدا پرسیاره که م بکه م، جا هه رچییه ک روو بدات، ده کریت له باره ی نه خۆشییه که ته وه قسه م بۆ بکه یه ت؟

- ئیستا ناتوانم، که میک گرانه بۆم و خۆشت ده زانیت ئیستا حال م چۆنه، له وانیه به یانی به پارچه نووسینیک بۆت بنیرم، بیخوینه وه ئه وه ی روون نه بوو له لات پرسیار بکه و وه لامت ده ده مه وه.

- باشه، چاوه رییم.

ئیر دوا ی ئه وه پیمگوت خه ومدیت و ده خه وم. سوپاسیم کرد، بۆ بوونی و بۆ په یوه ندیه که ی. ئه ویش گوتی ئه وه ئه رکی خۆمه. مالتا وایی و شه وشادیمان له یه کتر کرد.

- به یانیت باش خانمی جوان و گولئاسا. هیوای رۆژیکی پر له جوانی و خه نده ت بۆ ده خوازم. نه خۆشییه ک به یی شیوه و به یی تازارا!

خزمه تکاره کهی مه حوی

"نه خوشییبه کهس له ئازاره کانی تیناگات، چونکه ئازاری نییه. نا ئه مه خۆشییبه ئه گهر شتیک روونه دات هیچ ئازاریک به جهسته نادات و بوونی دیار نییه. به لام کهوتنی ههیه، وهک کهوتنی دوینی، وهک به یانی و روژانی پیشوو، کهوتنیک که له وانه یه هه رچی خراپه له گه لیدا رووبدات. وهک: (شکانی سهر، دهست، قاچ یان برین له ههر شوینیکی تری جهسته و خوینبه ربوون، چه ندان جار کهوتووم، ددانم شکاوه، لیوم پر له خوین بووه، یان سووانی ده ماریک له شوینی خوی). ئه وانه ئازاره کانی ئه و نه خوشییبه نه که ده بیترین، ئه وانه له گه ل کهوتنه که دروستده بن، ئه گه رنا نه خوشییبه که ئازاریکی نییه مروف توشی هاوار و ناله بکات.

ده لیم ئه و نه خوشییبه بینازار دیاره، ئه و ئازارانه ی که مروف توشی هاوار و ناله نال ده کن. به لام ئازارگه لیک هه به ناخی مروف ده خوات و دیار نییه، هیواش هیواش ناوه وهی مروف ده خوات و هه تا ده گاته پله ی ویرانی و نه مانی که سه که. من هیشتا ماوم و نازانم هه تا که ی ده مینم!

به خولهک، کاتزمیر، روژ، مانگ و سال گرنگ نییه، هه رچه ندی بدوویت له باره ی ئه و نه خوشییبه و ئازاره نادیاره کانی، چه ندین سال که سانیک له گه لت بژین، هیشتا کهس ناتوانیت وهک خوت هه سبکات به ئازاره کان. هه تا روژیک له جهسته ی تو نه بیت و له شوینی تو ژیان نه کات، ئه وهش که مه حاله و روونه نابیت...

مروفه کان ئه و کاته له ئازاره کان ده گه ن که وهک تو ژیان، ئه گه ر جاریک کهوتن و خوینی دهم و لووتی خویان بینی، ئه گه ر جاریک کهوتن و نه یان توانی هه لبسته نه وه سه ر قاچه کانیان و هیچیان له ده ست نه هات جگه له گریان. ئه و روژانه له ئازاره کان ده گه ن که نیوه شه ویک له خه وه لستان، تینوو یان بوو، یان پیوستیان به سه رئاو هه بوو، به لام نه ده سته کانیان، نه قاچه کانیان هیزی تیدانه بوو هه تا هه لبستن و ده ستیان به ئاو نه گات، ناچار هه تا به یانی به چاوی پرفرمیسک و دلکی ویرانه وه دانیشتن، ئه و کاته له وانه یه که میک له ئازاره کان بگه ن. ئه و کاته تیده گه ن که وهک زینداییه ک

له ژووره که یان ژیان بکه ن و ماندوو بین له سه یرکردنی چوار دیواری ژووره که یان. به چاوی داخراوه وه هه موو شتیکی ژووره که یان بینی، ئه و کات تیده گهن.

به لام نا، من نامه ویت که س له م نازارانه بگات، چونکه ئه گهر که سیک تییانبگات پیوسته وه ک من بژینت، منیش نامه ویت که س ئاوا بژی، نامه ویت که س نازارانه بچیژیت و ئه و ژیا نه خراپه ی هه بیت. قهینا با که س تینه گات، با هه مووان باشن، هه موو نازیزانم باش و دلخوشین، ئه و کات منیش باشده بوم.

ده لئین ئه وانه ی خودا خوشیده وین به نه خوشیی به سه یربانده کاته وه. به پشتیوانی خودای گه وره له خوشه و یستانی خودابین و ئه و دونیامان هه بیت ئیره هیچ نییه...

ئه و شه وه ی قسه م له گهل ئاسیا کرد، بینج شه ممه بوو، به یانی که رژی هه یینی بوو و دهوام نه بوو، له بهرته وه ی شه و که میک زوو خه وتیوم، به یانی زوو خه به رمبوویه وه. داواکه ی ئاسیام له بیربوو، پیوستبوو وه لامبیده مه وه. ئه و نووسینه ی سه ره وه م بۆ نووسی و ناردم بۆ. نووسیشم: ناتوانم له وه زیاتر بۆت شیکه مه وه، چونکه زۆر حاله ت هه ن نا کرین به وشه، خوشت ده زانیت.

پیش نیوه رۆ ئاسیا هاته خه ت، نووسینه که ی خوتنده وه و گوتی:

- ته واو زۆر شت تیگه یشتم که بیوه لام بوون له میشکم، نازانم بلیم هه ستپینده که م، یان نا. ته نها پرسیاریک که وه لامه که ییم وه رنه گرت ئه وه یه: هۆکاری ئه و نه خوشیه چییه؟ ئایه به رو داوینک توشبوویت، یان بۆماوه ییه؟

- به لئینی له هه ستت تیده گهم، ده زانم چونه که وا ناتوانیت بلئیت هه ستپینده که م، یان نا. بیوره بیرم نه بوو باسی هۆکاره که شی بکه م، نازانم له ته مه نی چه ند سالییه وه سه ردانی دکتۆر ده که م، سه ردانی چه ندان دکتۆرم کردوو وه هه موویان گوتوو یانه نه خوشیه که بۆماوه ییه وه و هۆکاره که ی بوونی په یوه ندیی خزمایه تییه له نیوان

خزمه تکاره کهی مه حوی

باوانمه وه. ئەوان ئامۆزای یه کترن، هه موو دکتۆره کانیس هه مان قسه ده کهن و ده لئین هه تا ئیستا ئەم دهرده بیده رمانه و نه خوشییه کهش رۆژ دواى رۆژ له که شه کردندایه. واته ئەو حاله ی ئیستا تیندام بهر له دوو سال ئاوا خراب نه بووم، بهر له پینج سال زۆر باستر بووم، دواى دوو سالی تریش زۆر له ئیستا خراپترده بيم.

له سالی دووه می زانکۆ، ئاسیا هاوڕییه کی کچی پهیدا کردبوو ناوی (ئاواز) بوو، زۆریه ی کاته کانی له گه ل ئەبوو. هه ر جارئ بمویستا که میک قسه ی له گه ل بکه م کاتی نه بوو و له گه ل ئەو کچه بوو، کچیک بوو هه ر له کۆلیژی خۆمان بوو و خزمیکیان بوو. چهند جاریکیش له فهیسه وو که وه که قسه مانده کرد چهند قسه یه کی نه شیام به هاوڕیکه ی گوت له لای ئاسیا. واته ده مگوت که سیکى بیتام و بیزار که ره، رۆژیک گوتی ئاواى پیمه لی، قسه ت پینگوتوو، له دهرفه تیکدا قسه ی له گه لدا بکه داواى گه رده نتازایی لیکه .

چهند رۆژیکى پینچوو له لای به شه که ی خۆمان بووم، هاوڕیکه ی ئاسیا به لامدا تیپه ری. بانگم کرد و پیمگوت که وا شتیکی ئاوا هه یه.

- ئاسیا یه، گه رده نت نازابیت برای گه و ره ی منیت. داواى لیبوردنیش ده که م که وا زۆریه ی کاته کانی ئاسیام داگیر کردوو، به لام بوونی ئەو بو من زۆر پینوسته. منیش سوپاسیم کرد و رۆیشت، دواتریش به ئاسیام گوته وه.

- کاریکی باشت کردوو و جیتر رقت لئی نه بیت، ئەو که سیکى زۆر باشه. هیچت له دل نه بیت به رانه بری. ئیتر له و کاته وه روانیم گۆرا بو هاوڕیکه ی.

ئاسیا و میلیسا رۆژ دواى رۆژ زیاتر تیکه لده بوون، چهند جاریکیش به ئاسیام ده گوت به میلیسا بلیت که خوشمده ویت. دواتر یان خۆم په شیمانده بوومه وه، یان ئەو په شیمانیده کردمه وه. ده بگوت پیمه لی لیبیگه ری با هه ر وه ک هاوڕییه ک هه بیته ئەوه نده به سه. تۆ که عاشقی ئەویت ناییت باوه شی ئەوت بویت، ناییت خه م له وه بخۆیت که نایته هی تۆ، به من ناییت ئەو داستانه ی باسی دوو عاشق ده که ن کامیان گه یشتوون به یه ک؟ نیه هه م داستانه کوردیه کان و هه م جیهانییه کان، عاشقه راسته قینه کان هیچ کات نه بوون به هی یه ک، به لکوه تهنه له

دلی یه کتردا بوون. باش بزانه ئه وهی ئیستا هه یه هیچیان عه شق نین، ته نها
حه زیکی جه ستهن و دوور له چاوه کان و له شوپته تاریکه کان به تالده کرپته وه.
فه رموو هه فه تی پشپوو له یه کیک له م کولیزانه ی لای خومان کور و کچیک به
ناوی عه شقه وه تیکالابوو بوون و حه زه کانیا ن به تالده کرده وه. لئوه کانیا ن لیکتالابوون
ده یا ن قوتایی له دیاریان وه ستانبوون و سه یریا نده کردن، به لام ئه وان مه سته بووون
و ئاگاداری هیچ نه بوون، هه تا پولیس هات هه ردوو کیانی برد. دوو رۆژ دواتر به
بیانوی پاککردنه وهی شه ره ف کچه که به کوژراوی له ده ره وهی شار دۆزرایه وه،
بیگومان له لایه ن که سوکارییه وه ئه م کاره کراوه. کوره کهش بو خوی ده سوورپته وه
و له وانیه ئه گهر ئه ویش رۆژیک جه سته ی گهرمی به گوله یه ک ساردنه کرپته وه
ئه وه وه ک ئه وهی هیچ نه بوو بیت چاره نووسی چهند کچیکی تریش به م شیوه یه
لینکات. هیچم نه بوو بو قسه کانی ئاسیا، چونکه ده مزانی که وا راسته هه موو
قسه کانی. به ئاسیام گوت:

- به لام من نه جه سته ی میلیسام ده ویت، نه ماچیکی لئوه کانی. دیریکم بو میلیسا
نووسیوه هه موو کات بیرى خومی ده هینمه وه، ئه ویش:

Don't be mine.

Just be fine.

- واته: مه به به هی من، ته نها باش و ئاسووده به؟

- ته واوه، ئه گهر نه بیت به هی منیش، گرنگ نییه ته نها با باشبیت، جا له لای هه ر
که سیک بیت.

ئاسیا له گه ل میلیسا هینده تیکه لیبوو بوون، هاوړیکانی یه کتریشیان هه موو
ده ناسی و هه موو کات پیکه وه بوون. ئه وهش زیاتر منی ته نها ده کرد.

ئه و ساله ش وانه کان زۆر ناخۆشتر بوون. هیچ ئاگاداریان نه بووم و هه موو
رۆژیکیش نه ده چووم بو ده وام. وابزانم نیوه ی سال بوو رۆژیک که ماوه یه کی زۆر بوو

خزمه تکاره کهی مه حوی

به هوی نه خویشییه وه نه چوو بووم بۆ دهوام، ئاسیا وینهیه کی بۆ ناردم، خوی و میلیسا و چهند هاوړییه کیان بوون. گوتی:

- ده زانم بیرمانده کهیت با ئه و وینهیه ت له لاییت. سوپاسیم کرد. هه مووکات نا، به لām له زۆربهی کاته سهخته کانم ئاسیا به هانامه وه دهات و یارمه تییده دام، چونکه هه ندیک جار داوای شتیکم لیده کرد له وانیه له توانای ئه ودا نه بووه، یان به هۆکاریکی دیاریکراو نه یوانیوه یارمه تییم بدات، به لām به گشتیی زۆربهی کات به پیی توانای خوی که داوای شتیکم لیکردایه یارمه تییده دام. هه تا بلّیت مرؤفئیکی میهره بان و ناوازه بوو، ئه وه وایده کرد رۆژ دوا ی رۆژ زیاتر خو شمبویت.

له و ساله دا هه م من و هه م ئاسیا که م که م به کتیب ئاشابووین و ده مانخوینده وه. زۆربهی جار که قسه مانده کرد باسی کتیبمان ده کرد. جا قسه کان له فه یسبووک بایه، یان به ته له فون. هه موو کاتیش که به ته له فون قسه مانده کرد ئاسیا ده یگوت: ده نگم چه ند ناخوشه هه هه هه هه. به لām ده نگی ئارامیی بوو بۆ گیانم. خو ته نها ئه و نییه ئیمه زۆربه مان ئاواين و رقمان له ده نگی خو مانه، له ته له فون، یان له گرته ی قیدیویی هه ر نامانه ویت ده نگی خو مان ببیستینه وه.

رۆمانی ژنه کوژراوه که

به تهنه له ناو باخچه که دانیشتیووم، خه ریکی خویندنه وهی ئیوارهی په روانه بووم. له ناو وشه جوانه کانی (بهختیار علی) دا غه رقبوو بووم. من سه یرم پیدیت که وا که سانیک ده بینم دنووسن: بو هر کتیبیکی بهختیار (100\$) م پیدهن هیشتا نایانخوینتمه وه. ئه و قسه یه واتای چیه؟ ئه وانه ئه هلی نووسینه کانی ئه و نین، یان چی؟ لای من بهختیار، نووسه ریکه که هه میسه شانازی پتوه ده که م و به که زیکی زۆره وه نووسراوه کانی ده خوینتمه وه و چیژیکی زۆریان لیوه رده گرم. مۆبایله که شم له لام بوو و خه ته که ش کرابوو وه، ئاسیا نامه یه کی دهنگی نارد. کردمه وه گوتی:

- چی ده که یت؟

- له باخچه دانیشتیووم، کتیب ده خوینتمه وه.

- ئاسیا: چهنده خوۆشه، چی ده خوینتیه وه؟

- سامی: وایه که شیکی زۆر جوانی هه یه، خه ریکی خویندنه وهی ئیوارهی په روانه م.

- ئاسیا: رۆمانی بهختیار علییه؟

- سامی: به لئی، هی بهختیاری جواننوسه.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- هه تا ئیستا هیچ کتیبیکیم نه خویندوووه ته وه، زۆر چه زمده کرد دوا هه مین هه ناری دونیا بخوینمه وه. چهند لاپه رینکیشم له سه ره تای خویندوه وه، به لام قورسبوو و مێشکم نهیده توانی وه ریبگریت له بهرئه وه وازم لیهینا.

- به ختیار یه کیکه له جوانترین نووسه ره کانی کورد، ته نها تو نیت که وا له گه له کتیبه کانی یه کترتان نه گرتوو، به لکوو زۆر که سی تر هه ن ئاوا که وا لئی حالینابن و وازی لیده هینن.

- دباره به ختیار بو هه موو خویندهریک نانوسیت و خویندهری تایبه تی خوئی هه یه. واز له به ختیار بهیننه، (گۆران سه عید) ده ناسیت؟

- ییگومان خویندهرانی به ختیار تایبه تن، نا ئه و ناوه نانا سم، کتیبه؟

- وازانم شاعیره، فه یسبوو که کهیم له لایه شیعر و نووسینی جوان و کاریگه ر بلاوده کاته وه. به شیوه یه که هه موو نووسینه کانی له دل دده ن و موچر که به ک به جهسته تا ده هینن وا هه سته که به تی باسی تو ده کات و بو توئی نووسیوه. جا ده مه ویت بزانه کتیبیشی هه یه یان ته نها ئه و نووسینه نه ی ناو فه یسبوو که. ئیستا پرۆفایله که به تی بو ده نیرم سه بیریکه و بزانه نووسینه کانی چۆن و به دلتن.

- تامه زرۆی نووسینه کانی بووم ئاوا باسیده که به تی.

ئاسیا ناوی په یجه که ی گۆرانی ییگوتم و دۆزیمه وه. سه بری نووسینه کانیم کرد و کۆمه لیک نووسینی کورت و درێژم خویندوه. خودایه ئه وه چ جوانیه ک بوو، ئه و پیاوه بو ئاوا جوان ده نووسیت؟

ئهی چۆن هه تا ئیستا من نه مناسیوووه؟

تو بلێیت چهند نووسه ری تریش هه بن ئاوا جواننوسن و نه یاننا سم؟

به ئاسیام گوت دواتر قسه ده کهینه وه، ئیستا کاتی ئه وه یه ئه و وشه جوانانه به رۆحم بده م. زیاتر له کاتز میریک له ناو نووسینه کانی بووم، هه موویان یه ک له یه ک جوانتربوون، یه کیک له جوانترین نووسینه کان ئه وه بوو باسی له شه و و

رؤژیکی ژیانی خویان ده کرد له گوند، له وه زری سه رما و باران، ئەو نووسینه هینده تابهت بوو که وا رۆحم به شیوه یه ک تیکه لیبوو پیشتەر له گه ل ههچ نووسینیکی تر دا ئاوا تیکه ل نه بوو بووم.

نالیم ئەو نووسینه جوانترین نووسراو بوو که وا له وێ بینیم، چونکه گرانه له نیوان ئەو هه موو نووسراوه دانیه که هه لیبژێریت و بلێت ئەوه جوانترینه. وه ک هه میسه ش له لای من هه ر نووسراویک باس له جوانیی خوشک بکات، یه کیک ده بیت له جوانترینه کان. جا گرنگ نیه نووسراوی کێ بیت. زۆریش گه رام بۆ ئەوه ی بزانه که وا گۆران کتیبی هه یه، یان نا. له ناو فه سیبووکدا ههچ ئاماژه یه کم به ده ست نه که وت که بلێت کتیبی هه یه. نامه یه کم بۆ خودی نووسه ر نارد، وه لامی دامه وه و گو تی: ((به لێ دوو کتیبیم هه یه، به لام ههچیان چاپنه کراون هه ریه کێ به هۆکاری جیا جیا. ته نها به شیوه ی (pdf) به رده ستن و ده توانیت خوێنه ریان بیت)).

لینکی هه ردوو کتیبی بۆ ناردم، دوو رۆمانی پر له جوانیی ئەوانیش مینا و ژنه کوژراوه که. منیش سوپاسم کرد و کاره که یم به رزرخاند.

درهنگانیکی شه و ئیواره ی په روانه م ته واو کرد. کۆتاییه که ی که وا به ههچ شیوه یه ک دلخۆشکه ر نه بوو. ئەو نووسراوه ی گۆران که وا له سه ره وه ئاماژه م پێیدا بۆ ئاسیام نارد.

- خوێنه ری ئەو نووسینه بووم زۆر جوان و کاریگه ره، ژیانی به شی هه ره زۆری گه لی کورد ئاوا بووه و به و قوناغه دا تێپه ریون. هه موومان ئەو په رداخ و دۆلکه و ته شتانه مان بینوه که وا له به ر دلۆپه کانی باران دانراون له شه وه درێژ و سارده کانی زستان.

- وایه هه رگیز ئەو ساتانه م له بی رناچیت که وا له گه رمه ی خه ودا بووم، دلۆپه یه ک که وتوو ته سه ر چاوه کانم، یان رووخسارم و خه وه که ی پچراندوووم.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- جیلی ئیستا ئه و شتانه شیان نه دیوه و چهندی بۆیان باسبکه هیت تیناگه ن و ههست ناکه ن ئه گهر له ناو واقیعه که دا نه ژیا بن. ئه ی شتیکی تر هیچ زانیاریت دهستکه وت ئاخۆ گۆران هیچ کتیبی هه یه، یان نا؟

- ناکریت ژیا نی جیلی ئیسته به رابردوو به راوردبکه هیت، چونکه دونیا به ک جیاوازن. به ئی، قسه م له گه ل خۆی کرد دوو رۆمانی هه یه به ناوه کانی مینا و ژنه کوژراوه که، هه ردوو کیشی بۆ ناردم.

- ئه ی خودایه دوو رۆمان ده بیته چهنده جوان بن، واته هه ردوو کتیبی کرده دیاریی بۆت؟

- نا، دیاریی چی! به (pdf) بۆی ناردم. من ئاوا خوینته ریا ن ده بم، هه ر ئه مشه و ناخه وم، هیچ خه وم نایه ت ده ست به خویندنه وه ی ژنه کوژراوه که ده که م.

- ئه ی نه یگوت لیره له چ کتیبخانه به ک ده سته که ویت، به لکوو به گه یان دن داوا بیکه م بۆم به نین؟

- نا ئه زیم، نا. له هیچ شویتیک به رده ست نییه. له م کۆمه لگه به بته ویت کارێکی جوان بکه هیت، سه دان به ره به ست و هۆکار ریگه ت پینده گرن و ناتوانیت کاره که ت ئه نجام ده یته. گۆرانیش چه ندین به ره به ست ریگه یان لیگر تووه، له وه ی کتیبه کانی به چاپیگه یه نیت. له به ره ئه وه ته نها دوو بژارده ت له به رده مه: یه که م ئه وه یه ده بیته به (pdf) خوینته ریا ن بیت، دووه میش ئه وه یه خوینته ریا ن نه بیت...

- به لām خۆ تو ده زانیت هه تا ئیستا هیچ کتیبیکم به (pdf) نه خویندوو هه ته وه، چاوه روانده بم به لکوو له کاتیکێ نزیکدا به چاپیگه ن.

- به لām هه ندیک کات ناچاریت که وا خوینته ری ئه وه ش بیت، چونکه هیوا به ک بوونی نییه له داها تووشدا ئه و کتیبانه چاپیگرین.

زۆر هه و لāmدا ئاسیا رازییکه م که وا به (pdf) خوینته ری کتیبه کان بیت، به لām رازی نه بوو و گوته له ئیستادا خوینته ریا ن نا بم بزانه م له داها توودا چی ده بیت.

هر ټو شهوه دهستم به خویندنه وهی ژنه کوژراوه که کرد. هر که وشه به کم ده خویندنه وه وشه ی دواتر بو خوی رابده کیشام و پییده گوتم بووه سته سامی، کاتی خه و نییه و برده وامبه له گه لم. کاتزمیر (۱۲) ی شهو لایدابوو که وا دهستمپیکرد. نیوهی زیاترم خویندنه وه و ده متوانی ته واویبکه کم، به لام چه زمکرد به یانی ته واویبکه کم بو ټه وهی بییت به دوو پارچه. له و نیوهنده شدا هه ندیک بیر له وانه بکه مه وه که وا خویندبوومه وه، خوشم هه ندیک خه یال و پینشینیی بکه م بو رووداوه کانی دواتر. کاتزمیر (۲) ی شهو لایدابوو که خه وتم.

روژی دواتر هه تا دوا ی عه سر دلّم نه هات بگه ریمه وه بو لای ژنه کوژراوه که، خوّم به کتیبکی تری ټایینییه وه خه ریککرد که وا روژانی پینشو به شیکم لئی خویندبوویه وه، ټو روژه هه تا عه سر به و خه ریکبووم و ته واومکرد.

دوا ی عه سر دهستمکرده وه به خویندنه وهی ژنه کوژراوه که، ټه وهنده ی مابوو ویستم ته واویبکه کم. وشه به وشه که ده مخویندنه لینیان وردده بوومه وه و بیرم له جوانیان ده کرده وه. که متر له سه د لاپه رهم مابوو ته واویبکه کم که چی دوو کاتزمیر زیاتری ویست هه تا ته واومکرد. په شیمانیش بووم له وهی ته واومکرد، ټاخر ټو کتیبه نه ده بووایه ته واویبته، ټاساییه با سالیک خه ریکبوویام، به لام با ته واو نه بووبا هیچ کات، چونکه ټو دیر و وشانه هی ټه وه نه بوون مروّف ده سته براریان بییت. به لام هه ر ده گاته کوّتابی. هه ر ټه ونا، به لکوو کتیبی گه ردوون و ژیانیش روژیک کوّتابیان دیت و هیچ وشه یه ک له دوا یان به جی نامینیت.

دوا ی ته واوکردنی کتیبه که قسه م له گه ل ټاسایدا کرده وه و پیمگوت که وا ژنه کوژراوه که م ته واو کرده وه.

- ته واوتکرد؟ به که متر له روژیک!

- به لئی، گول خانم ته واومکرد، ده متوانی شهو ته واویبکه کم، به لام بو ټه وهی جوانیی زیاتری لیوه ربرگرم و چیژیکی زیاترم پییدات ویستم به دوو جار خوینه ری بم. کاتیک کتیبیکت خوّشده ویت ټاوایه ده بیت هه موو بوونت پینیده بیت و له گه لئی بیت. ژنه کوژراوه که ش شایه نی ټه وهیه کاتی خوئی پینده ییت و واز له هه موو

خزمه تکاره کهی مه حوی

سه رقالییه کانت بهینیت له بهر ئه. ئه وه رۆمانیک نییه، به لکوو شاکاریکه که پتووسته هه مووان خوینته ری بن بۆ ناسین و تیگه یشتن له ره گهزی به رانه ر.

- ئه ی خودایه گیان، جا خوینته ریوونی تۆ له کوئ و من له کوئ کاکه. من ناتوانم هه چ کتیبیک هه قی خوئ پیده م. له کتیبیکی ئاساییه وه، جا چی بگات به و شاکاره ی باسیده که یته. هه ندیک باسیم بۆ بکه، به لکوو ههزی خویندنه وه ی له لام په یدا بیت.

- نا، شتیکی وای ناوێت بۆ ئه وه ی به هه موو بوونت له گه ل ئه و کتیبه دا بیت که وای خوینته ری ده بیت. ئه وه نده به سه واز له بیر کردنه وه بهینیت له هه موو ئه و شته ماندوو که رانه ی که وای رۆژانه رووده دن و ته نها له گه ل ئه و بیت. بۆ باسیشی خوینته ری ئه و پارچه نووسینه به له کتیبه که وه ده رمه یناوه و ئیستا له گروو پیک پۆستم کرد، به لکوو که سانیکی تریش ئه و شاکاره بناسن و خوینته ری بین.

- پۆسته که م له گروو پیدایه یی، کۆمیتیکیشم کرد، نووسیم: له کوئ ده ستمبکه ویت؟ هه هه هه خویندمه وه، به راستی ناوازه ن ئه و نووسینه ی ناو کتیبه که گومانیشم نییه له وه ی هه موو کتیبه که ئاوا جوان و ناوازه یه، به لام شتیکی ئه وانه نووسینه کانی ناو کتیبه که ن من بۆچوونی خوتم له سه ر کتیبه که ده ویت.

- باشه که میکی تر راوبۆچوونی خوتم پیتده لیم.

- ئممم، باشه.

- ئه وه ش بۆچوونم بۆ کتیبه که، له وانه یه وشه کانم له ئاست کتیبه که نه بن، به لام ئیتر ئه و چه ند وشه یه م نووسی:

((ژنه کوزراوه که زۆر شتی پیدام، زۆر شتی فیر کردم، وه لامی زۆر پرسیارمی دایه وه. چه ندین بیر کردنه وه ی له میشکم گوژی.

ژنه کوزراوه که پنیگوتم؛ له ژیر خه نده کانی خوشکه که م چی هه یه، ئاره زوووه کانی ئیوه ی کچان چیه؟ غیره کردن چی له مرۆف ده کات و به ره و کوئی ده بات؟

ژنه کوژراوه که فیربکرم که ی قاقای پیکه نینی خوشکه که م گوینانی کاسکردم، ئەو کات زیاتر گرنگی پیدەم، چونکه ئەو هی گوینانم کاسدە کات له راستییدا دەنگی قاقاکانی نییە، بە لکوو هاوار و نالە یە که له ناخیدا پەنگی خوار دوو و به هیچ دەرنایەت.

ژنه کوژراوه که پینگوتم؛ کاتیک ئافره تیک، کچیک، یان خوشکه که ت دانیشتووە قسەت بۆ دە کات، یادە وەری و خەمە کانی بۆت ریزدە کات قسە ی پینە برم، نە لیم منیش ئاوا و دلەم و ژیانم ئاوا، بە لکوو لیبیگەر پیم هەتا دوا یین وشە ی به ئارە زوو ی خۆ ی قسە بکات.

ژنه کوژراوه که پینگوتم؛ هەتا دەتوانم رینگە نە دەم خوشکه که م، تۆ یان خۆشە و یستە که م توشی غیرە کردن بیت، چونکه ئافره ت له لای زۆر ئاساییە ئە گەر لە سەر غیرە کردن لەو که سە ی خۆشیدە ویت، یان لیبە وە نزیکە چەند که سیکیش بکوژیت. یان لەوانە یە دلێ خۆ ی به شینو یە ک بشکیت هەتا مردنیشی چاک نە بیته وە و نە بیته وە به و ئافره ته ی جارن که وا میهرە بانێ به که سانی دە وروبەری دە بە خشی و جوانی بلاو دە کردە وە به و دلە ی بۆ ئەو هی خەندە دروستبکات لە سەر روو خساری ئازیزیانی، خەندە یە کی راستە قینە.

ژنه کوژراوه که وایلێ کردم هەندیک شت تاییە تبن له لام، وە ک رەنگی شین، که جوانترین رەنگە. وە ک پینج شەممە که جوانترین و سامنا کترین رۆژە. وە ک خەندە کانی تۆ که هیزکی سیحراوی هە یە بۆ ئارامی رۆح.

- خودا خەندە کانی من بکانه قوربانی یە ک چرکه ی ئارامی رۆحی کاکە م. چەندە جوانە ئەو وشانە لینکه که ییم بۆ بنیره هە وڵدە دەم خۆینە ری یم.

- خودا نە کات جانی جانانم، یاخودا هەر هە بییت و سەلامە تیبت بۆمان. هەر تۆ و لینک، وە ی به سەر هەردوو چاوه کانم.

- زۆر سوپاس کاکە گیان، تۆ به که متر له رۆژیک ته واکت کرد، من هە وڵدە دەم به سی، یان چوار رۆژ ته وای بکە م.

خزمه تکاره کهی مه حوی

لینکه کهم بۆ ئاسیا نارد، خۆشم دهستم به خویندنه وهی 'مینا' کرد. رۆمانی دووه می گۆران. دوو رۆژ زیاتری خایه ند هه تا تهواومکرد، چونکه ئه و چهند رۆژی تهن دروستی جهسته م ههچ باش نه بوو و فهیسبوو که کهشم نه کردهه. ههتا چوار رۆژ، ئه و چهند رۆژه نه چووم بۆ دهوام و له ماله وه مامه وه. میناش وهک ههر نووسینیکی تری نووسه ر پر له جوانیی بوو، به لام بۆ من ژنه کوژراوه که جوانتر بوو.

دوای چوار رۆژ کهوا تهن دروستییم که میک باشتر بوو، فهیسبوو که کهمم کردهه. رۆژی پیشتر ئاسیا نامه یه کی ناردبوو، تهنها نووسیوی: ژنه کوژراوه کهم تهواو کرد. مینش وه لامیم دایه وه؛ سوپاس بۆ خودا. ئه ی چۆن بوو به لاته وه؟

ئه وکات له خهت نه بوو، پاش کاتزمیریک هاته وه خهت و وه لامی دامه وه.

- بلنم چۆن بوو! ههر وه کوو پیشبینییم ده کرد وهک هه موو نووسینه کانی که له فهیسبووک خوینته ریان بووم جوان بوو، به لام راستی بلنم، بۆ من به و شیوه یه نه بوو کهوا تۆ باسده کرد و به شاکاریک ناوت بردبوو، جا نازانم هۆکاری چی بوو من مافی خۆیم پینه داوه، یان شتیکی تره.

- من ده زانم هۆکاره کهی چییه!

- چییه؟

- تۆ کچیت، تۆ له ناو هه موو ئه و شتانه ده ژیت کهوا نووسه ر باسیکردوه و من لینیانه وه فیربووم. ئه وهی من له م کتیه م خوینده وه و بینیم تۆ هه موو رۆژ له گه لیدایت، له به ره وه شتی نوئی کهم تیدا بووه بۆ تۆ.

- ئمممم، من کچم...

له و ماوه یه دا من ژماره یه کی باش کتیم خوینده وه، ئاسیاش یه ک دوو شتی ساده ی خوینده وه له گه ل ژنه کوژراوه که ش. له کوتایی سالی شدا قوتاییه ک که وا که متر له ئاسیا له گه ل تیکه ل بووم و ده مناسی نزیکه ی (۳۰) کتییی به دیاریی پیدام و گوتی:

- ئەو کتیبانه با بۆ تۆ بیت، تۆ نرخیان ده زانیت، نه ک من، چونکه من خوینهریان بووم، ئەگەر له لام بمیننه وه تهنه تۆزبان له سهر ده که ویت، به لام تۆ سوودی لیدهبینیت و له وانه یه بیدهیت به کهسانی تریش. کتیبه کانم وهرگرت، ناوازه ترینه کان بوون، ئەوانه بوون که من خوشمده و بوستن. که به ئاسیام گوت، توره بوو. گوتی:

- ئەی بۆ به منت نه گوت، منیش هه ندیکم ده برد بۆ ئەو هاوینه دوورودریژه بیکاره.

دهوام ته واو بوو و گه رابووینه وه ماله وه. دوایین رۆژی دهوام بوو که کتیبه کانم وهرگرت، له بهرته وه به ئاسیام گوت:

- که کتیبه کانم وهرگرت هه م دره نگبوو و هه م له بیرم نه بوو به تۆ بلیم که وا شتیکی ئاوا هه یه. به پشتیوانی خودای گه وره له سالی نوی بۆت ده هینم.

سالی دووه میش ته واو بوو، دووباره که وتم و ئاسیا ده رچوو نمره کانی باش نه بوون، به لام گرنگ ده رچوو. میلیساش هه ر وه ک ئەو، به لام یاسه مین که هاوړییه تییان له گه ل ئەویش هه بوو سالی یه که م که وا پله ی یه که می به ده سه ته ینا بوو له سالی دووه م به هۆی چه ند کیشه یه کی کۆمه لایه تیه وه که رووبه رووی خێزانه که یان بووه وه نه یوانی له گه ل خویندنه که ی باشییت، له بهرته وه به به راورد به سالی یه که م به پله یه کی خراپه وه ده رچوو و پله ی یه که می له ده ستدا. هاوړیکانی شم وه ک خۆم زۆربه یان که وتن. هاوینه که ی سه خت بوو، به لام وه ک سالی پێشوو نه بوو، به لکوو باشتربوو. ئەتته رنیت نه بوو به هۆکاریک ئەتته رنیتی ئەم وێرانه یه هه مووی راگیرابوو. ئەمسال مۆندیالی ش هه بوو، به لام هه ر زوو هه لبێژارده کانی دلخوازی من کرانه ده ره وه.

خزمه تکاره کهی مه حوی

ماوهیه ک چووم بۆ دکتۆر، دکتۆریک کهوا له فهیسبووکهوه پینان ناساندم گوتیان چارهسهری نهخۆشیی هاوشپۆهی من دهکات به چارهسهری سروشتیی. په یوه نهدییمان کرد و کاتی سهردانکردنمان وهرگرت، منی بینی و هه ندیک شتی پینگۆم و هیزی جهسته می تاقیکردهوه و گوتی ته گهر تهوه به ته واویش چاک نهییت، به لام زۆر له وهی ئیستا ههیه باشتر دهییت. ئیستا برۆن لهم چند رۆژهدا په یوه نهدییمان پتوهده کهین، بۆ تهوهی رۆژانه بین بۆ وهرگرتنی چارهسهر. دواى سى رۆژ په یوه نهدییمان کرد گوتیان وهرن. بهرنامه که ئاوابوو رۆژانه دهبوایه کاتزمیریکی و نیو بچوو بام بۆ تهوی له گه ل دوو کهس وهرزشیان پیده کردم، بۆ تهوهی باشیم. به هوی تهوهوه یاریی کۆتایی مۆندیالم نهیینی، چونکه تهو کاتهی یارییه که هات من له ویندا بووم. چوار بۆ پینچ رۆژ ئاوا بهرده وامبووین، جهسته م ویران ویران بووبوو. دهتگوت وهک ههویری نان شیلدرام. له گه ل براکه م دهچووم بۆ تهوی رۆژی پینجه م بوو دکتۆره که هات بۆ لای براکه م و گوتی:

- تهوه چند رۆژیکه ئیوه هاتوچۆی ئیره ده کهن، وابزانم ریگه شتان دووره و له دووره ده دین به هوی تهوهوه تهو وهرزشکردنه هیچ سوودی ناییت بۆ نهخۆشه که، له بهرتهوه پیتشینازده که م چیتر مهیه نهوه، ته گهر توانیتان ههر له ماله وه تهو وهرزشانهی پین ته نجامبدن، بزنان چی دهییت. ته گهر باشتربوو، وهرنهوه شتی نوئی بۆ داده نیین، ته گهرنا هیچ، ئیمه ههر تهوه نده مان له دهستدیت.

به گریانه وه ئیستا تهوانه دهنوسمه وه، ئاخو بۆ؟ سه ره تا هیوايان پیندام و ههر خویان دواتر بیهیوايان کردم. نه فره ت له مروۆفی تهو زه مانه. سه ره تا که هیوايان پیندام هه زاران خه یالم کرد، سه دان شت هاته بیرم، من چاکده بمه وه؟ نا، چاک نه بووم. ته وه تا حالم زۆر لهو کاتیش خراپتره.

خراپ بیزار بووم و کات نه ده رویشت. میلیسا کوره بووریکی هه بوو که له هه مان کۆلیژی ئیمه له به شیکێی تر دا بوو، به هوی میلیسا وه ئیمه ش واته من و ئاسیا و تهوانه ده مانناسی و هاوڕییه تییه کمان له گه لیدا هه بوو، ناوی (تاده م) بوو. تهو کاتهی که میک ماوو سالی سییه می خویندنمان دهستپیکات واته مانگیکی ماوو به نزیکه یی، تاده م زوو زوو نامه ی بۆ ده ناردم و چند کاتزمیریکی قسه مانده کرد. جار

هه بوو سی بۆ چوار کاتژمیر قسه مانده کرد. باسی هه موو شتی کمان ده کرد، له کتیب و خویندن و خواردنه وه هه تا خوشه ویستی. کورینکی زیره ک بوو، زانیاری باشی له سه ره هه موو شتی که هه بوو، خوینته رینکی زۆر باش بوو و زیاتر له من کتیبی ده خوینده وه. هه موو کات ده یگوت: مرؤف ده بیت خوینته رینت له ناو کتیبه کاندا ژیان بکات و ئەزموونی ژیان بکات، بۆ ئەوهی فیربیت هه موو شتی که ئەم جیهانهی گه وره یه ببینیت، به لّام ئەوانه ی ئیمه نه ده خوینته وه، نه له جوله دان بۆ ئەوهی ئەزموونی ژیان فیرببن، به لّکوو له شویتی خویان دانیشتوون و ده یانه ویت ژیان وه ک مامۆستایه ک بیت یه خه یان بگریت و فیریان بکات به یی ئەوهی بکه ون و دووباره هه لّیسته وه سه ر قاچه کانی خویان.

ئادهم باسی ئەوهی ده کرد که وا کچینکی خوشده ویت، به لّام هینشا پیننه گوتوه. رۆژیک وینته ی کتیبینکی نارد. گوتی:

- له م رۆژانه دا ده چم بۆ سلیمانی ئەمه ی وه ک دیاریی بۆ ده کرم، که به خوشه ویستی به کم رازیوو پیده ده م، چونکه ده مه ویت وه ک خۆم خوینته ر بیت. له به رته وه له سلیمانی ده کرم لیره ده ستم نه که وت. منیش شتی کم بۆ باسه ده کرد له سه ره خوشه ویستی خۆم بۆ میلیسا، به لّام له به رته وهی میلیسا کچی خالی بوو، نه مه ده توانی شتی که بلّیم که وا هه سته بکات من کچه خاله که ییم خوشده ویت.

جاریکیان له ناوه راستی قسه کانمان گوتی:

- ده زانیت من له شتی که ده ترسم؟

- له چی؟

- له وهی هه ردوو کمان هه مان که سمان خوشبویت.

من دلّیا بووم له وهی هه مان که س نییه، به لّام وام پیننه گوت. ته نها پیمگوت خه مت نه بیت ئەگه ره هه مان که سه بوو پيشکه شه ت بیت. گرنگ ئەو خوشه خه ت بیت، به لّام ئەو وای نه گوت.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- ئەگەر وابلییم قسهی دلّم نابیت و هەر ییم ناخۆش دهییت.

مرۆفیکێ باشم دهبینی لێ، بهلام پرووکی سهیریشی هه‌بوو، که خویندنه‌وه‌ی سه‌خت بوو.

هەر له‌و ماوه‌یه‌شدا که قسه‌مانده‌کرد روژیک گوتی:

- دوا‌ی چه‌ند خوله‌کێکی تر له‌گه‌ڵ میلیسا و چه‌ند که‌سیکی تر ده‌چین بۆ بازاڕ، هیچت پتویست نییه‌؟

- ده‌چن بۆ لای قه‌لات و ناو کتیبفرۆشان؟

- به‌لێ، به‌ پشتیوانی خودای گه‌وره‌ ده‌چین بۆ ئەویش، چیت پنیوسته‌؟

- ناوی کتیبخانه‌یه‌کت پیده‌ده‌م له‌و‌ی داشکادنیکی باشان کردووه، ناوی هه‌ندی‌ک کتیبیشت بۆ ده‌نێرم ئەو کتیبانه‌م بۆ بکهره‌ که‌ی هاتینه‌وه‌ ده‌وام لیت وهرده‌گرمه‌وه.

- باشه‌ له‌ فایه‌ر بۆم بنێره‌ به‌سه‌رچاوم.

ناوی کتیبخانه‌که و ناوی کتیبه‌کانم بۆ نارد. شه‌و له‌ فایه‌ره‌وه‌ نامه‌ی بۆ ناردم، وینه‌ی کتیبه‌کان بوو. سوپاسیم کرد و گوتم:

- به‌ راستیی زۆر دلّم خۆشبوو، چونکه‌ ئەگه‌ر ئەو داشکاندنه‌م له‌ ده‌ستبچوو‌بایه‌ زۆر خه‌مم لیده‌خوارد.

- سوپاس بۆ خودا ئەوه‌ له‌ ده‌ستت نه‌چوو، شتیکیش کتیبه‌کان دوو دانه‌یان دیاریی میلیسان.

که‌ ده‌وام کرایه‌وه‌ هەر زوو ئاده‌م کتیبه‌کانی بۆ هینامه‌وه، سوپاسی ئەو و سوپاسی میلیساشم کرد بۆ کتیبه‌کانی.

مانگی (٩) ئەو وانانه‌ی لێیان که‌وتبووم تاقیکردنه‌وه‌م لێیانکرده‌وه‌ و ده‌رچووم. هاو‌ریکانیشم هه‌موو ده‌رچوون. ئیتر هه‌موومان بووین به‌ قۆناعی سێیه‌م. راسته

چەند کە سیک له قونای یه کهم و دووهم لیمان دابرابوون. بهلام هاوړیم نه بوون و نه مده ناسین.

کاتیک ئەنجامه کانی خولی دووهم هاتنهوه. خه تم نه بوو له بهرتهوه ئادهم ئەنجامه کانی یۆ وه گرتمه وه و گوتی:

- دەرچوویت.

دهمزانی که دهردهجم، بهلام که شته که بووه فه رمیی دلخوشبووم. رۆژیک قسه م له گه ل ئاده م ده کرد، باسی ئەوه مان ده کرد مه وقیفیک شتیکی ناخوشمان به سه رهاتبیت له کولێژ، منیش گوتم:

- رۆژیک هاتم وانە ی یه که مم هه بوو کاتژمیر (8:30) تاقه تم نه بوو بچمه ژوو ره وه و وانه که بخوینم، شتیکی زۆر بیتام بوو و له گه ل قسه کانی ئەو مامۆستایه هه ر ژانه سه رم ده گرت. له دهره وه ئاسیام بینی، ده چوو هه لکه و ییمگوت:

- ئیجازه م بۆ وه بگریت و به مامۆستا بلێت حالم باش نییه، له بهرتهوه نه هاتومه ته ژوو ره وه. که کاتی وانه که ته واوو بوو قوتاییه کان هاتنه دهره وه، بۆ لای ئاسیا چوم و گوتم:

- چی بوو؟ پیکه نی، به پیکه نینه ناوازه که ی که له ناوه راستی رۆژ بووا یه وه ک مانگ دهره وشایه وه ئەو چالانه سه ر گۆناکانی دهرده که وتن.

- پیمه که نه، پیم بلی مامۆستا چی گوت؟

- وه للا مامۆستا ده لیت سامیم له دهره وه بینیه و کیشه ی نه بوو، با چیتیش ئاوا نه کات و به عاقلیی بیت له وانه دابنیشیت.

دوای ئەو رووداوه چیت نه چوممه وه وانه کانی ئەو مامۆستایه. ئاده میش هه ندیک شتی باسکرد، به لام شتی وانه بوون. من و ئاده م قسه کانمان زیاتر ده بوو و زیاتر تیکه لده بووین و کاتی ده وامیش نزیکتر ده بوویه وه.

چهند نووسراویک

دوو رۆژ دوی ئەوهی ئادهم و میلیسا چوون بۆ بازار و ئادهم کتیبه کانی بۆ کریم. ئادهم ویتتهی چهند کتیبیکی بۆ ناردم.

- ئەو کتیبانه زۆر دەمیکه ههزم لێیان بوو، لهو کتیبخانهی کتیبه کانم بۆت کری ههبوون، ههزمکرد بیانکریم و ههتا دهوام دیتتهوه خویتهریان بیم. ئەو دیوانانهش شاعیره دلخوازه کانی منن، گهوههریکن به پێویستی دهزانم له ناو کتیبخانه کهمدا ههبن.

- کاریکی باشتکرد، جوانترینه کانت ههلبژاردوو. منیش ههزده کهم دیوانی ههموو شاعیره کانم هه بێت، بهلام نرخیان زۆره، ناتوانم ههموویان بکریم مه گهر سالی دانهیه ک بکریم.

- زۆر سوپاست ده کهم براگیان، نهخشه له تۆش بێت رۆژیک بێت جوانترین دیوانه شیعریه کهم له ناو کتیبخانه کهت ریزبووین. سوپاس بۆ خودا من کیشه م نییه، ئەوهی بمه ویتت دهیکریم، بهلام زیاده ره ویش ناکه م.

- زۆر سوپاس کاکه، پشتیوان به خودای گه وره.

- پرسیاریکم هه یه.

- گیان فهرموو.

- ئەوەندە عاشقی دیوانە کانی، وایزانی شیعەر و شتیش دەنووسیت؟ ئەو نووسینە ی دویتی لە فەیسبووک داتناو و هەرچەندە شیعەر نەبوو، بەلام شتیکی جوان بوو بە لای منەوه.

- ئەوە ی راستی بیت، زۆر حەزم لە نووسینە. جار جارەش شتیکی دەنووسم، بەلام هەر بۆ خۆمە، یان هەندیکجار هاورێتیه کم داوا دەکات شتیکی بۆ بنووسم، واتە ئەوە ی دەنووسم پێیان نالییم شیعەر، تەنها بۆ ئارامی رۆحی خۆمە و هیچی تر. دویتی چەند نووسینیکم داناو و لە فەیسبووک، کامە ی دەلییت؟

- بە هیوام رۆژیک بیت نووسراوە کانت لە کتیبیکدا بخوینمەوه، هەولی بۆ بەدیت و بەردەوامبیت پێدەگەیت. ئەو نووسینە ی گفتووگۆی خۆت و هاوریکەت بوو، مەبەستم ئەمە یه:

- سامی!
- گیانی سامی
- هەموو شتەکان باش دەبن، متمانەت هەبیت.
- کە ی ئەو باشبوونە دەبیت؟
- نازانم، بەلام باوەر م هە یه کەوا دەبیت.
- ئەوکاتە ی ئارەزوونیک بۆ ژیانکردن نەما؟
- جا چییه؟ گرنگ ئەو یه شتەکان باش ببن.
- ههههههه نا، ئەزیزم نا، هەموو باشبوونیک باش نییه، وەک ئەوە ی تۆ دەبلییت.
- لەبەرچی ئاوا بێردە کە یتهووە سامی؟
- ئاخر چاوە کانت بکەرەوه، ببینە خۆت گیل مەکە، خۆت باش من دەناسیت و دەزانیت چیم دەویت، ئیستایه ک کە توانای کردنیانم نەبیت، بە یانی وەک تۆ دەلییت ئەگەر شتەکان باشبوون لەوانە یه ئەوە ی ئەمرۆ دەمەویت ئەو کات نەمەویت، ئەو کات ئەو باشبوونە چی! نامەویت.
- بە خودا رەشبینیت سامی گیان ههههههه.
- وایه حەقی خۆتە وابلییت، زۆر کات رەشبینم...

خزمه تکاره کهی مه حوی

- سامی تو واز له وه بهینه، به من نائییت له م ویرانه دا ئیستا
ئاره زووی چی ده کهیت؟
- مهرگ.

- بو کتبه که زور دووره، به لام ده لیم پشتیوان به خودای گه وره. بلیم چی بو تم
نووسینهش! ته و شانه ماوهیه کی زوربوو له ناخدا پهنگیانخواردبوویه وه، دوتنی
هه و لیکي زورم له گه لیان دا هه تا هاتنه ده ره وه. که جوانیشی ده بینن جوانیینی
خوتانه کاکه م، تازاره کان هه میسه جوان ده بیندرین.

- ده توانیت چند نووسراویکی خوت ته گهر له لات بن بوم بنیریت؟ چه زده که م
خوتنه ریان بم.

- به سه رچاوم هه ر ئیستا، له نوتی موبایله که م هه یه، چند دانه یه کت بو ده نیرم.
- چاوه ریم.

- فهرموو کاکه گیان، خوتنه ری ته مانه به.

- 1 -

نامه گه لیکي رهنگا ورهنگ

نازانم قه رار وایه، چ کات و ساتیک بگه ریته وه ماله ویرانه که تان.

ماله که تان که لاوه و رووخاو نییه.

ماله که تان وه ک هی ئیمه کون و هه مووی درز نییه.

خو خوت هاتوویت بو ژووره که م.

له هه ر چوارلاوه دیواره کانی هه موو درزی گه وره گه وره ن.

ده ترسم هه ر بیتو بم و رۆژیک به سه رمدا بروخیت.

په نجه ره کانی ژووه که م.

که له زستاندا له دوو دلۆپ باران.

یه کینکیان بوم ده نیرنه ژووره وه.

درزه کانی ژووری خوشکه کانم.

خزمه تکاره که ی مه حوی

دیواره کانی ژووره شره که ی دایکم.
که هر چواربان یه کیانیه رداوه.
ده لیت چوارپارچه ی ثم ولاته بیخاوه نه ن.
به زور له یه کتر کراون.
نا ماله که ی ئیوه ئاوا وه ک هی ئیمه ویران نییه.
هه موو ماله که تان بگه ریت درزیک ی وه ک ژووره که ی منی لینییه.
ویرانی ماله که ی ئیوه له وه یه:
خالیه له خوشه ویستی و میهره بانیه.
خالیه له نارامی و ئاسووده یی.
خالیه له جوانی و هرچی ههستی جوانه.
پره له گول، گولانیک ی بیبۆن و رهنگ.
به ئی، ماله که تان ویرانه ویران.
که له م شوینه هاتیه وه.
که تو پئیده لیت زانکو.
منیش پئیده لیم هولی شانۆگه ری.
نامه گه لیکم بو ناردوویت.
به دهستوخه تی خۆم، نه ک له سناپ و ماسنجه ر.
بیوره هه رچه نده دهستوخه تم هینده ریک و جوان نییه، به لام له نامه یه کی بیگیان
باشتره.
که له سناپ پاش که میک خوی دهسریته وه و بوونی نامینیت.
نامه گه لیک ی رهنگا ورهنگ.
هه رچی جوانی یه له رهنگ و وشه ی نامه کان بۆم نووسیویت.
نامه کانم به درگای ماله ویرانه که تان هه لواسیوه.
که چووینه ژووره وه لیان وردبه ره وه.
جوان جوان بیانخوینه وه و وشه کان تیکه ل به رۆح و ئاوهزت بکه.

نامه یه ک له سه ر کاغه زانیک ی زهره د

خزمه تکاره کهی مه حوی

تایدا به دیریزی بۆم نووسیویت له گولیکی زهرد دهچیت و بووینته هۆکاری
ئهوه زهردم خۆشوییت و مرۆفیکی به هیوا بم.
له دوایین دیریدا نووسراوه: هه موو ریگه کان ده گهرینه وه سه ر خۆشویستی تو.

نامه یه ک له سه ر کاغه زانیکی شین

له و نامه یه بۆت نووسراوه چه نده شینم خۆشده ویت، هه موو شینیکم
خۆشده ویت ته نها دانه یه ک نه بیت، ئه ویش شینی چاره کانی تو.
نامه که دوو دریزه، له دوایین دیریدا نووسراوه: به یانی ئه گه ر بتبینم چاوت
شینی شه وئ پیوه دیار بیت من ده مرم.

نامه یه ک له سه ر کاغه زانیکی سوور

نامه یه ک پر له ناسکی و پر له جوانی، که متر له جوانی تو، وشه کانی ئه و
نامه له خوین ده چن زۆر هه ستیار و ناسک و سامناکن، به لام تو له وشه کان
مه ترسه خۆشبوین، وه ک ئه وان که تو یان خۆشده ویت.
له دوایین دیری نامه که دا نووسراوه: ناوه راستی شوبات رۆژی خۆشه ویستی
ئیمه نیه، به لکوو هه موو رۆژیک هی ئیمه یه.

نامه یه ک له سه ر کاغه زانیکی په مهبی

نامه یه ک وشه کانی وه ک خۆت کچن. ده توتینه وه، ده بن به خوین و له
ده ماره کانت دین و ده رۆن. نامه یه ک چاره که کاتز میریکی ده ویت بۆ خویندنه وه،
به لام تو چوار هینده ی خۆی کاتی پیده دهیت.
له دوایین دیریدا نووسراوه: ده زانم له دوای دوایین وشه ی ئه و نامه یه
په یوه ندیه کم بۆ دیت، وه لام ده ده مه وه تویت و خۆت فیدام ده کهیت.

نامه یه ک له سه ر کاغه زانیکی ره ش

وامه زانه که نامه که ره شه پره له بیهیوایی، نا هیوات پیده ده م. تاخر دویتی که
قسه مانده کرد، دایکم هاته زووره وه دوایین وشه ی قسه کانمانی بیست که پیمگوت
'خۆشده ویت'. گوتی کینه؟

پینمگوت: بووکه کهت. تۆش له تهلهفۆنه کهوه گوت قوربانی دایکت بم، ئەوه هیوايه.

له دوایین دێری ئەو نامه نووسراوه: دایکم تامه زرۆی هانتته.

نامه یه ک له سه ر کاغه زانیکی سپیی

ئەو نامه یه ش درێژه وه ک ئەوانه ی تر، پینج لاپه ره یه، لاپه ره ی یه که م به تاله، لاپه ره ی دووهم، سینیهم، چواره م، هه مووی به تالن. نازانم چۆن له و به تالییه تیده گهیت، به لام به نییه تی ئەوه وه ناردوومه که لاپه ره یه کی سپیی و پاکم وه ره بۆ مالمان و به دلێ خۆت پرمیکه ره وه. له کۆتایی لاپه ره ی پینجه مدا نووسراوه: خودایه ئارامیی و به یه ککه یشتن کۆتایی ئەو خۆشه ویستییه بیت، ئەگه رنا ده مرین.

دوایین نامه

نامه یه کی بیره نگه، وه ک چۆن ده لێن ئاو ره نگگی نییه، ئاوايه دوایین نامه ی منیش. دوورودرێژیش نییه، ته نها نووسراوه: وه ک ئاو گرنگیت بۆم، ئەگه ر هاتی ده ژیم، نه هاتیت ده مریم.

هه یینی دێینه داوات...

- ۲ -

مه رگی په بووله یه ک

ئیتیر له مرۆوه من رقم له ژووره که مه.
ئەو ژووره ی لێی داده نیشم و ده خه وم.
ئەو ژووره ی به تاشکرا لێی پیده که نم و به دزییه وه ده گریم.
ئەو ژووره ی لێی ده خۆم و ده خۆمه وه.
ئەو ژووره ی تاوانی تیا ده که م و یادی خوداشی لێ ده که مه وه.
ئەو ژووره ی تێیدا ده خۆتمه وه و دهنوسم.
ئەو ژووره ی، ئەو ژووره ی هه موو ژیانمی تیا ده که م.
هه موو ژیانم.

خزمه تکاره کهای مه حوی

به لَام ئیتر من رَقَم له م ژووره یه.
ئاخر من دلْیکم هه یه به چه شنی بالی په پووله ناسکه.
له په ره ی گول تهنکتره.
دلْیک که به وشه یه ک، به نیگایه ک، به نامه یه ک.
به زور شتی ساده ده شکیت.
که دلْی مرؤفه کانی تر بهم شتانه ناشکیت.
ئاخر دایکم هه موو کات ده یگوت:
هه موو هی ئه و نه خوشییه ته وایکردوو ده دلْت ئاوا ناسک بیت.
دلْت ئاوا به شتی ساده درزی پییکه ویت و بشکیت.
هه موو کات دایکم، خوشک و براکانمی ئاگادارده کرده و ده یگوت:
ئاگاداری دلْی بن، نه خوشه، دلْی زور ناسکه ئاگاداریین.
به لَام بییاکیبون له و وشانه ی دایکم...
که م رؤژ هه بوو سه رم بخه مه سه ر سه ریین و ئه و رؤژه درزیک له دلْم
ده رنه که و تبیت، درزیک نوئ.
به وشه کانیان، به سه یر کردنه کانیان، به ناره زاییه کانیان به رانه به داوایه کی ساده م.
ئه وان گوئیان بؤ قسه ی دایکم نه گرت، ئاگاداری دلْم نه بوون.
له و کاته وه هه موو رؤژیک به درزی نوئ به یان ده که مه وه.
که م به یان هه یه جوان بیت و به دلْخوشی له خه و رابم.
هه موو به یانیک سه یری قه نه فه رزیوه که م ده که م و ئه یکی قوول ناخم گرده دات.
ئیتر رَقَم له قه نه فه رزیوه که شمه.
ئه و قه نه فه ی تهنه لای ئه و هه لده ستمه وه.
ئیتر رَقَم له هه موو ژووره که مه به هه موو شته کانییه وه.
ئاوینه که ی، دیواره کانی، په نجه ره کانی، که چیتر لییان سه یری ده ره وه ناکه م...
که نتوره که م، جله کانم، ئه و جلانه ی بؤ هیچ رؤژیک خوش نه مپوشین.
ئاھ ئه و شته ی هه رگیز له خه یالْم نه بووه.
رَقَم له کتیبخانه که شمه، له ره فه کانی، له کتیبه کانی.
ئه و کتیبانه ی رؤژگاریک ویلبووم به دوا ی کو کردنه وه یان.
ئیتر رَقَم له هه موو شتیکی ئه و ژووره یه، هه موو شتیکی...

ژوورېك كه بووه هو كارى گياندانى په پووله يه ك.
به لى، مهرگى په پووله يه ك.

- 3 -

تو بو بوونم له ژيانت بللى، به لى.
گشت ژيانم بو تو ده بيت.
تو هيچ مه لى.
ئيتړ ده بيم به مولكى تو.
بيكه گشت پرسيارېك له باره ي من.
به لام نه كه ي هه رگيز نه كه ي.
نه پرسى له ته مه نى من.
من مندالم.
ته مه نم ته نها چوار ساله.
له گهل يه كه م ديدهنى تو.
چاوم به دونيادا هه له يتاوه.
تو به س پيمبللى، به لى.
ئيتړ من بو ت ده بيم به:
كاغه زيكي سيبى و پاك
به دللى خو ت بمنووسه وه.
به مندالينكى ساوا
به دللى خو ت په روه رده م بكه.
روحيك له ژير دستت
گريان، يان خه نده م فير بكه.

- 4 -

خزمه تکاره کھی مه حوی

ئىواره ی پینج شه ممه یه ک

ئىواره یه ک له ته نیایی
که کاسه ی ته نیایی خه ریکه لییده رژیته.
ئىواره یه ک بی تو،
ئىواره یه ک به بوونی من و له غیایی تو.
چ ئىواره یه که ئه مه خودایه...
سووتانه، چ سووتانیکه بیتۆ.
نازانم تو کینیت،
مرؤفیت! یان مرؤفیش نیت؟
فریشته ی خه یاله کانم
بو دیدهنه عه ودالم
ته نها ئاره زومه بزانه کینی
له چ رهنگ و ره گه ز و ره گیکیته!
ره شیت، یان سییی، گرنگ نییه.
ئه وه ی گرنگه تو کینیت؟
فریشته یه، یان مرؤف
نووریت، یان ئاگر
دووریت، یان نزیک
هه ردووک به نده ی یه ک خوداین.
هه ر به نده ی خودای مینیت
دروستکراوی دهستی خودای عیسا و موسایته
تو کینیت
بوچی له خودای خوٚت و خوٚم ده که یته؟
بوچی هه میشه له خه یالمی کوفر م پینده که یته؟
ئه و کاتانه ی خودا ده دویتیم
ئه و کاتانه ی دوعا و نویره کانم ده خوینتم
له گه ل وتنی هه ر زکریک و فه رزی ئیمان
له گه ل وتنی هه ر وشه یه کی قورئان

خزمه تکاره کھی مه حوی

له گهَل خویندنه وهی ههر دیریک له کتییی ژیان
تۆ ههر له خه یالمیت
خه یال و بیر کردنه وهم هه مووی داگیر کراوه له لایه ن تۆ
مه گهر تۆ چ هیزیکت هه یه به بی جهنگ ئاوا دیلتر دووم؟
ئاخر نازانیت ئه وه کوفره؟
کوفره من خودا بدوینم
له م کاتیش به نده یه کی به خه یال
له باوه شم بهه ژینتم.
بۆ وازنا هینیت؟
ده ته ویت به ره و کویم به ییت؟
دۆزه خ!
ئاخر من چیم له تۆ کردوه هه تا دۆزه خ جوانییت له لات
به بوونی من تیایدا.
ده لیم گهرئ
له م زه وییه ویرانه هی من نیت، با بهه شتی بَم و له وی هی من بیت...
به لکوو خودا له ویدا تۆم پیدات!
ده لیم گهرئ نازانم ئه م هه موو ئازاره چیه پیمده ده ییت.
ده لیم گهرئ نازانم ئیستا ئیره ئیواره یه، یان کاتی دۆزه خه.
بۆ تۆ به بی من ئیواره یه
بۆ من به بی تۆ دۆزه خه
دۆزه خت باش خانمی بینا و نیشان.

- 5 -

کۆتریکی کیوی

حه زمده کرد کۆتریکی کیوی بام
به بی مال و حال
ئاواره و ده ربه ده ر
رۆژیک له لادی، رۆژیک له شار

خزمه تکاره کهای مه حوی

رؤژیک له دهشت، رؤژیک له ناو شاخ و دهوار
حه زمده کرد بئیشتیمان بام
سه رپشک بام بۆ ههلبژاردنی نیشتیمانیک
ئه و کات تۆم ده کرد به نیشتیمانم
تۆ له ههر کوئ بایت
ئه و شوینه ده بووه هیلانهی ژیانم
هه لئیشتم له سهر شانە کانت
ئارامییم ده بوو
دهسته نانت به پهری به فرئاسام
جوانترین جوانییم ده بوو
حه زمده کرد کۆتریکی کئویی بام
ئاواری مالی تۆ بام
هه لده فریم به ئازادی
شار بۆ شار
لادی بۆ لادی
هه میسه له دوای تۆ بام
ده مه ویست کۆتریکی کئویی بام
سه رپشک بۆ ههلبژاردنی نیشتیمان
به بی دوودلیی شانە کانی تۆم ده کرد به نیشتیمانم
ئه وئ ده بووه هیلانهی ژیانم...

- ئای خودایه لهم هه موو جوانیه! لهم وشه ساده و ئارامه خشانه. سامی به راستیی جوانوو سیت گۆل برا، دهسته کانت خۆشبیته و ههر بژیت. راسته ئهم نووسینانه ئیستا بدهیت به شاعیریکی، یان ره خنه گریکی هیچ به لایه وه باش نییه، چونکه به شیوهیه کی ئازاد نووسراون، دوور له گشت یاسا شیعرییه کان، به لام ئاواش زۆر جوان و ههستبزوین. له گه ل خویندنه وهی پارچهی سیهم ئه و که سه م هاته وه بیر که وا خۆشمه ویت، ههستیک له ناخدا بئیمده لیت برۆ ئه و نووسینه کۆبییکه و بۆی بنیره.

- سوپاسی یە کە بە یە کە ی وشە کانت دە کە م کاکە گیان، من دلخۆشم بە کەسانی
و هک تۆ لە لام و بووتتان لە ژیانم جوانیی و هیزم پێدەدات. وایە خۆشم هەست
بەو دە کە م کە شیعری هێمن، یان هەر شاعیریکی تر دە خوینمەو دە لێم یە ک
دێری ئەوان بە رانبەر هەموو نووسراوی منن، بە لام ئەوان شاعیر بوون، میژوووی
گە لێکن. من هیچ کات شتیکی وا بە خۆم نالێم و ئەو نووسراوانەش بۆ خۆم
نووسبوو، یان بۆ هاوڕێیەکم، گرنگ نییە کە سێک کە بە دلێ نییە چی دە لێت.
کەسانی کە هەن نمونە ی تۆ، بە دلێیانە ئەو نە دە بە سە. بۆ ناردنیشی هەر چیت ویست
ئازادیت لە بە کارهێنانی وە های دابنی هی خۆتە.

- ئە زیزی منیت برا گیان، منیش دلخۆشم بە بوونت. سوپاسی ئەو
پێشکەشکردنەشت دە کە م لە گەورەیی خۆتانە. ئە گەر ئیزن بفرموون من پێویستە
ئێستا برۆم، پشتیوان بە خودای گەورە کاتیکی تر قسە دە کە ی نەو.

- شایەنی زیاترن کاکە گیان، فرموو کاتی خۆت وەربگره، کاتیکی خۆش و خودات
لە گە ل.

- بۆ تۆش هەروا، سپاردە ی خودابیت.

قۇناغى سىيەمى زانكۆ

سالى نوى دەستىيىكىرد و بووين به قۇناغى سىيەم. واتە تازە نيوى زانكۆمان بربوو و هيشتا نيوى مابوو. دەوامكردنى من بهجۆرىك كه مېووبوويهوه ههفتهى يەك رۆژ دەچووم. سالى يەكەم هەموو رۆژىك دەچووم بۆ دەوام، سالى دووهم رۆژى پىنج شەممان نەدەچووم، تەنھا ئەگەر تاقىكردنەوهم هەبايه دەچووم. ئەمەش به هوى گەشەكردنى نەخۆشيبهكەم كه سال دواى سال توانام كه متردەبووهوه بۆ رۆيشتن. بەلام هەر شتىك كه روويدابا و يئويستبا ئاسيا، يان هاورپيهكى تر بۆيان باسدهكردم.

سەرەتاي دەوام بوو رۆژىك كه نەچووبووم بۆ دەوام، پهيوەندييم به ئاسياوه كرد، بۆ ئەوهى بزاتم چى بووه و وانه و شتەكان چۆن بوون. هەندىك قسەمانكرد و ئاسيا گوتى:

- دەزانيت ئەمرۆ مېليسا شتىكى پىگوتىم.

- چى پىگوتيت؟

- كهسىك به مېليساي گوتووه بۆ من، واتە كهسىك خۆشيدەوييم، بەلام پنى نەگوتىم كيبه، به راي تۆ دەبيت كى بيت؟

- نازانم.

به لّام دواى ئه وهى قسه کانمان ته و او بوو له گه لّ ئاسیا، شتیکم بیرهاته وه، چه ند
رؤژنیک پئشتر ئاده م پرسىارى ئه وهى لیکردم ئایا له گرووپه که ی ئیوه کامه کچ
جوانه؟

منیش چه ند ناویکم پیگوت، به لّام ئاسیام نه گوت، که زانی ئاسیای تیدا نییه
ده بوست بلیت ئه ی ئه و، به لّام نه یده زانی چۆن بیلیت. منیش هه ستم کرد و زانیم
مه به ستی چیه، له بهر ئه وه هه ر ناوی ئاسیام پی نه گوت، هه تا خۆی گوتی:

- ئه و کچه ش که هاوړی میلیسایه چه ند جاریک دیومه زۆر جوانه، که خه نده
ده کات ئه و چالانه ی گوناکانی دلی مرؤف ده بات ناوی ئاسیایه.

زۆر سه رسامبوو به ئاسیا. ئه و رووداوه هۆکاریک بوو بۆ ئه وه ی گومانیکه م که
ئاده مه ئه و که سه ی له ریگه ی میلیساوه داواى خۆشه ویستی له ئاسیا کردبوو،
به لّام دلنیانه بووم، له بهر ئه وه هیه چم به ئاسیا نه گوت. رۆژی دواتر که نه چوو بووم بۆ
کولێژ له کاتی عه سر له فه یسبوو که وه قسه م له گه لّ ئاسیا کرد. گوتی:

- ئه مرؤ میلیسا پینگوتم کینه، ئاده مه.

- ده مزانی.

- چۆن، ئه ی بۆچی پیت نه گوتووم؟

- راستیه که ی دلنیانه بووم، له بهر ئه وه نه مویست پیتبلیم، چونکه ئه گه ر ئه و نه بووايه
ناخۆشده بوو. دواتر ئه و رۆژه و پرسىار کردنه که ی ئاده م بۆ باسکرد.

- ئه ی بۆ زووتر باست نه کردوو؟

- ئه و کاته ی که ئه و شتانه ی ده پرسى چه ند رۆژه ک بوو حالّم باش نه بوو و
ئاگاداری خۆم نه بووم، له بهر ئه وه گرنگیم پینه دا و نه مویست پیتبلیم که شتیکی
ئاوا هه یه. دواتر پرسیم ئه ی ئه نجام چی بوو؟

خزمه تکاره کهی مه حوی

- به ته مای چیت! رازی نابم. ئادهم به میلیسای گوتووئه ئه گهر بئی رازیبیم، ئه وه ده مکات به به خته وه رترین ئافره تی دونیا.

به ئی له وانه شه له توانایدا بووایه، چونکه له رووی ماددییه وه بارودوخی باشبوو و دهیتوانی زۆر شت بکات که بیهویت، بیگومان دهیتوانی خهون و ئارهزووه کانی ئاسیاش بکات به راستیی.

- هۆکاری رازینه بوونت چیه؟

- من دهزانم کهوا ئادهم کوریککی باش و بهریزه، ده میکه به هوی میلیساوه دهیناسم، بهلام هیچ ههستیکم بوی نییه ناتوانم خوشبویت. بزانه سامی ئیستا من ده لیم تۆم خوشدهویت، ئه گهر ناخی تۆم خوش نهویت ئه وه خوشه وستی نییه. ئه گهر تۆ له داهاتوودا کاریک، یان شتیکی بۆ من بکهیت ئه و کات واته خوشه وستی من بۆت له بهر کاره کهته، نهک ناخی تۆم خوشبویت. ئه گهر تۆش منت له بهر جوانیه کهم، یان رۆژیک جلیکی جوان بیوشم که به دلێ تۆ بیت ئه و کات خوشه وستی بۆ من زیادبیت به هوی ئه م شتانه وه، ئه وه خوشه وستی راسته قینه نییه و ناخی منت خوش ناویت، که ئه وه له هه موو شتیکی گرنگتره. ئه گهر ناخی یه کترمان خوش نهویت، ئه وه ههر با ئه و خوشه وستی نه بیت، چونکه شتیکی کاتییه و له کاتیکی نزیکی وندهبیت. له م قسانه مه به ستم ئه وه یه ده کریت ئه م کورانه له بهر رووخسارم، یان له بهر شتیکی ئاوا ی کاتی به من ده لین خوشماندهویت، به یی ئاگادار بوون له ناخی من.

- قسه کانت راستن له گه لتم بۆ ئه مه. بهلام ده کریت دهرفه تیش بدیت به که سیک له وانه یه که رازیبوویت ئه و کات خوشه وستی راسته قینه ده ستنیکات.

- ناتوانم نه له ئیستا و نه له داهاتوودا خوشبویت نازانم بۆ، له بهر ئه وه هیچ کات بئی رازی نابم.

ئهری به راست خوشه وستی چیه ئه و مرؤفانه ئاوا لیدده ترسن؟ خوشه وستی، وه فایه. خوشه وستی، پشتبه ستنه به که سی دووهم. خوشه وستی،

گيانفیداییه. خۆشه وىستى، دۆستایه تیه. خۆشه وىستى، راستگۆیه. خۆشه وىستى، تابه تمەندى لیبوردهى دله. خۆشه وىستى، هاوسەنگى رووى ئەم زمینه یه. خۆشه وىستى، ئاسوودە یه. خۆشه وىستى، گەرانە وە یه بۆ خود. خۆشه وىستى، بەستەى ئیلاھى دله. خۆشه وىستى، رەنگکردنى نەخش و نیگارى دلى هۆنراوه کانه. خۆشه وىستى، باوهره. خۆشه وىستى، ئارامگرتنه. خۆشه وىستى، هۆنراوه یه. خۆشه وىستى، فەرامۆشکردنى هەلە بچوو کە کانه. خۆشه وىستى، رەوشته. خۆشه وىستى، ریکردنى دله یه ککه و تووه کانه بەرەو ژيانى هەتا هەتایى. خۆشه وىستى، لەبیرکردنى کاره نەرێنیه کانه. خۆشه وىستى، بەزاندنى هەموو ناخۆشیه کانه و بەلگرتنه بەرەو پێشکەوتن. خۆشه وىستى، بەدەستەینانى ئەو دله یه کە خۆشئەویت، هیندەى ئەوێ خۆشه وىست دلت پیندەدات. خۆشه وىستى، متمانە کردنه بەقەد شینایى زەریاکان و ئاسمان. خۆشه وىستى، هەموو شتی کە... ئاوايه خۆشه وىستى، بەلام بوونى هەندیک رووداو و چیرۆک کە پرن لە خیانت و پیسی، لە بەرئەوه مرووفه کان ئەمرۆ لێدەترسن.

خۆ ناکریت هەموو بۆ خۆشه وىستى ئەوانەى لە دەرگا دەدەن، شەیتان لە ناخاندایا هەبیت، بەلام شەیتانى ناخى کەسانیکه وایکردوو مرۆفانیکی هاوشێوهى ئاسیا و ابزان خۆشه وىستى خودى شەیتانه و نزیکبوونەوه لى ئاگره.

هەر ئەو رۆژەى ئاسیا بۆى باسکردم کە ئادەم خۆشیدەویت، شەوه کەى دووبارە قسەم لەگەڵ ئادەم کردەوه. دووبارە چووینەوه سەر باسى خۆشه وىستى. پىنگوت:

- شتیک بلىم خەيالت ئاسوودەبکەم؟

- چیه؟

- ئەو کچهى تۆ خۆشئەویت ئەوه نییه کە من خۆشئەویت، ئەگەر ئەویش بىت من هەرگیز پینالیئم.

- من دوینى لە ریگەى کەسیکەوه پىنگوت.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- وه لامي چي بوو؟

- به داخه وه، شته كان به دلي من نه بوون و رازي نه بوو.

هه نديک قسه مانکرد و ئاده م گوتي:

- متمانم پيته پيته ليم کييه، باوه ربکه يه کهم کوريت که ده زانيت، نزيکترين هاوړي خوم ئاگاداري ئه و شته نييه. ئاسيايه، ئه و کچه ي که باسما نکرده ئه و جاره. ته نها تو و ميليسا و ئه فین ده زانن که سي تر نا. (ئه فین) يش هاوړي ئاده م و ميليسا بوو، له و کاتيدا خريکي خو پندنه وه ي کتيبيک بووم که له کومه له چيرو کيک پيکه تايوو. له چيرو کيکدا کومه ليک پيوه ره هاوړون بو هه لباردني خو شه ويستي ژيانت، ئه و چند لاپه ره ي که وا پيوه ره کاني لي نووسرا بوو و پته يانم گرت و ئه و کات له فايه ره قسم له گه ل ئاده م ده کرد، له وي بوم نارد.

- به پي ئه و پيوه ره نيته که وا نووسه ره ئامازه ي پيکر دووه ئه وه ئاسيا له گه ل من ده گونجيت و زور به يان ئه رينيبن. ئيتر زور قسه مان کرد، له باره ي ئاسيا وه شتيکي پرسى.

- نازانم، له سه ره ئه و باه ته زانياريم نييه.

- هينده تيکه لن چون نايناسيت و نازانيت، ئاسيا کچيکي زور سه يره به خودا (۱۰۰) پياو ده باه سه ره دريا و ئاويان پينادات.

- به راستي وايه؟

- به لي، تو هيشتا نه تناسيوه چ جوړه کچيکه.

زور پيکه نينم به و قسه به ده هات، له خوم پرسى ئاسيا وايه. يان نا؟ وه لامه که ي ناخم گوتي نا، ئاسيا تاوا نييه.

ئيتر ئاده م پيگوتم که وا هيچ شتيک به ئاسيا نه ليم و هه ولنه ده م رازي بکه م. له به ره که سيانم نه بوو، به لام نه مده ويست دليک له م نيوه نه دا بشکيت، له به ره ئه وه

قسمه بۆ ئادهم ده کرد و داوام لیکرد نوێزی ئیستیخاره بکات. ئەگەر ئاسیا گونجاو بیت بۆی، ئاسانده بیت و دلێ نهرمده بیت. ئەگەر نه شیوو له بیریده کهیت و دیاره خیری تیدایه. پیموایه نوێژه کهی کرد، له گهڵ ئاسیاش چهند جارینکی تر قسمه مکردهوه، ده مگوت به لکوو شتیکی بگۆریت، به لام به پیکه نینه وه ده یگوت که خوشم نهویت با ههر باش و ریک بیت.

پیش ئه وهی ئاسیا به ههسته کانی ئادهم بزانتت به هۆی میلیساوه جار جار ریک سهلامکردن و قسه کردنیکی کورتیان هه بوو و یه کتریان دهناسی، به لام دوای ئه وهی ئادهم ههسته کانی خۆی بۆ ئاسیا ده ربهری هه چیان نه ما و شه رمیانده کرد. پاش چهند رۆژیک قسمه له گهڵ ئادهم ده کرد، وینهی چاته کانی خۆی و که سیک تری گرتبوو و بۆی ناردم، به لام ناوی که سه کهی لادابوو، که سه که باسی ئاسیای کردبوو، به لام به وینهی فهیسه و که که زانیم ئه وه نه میلیسا بوو، نه ئه فین. ئاده مپیش گوتبووی ته نها ئه وه دووه به شته که ده زانن، که چی ئه و نامانه قسه کانی ئه وهی به ناراستخسته وه، به لام قسمه نه کرد و نه مگوت وایه. ئادهم گوتیشی دووباره ئاسیا رازی نه بووه.

- به چی رازی نه بوو؟

- دووباره میلیسا پێیگوته وه، به لام رازی نه بوو ههر له سه ره قسهی خۆیه تی و ئه و دلّه ره قه ی نهرم نایته وه.

- ده ته ویت له هه فته یه ک وه لامی که سیک بگۆریت که ئه و وه لامه له وانه یه هه موو ژیا نی داها تووی دیاری بیکات، بووه سه ته چ په له ته و دونیا یه ک قسمه بۆ کرد.

وابزانم دوای ئه و دوو جار ئیتر سارد بووه وه و وازیه ننا. دوای کۆتاییه اتنی هه موو شتیکی و بیر کردنه وه له رووداوه کانم سه یرم پیه ات، بیرم له ئادهم ده کرده وه مه گه ر ئه و هک کالایه ک ده یه و یست ئاسیا به ده سه تبه نیت، یان مرؤف؟ ئاخه هه ندیک شتی کرد زۆر هه له بوون، نمونه ی کتیبه که و له وانه یه شتی تریشی کرد بیت. واته ئەگەر ئاسیا پێی رازی بووبایه ئه وانه ده بوون به هی ئاسیا. مه گه ر مرؤف به خۆشه و یستی دلێ که سیک به ده سه تده هینیت، یان مادده؟ هه موو شتیکی مادده

خزمه تکاره کهی مه حوی

نییه، ئیستاش بیر له ئادهم ده که مه وه له وانیه ههستی شی پینه کردیت، پیم وانیه ئاسیاش وهها بیریکردیتته وه، به لام یارییه کی زۆر ترسناکی کرد. ئه وهی باشوو سه رینه گرت و ئاسیا هه ره له سه ر قسه ی خوی بوو و رازی نه بوو، سو پاس بو خودا.

دوای چهند مانگیك ئادهم له فه یسبووک یۆستیکی کردبوو و نووسیووی: ئه وانیه ی خۆشمانویستن، به لام ئه وان ئیمه یان خۆش نه ویست ئه وه ئیمه یان له ده ستدا. رۆزی دواتریش ئه وه یان پینگوتم که وا کچیکی ماره کردوو. دوای دوو ههفته ش گواستییه وه. مرۆف چ بوونه وه ریکی سهیره! بریاریکی ئه وا به م به له کردنه له ئه نجامی دلشکان؟ خۆ من مه به ستم ئادهم نییه، شتی ئاوا زۆره به هۆکاریک کچ و کوریک به یه کناگه ن، ئاوا زوو بریاریک ده دن له وانیه دواتر هه تا کو تایی ته مه نیان لئی په شیمانبنه وه. هه ره له م کاته دا بوو شتیکیان بو باسکردم: کور و کچیکی له په بوهندیی خۆشه ویستییدا بوون چهند سالیکی بوو. ئیتر کوره که چوو بو خوازینی کچه که، به لام باوکی کچه که رازی نه بوو و کچه که ی خوی پینه دا. ریک دوای دوو رۆز کوره که کچیکی تری ماره کرد. که خۆشه ویسته که ی به وه ی زانی، له سه ر کاغه زیک نووسی: سه ره تا باو کم به بریاریکی هه له و تاکه که سی منی کوشت، دواتر تو به م بریار و کاره ت منت کوشت. ئیستاش من بریاریک ده دم و کو تایی به م خۆکوژییه ده هینم.

بریاریکی هه له ی باوکیکی چی ده هینته ئاراوه!

چیرۆکی فه رهاد و ناز

له پشوو ی سه ری سالدا بووین، چهند رۆژیک بوو تاقیکردنه وه کانی کۆرسی یه که ممان ته و او کردبوو. میشک و جهسته یه کی ماندوو مان هه بوو. بۆ ئه وه ی بيمه وه سه ر خۆم و ئارامی به رۆح و گیانم بدهم، زۆربه ی کاته کانم به خویتندنه وه و نووسین به سه رده برد. جوانترین ساته کانی ژیانم ئه و کاتانه یه که وا دتیریک ده خویتمه وه، یان دتیریک ده نووسم.

وه ک هه میشه که نووسینیکی نویم ده نووسی یه که م کهس بۆ ئاسیام ده نارد، چیرۆکی فه رهاد و نازیش که وا رۆژی پيشوو ته و او بوو بووم له نووسینی بۆ ئاسیام نارد. ئه گه رچی له خه تیش نه بوو ئه و کاته ی چیرۆکه که م نارد. ئه و چیرۆکه ی که وا فه رهادی هاویریم شته کانی بۆ باسکردم و داوای لیکردم وه ک چیرۆکیکی بۆی بنووسمه وه، نه ک ته نها له هزریدا بیت، به لکوو ده یه ویست به نووسراویش له لای بیت.

ئهمه ش چیرۆکه که یه:

وه ک ئیستا له بیرمه، چوار سال به ر له ئیستا، که یه که م رۆژ بۆ زانکو چووم. هه رچه نده نه مده ویست بچم بۆ ده ره وه ی هه ولیر، به لام به ده ست خۆم نه بوو. له شاری کۆیه ناوم هاته وه. دوور له شاری دایه، دوور له قه لا و مناره، خودایه چه نده سه ختیبوو بیر کردنه وه لئی، به لام هه رچۆنیک بیت سوپاس بۆ خودا، زۆر کهس

خرمه تکاره کهی مه حوی

سوپاسگوزار ده بیت له شویتی من بخوینیت، له کاتیکدا کهوا من نارہ زای
دەردەبەرم، خۆم کۆکردهوه و چووم.

یە کهم رۆژ، چەندە قەرەباڵغ بوو، پەڕ پەڕ بوو له مرۆف، که چی هەستیشم دە کرد
چۆلە و کەسی لێنییه، ئاخر من نامۆبووم بە شوینتە که، ئەویش نامۆ بە من.

زۆر بەی ئەو قوتابیانی له هەمان بەشی من دەیانخویند هێ شارە کهی خۆیان
بوون، چەند کەسیکی کەمبووین له شوینتە کانی ترهوه هاتبووین. له بەشە ناوه خۆیی
دەمانهوه، بەشە ناوه خۆیی شوینتیک فێری ژیان و بەرپرسیارووتیی و دونایە ک
شتت دەکات، مرۆف دروستدەکات. هەرچەندە هەندیکیش لهوانه یه لهوئ خۆیان
له دەستبەند و بدۆرین، چونکه ژیان ئاوايه له هەموو شوینتیک خرابەش هەیه،
وهک چۆن چاکه هەیه بۆ ئەوهی هاوسەنگییه ک دروستبیت.

بە دەوام و وانەکانه وه خەریکبووین، هەندیک قوتابییم ناسیبوو، کەسانیک
هەبوون کاتە کانم پەریکە نه وه و هاودەمم بن. زیاتریش ناسینی قوتابییه کان له رێگه ی
فەیسبوو کە وه بوو، گرووپیکان دروستکردبوو هەموو قوتابییه کانی تێدابوو. نە ک هەر
ئیمه ی قوناعی یه کهم، بە لکوه هەموو قوناعه کانی تریش. شتیکی باشبوو هەم بۆ
تیکه لیبوونی قوتابییان، هەم بۆ وه گرگرتنی زانیاری و شت، چونکه داوا ی زانیارییه کت
بکردایه قوتابی قوناعه کانی تر یارمه تیدەر دەبوون. هەندیکیش له قوتابییه کان له م
گرووپه ئیش و کاریان ئەوه بوو قسه ی زل بکەن و خۆیان چاک و رۆشنییر
پیشانبەدن.

رۆژیک کچیک کهوا بە گوێره ی ناوه کهی دەمرانی قوناعی یه که و له گه ل
خۆمه، بە لām به رووخسار نه مده زانی کینیه. شتیکی بلاو کردبوویه وه و نوسیبووی:
(قوتابیانی زانکۆ خوینەر نین و کات بۆ کتیب ته رخان ناکەن، هەموو کاتیان
بە فیرۆده دەن). له بەر ئەوه ی کچ بوو زۆر بەی کورە کان هەرچەندە خۆیان له ناو
که تواره کهدا بوون، که چی بۆیان دەنووسی دەستخۆش راسته. لێره دا له م نیشتمانه
جوانه ی من، بێزده که مه وه له و مرۆفانه، کچیک، یان بلییم مینیه یه ک شتیکی
دابینت، نیره کان به خۆروو تکرده وه دەبینن و دەستخۆشی لێده کەن. بەی ئەوه ی
بزانی چیه و باسی چی دەکات، له بەر ئەوه حالی نیشتمانم ئاوا جوانه! نه فرته ت

لېبىت نىشتىمان. مېنىش كۆمىنتىكىم بۇ كرد، بەلام لەبەرئەوھى راي جياوازم ھەبوو، بۆم نووسى: (لەوانەيە تاكى ئاوا ھەبىت و ھەبە، بەلام ھەمووانىش ئاوانىن، من خۆم دەخوئىتمەوھە و ھەزم لە كىتېبە، بەلام ھەندىكجار دەستم ناكەوئىت).

پاش كەمىك وھلامىدامەوھە گوئى:

- دەستەنەكەوتنى كىتېب بەھانە نىيە بۇ نەخوئىتدەنەوھە.

- راستە، ھۆكار زۆرە بۇ خوئىندەنەوھە، ئەگەر مەبەستمان بىت. مېنىش بەپىيى توانام ھۆكارەكانى ترم بەكارھىناوھە، بەلام بوونى كىتېب لە ناو دەستەكانت شتىكى ترە. ئەگەر راستىش دەكەيت كىتېبم بۇ بەھنە، با بىخوئىتمەوھە.

- باشە چى كىتېبىكت دەوئىت؟

- ناوئى كىتېبىكىم پىنگوت. كىتېبىكى زانستىي بوو، باس لە دۆزىنەوھى خودا دەكات.

- ئەوھم نىيە، پاشان خۆى ناوئىكى گوئ. ئەوھت بۇ دەھىنم شتىكى زۆر باش و بەسوودە.

چەند رۇژىكى بەسەردا رۇئىشت، ھىچ ھەوالىكى نەبوو، رۇژىك لە لاي بەشەكەى خۇمان لەگەل چەند كچ و كورپىك وھستابووم، دوو كچ ھاتن بۇ لامان، يەكىكىيان شىرىنى لەلابوو، پىئىداين. دياربوو شەوى رابردبوو مارەبرابوو. كچەكەى ترىش گوئى:

- سلأو كاك فەرھاد، بە پىشتىوانى خوداى گەورە دواتر كىتېبەكەت بۇ دەھىنم.

- ئىوھ خاتوو نازن؟

- بەلى، منم.

- باشە دەستەكانت خۇشبىت، چاوەرپىم.

خزمه تکاره کهی مه حوی

ئیتیر ئەوان رۆیشتن، منیش رۆیشتم وانەمان هەبوو. خەریکی وانەکان بووم و هیچ تینەدەگەبیشتم، بە راستیی سەرەتا هەتا کەمیک راهاتم زۆر سەختبوو. تیکەلَبوون بە مرۆفەکان و وانەکان سەختبوو. جیاکردنەوی مرۆفە باش و خراپەکان سەختبوو، دونیایەکی نوێ و جیاواز.

ماوەیەکی باش لە خاتوو نازووە هیچ دەنگیک نەبوو، رۆژیک لە بەشەناوەخۆیی لە ژوورەکەیی خۆمان بە تەنھا دانیشتبووم، ئەو ژوورەیی کە لەگەڵ سێ قوتایی تر لێی دەمامەو. هاوڕیکانم نووستبوون، پاش عەسر بوو کەمیک بوو لە زانکۆ هاتبووینەو، بڕیارمدا نامەییەکی لە فەیسبووکەووە بۆ بنێرم. نامەییەکم بۆ نارد، پاش ماوەیک وەلامیدامەو. هەندیک قسەمانکرد، باسی خۆیندن و وانەکان. دواتر پینمگوت:

- چی بوو کتیبە کەت نەهینا؟

- ئەوێ راستیییت شەرمەدە کەم بێمە لات.

- شەرمی بۆ چییە، کتیبە کەم پیندەدەیت و تەواو، دەشتوانی لەگەڵ خاتوو پەری بییت بۆ لام. خاتوو پەری هاوڕییەتی لەگەڵ هەردوو کمان هەبوو.

پاش چەند رۆژیک لەگەڵ پەری هاتنەلام، کتیبە کەم پیندام و رۆیشت. هەرچەندە ئەوکات لە کۆتاییەکانی سالی یە کەم بووین و خەریکی تاقیکردنەووە بووین، بەلام هەر کتیبە کەم خۆیندەووە. کتیبیکی جوان بوو، پڕ لەوانەیی ژیان و ئایینی بوو. سوپاسم کرد و کتیبە کەم بۆ گەراندهووە.

سالی یە کەم تەواووو و ناز دەرچوو، منیش لە سێ وانە کەوتم، هاوئینیکی سەختم تییەران. هەندیک کتیبیم خۆیندەووە، ئەو ماوەیە کەم کەم خەریکی وانەکانیشم بووم، دواي ئەوێ لە خولی دووهم تاقیکردنەووە کانم کردەووە. هەر سێ وانەم پڕ کردەووە و چوومە قۆناغی دوو.

قۆناغی دووهم وانەکانی زۆر ناخۆشتر بوون، هەر لە سەرەتاوە وازم لینیانھینا. رۆژیک لە لای بەشە کەم خۆم وەستا بووم، پشتم بە دیواریکەووە دابوو. چەند

کوریک دانیشتبوون. یه کیکیان گۆرانیی ده گوت، دهنگی زۆر خوشبوو. به کوردیی، عه ره بیی، فارسیی و تورکییی به و زمانانه گۆرانیی ده گوت. به راستییی دهنگی ناوازه بوو. ئه وکات بهرنامه یه ک دههات به ناوی کورد ئایدل هوه. یه کیکیان گوتی:

- ئه وه بۆ به شداریی ئه و بهرنامه یه ناکهیت؟

- له وانه یه سالیی داهاتوو بچم. ماوه یه کی باش گۆرانیی گوت، دواتر رۆیشتن.

له پشووی سهری سال چهند رۆژیک له ماله وه بووین، ههر له م پشووهش زانییم ئه و کورهی گۆرانیی ده گوت ناوی رزگار ه و له هه مان به شی من ده خوینیت.

شهممه بوو، دوا یین رۆژی پشووی سهری سال بوو، بریار بوو به یانی بگه ریمه وه کۆیه. نامه یه کم بۆ ناز نارد، هه ندیک قسه مانکرد. دواتر پینمگوت:

- خۆ ئاگاداری م. ئازادیت بۆ به یانی ئه رکیکیی داوه، ده بیئت شیکاری بکه یین؟

- به لی شیکاریشم کردوه.

- بارودۆخم ئاوا یه، پیم ناکریت شیکاری بکه م، ئه گه ر بکریت بۆ منیش بیکهیت و به یانی له وی پینمدهیت، سوپاسگوزارت ده بم.

- به سه رچاو، ئیستا خه ریکی ده بم و کۆبییه ک بۆ تۆش ئاماده ده که م.

بۆ به یانی پۆله که ی ئه وان سه ره تا وانه ی م. ئازادیان هه بوو، دواتر ئیمه. له بهر ده رگای به شه که م وه ستابووم، له گه ل هاو رپیه کی هات کاغه زه که ی پیدام. گوتی:

- هه رچه نده مامۆستا له ئیمه ی وه رنه گرت، به لام با له لات بیئت، سوپاسم کرد و رۆیشت.

چوومه ژووره وه دانیشتم، هیدی هیدی هۆله که پر بوو له قوتابی و دواتر مامۆستا هاته ژووره وه و وتی:

خزمه تکاره کهی مه حوی

- وه لآمه که بۆ خۆتان، تهنه ئه نجامه که م پینلین. چه ند که سینک ئه نجامه که یان بۆ خویته ده وه، هه له بوو. له بهرته وهی ئه نجامه که ژماره کی گه وره بوو هه ندیکیش نه یانده زانی بیخویننه وه، ئیتر پاش پینج بۆ شه ش قوتابی من ده ستم بهر زکرده وه و وه لآمه که م بۆ خویته ده وه. گوتی:

- راسته و ده ستخووشی لیکردم.

له گه ل ناز که مترین قسه کردن و شتمان هه بوو، به لآم له زۆربه ی مرۆفه کانی تهوی باشتربوو. گوینگریکی باش بوو، به بی دوودلی هه موو قسه یه کم له لای ده کرد و ناخی خۆم خالییده کرده وه. هاواراز و هاوارم بوو، هه میشه سوپاسی خودام ده کرد بۆ بوونی تهو له ژیاندا.

رۆژه کان رۆیشتن، رۆژی له دایکبوونی ناز نزیکبوو، خوی پینتر رۆژی له دایکبوونی خوی پینگوتبووم. نامه یه کی دوورودریژی پر له جوانییم بۆ نووسی. نامه که به زمانی ئینگلیزی بوو. زمانی ئینگلیزی به باشی ده زانی. له بهرته وه نامه که م به ئینگلیزی نووسی. وشه کان هه مووی هی خۆم نه بوون، زیاتر له گۆرانییه ک وهرمگرتبوو و هه ندیک ده ستکارییم کردبوون، به لآم هه مان تهو هه ستانه شم بۆ ناز هه بوو که له گۆرانییه که دا بوو. نامه که جوان بوو، به لآم به راستی جوانی تهو زیاتربوو. هه ر جوانی روو خساری نا، میهره بانیی و وه فا و باشییه که ی دونیایه ک جوانتری کردبوو. رۆژی له دایکبوونی هات، نامه که م بۆ نارد، دلخۆشبوو، ده یگوت جوانترین نامه و پیرۆزییه بۆم هاتبیت. پاش که میک چووم ئینستاگرامه که مم کرده وه، سه یرمکرد نامه که ی له وی بلاو کردبووه وه، له سه ریشی نووسیوی: 'سوپاسی خودا ده که م بۆ بوونت له ژیانم، خودا هه موو شتیکی باشت پیندات و هه میشه دلخۆشوبیت'. دلخۆشبووم. کۆمینتیکم بۆ کرد. کچیکیش که ئینگلیزی نه ده زانی نووسیوی نازه که م تهو هه چییه؟

نازیش وه لآمی دابوو وه: دواتر له کۆلیژ بۆت ده که مه کوردی.

تهو هه ش ده قی نامه ئینگلیزییه که بوو:

It's your birthday

My wish for you...

Is...

That you'll always stay happy.

That you always have a smile on your lips...

That whatever comes around in your life boring you
happiness...

That you listen to your heart and follow your dreams...

That whenever something's, it turns out right...

And that your mind always stays bright...

I don't really know how to tell you...

But you mean the world to me...

I don't really know how to thank you...

But thanks for making it so easy for me to just be me...

I don't really know how to explain exactly how i feel...

But i love you from the bottom of my heart...

You are many things...

You're the shoulder to cry on...

You're the ears that are listening...

You're the hand that helps me stand when i fall...

You're the feet that carry me...

You're the lips that smile...

You're the voice who says "everything is going to be all right"...

You're the sun on a cloudy day...

You're the rain in a dry dessert...

You're the wish i made from a shooting star...

But most of all

You are...

My friend...

A friend who really cares about me...

خزمه تکاره کهی مه حوی

A friend who really listens to me...
A friend who really understands me...
A friend who will always be there for me...
A friend that will never tell me lies...
A friend who laugh and cry with me...
Sometimes life is hard, sometimes life is easy...
But you, my friend, you make it worth it...
Because when everything falls apart...
And it seems like the world is crashing at my feel...
You like me the best ... when I'm a mess...
When I'm my own worst enemy...
You make me feel beautiful...
When i have nothing left to prove...
And i can't imagine...
How I'd make it through...
There is no me without you...
That's right...
There is no me without you...
And i can't picture my life... without you... So thanks for being,
and thanks for being my friend and my sister
I love you forever...

سالی یه کهم له وانه کان پهری یارمه تیه کی زوری دهدام، به لام له سالانی
دواییدا په یوه ندیی من و پهری هیدی هیدی کالده بوویه وه. ناز له شویتی ئه و
یارمه تیه دده دام، وانه کانی پیده دام، شتی کم نه زانیبایه پیده گوتم. کوره کان زوربه یان
وه ک خوم له وانه کاندای خرابوون، له بهرته وه یارمه تیه له کچه کان وهرده گرت.

له کوتایی سالی دووهم نزیکی بوویه وه ئیتر کاتی تاقیکردنه وهی کوتایی سال
بوو. نه وانه کانم ده زانی، نه تاقه تی خویندن و له بهرکردنی پیناسه یه کم هه بوو.
تاقیکردنه وه کان ته واووون، خوشم نازانم چون تیه یرین. پیم وابوو له زوربه ی
وانه کاندای ده کهوم.

پاش ماوهیه ک ئەنجامه کان هاتنه وه، تهنه له یه ک وانه که وتبووم، وه ک سالی یه که م خه م پیی نه خوارد و سهخت نه بوو. ناز و هه ندیک هاوړیکانم ده رچوو بوون، وه ک هه می شه ش کوره کان پیکه وه که وتبووینه خوولی دووم. هاوینه کەمی باش تپه ر بوو، دونیا یه ک کتیم خوینده وه. رۆژ دوا ی رۆژ زیاتر ده جوومه ناو دونیا ی کتیه وه. هاوینه که نازانم بۆ زوو ته واو بوو، تاقیر دنه وه که م ئەنجامدا یه وه، به رله وهی ئەنجام بته وه شه ویکیان که له ماله وه بووم دل م به قه د کونی سه ری ده رزی ته نگ بوو. هه مو شته کان ره شو بوون له به رچاوم، خو شم نازانم بۆ! کۆدیکمان له لایو بۆ وه رگرتنه وهی ئەنجامه کان ئەوهی خو م بۆ ناز نارد و پینگوت:

- ماوهیه ک له فه یسبوک نابم، حال م باش نییه، که ی ئەنجامه کان هاتنه وه بۆم بنیره. که هاتمه وه فه یسبوک ده یینم. چه ند رۆژیک دوور له فه یسبوک بووم، که کرمه وه ئەنجامه کان ها تبوونه وه، ناز بۆی نارد بووم و ده رچوو بووم و بووم به قوناغی سی. واته تازه نیوهی رینگه م بریوو.

سالانی پینشو قوتابیانی قوناغه کانی پینش ئیمه ده یانگوت قوناغی سیته م ئاسانترینه، به لام وانه بوو. هه ر تاس و هه مامه که ی جار ان بوو. گرانتر بوو، ئاسانتر نه بوو. رۆژ دوا ی رۆژ وانه کان سه ختر ده بوون. ماوهیه ک بوو ده وام ده ستی پیکر دبوو یه وه رۆژیک نامه م بۆ ناز نارد، سه ره تا که میک باسی ده رس و شتمان کرد. دواتر گوتی:

- کاک فه رهاد ده توانیت له شتیک یارمه تییم بده ییت؟

- له خزمه تتدام به وهی له توانامدا ییت.

- هاوړیکه م کوریک ی خو شده ویت ده میکه له دل یه تی، ته نانه ت بویری ئەوه شی کردوو نامه ی بۆ کوره که ناردوو و پینگوتوو که خو شی ده ویت. ئاخ ر له م ویرانه یه ئەم شته به زۆر له سه ر کچ ده که ویتته وه و به کاریکی به دره وشتی ناو ده بن، به لام کوره که پینگوتوو به بوره ناتوانم هیچت بۆ بکه م و خو شمبو ییت. راستگۆ ده بم له گه لت من نیازم هه یه له م ویرانه یه برۆم، له به رته وه نامه ویت که س

خزمه تکاره کھی مه حوی

له پاشم ئازاربخوات. داوای لیبوردن ده کهم، هیوادرم تۆش لیم تیبگهیت و بهسه ر ههسته کانتدا زالبییت. ئیستا هاوړیکهه حالئ زۆر خراپه، زۆر دهگری، خهه دهخوات به شیوهیهک ویرانه، نه بیتهوه. بهرای تۆ چی بکات باشه، بۆ ئهوهی ههه ههه هیچ نه بیته کهمیک خۆی له بیربکات و بهسه ر خۆیدا زالبییت و هیزی بیتهوه بهر؟

- بهداخه وهه بۆ هاوړیکهه، به راستی سهخته ئهه شته. به راستی بویربووه که توانویهتی نامه بۆ کوریک بنیریت و بلیت خوئمهدهوویت. ناتوانم بیه به ئهه و وهک خۆی ههسته به ئازاره کانی بکهه، بهلام ئهگهه بکریته با ههولبیدات خوینته بیته، تیکهه به کتیب بیته. ئهگهه مندالی بچووکیان ههیه با خۆی پینانهوه خهه ریکبکات و یاریان له گهه لدا بکات، لهوانهیه کهمیک سوودی هه بیته.

- ناتوانیت، سوودی نییه ئهه شتانه بۆ ئهه دله ویرانهی ئهه.

ههسته مکرد خۆی بیته، ئههه باسی خۆی بیته، نهک هاوړیه کی. به لکوو ته نهها سینارویه که به هاوړیه کی داوه، له بهرئهوه ویستم بلیم هاوړیکهه ناوی نازه؟ مه بهستم له وهبوو خویهتی، بهلام دوودل بووم کهمیک وهستام، بهلام بهرلهوهی من ئهه و قسهیه بکهه.

- ئههه چیرۆکی خۆم بوو، خۆم ئهه بویریهه پهیدا کرد و نامهه بۆ کوره که نارد.

ههه ندیک قسهی ترمان کرد، بهلام بویری ئهوهه نه بوو بیرسم ئهه کوره کییه. ئایا ده نیاسم هه کۆلیژه، یان ناسیاو و شتیکی خۆته. ئیتر ئهه رۆژه باسه که داخرا. راستی چه نه جاریکی بیرم لهه حاله ی ناز ده کردهوه، چه زمده کرد بزانهه ئهه کوره کییه، بهلام ههه کات نه مپرسی. شتیکی له ناخمدای دهیگوت ئهه و پرسیارهه لهوانهیه ئازاریبیدات، له بهرئهوه بیدهنگی باشتره.

چه نهه جاریکی تریش باسی ئازار و شتمان کرد له گهه لی، باسی ته ربوونی سهه رینه کانی له شهو دا، منیش ده گریام به ئازاره کانی. ههه چیشم له دهسته نه دههات بۆی، شهوینک پاش ئهوهی قسه مانکرد و چاوه کانم بهرگه ی ئهه و ئازارانهی نه گرت، که یه کیکی له نزیکترین هاوړیکانه دهیچه شته، ته ربوون، گریام. شهه و خهوینکم

بینی، به یانی هه رچه نده ی بیرمکرده وه هیچی روون نه بوو. له خه ونه که دا: له کۆلیژ بووم، من و رزگار و دوو کوری تر بووین، وانه به ک که وا تینه گه یشتووین ناز بۆی باسده کردین و تیگه یاندین. رزگار له هه مان قوناغی ئیمه نه بوو، به لام خه ونه که وابوو، ناز که وانه که ی به جوانی تیگه یاندین، ئه و رویشت. رزگار گوتی:

- زیره که ها.

- جوانیشه.

سه یریکی کردم و خوی مۆنکرده وه. (مه بهستی بوو نابیت باسی جوانی ناز بکه م، چونکه ناز هی ئه وه).

دواتر رزگار به کوره کانی تری گوت: چیتان کرده وه؟

- پرسیارمان کردوو کاک ئه حمه د (مه بهستیان باوکی ناز بوو، به لام له راستیدا باوکی ناوی حمه د بوو، نازانم بۆ له خه ونه که بوو بووه ئه حمه د). پیاوکی زۆر چاک و به ریزه، ناسراوه له ناو خه لک به چاکی و باشیه که ی به ناو بانگه. بنه ماله که شی به ریز و ناسراون. منداله کانیشی وه ک خۆین. رزگاریش گوتی:

- باشه له م روژانه ده چینه داوای، مه بهستی چوونه داوای ناز بوو.

ماوه یه ک به سه ر خه ونه که تیپه ربوو، نه مده زانی بۆ نازی باسکه م، یان نا. سه ره تا له مۆبايلم خه ونه که م نووسیه وه نه وه کوو له بیری بکه م. داوی چهنه روژیک قسه مانکرده وه. پیمگوت:

- خه ونیکم پیته وه دیوه، بۆت باسکه م؟

- بۆ نا، با بزائم چیه.

ئیتر منیش نووسینه که م بۆ نارد و خویندی وه. پتی سه یربوو.

- نازانم واتای چیه خیری پنه بیت.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- ئامین. چیتیر بیرم له خه ونه که نه کرده وه.

سالی سینه مه و او بوو، ئه و جاره به خولی یه کهم ده رچووم له هیچ وانیه ک نه که وتم، به لام هاو ریکانم زۆر به یان که وتن.

له و ماوه بشدا ناز جاریک پینگوتم که وا چیتیر ناگری و به هیزه. خۆشه ویستییه کهی له بیر کردوو و به سه ر دلیدا زالبووه. منیش دلخۆشبووم به وهی هاو ریکه م ئاوا به هیزه و ده ستخۆشیم لیکرد.

ناز مرۆفیک بوو هه ر شتیکت بۆ کردابایه هیشتا که مبوو. دونیایه ک چاکه ی به سه ر منه وه هه بوو، چه ندین جار هه بووه ده ستیک نه بوو بۆ یارمه تیدانم، به لام ئه و هه میشه ئاماده بوو. هه رگیز پیم وانیه ئه و چاکانه ی ئه و له بیر که م. بینگومان له بیر کردنی خۆیشی شتیکه له ده وری مه حاله وه.

قوناغی کۆتایی ده توانم بلیم ئاساتر و خۆشتر بوو، ماندوو بوونی که متربوو. له کۆتاسالدا چه ند جاریک رووبه روو قسه م له گه ل ناز کرد، به لام هه ر وه ک یه که م سال هه میشه شه رمم له باشی و میهره بانیه که ی ده کرد. روژیکیش له فه یسبوو که وه قسه مانده کرد کات دره نگبوو. گوتی:

- ماندووم ده خه وم، رویشت بخه ویت. پاش که میک ناز نامه یه کی نارده وه گوتی: خه ونت به رزگاره وه بینبوو؟

- به لئ، خه ونم به رزگاره وه بینی که له گه ل چه ند کوریکی تر بووین.

- ئاخیر بۆ ئه و؟

- بۆچی؟

- هیچ نییه له بیریکه.

- ئاخیر به و قسه یه ت هه زار پرسیاره له میشکی من دروستکرد هه هه.

- ئی بۆ؟

- ئاخیر رزگار بوو ئه و که سه؟

- ده ی باشه با چیتیر پرسیاره کان میشکت ماندوو نه کهن، به لئ ئه و بوو، به لام له بیر مکر دووه و تۆش له بیریکه، ئیتیر خه وت.

نازانم چ هیزیک بو وایکرد راستیه که تیکه لی خهون بوو وهلامی پرسیاره کانی میشکم له خهونه که بوو، بهلام ههستم پینه کرد.

پیم وایت چیتر له فهیسبوو که وه قسه مان نه کرده وه، رۆژیک ویستم نامه کی بو بنیرم، زور گه رام نهمدۆزییه وه. له کۆلیژ پیی گوتم که وا فهیسبوو کی نه ماوه.

خویندیش ئاسایی دهرۆیشت و گه یشتینه کۆتاییه کان، له بهرئه وهی کۆتاسالمان بوو، ئاههنگی ویته گرتن و زور شتمان هه بوو، بهلام خۆم له هه مووی دزییه وه و گه رامه وه هه ولیر. یه که ویته شم نه گرت و دووربوونم پی باشتربوو خۆشم نازانم بو. پاش ماوه یه که تاقیکردنه وه کانیشمان کرد و دهرچووم. کۆتایی به خویندن هات و ئاگاداریش بووم که وا نازیش دهرچووه.

خویندن کۆتاییهات له گه لیشیدا ئه وه په یوه ندیه هاوریه تیانهش کۆتاییهات که وا له سه ر بنه مای بهرژه وه ندیی دامه زرابوون. ئه وهی به ده که سی ده گوتم هاوریی، ئیستا یه که له وه که سانهی له لای ماییت زور باشه. هه مووان له یه که تر دهربان، منیش هه رچهنده هاوریه تییه کی وام له گه ل په ری نه ما بوو، بهلام دوا ی کۆتاییهاتنی ده وام دوو جار له ریگه ی ئه وه وه هه والی نازم دهرسی و ئاگادار بووم که وا حالی باشه و له ناو خیزانه که ی وه که ئیمه خه ریکه رۆژه کانی بهریده کات. هیشتا نه بوو بوو به دوو مانگ په ریش ونبوو و فهیسبووک و شتی نه ما. زور به ی قوتاییه کان ئاوان دوا ی ده وام فهیسبووک و شتیان ده گۆرن، بو ئه وهی به م شیوه یه که سانیک له ژانیان بکه نه دهر وه.

دوا ی په ری چند مانگیک بوو ئاگاداری ناز نه بووم، به یه که جاری ناز له ژیانم نه ما بوو. تنه ا له ژیانم واته قسه کردن و یه که ترینین و شتی وامان نه بوو، بهلام به لایتم به خۆم دابوو هه یج کات ناییت له بیر یکه م و هه میشه له دلدا بیت. راسته له ژیانم نه ما بوو، بهلام ئه و شتانیکی پنبه خشیبووم و شتانیکی فیر کردبووم که س وه که ئه و نه بوو. باشتیرین شت ئه وه بوو ئه و وایکرد فیری خویندنه وه بیم و کتیب بکه م به هاوریم، ئه وه تا ئیستا نزیکترین هاوریم کتیه.

خزمه تکاره کهی مه حوی

دوای ههشت مانگ له تهواو بوونی زانکو، له مؤلیکی جلوه برگدا کارم دهستکهوت. وهک ژمیریار کارمدهرکرد، کاریک خوښ و ئاسان بوو و به دلّی خۆم بوو. رۆژانه سه دان کهسی جیاوازم ده بینی له خه لکی ئه و شاره. هه ندیک کرباری تایه تیشمان هه بوو کهوا زۆر سهردانیان ده کردین و یه کترمان ده ناسی. رۆژیکیان دوای عه سربوو دانیشتبوم خه ریکی کاری حیسایی بووم، به ریه بهر داوای بری فرۆشراوی لیکردبووم. له دوو ههفته ی رابردوودا، بازار باشبوو و رۆژ دوای رۆژ قازانجی مؤله که له هه لکشاندا بوو. چاوه کانم له سه ر دهفته ره که ی به رده م بوو، دهنگیکی ئاشنا به گوینکانم سلّوی کرد و منیش به یی ئه وه ی سه رم به رزیکه مه وه وه لّام دایه وه. خه ریکی کاره که م بووم، به هۆی سیبه ره که یه وه زانیم کهوا که سه که هیشتا له به رانه برم وه ستاوه و نه رۆیشتووه، بۆ ئه وه ی به دوای پینداویستیه کانی بگه ریت. سه رم به رزکرده وه، ناز به رانه برم وه ستابوو، به لّی ناز!

- سه لام هاو بری گیان، چۆنیت؟ هیوادارم باشییت، چی ده که یت لیره؟

- سلّوی خودات لیبیت خاتوو ناز. سوپاس بۆ خودا من باشم، ئیوه چۆن باشن؟ ئه وه مانگیک زیاتره لیره وهک ژمیریار کارده که م.

- یاخوا هه ر باشییت و کاره که شت خیرداربییت، سوپاس بۆ خودا ئیمه ش زۆر باشین.

- زۆر سوپاست ده که م لوتفتان هه یه، وهک هه میسه خه نده جوانه که تان ئارامیه بۆ مرۆف، چۆن خزمه تت بکه م؟

- زۆر سوپاست ده که م، گه وره یی خۆته وامان ده بینیت. راستیه که ی ماوه یه که به دوای کاریکی گونجاودا ده گه ریم، نیوه رۆ رزگار له فه سیبوو که وه بینیبوی کهوا بلاویانکردبووه وه کارمه ندی ئافره تان ده ویت، ئیتر ئیستا منی هینا بۆ ئیره و خوښی رۆیشت بۆ کار. (CV) م هیناوه پیمگوت به لکوو لیره کارم ده ستبکه ویت.

- رزگار!

- به خه نده یه که وه: به لّی، رزگار.

- چۆن؟

- چیرۆکیکی درێژه دواتر بۆت باسده کهم، ئیستا من بۆ کار هاتووم.

- من شوک بووم، ههههه تهواو له کاره که وه گریرایت، تهنها من تیگه یینه چی روویداوه ئه و ماوهیه؟

- به جدیدی وه گریراوم؟ به کورتیی ئیمه ئیستا هاوسه ری یه کترین دواتریش به وردیی هه موویت بۆ باسده کهم.

- به ئی، چونکه ئه و هه لی کاره له سه ر داوای من بلاو کرایه وه، به رێوه به ر سه ریشکی کردووم کێ هه لیبژیرم له و که سانه ی دین. تۆ ده ناسم و گو مانم له توانا کانت نییه، له به رته وه وه گریرایت و دواتر قسه له گه ل به رێوه به ر ده که م و هه وائت ده ده مه وه که واکه ی ده سته کاربیت.

- زۆر سوپاست ده که م فه رهاد گیان هاو رێ نمونه ییه که م، با پیتیلیم به راستیی ئه و هه موو که سه ی له زانکۆدا ناسیم، جگه له یه ک کچ که سه ی تریان وه ک تۆ نه بوون. هه موویان هه ر یه کیک و له کاتیکی جیاواز و به بیانوی جیاواز داوای ته واو بوونی زانکۆ خۆیان ونکرد. تهنها تۆ بوویت هه تا ئه و کاته ی په ری ماوو لیتده پرسیم. باوه ربکه په ریش خۆدی خۆی لینی نه ده پرسیم تهنها ئه و کاتانه نه بیت که تۆ قسه ت له گه ل ده کرد. دواتر ئه ویش خۆی ونکرد. ئیستا که ئه و ماوه ی به سه ردا رۆیشتوووه جگه له یه ک قوتایی که له زانکۆ ناسیم که سه ی تر له ژیانمدا نه ماوه. ماوه یه ک له وه و پینشیش ده مه و یست ژماره که تم ده سته که ویت ویستم له قایبه ره وه قسه ت له گه ل بکه م، به لام چونکه مۆبایلی پینشوم سووتا ژماره که تم نه ماوو. ویستم له په ری وه ربگرم، به لام ژماره که ی ئه ویش داخراوو. ئه وه یه حا لی قوتاییانی زانکۆ داوای ته واو بوون.

- به داخه وه م که واکه وایه، چی بکه ین خۆ به زۆر خۆمان له ژیانان ناهیلینه وه. ئه وه ی ئه هلی رۆیشتن بیت، خۆتی بۆ بکه یته قوربانیی هه ر ده روا ت. ده بیت سوپاسی خۆدا بکه ین که واکه سانی ئاوا له ژیانمان نه ماون و بلین: 'هه موو که س

خزمه تکاره کهی مه حوی

شایه نی له گه‌ل ئیمه بوون نییه. منیش ناگاداری کهس نیم له کور و کچه کان، زۆربه یان چند جار یک قسم له گه‌ل کردن، به‌لام هه‌سته کانپان له زستان سارد تر بوون. ئیتر منیش وازم لیهیتان. فەرموو ئه‌وه‌ش ژماره کهم نامه‌یه کهم بۆ بنیره بۆ ئه‌وه‌ی دواتر که قسم له گه‌ل به‌ری‌ئیه‌ر کرد هه‌والت بده‌مه‌وه و باسی هه‌موو شتی کهم بۆ بکه‌یت.

- باشه، ئه‌وه نامه‌یه کهم بۆ ناردیت.

- ته‌واو هات، ده‌سته کانت خۆش بی‌ت.

- ئیستا خه‌ریکی کاری خۆتبه، با زیاتر راتنه‌گرم. منیش پیاسه‌یه که ده‌که‌م به ناو شویته که‌دا و دواتر ده‌رۆم به پشٹیوانی خودای گه‌وره شه و قسه‌ده کهینه‌وه.

- باشه، فەرموو. سه‌یربکه و بزانه شویتی کاره کهت چۆنه، هیوادارم کاتیکی خۆشان هه‌بی‌ت.

- زۆر سوپاس، خودات له گه‌ل.

ناز نزیکه‌ی نیو کاتزمی‌ریک به‌ناو شویته که‌دا سوورایه‌وه و دواتر له مؤله که چووه‌ده‌ره‌وه. خوله کیک له ده‌ره‌وه وه‌ستا ئۆتۆمبیلیک هات به‌دوایدا، شۆفیره که رزگار بوو.

ئیاره دوا‌ی ئه‌وه‌ی کاره‌کانم ته‌واو بوو به‌رله‌وه‌ی بگه‌ریمه‌وه ماله‌وه قسه‌م له گه‌ل به‌ری‌ئیه‌به‌ری مؤله که کرد و باسی نازم بۆ کرد. ئه‌ویش گوتی باشه با به‌یانی بی‌ت بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌ی له گه‌ل بکه‌ین و له‌سه‌ر کاته‌کانی کارکردنی و مووچه‌که‌ی ریکبکه‌وین.

گه‌رامه‌وه ماله‌وه نانی ئیاره‌م خوارد، بیگومان ده‌میکبوو نانی ئیاره‌یان خواردبوو، چونکه من دوا‌ی نوێژی عیسا گه‌یشتمه‌وه. دوا‌ی نان خواردن که‌میک ئیسراحه‌تم کرد و چند لاپه‌ره‌یه کهم له کتیبیک خوینده‌وه. ناز نامه‌ی نارد و گوتی:

- کاتت هه‌یه؟

خزموه تکاره کهی مه حوی

- به لی، بیگومان.

- چۆنیت؟ کهی له دهوام هانیته وه؟

- سوپاس بۆ خودا من باشم، تۆ چۆنیت هاوسه ره کهت چۆنه؟ کاتز میتریک ده بیت هاتوومه ته وه.

- ههر باشییت، ئیمهش ههردوومان باشین.

- هه میسه سه لامهت و به خته وه رین، ئه مرۆ دوای تۆ قسه م له گه ل به ر ئوه بهر کرد. گوتی با به یانی بیت بۆ ئه وهی له سه ر مووچه و کاتی کار کردنی قسه بکه یین.

- سوپاس خودایه گیان له م هه واله خۆشه، پیم وانه بوو ئاوا زوو وه لامبده نه وه، له به ر ئه وه چوومه ته وه مالی دایکم، هه تا سه ی ئیواره له وئ ده بيم، ئاساییه دووبه یانی بيم؟

- باشه، رۆژی دووشه ممه کاتز میتر (۹) ی به یانی له مۆله که ئاماده به.

- زۆر سوپاس، به پشتیوانی خودای گه و ره واده کهم.

- ئممم، باشه فه رموو ئیستا باسی هه موو ئه و شتانه م بۆ بکه، که تۆی گه یانده ئه مرۆ. ناتوانم له وه زیاتر چاوه روانیم.

- به بیکه نینه وه: باشه.

چوار مانگ دوای ته و او بوونی زانکو رۆژیک ژماره یه کی نه ناسراو په یوه ندیی پیوه کردم، وه لامم نه دایه وه. پاش چهند خوله کیک کورته نامه یه کی نارد. نووسیوی: ناز کارم پیته، تکایه وه لامم بده ره وه، ئیستا په یوه ندیییت پیوه ده که مه وه. له گه ل دایکم و خوشکه کانم دانیشتیووم، چووم بۆ ژووره کهی خۆم. چهند خوله کیک پیچوو دووباره په یوه ندیی کرده وه. خۆی ناساند، کچیک بوو هاوړی و هاوړولی رزگار بوو. له ریگه ی کچیکى هاوړیمه وه ژماره که می وه رگرتیوو، گوتی که وا رزگار ده یه ویت قسه ت له گه ل بکات. ده یه ویت چهند شتیکی گرنگم بیبلت. گوتی

خزمه تکاره کهی مه حوی

من دهمتوانی به بی ئاگاداری خوت ژماره کهت به رزگار بدهم و ئه و په یوه نندییت پیوه بکات، به لآم رزگار گوتی سه ره تا ئاگاداری که ره وه، پاشان قسه ی له گه ل ده کم. منیش قبولم کرد و پیمگوت باشه ژماره که ی پییده با له فایبه ره وه نامه م بو بنیرت. رۆژی دواتر رزگار نامه ی نارد...

دوای ئه وه ی هه ندیک قسه مان کرد و له ئه حوالی یه کترمان پرسی، رزگار گوتی:

- زۆر شت هه یه دهمه ویت پیتبلیتم هه مووم نووسیه ته وه، بۆت ده نیرم خوتنه ربه و هه لویستی خۆتم له سه ری پیتلی.

- باشه بینیره.

- فه رموو خوتنه ربه.

دوای ئه وه ی کۆلیترم ته واو کرد خوت ئاگاداری ئه وه بوویت نیازم هه بوو لیره برۆم، به لآم دایکم و خوشکه کانم ریگه یان پینه دام و گوتیان به رگه ناگرین ده ریاکان لاشه که تمان به ساردیی بو بنیره وه. منیش نه متوانی به بی ره زامه ندیی ئه وان برۆم، له به ره وه مامه وه و لیره باو کم کاریکی بو دۆزیمه وه و خۆم به کار کردنه وه خه ریک کرد. بیگومان هه یج که سیکیش له ژیانم نه بوو و خوشه ویستم نه بوو، دوای چه ند مانگیک له کار کردن دایکم داوای لیکردم که وا ژیان ی هاوسه رگیری پیکه پینم. دایکم گوتی ئه گه ر که سیک له ژیانته هه یه پیمانبل ی و با بچینه داوای بۆت. به لآم من پیمگوت که هه یج که سیک له ژیاندا نییه. دوای ئه وه دایکم هه ر خزم و که سیک ی ده بینی باسی ئه وه ی ده کرد که وا نیازیان هه یه ژنم بو به یتن، زۆر کچیان پشینه یاز کرد، هه م دایکم و خوشکه کانم، هه م خزمه کان، هه مووانیش ته وان ه ی ده یانناسیم و نه یانده ناسیم رازیبوون کچه کان و که سوکاریشان. به لآم من چه ندی سه یری دۆخه که م ده کرد دلّم که سیانی نه ده ویست، زۆر هه ولّمدا که وا که سیک قبولیکه م، به لآم دلّم هه ر وه ک خۆی بوو، هه ستمه ده کرد که وا هه موویان جوانیی و ناو و شته کانی رزگاریان ده ویت، که س نه بوو خودی رزگاری بوویت.

ئاخر ئهوانه شتیکیان دهویست کهوا مولکی من نه بوو، جوانییه کهم، کاره کهم، ئهوانهش خودا پیدایوم ده کریت به یانی بیانباته وه. من دهمه ویست که سیک هه بیت ناخ و خودی رزگاری بوویت. جگه له تو که خودی رزگارت دهویست، بیگومانیش به هیچ کات تو و هه لویسته که تم له بیرنه کردوو هه وهی کهوا نامت بو ناردم و راستگوبانه ههسته کانی خوت بیگوتم.

له ریگهی ئه و کچهی دویتنیه توانیم پیتبگه م. ئیستاش دهمه ویست ئه وهت بیلییم کهوا من تو م دهویت و دهمه ویست بیت به هاوبه شی ژیانم. رازیبت، یان نا مافی خوته، به لام رازیبوونت شتیک به من دعات کهوا له تو هه یه له هیچ کچی تر ئه و شته م نه بینی و ههستم پینه کرد. ئه گهر دلۆپیک له و خوشه ویستییهی ئه و کاتت بوم ماییت، به لئینت پنده دم به م دلۆپه باخچه یه ک برۆتین و ژیانت پرپکه م له گول و گولزار و جوانی. یه ک دلۆپ له خوشه ویستییت به سه بو من. ئیستاش هه رچی بلتیت من قبولیده کهم و چاوه پروانی وهلامی تو م. مه رجیش نییه هه ر ئه مرۆ وهلامم بده یته وه کاتت هه یه هه رچه ندی ویست.

- بهر له هه ر شتیک وا خه ریکه غه رقه بیم له ناو فرمیسکه کانم، دوعا کانم بیرده که ویته وه که به چاوی پر له گریانه وه داوام له خودا ده کرد، داوای تو. خودا وهلامی داوای بنده کانی دعاته وه، به لام لهوانه یه ئه و کاتهی بنده داوای شتیک له خودا دعات، کاتیکی باش نه بیت و ئه و شتهی داوایده کات باش نه بیت بو. وه ک من باش زیاتر له دوو سال ئیستا داواکه م بوم بوو. درۆت له گه ل ناکه م وام به خوم گوتوه کهوا له بیرمکردوویت، به راستیش له بیرمکردوویت، خودی خوتم له بیرنه کردوو، به لکوو خوشه ویستییه که تم له بیر کردوو، به لام تو بو ئه به د وه ک یادگاری زیندوویت له لام. خه ریکم له گه ل دوا دلۆپه کانی خوشه ویستییت ده ژیم، هه ندی کجار بیرده که مه وه و ده لئیم مه گهر چی ده بوو ئیستا لیره یایت؟ مه گهر دنیا کاولده بیت به بونی تو؟ به لئی، ئه و دوا دلۆپه یی تو گوت له خوشویستمم بو ماوه، چه ند دلۆپیک ماوه و هیوام پنیان هه یه و هه بووه هه موو کات... یارمه تیییم دده ییت ئه م چه ند دلۆپه بیت به ده ریایه ک؟

- ده ریا نا، ده یکه ین به زه ریا.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- دهبم به زه رایه ک له خۆشه ویستیت و غه رفته ده کهم...

ئیر ئاوابوو رازیبووم به وهی بېم به هاوسه ری و ژیانم له گه لیدا به شېکه م. چه ند رۆژیک ئاوا قسه مانکرد و باسی هه موو شتیکیان کرد. رزگار به ماله وه یانی گوت و هاتنه ماله مان. کهس ریگر نه بوو، هه موو گوتیان که وا خوتان رازین ئیمه هیچ شتیکیان نییه جگه له وهی دوعای به خته وه ریبتان بۆ بکه ین. دوا ی که متر له مانگیک هاوسه رگرییمان کرد و چووین بۆ مالی خومان که ده کاته نزیکه ی چوار مانگ له وه و پیش. ئیستاش ژیانیکی زۆر خۆش و به خته وه ر ده ژین و دلخۆشین به یه که وه و زۆر یه کترمان خۆشه ویت. ئه و ماوه یه چه زده که م بیمه ده ره وه، له به رته وه داوام له رزگار کرد که وا ریگه مبدات کاربکه م. رازیبوو، به لام به مه رجیک کاریکی ئاسان بیت و ماندووم نه کات، چونکه سوپاس بۆ خودا ئیمه کیشی داراییمان نییه، به لکوو ته نها چه زم لیه کاربکه م.

- چی بلیم بۆ ئەم شتانه، ته نها ئه وه نده ت پنده لیم زیاتر له زۆر دلخۆشم، دلخۆشم به بیینه وه ت و بیستنی ئه و هه والانه. هه میشه دلخۆش و سه لامه ت بن یاخودا.

- زۆر سوپاست ده که م هاوړی راسته قینه م.

- هاوړی و هاوکار.

- به ینکه نییه وه: به لی، هاوکار. ئیستاش ئه گه ر ئیزنم بدهیت دایکم بانگم ده کات پنیوسته برۆم.

- فهرموو کاتی خۆت وه ربگره، به هیوا ی کاتیکی خۆش.

- زۆر سوپاس کاتیکی خۆشتر بۆ تۆ و خودات له گه ل.

دوا ی دوو رۆژ له م قسه کردنه ناز و رزگار به یه که وه هاتن بۆ قسه کردن له گه ل جه نابی به ریوه به ر. دوا ی کاتژمیریکی قسه کردن له سه ر هه موو شتیکی ریکه وتن و به ره زامه ندیی هه ردوولا گریبه ستیان ئیمزاکرد. هه ر ئه و رۆزی ناز، من و رزگاری به یه که تر ناساند و گوتی باسی تۆم کردووه بۆ رزگار، هه ر له ویدا به

خزمه تکاره کهی مه حوی

پیکه نینه وه به رزگارم گوت دهی پیاوه دهنگخۆشه که به خۆشیی کاره کهی نازه وه
گۆرانیه کمان پیشکه شیکه. رزگار گۆرانیه کهی پیشکه شکر دین و رۆیشتن. رۆژی
دواتر به کهم رۆژی کارکردنی ناز بوو له گه‌ل من و له مۆله کهدا.

دلخۆشبووم به گه‌رانه وهی ناز، دلخۆشبووم به کارکردنی له گه‌لم و دلخۆشبووم
به وهی بووین به هاوڕی له گه‌ل رزگاردا...

له ناو ئەم مەملەکەتە وێرانە و ئەم هەموو قەرەباڵغیە ئێمە جوانییمان بنیاتدەنا و
جوانییمان دەبەخشییەوه.

سال و مانگ و ههفته و رۆژ و هه‌موو شتی‌ک به‌خته‌وه‌رییه.

سوپاس بۆ خودا.

کۆتایی.

دوو رۆژ دواى ئەوهی چیرۆکه‌که‌م بۆ نارد، ئاسیا هاته خه‌ت و گوتی که‌وا به
هۆی نه‌خۆشکه‌وتنی دایکیه‌وه‌ ئەو دوو رۆژه له‌ خه‌ت نه‌بووم.

- ئەمه چیه‌ ئەو چیرۆکه‌؟

- بیخۆیتنه‌وه، ده‌زانیت.

- هه‌مووم خۆیتنه‌وه، شتیکی جوان بوو هه‌ر بژیت کاکه‌ جوان و جواننوسه‌ که‌ی
من، به‌لام ئەم فه‌رهاد و نازه‌ کین؟

- قوربانی ئاسیا که‌م بهم، تۆ جوانتریت. فه‌رهاد خه‌لکی هه‌ولێره، نزیکه‌ی چوار ساله‌
ده‌یناسم له‌ فه‌یسبووکه‌وه‌ ناسیم، مروفینکی زۆر باشه‌ و یه‌کیکه‌ له‌ نزیکترین
هاوڕیکانم. دوو سال له‌ وه‌و پێش زانکۆی ته‌واو کرد له‌ کۆیه‌ ده‌یخۆیتند. ئەگه‌ر

خزمه تکاره کهی مه حوی

بیرتیت ئەمسالیښ له سەرهای دھوام رۆژیک پینگویت ھاوڕینە کم کهوا له فەیسبووکەوہ ناسومە سەردانم دەکات. مەبەستم فەرھادبوو ھات سەردانی کردم.

- بەلێ بیرمە، ئێوەشم بینی که بەیەکەوہ له لای ئەزبەریفرۆشەکه وەستا بوون و خەریکی خواردنی ئەزبەری بوون. ئەی چی سەبارەت بە ناز و نووسینی چیرۆکەکه؟

- ئەی چۆنە پرسبارت نەکرد ئەو رۆژی بلیت کێیە؟ من نازم نەبینوہ نە له ویتنە، نە له راستیشدا. تەنھا ئەوانەى له بارەبەوہ دەزانم کهوا فەرھاد بۆی باسکردووم، بەلام زۆر حەز دەکەم له نزیکەوہ ببینم. فەرھاد پینگوتم قسە لەگەڵ ناز دەکەم، ئەگەر گونجا رۆژیک بەیەکەوہ دین بۆ لات. نووسینی چیرۆکەکەش لەسەر داوای فەرھادە، ئەو رۆژەى ھات بۆ کۆلیژ بۆ لام، داواکرد شتیکی وای بۆ بنووسم. ئەو شتانەى له چیرۆکەکەش باس کران ھەموو ئەو بۆی باسکردووم، ھەندیک شت پێشتر پینگوتمبوو ھەندیکیش دواى ئەو رۆژە پینگوتم.

- کاکە ھەموو شتیکی ھی پرسبارکردن نییە، نابیت ھەموو کات بمەویت شتە تاییەتەکانی تۆ بزائم. بە راستی منیش سەرسامبووم بە ناز، خاوەن دلێکی زۆر مێرەبان و جوان بوو. بە گشتی چیرۆکەکه ھەمووی جوانبوو، کۆتاییەکەى زۆر تاییەت بوو. کەسایەتیی فەرھاد و ناز ھەردووکیان زۆر باشبوون و دوو ھاوڕێی نمونەیی بوون بۆ یەکتەر. سەرھەتا زۆر خەمم بۆ ناز خوارد کهوا ئاواى لێھات، بەلام دواتر کە گەشت بە رزگار و لەگەڵ فەرھاددا یەکتریان بینیوہ فرمیسکی دلخۆشیم بۆ رشت. یاخودا ھەر دلخۆش و بەختەوہربن.

- پشتیوان بە خودای گەورە خودا لەیەکیان نەکات، دوو ھاوڕێی نمونەیی بۆ یەک، وەک من و ئاسیاکەم.

- بەلێ، وەک من و کاکەم. زۆر حەز دەکەم ناز ببینم.

- ئممم، ناوێشانى ئەو مۆلەت پێدەدەم کهوا لەگەڵ فەرھاد کارى لێدەکەن. برۆ سەردانیانیکە.

- باشه، به پشتیوانی خودای گه وره رۆژیک دهرهفت هه بیته ده چم. کاکه شتیکی بلیم؟

- گیان، بیگومان بلی.

- به یه که وه بوونی فه رهاد و ناز زۆر له ئیمه ده چیت، زۆر خالی لیکچوو مان هه یه، چند جوان ده بیته دوی ته و او بوونی زانکو له سالی داهاتوو شتیکی هاوشیوه ی چیرۆکی فه رهاد و ناز بنووسیت و باسی خۆمان بکه یته.

- چه زده که یته؟

- به للی.

- فه رهاد و ناز زۆر که م یه گیان ده بینی و رووبه روو قسه یانده کرد. وه ک ئیمه تیکه لاهو نه بوون. درهنگتر له ئیمه یه کتریان ناسی. ئه گهر بینووسم زۆر وردتر و زیاتر ده بیته، کاتیکی زۆری ده ویت بیر له هه موو یادگارییه کانی هه ر چوار قوناغ بکه یته وه و بیانکه یته به نووسین. چاته کان، په یوه ندیه ته له فونیه کان، قسه کردنه رووبه رووه کان و ههسته کان، گرانه، به لام هه ولی خۆم ده ده م. هه رچه نده هیشتا زوه بو ئه مه، چونکه زیاتر له سالی کمان ماوه ئیمه.

- دلنیام شتیکی ناوازه ده بیته، پشتیوان به خودای گه وره خودا ته من ده دات زانکو که ته واوده که ین و ئه و نووسینه ش ده نووسریت و خویته ریشی ده بین.

- هه هه هه هه وه ک دایکم هه موو کات ده لیت ته وه ی له شه ر نه بیته شیر ی تیزه. تو خویته ری چیرۆکه که ش بوویت چ زوو. که سمان نازانین هه تا به یانی چی ده بیته، ته نها خودا ده زانیته. ئه گهر خودا ته مه نی دا و ته واوامانکرد، ئه و کاتیش نه خۆشییه که م ته واو هیزی لینه بریم، ته وه هه ولی خۆم ده ده م بو نووسینی. هه ولده ده م نه ک بلیم به دلنیاییه وه ده یکه م.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- پشتیوان به خودای گه وره ده مینین و نه خوشییه که شت ناگاته ئه و ئاسته، کاکه گیانم پیش هه موو شت من بوون و سه لامه تیی تۆم ده ویت، نه ک نووسین و شتیکی تر.

- خودا ده زانییت چی ده بییت، ئه وهی خیری تیدایه بو مان، خودا ئه و بهینیته ریگه مان.

براگه‌وره که شم خویندکاری زانکۆ بوو، قونایک له پیش من بوو، سالیکی پیشی من ته‌واوده‌بوو. ئەو سی ساله‌هه‌موو رۆژیک له‌گه‌ل ئەو هاتوچۆم ده‌کرد. ئەم سال ئەو زانکۆ ته‌واوده‌کات. هه‌میشه قوتابییانی قونای کۆتایی وانه‌کانیان که‌متره و له‌کۆتاقونای زیاتر کاتی به‌تالیان هه‌یه. بۆ به‌رده‌وامبوون له‌ژیان و له‌سه‌ریه‌وه‌ستان مرۆف پێویسته‌ کاریکات. براکه‌شم که‌ خاوه‌نی مال و منداڵ بوو، له‌به‌رئوه‌ ده‌یه‌ویست کاته به‌تاله‌کانی به‌ کارکردن پربکاته‌وه. له‌گه‌ل چه‌ند هاو‌پێه‌کی کاریکیان ده‌ستکه‌وتبوو، کاره‌که هه‌موو رۆژیک نه‌بوو، له‌به‌رده‌ستی وه‌ستایه‌ک کاریانده‌کرد، ئەو کاته‌ی ئەو په‌یوه‌ندیده‌کرد ده‌بووايه‌ بچن بۆ کار، هه‌ر کاتیکی بیت. به‌ هۆی ئەوه‌وه زۆرجار جگه‌ له‌وه‌ی کاته به‌تاله‌کانیان پرده‌کرده‌وه، به‌لکوو وانه‌کانی خوشیان پشتگوپه‌ده‌خست، بۆ ئەوه‌ی بچن بۆ کاره‌که و چه‌ند هه‌زاریک بخه‌نه ناو گیرفانی سارد و به‌تالیان. رۆژیکی زستان بوو، رۆژی دووشه‌مه‌هه‌ چووم بۆ ده‌وام، سارد و بارانایی بوو. ویستم بچم بۆ ئەو هۆله‌ی وانه‌مان لێی هه‌بوو. شازیار گوتی:

- وه‌ره، خشته‌ی وانه‌کان گۆراوه، له‌وی نییه. ده‌چین بۆ هۆلی ژماره (٤) چووم بۆ ئەوی.

وانه‌که‌مان خویند یه‌ک کاتزمیر بوو، (٨:٣٠ تا ٩:٣٠). وانه‌که شتیکی گران نه‌بوو و له‌گه‌ل قسه‌کانی مامۆستا خۆی ته‌واو بوو. دوا‌ی رۆیشتنی مامۆستا و چۆلبوونی هۆله‌که، بانگی یه‌کیک له‌ کوربه‌کانم کرد، که‌وا له‌به‌ر ده‌رگای هۆله‌که وه‌ستابوو. بۆ ئەوه‌ی یارمه‌تییم بدات هه‌لبسته‌وه. ژیان چه‌ند نه‌پێیه‌کی سه‌یره، ئاخۆ ئەگه‌ر ئاگاداری ئەوه‌ باین به‌یانی چی رووده‌دات، ئەوه له‌ هه‌مان هه‌ول و تیکۆشانی ئەمرۆدا به‌رده‌وامده‌بووین؟ له‌بیرمدیت له‌ قونای یه‌که‌م توانای رۆشتن و هه‌ستانه‌وه‌م هه‌بوو، به‌ی ئەوه‌ی هه‌یج که‌سیک یارمه‌تییم بدات، به‌لام پر له‌ شه‌رم بووم و شه‌رم نه‌ده‌شکا، له‌به‌رئوه‌ هه‌موو کات به‌ ترسه‌وه هه‌نگامه‌نا و هه‌لده‌ستام و داده‌نیستم. قونای دووه‌م که‌میک ترسه‌که‌م شکا، به‌لام له‌گه‌ل شکانی ترسه‌که‌مدا، هه‌یزی جه‌سته‌شم نه‌ما و رۆیشت، زۆر به‌ گرانیی ده‌متوانی هه‌لبسته‌وه. ئاخۆ ئەگه‌ر له‌ سالی یه‌که‌مه‌وه بمزانیایه‌ سالانی داها‌تووم به‌م شیوه‌یه ده‌بیت، ئەو کات هه‌موو هه‌ولیکم ده‌دا بۆ زالبوون به‌سه‌ر ترسه‌که‌مدا؟ ئیستاش

خزمه تکاره کهی مه حوی

که سالی سینه مه به هیچ شیوه یه ک ناتوانم خوم هه لستمه وه هه همیشه پیوسته که سیک یارمه تیمم بدات. سالی داهاتوو ده بیت چۆن بیت؟ هه ر خودا خوی ده زانیت.

دوای ئه وهی به یارمه تیی ئه و کوره هه لستمه وه له هۆله که چوومه دهره وه، رۆیشتم سه یری خسته نوپیه کهی وانه کانم کرد. شوک بووم! ئه م رۆژه ته نها دوو وانه مان هه بوو، وانه یه ک رۆیشتم، وانه ی دووه میس کاتزمیر (۱۲:۳۰) ده ستییده کرد. واته هه تا سی کاتزمیری تر ده بووایه به ده سته تالی له ناو کۆلیژ هاتوچوم بگردایه. له مه ناخوشر ئه وه بوو: وانه ی دووه م له قاتی دووه م بوو، که نه مده توانی بچم بو ئه وئ. ئه وه نده ی له کۆلیژ بووم کۆمه لیک جار درۆمکردوو، خو نه فریشته م و نه مرۆفیکی فریشته ئاسا. له وانه یه پیوستبووینت، یان به مه به ست درۆیه کم کردبیت. زۆرترین درۆ که کردوو مه ئه وه بووه گوومه: (نا، ئاوا ئاسووده ترم). ئه و درۆیه ش له وه لامي ئه و پرسیاره وه ده هات که له شویتیک هه ندیک قوتابی هه بوون، یان قوتاییه ک له سه ر کورسیه ک دانیشبوو، ده یانگوت وه ره دابنیشه. منیش ده مگوت: نا، ئاوا ئاسووده ترم. واته وه ستان به پیوه. ئاخه نه مده توانی دابنیشم، ئه گه ر له شویتیک دانیشتم له وانه بوو به هاوکاری ئه وانیش نه توانم هه لستمه وه، چونکه دهره وه زۆر جیاوازیبوو له هۆله کانی وانه خویندن.

هه رچۆنیک بیت به پاسه کردن و قسه کردن و خو خه ریککردن به موبایله وه بوو به کاتزمیر (۱۲). نزیکه ی سی کاتزمیربوو له سه ر قاچه کانم وه ستابووم، هه ستمده کرد وا قاچه کانم خه ریکن توشی تازار ده بن و ئارامیم ده بن. هاو پۆله کانیشم یه ک له دوای یه ک ده رۆیشتم بو هۆلی وانه ی دووه م له سه ره وه. ئیتر منیش به ته نها مامه وه. چوومه گه راج و له ناو ئۆتۆمبیله کان وه ستابووم. له فه یسبوو که وه قسه م له گه ل (مینا) ده کرد، ئه و له شاریکی تر بوو، دوای ته واو کردنی پۆلی (۱۲) ناسیبووم، زۆربه ی هاو ریکانمی ده ناسی (ئاسیا، میلیسا، راز و شازیار)، باسی ئه وانم بو کردبوو. ئه وانیش مینایان ده ناسی هه موو کات ده یگوت: ئه و که سانه ی له چوارده وری تۆن زۆرم خو شده وین، چونکه ئه م شتانه ی من ناتوانم بۆت بکه م و یارمه تییتم بده م، ئه وان بۆت ده که م. ئه ویش وانه ی نه بوو و به ته نها له کافتريا دانیشبوو، پاش که میک ئه ویش رۆیشتم.

سەرەتای سالی نوێ بوو، زستانە و هیشتا رۆژ درێژنەبۆتەو. کاتژمێر یەک بوو، براکەم پەیوەندی کرد و گوتی: من لە کارم، کەمی تەواو بوون چاوەروانم بکەن، نازانم کەمی دیمەو. تەنھا یەک شوپن هەبوو هەندیکجار لینی دادەنیشتم و دەمتوانی لینی هەلبستەم بەی یارمەتی هیچ کەسێک، شوپنە کە لەبن دیواریک لە شپۆی قەنەفە یەک چاکرابوو، هاوشپۆی ئەو قەنەفە یەمی لە مالهۆه لەسەری دادەنیشتم. بەلام شوپنە کە زۆر چۆلبوو، هیچ کات نەمدەبینی قوتابیەک بەویدا تیپەرببیت، لەبەرئەو کەم دەچووم بۆ ئەوی، دەترسام جاریک بکەوم، یان شتیکم بەسەربیت بە تەنھا و دەنگم نەگات بە هیچ کەسێک. ئازاری قاچم هیندە زۆربوو، لەبەرئەو بەی بیرکردنەو چووم بۆ ئەو شوپنە دانیشتم. کەش و هەوا زۆر ساردبوو، بەلام بارانە کە وەستابوو.

کاتژمێریک زیاتر لەم شوپنە دانیشتم. ئامۆزاکەم کە لەگەڵ ئیمە هاتوچۆی دەکرد، پەیوەندی کرد و گوتی:

- لە کۆلیژی تۆم، کەمی دەرۆین و لە کۆییت؟

- جاری نارۆین، برام چوو تە کار. پیموت لە کۆی دانیشتم هەتا بیت بۆ لام. پاش چەند خولەکیک هات بۆ لام، دوو چا و دوو لەفەمی هینابوو.

- نانت خواردوو؟

- نا. ئیتر ئەوێ بۆی هینابووم پێیدام و دەستمان بە خواردن کرد. خۆی باش دەیزانی نانم نەخوردوو، بەلام پرسی. هەندیک مەرۆف هەن هەر چاوەکانت ببینن هەست بە هەموو رازە نەوتراوە کانت دەکەن. کەمن ئەم مەرۆفانە، بەلام ئەمانەمی هەن زۆر تابیەتن. هەموو کات کەسی ئاوامان دەست ناکەوێت، خوشبەختی ئەوێ کەسی ئاوات هەبیت و ئەو کەسە لیتەو نزیکییت. هەموو کاتیش نەبیت زوو زوو ببینیت. هەندیکجار دادەنیشیت کەسێک دەکەیت بە هاوڕاز و هاوڕاز ماوێهەکی زۆر قسەمی بۆ دەکەیت، بەلام دواتر تێدەگەیت ئەو کەسە نەبوو کە شایەنیت گۆیت بۆ بگریت و لیت تیناگات، چونکە بەم هەموو قسەکردنەت هیچ شتیکی نەگۆرا. کەچی کەسانیک هەن کە ئەهلی دلن، تەنھا بە نیگایەکی چاوەکانت

خزمه تکاره کهی مه حوی

ههست به هه موو شتیک ده کهن. پنیوست ناکات خوت ماندوو بکهیت و قسه بکهیت.

کاتزمیر سی بوو ئاموزاکه م گوتی با برۆین بۆ لای دهرگای دهره وه. ههر ئه و کاتیش په یوه ندیی به براکه مه وه کرد. براکه م گوتی: - که میکی تر دیمه وه. ئه م که مه یه بوو به نزیکه ی دوو کاتزمیر! به یه که وه به پاسه کردن بۆ دهره وه ده چووین. هیچ قوتابییه ک له کۆلیژ نه بوو جگه له ئیمه، چونکه ده میکبوو دهوام ته و او بوو بوو. له م کاته دا یه کیک له م پاسه وانانه ی له بهر دهرگای کۆلیژ کاریده کرد که له ناو کۆلیژ ئیمه ی بینی، گوتی:

- به م کاته چی ده کهن لیتره؟ دهوام ته و او بوو بۆ نه رۆیشتونه ته وه؟

- ئه و که سه ی ها تو چۆی له گه ل ده کهین له کاره، هیشتا نه ها تو وه به دواماندا. به تو ره ییه وه وه ک بلئیت تاوانیکمان کردییت گوتی:

- برۆن له بهر دهرگای دهره وه چاوه روانی بکهن. له ناو کۆلیژ مه میتن. ئه مرۆ تاوانیک کرابوو له ناو کۆلیژ، پیم وایت کچیک شه ره ف و جه سته ی خۆی به کورپنک دابوو، له بهر ئه وه له هه موو کۆلانیکی کۆلیژ پاسه وانه کان ده بیندران. ئیمه ش چووینه دهره وه، بارانیککی ورد دهباری، مرۆقی ته رنه ده کرد، به لام بوونی دیار بوو. کات ده رۆیشت و ئیواره و تاریکی شاربان داپۆشیبوو، که چی براکه م ههر نه هات. قوتابیانی دهوامی ئیواران دهر که وتن، کاتی وانه کانیان بوو، به لام ئیمه هیشتا له وئ بووین. دووباره ئازار، قاچه کانم هیچ هیزیکیان تیدانه مابوو. له تاو ئازار و هینده ی له سه ریان بووه ستم ده له رزین. له کۆتاییدا (۲۰) خوله ک بهر له بانگی مغریب براکه م هات! که گه یشتینه وه ماله وه شه و بوو. نانم خوارد و به یی ئه وه ی هیچ شتیک بکه م خه وم لیکه وت. زیاتر له شه ش کاتزمیر له سه ر قاچه کانم بووم، خودا، ئه و مرۆقانه ی نندروستن بهرگه ی ئه وه ناگرن. ئه ی قاچه کانی من چۆن بهرگه یان گرت؟ ئه وه یه که م و کۆتاجاریش نه بوو ئاوابم، له ههر چوار سال چهن دین رۆژم ئاوا بهر پیکر دووه.

هەر شویتیک باسی کتیب، بۆنی کتیب، یان هەر شتیکی لیبیت په یوه ندی به کتیبه وه هه بیتت حهزم لیه لهو شویتنه ئاماده بيم. رۆژیک نه چوو بووم بۆ دهوام ئاسیا نامه ی نارد و گوتی:

- ئەمڕۆ یه کیک له مامۆستانان باسی کتیبی ده کرد لیبی پرسین ئاخۆ چه ند ده خوینته وه و کێ ده خوینته وه؟ زۆر حهزمه کرد لیره بایت. بۆی باسکردم کێ قسه یکردوه و کێ گوتیه تی ده خوینته وه و چه ند ده خوینته وه. زۆرم پین ناخۆشبوو کهوا له وئ ئاماده نه بووم، به لام هیچیش نه ده کرا. هەر ئه و رۆژی قوتابیه ک ره سمیک له ستۆری ماسجهره که ی دانا بوو کهوا کتیبخانه به کێ گه رۆک هاتبوو بۆ کۆلیژ، منیش ره سمه که یم برد و له سه ری نووسیم: ئه و کاتانه ی من له وئ نیم، شته جوانه کان رووده دن. له لای خۆم بلاومکرده وه.

رۆژی دواتر چووم بۆ کۆلیژ و هاوڕیکانم بینی. دلخۆشبووم به بینیان، ئاسیاشم بینی، ئارامی بوو بۆ گیانم. دواتر چووم بۆ لای کتیبخانه که و کاتز میریک زیاتر له وئ بووم و چه ند کتیبیکم کړی. دوا ی نیوه رۆ چووم بۆ گه راجه که و له وئ به ته نها پیاسه مده کرد. وینه ی یه کیک له کتیبه کانم گرت و له سه ری نووسیم: دیاری خۆم بۆ خۆم، له ستۆری دامنا. دواتر ئاسیا و هاوڕیکانی هاتن بۆ لام، ناوی کتیبیکم به ئاسیا گوت. پیمگوت:

- دواتر ئه گه ر چووینه وه لای کتیبخانه که ئه و کتیبه بکړه و شه و نامه یه کت بۆ ده نیرم له سه ر کتیبه که بینوسه و بیده به و هاوڕییه م به ناوی منه وه. ئه وکات ماوه یه ک به سه ر ئه وه دا رۆشیتبوو که یه کیک له تابه تترین کتیبه کانی ژیانم پشکشی ئاسیا کردبوو. بیگومان شایه نی زیاتریش بوو ئاسیا.

له وانه یه ک کهوا زۆربه مان نمره مان خرابوو مامۆستا که گوتی راپۆرتم بۆ بکه ن نمره تان پنده دم، به لام ئه وه ی کیشه بوو بۆ زۆربه ی قوتابیه کان، ئه وه بوو کهوا وانه که به زمانی ئینگلیزی بوو. من له زمانی ئینگلیزی باشتربووم له قوتابیه کانی تر، به لام نازانم بۆچی له و تاقیکردنه وه یه نمره ی پیوستم نه هیتابوو. له بهر ئه وه منیش ده بوایه وه ک قوتابیه کانی تر راپۆرته که ئاماده بکه م. رۆژیک چوومه لای مامۆستای وانه که م و پیمگوت:

خزمه تکاره کهی مه حوی

- تهنه ده بییت راپورت بکهین، یان سیمینار و توئزینه وهش ده بییت؟

- هه رچی ده کهن بیکهن، گرنگ سوودی هه بییت.

هه ر ئه و رۆژی دواي ئه وهی له لای مامۆستا هاتمه وه قسه م له گه ل ئاسیا و موحه ممه د کرد و پینمگوتن ئه گه ر یارمه تییم بدهن دهمه ویت سیمیناریک بکهین بۆ مامۆستا. (موحه ممه د) له گرووپیکی تر بوو، به لām هاوڕییه کی نزیکمان بوو و هه ر له قوئاغی یه که مه وه ناسیووومان. هه ردوو یان بۆچوونه که یان قبولکرد و گوئیان ئه وهی له توانای ئیمه دابییت یارمه تییت ددهین. ئه وه بوو نزیکه ی ههفته یه ک به ئاماده کردنی سیمیناره که وه خه ریکبووین. دواي ئه وهی هه موو شت ئاماده بوو، قسه مان له گه ل مامۆستا کرده وه ئه ویش له وانهی رۆژی دووشه ممه یه ک کانژمیتری پیداین. سه رکه وتووانه سیمیناره که مان پیشکه شکرد و هه ر یه کێکمان (۱۰) نمره مان وه رگرت، که وا ئه و نمرانه بووه هۆکاری ده رچوونمان له و وانیه ده.

یه کێک له هاوڕی نزیکه کانی موحه ممه د ئه وهی به ئاسیا گوئیوو که وا موحه ممه د ئاسیای خۆشه ویت، به لām موحه ممه د خۆی هه یج کات نه یتوانی به ئاسیا بلیت، که وا خۆشیده ویت و چ هه ستیکی بۆی هه یه. که چی من و ئاسیا و هاوڕیکانی ئاسیا ئاگاداری ئه و شته بووین. ئه وهی که میک وردبایه هه ستی به م شته ده کرد، ته نانه ت رۆژیکیان شازیار خوشکه بچوو که که ی خۆی هه تباوو بۆ زانکو، له دراما تورکییه کانه وه هه موو شت فیربووو، گوئی ئه ری ئه وه ئه م کوره ده لییت عاشقی ئاسیایه بۆ ئاوا هه ر سه یریده کات! مه به ستی موحه ممه د بوو. دواي ئه وهی ئاسیا به هه سته کانی موحه ممه دی زانی و هه میشه ده بگوت ده بییت که ی بویری په یدابکات و خۆی شته کانم پینلیت. هه ر وه ک هاوڕیش به رده وامبوون و قسه یان له گه ل یه کتر ده کرد. جار جاره ش باسی کتیبیان ده کرد پیکه وه. موحه ممه د هه ر به هۆی ئاسیاوه بوو بوو به که سیکی خوتنه ر و کتیبی ده خوتنده وه، به تایه ت کتیبیک که وا ئاسیا بۆی پینشیا زبکر دایه. کوریکی زۆر باش و ریک بوو. له ناو هه موو هاوڕیکانماندا خۆشه و یست بوو، که سیکی تینگه یشتوو بوو و زمانیکی باشی هه بوو بۆ قسه کردن، به لām ئیستاش نه مزانی هۆکار چی بوو نه ی توانی هه سته کانی ده ربیریت.

واته ئەمەش هەر بیته نجام دەرچوو و نهگه‌یشت به دلی ئاسیا، ئاسیاش دوو یست هەر وهک هاوڕێ بهره‌وامین و هەر ئاواش بوو، خو ئەگەر داوای خو‌شه‌ویستی لیکردایه، بیگومان ئاسیا رازی نه‌ده‌بوو و ئەویش هیچی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت.

هەر له‌و ساڵه‌دا داوای ئەوه‌ی ئاسیا ئاده‌می ره‌تکرده‌وه، نازانم هەر له‌به‌ر ئەوه‌بوو، یان چی، به‌لام داوای ئەو رازینه‌بوونه و ونبوونی ئاده‌م، میلیساش دوور که‌وته‌وه، به‌چۆریک له‌ من و ئاسیا دوور که‌وته‌وه که‌وا سلاوکردنی له‌گه‌لمان نه‌ما. من چوار ساڵ زیاتر بوو ده‌مناسی، به‌لام هیچ سوودی نه‌بوو. وهک ئەوه‌ی نه‌مناسیت ئاوا منیش بووم به‌ نامۆ له‌ لای. له‌ کوتایی قوناغی سینه‌مه‌وه میلیساش ونبوو بۆ ئەبه‌د و هەر ده‌نگیشیم نه‌بیسته‌وه، ته‌نها جار جار جه‌سته‌یم ده‌بینی، جه‌سته‌یه‌کی بیروچ و بیبه‌ش له‌ میهره‌بانیی. منیش سوپاسی خودام ده‌کرد بۆ نه‌مانی میلیسا، چونکه‌ پێم وابوو شایه‌نی ئەو خو‌شه‌ویستییه‌ نه‌بوو و پاش ماوه‌یه‌ک له‌ ونبوونی له‌ دلێشیدا نه‌ما.

جگه‌ له‌و سیمیناره‌ی کردمان دوو مامۆستای تریش داوای راپۆرتیان لیکردبووین، هەر له‌و ماوه‌یه‌ی که‌وا خه‌ریکی راپۆرته‌کانی خو‌مان بووم، ئاسیا گو‌تی:

- ئەو کچه‌ی هاوڕێی که‌ له‌ قوناغی دووهم داوای لی‌بۆردم لیکرد که‌ ناوی ئاواز بوو له‌ به‌شیکێ تر ده‌یخویند، راپۆرتیکێ ده‌وێت ئەگەر بتوانم بۆی ئاماده‌بکه‌م. منیش داوام لیکرد گرووپیچاتیکی دروستبکات، هه‌تا له‌گه‌ل ئاواز قسه‌بکه‌م. ئیتر دروستیکرد و ماوه‌یه‌کی باش خه‌ریکمبووم هه‌تا راپۆرتیکم بۆ کرد، راپۆرته‌که‌ی ئاواز به‌ زمانی عه‌ره‌یی بوو.

له‌ به‌رانه‌ر ماندوو‌بوونی ئاماده‌کردنی راپۆرته‌که‌دا گو‌تی:

- تۆ و ئاسیا ده‌عه‌تده‌که‌م له‌ کافتریای کۆلیژ.

- سوپاس من هیچ کات ناچمه‌ کافتریا و پتیویست ناکات.

خزمه تکاره کهی مه حوی

دواتر ئاسیا پییگوتبوو کهوا حهزم له کتیبه، ئه ویش قهولیدابوو کتینیکم بو بکاته دیاری، بهلام کۆلیژیش تهواوبوو و من ئه و کتیبه م هه ر نه بینی. هاوینه کهی دواى تهواوبوونی قوناغی سیه م چهند جاریک کارم پنی هه بوو، ئه ویش به پنی توانای خوی یارمه تییده دام. که سیکى باش بوو، هه ر ئه و چهند جارهبوو چیتر قسه م له گه ل ئاوازا نه کرده وه. به و یارمه تییه نه ی کهوا هاوینه که بو مه شقی هاوینه یارمه تییدام، حه قی راپورته کهی بو قه ره بوو کرده وه، چونکه له چهند کیشه یه ک و کاری گرنگ یارمه تییدام.

نامەيەك بۇ كەشىپەر ئەھمەد

يەكەم رۆزى تاقىكردنەھى وەرزى دووھم بوو، سەرەتاي ھاوين بوو و دونيا زۆر گەرم بوو، بوو، لە ھۆلى تاقىكردنەھى ھاينەدەرەھى. دواى ئەھى ھەندىك قسەكرا لەسەر ئەھى چۆنمان وەلامداوئەھى و پرسيارەكان چۆن بوون، بە گشتى زۆرەى قوتابىيەكان لەم وانەيەدا باشيان وەلامدا بووئەھى. دواى ئەھى من و ئاسيا و سازيار چووين بۇ گەراجەكە بۇ ئەھى ئەزبەرييەك بخۆين و كەمىك ناخمان فېنكىكەينەھى و ماندوو بوونى گەرما و تاقىكردنەھى لە جەستەماندا دەرېكەين. چووين بۇ لاي ئەزبەرييەرۆشەكە، ئەزبەرييەرۆشەكەى بەردەرگەى كۆليژمان كوردىكى رۆژتاو بوو. ھەندىكجارجا ئەگەر قوتابىيەك بە تەنھا لە لاي بووايە، دەرەدلى لە لاي قوتابىيەكە دەكرد و باسى خۆى بۇ دەكرد. نيوەرۆيەكى دەرەنگ بوو كۆليژ تەواو چۆلبوو، چوومە لاي و بە تەنھا دانىشتبوو. منىش چاوەروانى ئەھى بووم كە قوتابىيەكانى تر تەواوين و بەدوامدا بين، بۇ ئەھى بۇ مالاھە بەگەرېنەھى. ئەزبەرييەكى ھەزاردينارى تامى پرتەقالى بۇ تىكردم و دانىشتەھى. منىش لاي و ھەستا بووم و ئەزبەرييەكە دەخوارد. مامەى ئەزبەرييەرۆش گوتى:

- سەيرى ژيان بکە، چەند سالىک لە ھەوييش لە ناو مالى خۆمدا لە ناو نىشتىمانى خۆمدا بە ئاسودەيى دەژيام. لە يەكېك لە قوتابخانەكانى شارەكەى خۆم مامۆستاي جوگرافيا بووم، بەلام سەيربەكە رۆژگار چى لە ئيمە كرى، لە مامۆستايەتتەھى بۇ ئەزبەرييەرۆشتن! براگيان كە وا دەلیم وامەزانە نارازيم لە ئەزبەرييەرۆشەيەكەم. نا، بەپىچە وانەھى زۆر لييرازيم. ماندوو يکردووم، بەلى چاك ماندوو يکردووم، بەلام ھەر

خزمه تکاره کهی مه حوی

کاره که مم خوشده ویت. ئەو کاره یه واده کات پارووه نانینکی حه لال له بهردهم منداله کانم دابنیم. له سه رمادا پاقله و شیلمی کولاو ده فرۆشم، له گه رمادا ئەزه بری و ئاوی سارد له گه ل شیرینییه کی تال ده فرۆشم. شیرینییه ک که وا روژگار تالیکردوو. دلخۆشم به وهی به فرۆشتنی ئەم شتانه چیژیک به قوتابیه کانی ئیره دهدهم، دلخۆشدهبیم که وا دهبنیم قوتابیه کان به تامه زرۆیه وه بو لام دین. هه ر خودا ده زانیت چه ند دلخۆشدهبیم که وا دوو هاوړی داوا ی ئەزه بری ده که ن و یه کیکیان ده لیت من پاره که ی دهدهم، ئەوهی تر ده لیت نا، من. لای من له م روژگاردها له م گه رمایه دا فینک کردنه وه روچی که سیک چاکه یه.

براگیان باوهرم پتیکه ئەو پیشه ییه ی خۆم هینده خوشنده ویت که وا یه ک روژی ناگۆرمه وه به مووچه و هه موو شتیکی ئەم دکتۆر و پرۆفیسۆرانه ی له ژووروه به ناو ئیوه فیری زانست ده که ن. ئەوان ئەگه ر به خویاندا بچنه وه ئەوه نده به سه بویان که وا قوتابیه کان ده بنیم لیره روژانه هه زاران نه فره تیان بو ده نیرن.

من و شازیار له ناو گه راجه که وه ستاین و ئاسیاش رویشت سی ئەزه بری بو هیناین. وه ک هه میسه ئەزه بری پرته قال بو من. له گه ل خواردنی ئەزه بریه که دا خه ریکی گفتووگو بووین و باسی تاقیکردنه وه کانی روژانی داهاتوو مان ده کرد. پینمگوتن:

- ده توخوا واز له باسی تاقیکردنه وه بهینن له هه موو شویتته ک و هه موو کاتیک هه ر باسی ئەوه یه، هینده گرنگ نییه.

- چون گرنگ نییه، من ده ترسم بکهوم، ده بیت بخوینم نمره کانم هیچ باش نین.

- دووباره به زمه که یه، هه مان قسه و دواتریش پیش هه مووان ده رده چیت.

- وایه، وایه، من له ئیستاوه ده رچووم، ده مه ویت له ئیستاوه هه ندیک کتیب بکرم بو ئەوهی له پشوی هاویندا خوینه ریان بيم.

- ئافه رین، کاریکی باش ده که یت. ده توانیت هه ندیک کتیب له شازیاریش وه برگیریت.

- هههههه چیه کاکه تانم لیده دهیت!

- نا کاکه گیان، ئەمه چوزانیت کتیب بخوینیتهوه.

- رۆژی ئەویش دیت و فێرده بیت، به لām ئاسیا ئەگەر کتیب کری، ئیمەش له بیرمه که.

- خەمت نەبیت. بهوه ئەو دوو کتیبەم بیرکه و تهوه نزاکانی دایکم و بونی دایکم، که به بۆنە ی رۆژی له دایکبوونت بۆت کرانه دیاریی. خوینتەریان بوویت؟ چۆن بوون؟

- ئەم دوو ناوه جوانه، کئ بۆی کردی به دیاریی؟

- راز پێیدا، ئاگادابووم.

- دەستەکانی خوشبیت، به گوێره ی ناویان شتی ناوازه دیارن. به راستی راز کچیکێ زۆر باشه و چەنده باسیبکهیت هیشتا کهمه. راسته من زۆر تیکه لی نه بووم و ههستان و دانیشتم کهمه له گه لیدا، به لām مرۆفیکه له دووره وه هاوارده کات ههسته باشه کانی بۆ که سیک ئەگەر ههستیانیبکات. دهزانن زۆرم خوشدهویت، کچیکێ بینهنگه و حهزناکات ته داخولی هه موو شتیک بکات، که وا په یوهندیی به وه وه نییه. ههتا بلایت ئەو که عاقل و شیرینه.

- قوربانی ئەو وه سفهت بم گۆل شازیار، تهنها تۆ مرۆف ده ناسیت. به لی، ئاسیا خوینتەری ههردووکیان بووم، له میژه بهر له به هاری، هه ر ئەو کات ویستم نامه به کیش بۆ نووسه ره که بنیرم، به لām ئەو کات نه کرا، له بهر ئەوه له م چەند رۆژه ی دواییدا ده ستمکرد به نووسینی و دوو رۆژ له وه و پێش ته واومکرد و له فه یسبووم بۆم نارد.

- جا وه لامیدا یته وه؟

- به لی، دوپتی شه وه لāmی دامه وه و نامه که ی خوینتەوه.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- جا کوا نامه که و وه لاهمه که شی بیینین.

- باشه، نامه که هینده زور نییه، ته گهر ده لاین بوتان ده خویتمه وه، به لام شتیک ئاسیا به رله وهی بیخویتمه وه، تهرک نه بیت ههر لیره لای ته زبه ریفرۆشه که ئاو یکی ساردم بو بهینه.

- به سه چاوم.

- ئیه گولبرا ته وه ئاوه که شمان خوارده وه، ئیستا نامه که مان بو بخوینه ره وه.

- نا، سامی کوا موبایله که ت، پیمیده من به دهنگه ناخۆشه که مان بوتان ده خویتمه وه.

- فهرموو، له ماسنجهر برۆ ناو چاتی گه شیبیر ته حمه د، نامه کهی من و وه لامی ته ویشی لینه.

- باشه، فهرموو گوئیگرن، ئیوه و نامه یه ک بو گه شیبیر ته حمه د هه هه ه.

"بو گه شیبیر ته حمه د..."

نامه یه ک بو مروفتیکی دوور به جهسته، به دلش له ناو نیشتمانی ویران ده ژی. مامه، دوینیشه و دوا ی ته واو کردنی "بونی دایکم" بریارمدا نامه یه کت بو بنووسم، نامه یه ک وه ک نامه که ت بو ماریا، نازانم پیتده گات، یان نا، به لام هیوادارم بگات.

سلاو مامه گه شیبیر، ته مه نت (۱۰) سائیک زیاتره له من، له بهرته وه به

مامه ناوتده به م، باشه؟

مامه، من کاتیک ئازاره کان ده نووسمه وه ده گریم، تو هینده ت ئازار

نووسیوه ته وه فرمیسک ماوه له چاوانت؟ چاوه جوانه کانت وشک نه بوون؟

خو من هه موو کات سوپاسگوزارم، خو م هه موو کات ده گریم، ده زانم

گریان چ نیعمه تیکه خودا به مروفتی به خشیه، به لام چی ئیمه ی مروفت ههر

نامانه ویت گریان و فرمیسکی نازیزانمان ببینن. بگرین، به لام تکایه زور
مه گرین...

هرچهنده کومه لیک رووداو هه یه له دوای کوتادیره کانی "بونی دایکم"
هزده کهم بیانخوینمه وه و بزائم چی ده بیت، به لام پیده نییم به سه ر
هزده کهمدا و ده لیم نه گهر وهک من ده گریت چیتر مه نووسه، با چاوه کانت
سه لامه تبین. ئاخو لیره وه هه ستم به و ئاگره گه وره یه ده کرد له ناخت که
ده بووایه خوت له سامان به دوور بگریت، له بهر هه والی باوکی، نه و ئاگره ی
خراپتر و به تینتر بوو له ئاگری بیرهنه وتی دزه کان.

گه یشتن به کتیبه کانت کاتی ویست، ماوه یه کی زوربوو ناویانم ده بیست
و رهنگیان نه بوو و ده ستم پنیان نه ده گه یشت، هه تا نه و کانه ی فهرهاد مالی
وه فایی سووتاند. نه و فهرهادی که سانیک پنیده لین شیت، توخوا مامه
فهرهاد له شیت ده کات؟ من پیم وایه ئیره له چهند فهرهادیکی کهمه،
پره دل خوشمده ویت. ئاخو گه وره ترین زاناکانی دونیاش بهیت بو نه م
کومه لگه یه، هه ر وهک فهرهادیان لیدیت، خو شیتیش نییه، نه گهر هه موو
کورد شیتیت، نه و شیت نییه. به زمانی نه و کومه لگه یه، شیتیک ده یان
کتیبی هه یه هه هه هه هه هه.

نه و کتیبخانه یه کی سووتا، کتیبه کانیان وهک خه یار و ته ماته له سه ر
شه قام هه راجده کرد، چهنده هه زمه کردم بچم، به لام نه مده توانی له بهر
نه خوشیبه کهم. به دونیابه ک رجا و تکار دهنه وه براکه مم رازی کرد هه تا
رویشت بو نه و، چهند کتیبیکم ده ویست هه بوون، پیمگوت هه ندیک
وینه شم بو بنیره، بزائم چی هه یه، وینه کانم بو هات، له یه کیک له وینه کان
"خوینه که ی به ریپی سنه و بهر" هه بوو، داوام کرد، نه ویش بوی هینام.

که براکه م هاته وه ماله وه کتیبه کانی هینایه وه، کتیبه کان بونی ئاگریان
لیده هات، نه وه ی توش سووتا و ره ش بوو بوو، بونیکه تیژی لیده هات، بونی
ئاگر. پیمگوت قه ینا یادگاری ئاگره که ی فهرهاد.

خزمەتکارەكەى مەحوى

باش چەند رۇژىك كىتەبەكە تەم خويىندەو، بە رۇژ و شەوئىك تەواومكرد. ھەرچەندە قەبارەشى گەورەبوو، رووداوەكان، دىرەكان، كەسەكانى ناو رۇمانەكە، ھەموويان مەوقىيان ھوگرى خويان دەكرد. مەوقف ھەزىدەكرد بەبى وەستان لاپەرە دواى لاپەرە بخويىننەتەو. پەربوو لە جوانىي و سادەيى. ئاخىر بە زمانىكى ھىندە سادە و جوان نووسراووبو، بەبى گرى دىر دواى دىر خوى دەروىشت. دواى تەواوكردنى كىتەبەكە توم خۇشويست، پىشتىرش خۇشمدەويست، بەلام وەك ئەو كات نا.

ئەھا لە ھاويىنى سالى رابردوو ھانىتەو، ھانىت بۇ ھەولير، كورى ناساندن و بلاوكردنەو، "بۇنى داىكم" ت بەرىوۋەبرد. ھەر لەگەل كۆرەكەت، وازانم گرووپىكى زمانگىرىش كە بەشىك لە ھاورىكانمى لىنە چالاكىيان ھەبوو لەوى، لەگەل كۆرەكەى تۇدا. زور ھەزمدەكرد لەوئىدا ئامادەبىم ھەم لەبەر تۇ، ھەم لەبەر ھاورىكانم. بەلام بەداخەو كۆرەكە روىشت و كىتەبەكەشم دەست نەكەوت. ھەر خودا دەزانىت كە كىتەبەكە دەويت و دەستم ناكەويت، دلم بوى چەندە تەنگدەبىت. باوۋرەكەن نىكەى سى سال دەبىت بەدواى كىتەبەكەو دەستم ناكەويت.

ھەتا مانگى (۱۰)ش لە چەند داشكانىكى كىتەبخانە جىاوازەكان دەستم نەكەوت. يان نەيانبوو، يان بەرگىكان ھەبوو، بەلام من ھەردوو بەرگم دەويست "زاكانى داىكم و بۇنى داىكم". سالى نويى خويىندن ھاتەو، كە تازە نىوۋەى رىگەكەم بەربوو لە زانكۇدا، ماوۋەك دەوامان كرد، رۇژىك لەگەل ھاورىبەكەم وەستاووم، گوتى:

- رۇژى لەداىكبوونىشت نىكە.

- كوا كەيە؟ خۇم كاتەكەم دەزانى، بەلام بۇ دلىباوون لەوم پەرسى.

- ۳سى نۇقىمبەرى جوان و ئارامبەخش.

- نا نا، دەزانىت ئافەرىن، بەلام مەبەستت چىبە لە نۇقىمبەرى جوان؟

- مه گهر ده کریت رۆژی له دایکبوونی تۆ له بیربکه م، نو قیتمه ریش له بهرئه وه جوانه، چونکه تۆ تیدا له دایکبوویت. ده مه ویت کتیبیکت بۆ بکه مه دیاری، له و رۆژه دا چ کتیبیکت ده ویت؟

- ههر چیه ک بیت و ئه وهی خۆت پیتباشیت، شتیکی دیاریکرا و نییه حهزم لیبیت.

- نمونه چ کتیبیک ههیه ههزت لیبیت و نه تیت، یان ههتا ئیستا دهستت نه که و تیت، من بۆت دههینم ئه و دهرفه ته له دهست خۆت مه ده.

- ئه وهی راستی بیت هه رچی حهزم لیبوویت دهستمکه و توه، جگه له کتیبیک، که ماوهیه کی زۆره ده مه ویت، به لام دهستم ناکه ویت، چاپی نه ماوه له بازاردا.

- باشه، ناوه که م پی بده من ئه وهت بۆ دههینم.

- به دلی خۆت بکه، هه رچه نده ده سزائم دهستت ناکه ویت.

یه ک رۆژ ما بوو بۆ رۆژی له دایکبوونم، چووم دهستکاری فهی سووکم کرد، وامکرد که وا فهی سووک بیرى کهس نههینیته وه، که رۆژی له دایکبوونمه. ئیتر رۆژی دواپی یه ک که سیش ئاگادار نه بوو به وهی رۆژی له دایکبوونمه، ته نانهت دایه ش. دواتر هاوړیکه م ئه وهی قه رار بوو کتیه که م بۆ بهینیت، واته پاش چهند رۆژیک دواى (۳)ـى مانگ گوتی له بیرمبوو، به لام هیچم نه گوت، چونکه ویستم سوپرایزیکت بۆ بکه م، به لام ریک نه کهوت، له بهرئه وه ههچیشم پینه گوتیت. رۆژه که تیه رى و که سیش ئاگادار نه بوو، رۆژیکی چهند دریزبوو مامه...

پاش چهند رۆژیک هاوړیکه م نامه یه کی نارد و گوتی:

- هه موو هه ولیر گه راوم ئه و کتیه دهست ناکه ویت، شتیکی ترم پنبلی، با بۆت بهینم.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- نا، لییگه ری قهینا. به لام ئەو پینداگری کرد، منیش هه ندیک بیرمکرده وه و ناوی "بونی دایکم و نزاکانی دایکم" م پیندا. کتیبخانهی مەم و زینیش ئەوکات له لای کولێژه کهمان بوو، شهو بوو، نامەم بویان نارد، گوتیان ته نهیا یهک بهرگیمان ههیه. گوتم ئەگەر ههردووکی هه بیته با هاوریکه م هه ر له وئوه بچیت بیانیه نیت، به لام به داخه وه نه بوو. رۆژی دواتر له کولێژ به یانیه کهی به هاوریکه م گوت: له مەم و زین ههردوو بهرگی کتیه که نه بوو.

- ئاساییه، له دهرفه تیکدا ده چم له لای قهلات ده یانکرم.

هه ر ئەو رۆژی له ریستیکدا، موبایله که م دهرهینا و خه ته که م کردوه و سه بیرمکرد کتیبخانهی مەم و زین نامەیان ناردبوو، گوتیان بهرگه کهی تریشمان ههیه. منیش به هاوریکه م گوت. ئەویش له ریستیکدا رۆیشت بۆ لایان، به لام به دهستی خالیی گه رایه وه و گوتی کتیبخانه که داخرابوو، رۆژیکی تر ده جمه وه. پاش دوو رۆژ دووباره رۆیشته وه و کتیه کانی هینا، به لام هه ر ئەوکات پیتی نه دام، به لکوو نزیکه ی پاش هه فته یهک له زهرفیکی پینچراو، له رۆژیکی بارانایی جواندا پیندام. رۆژه که خوی جوانبوو، له گه ن دیاریه کانی ئەو جوانتریوون.

پاش نیوه رۆ له کولێژ هاتمه وه، له ماله وه نام خوارد و زهرفه که م کردوه، سه ره تا "بونی دایکم" له سه ره وه بوو، نامه یه کی جوانی له سه ره تا که ی به ده ستنوسی خوی نووسیبوو. گولیکی زهردیش که گوله دلخوازه که ی منه له گه ن گه لایه کی دار له ناوه راستی کتیه که دا بوو. ئای خودایه، دل م چهنده خوشبوو! کتیبی دووه م "نزاکانی دایکم" بوو، له په ره ی یه که م گولیکی به یبوون و له په ره ی دووه م نامه یه ک جوانتر له نامه ی یه که م و له ناوه راستیشه وه گه لای داریک. ئای خودایه، چهنده جوان بوون! چهنده دلخواشبووم پینان!

- مامه، باوه رده که یته هه تا ئیستاش نه متوانیوه سوپاسی هاوریکه م بکه م؟ سوپاسیک جوانیته و که میک له دیاریه که ی ئەو بچیت. ئەوکاتیش

ته نانهت نامه یه کیشم بو نه نارد، پاش ماوه یه ک پیمگوت بوره سوپاسیشم نه کردیت، به لام باوه ریکه نه مزانی چی بلیم به رانه ر ئه و هه موو جوانییه ت به رانه ر ئه و میهره بانیی و گه وره یی و دله چاک و پاکه ت.

- هیچ سوپاس و شتی ناویت ئه رکی خوم بووه له سه رشانم و به جیمگه یاندووه.

به لئی مامه، ئه و به کیکه له جوانترین جوانییه کانی ناو ژیانم.

ئه و رۆژه ماوه یه کی زور کتیبه کانم له لای خوم دانا و سه یرمکردن و وینه مگرتن. دواتر له ناو کتیبه کانی تری ناو کتیبخانه بچکولانه که م ریزکران. هه ندیک کتیب هه ن دلم نابه ت زوو بیانخوینمه وه، ئه وانیشم نه خوینده وه هه تا ماوه یه ک، هه ر خه ریکی کتیبی تر بووم، رۆژیک گوتم ئیتر کاتی ئه وانه.

ئيواره یه کی باراناوی بوو، گونده که مان که شیکی هینم و بیده نگی هه بوو. ئه وه ی دهنگی ده هات ته نه ا باران بوو. سوپاس بو خودا ژووره که م تیغیشی لی نییه، وه ک تو سه یری تیغیش ناکه م، به لام من سالیک ده بیت ته رکمکردوو، تو ده میکه. گلۆپه کانیشمان کوژاندوو و له گه ل براکه مدا چه ند مۆمیکمان داگیرساند. له ژیر مۆمه کانه وه ده ستم به خویندنه وه ی نزاکانی دایکم کرد. وه ک "خوینه که ی به رینی سنه به ر" ساده و جوان، به لام جوانتر بوو له و. له گه ل ئیوه بووم له رووداوه کان، له گه ل تو پیده که نیم و خه مم ده خوارد و دلم پرده بوو، به لام له دلپرپوونه که شم چیژم ده بینی. رووداوه کانی ناو سلیمانیی و مائاواویکردن له ماله وه و برینی سنوره کان و ئازاره کانی برینی سنور و ئاواره یی، ده مده میکیش هه ندیک رووداوه کانم بو دایه م باسده کرد، که له لام دانیشتبوو، ئه ویش ده یگوت دواتر پیمبلی چی روویدا؟ وه ک تو دلخوشبووم ئه وکاته ی له کارگه که له تورکیا کرایت به چیشتلینه ر، متمانم بیت هه بوو سه رکه وتوو ده بیت، وه ک چون تو متمانته به خوت هه بوو و سه رکه وتووش بوویت. خوشه ویستییه کانت، به لام له هه مووشی دواتر ته نه ا بوونت بو ده مایه وه، نازانم بو وای لیده هات

خزمه تکاره کهی مه حوی

رووداوه کان هر ده بووايه جيا بینه وه و جیتبھیلن و بینه نازار بۆت. وهک تۆ ماندوو بووم له سنووری نیوان تورکیا و یۆنان، ئاوه کان هه موو گیانیان ته رکردم. قوره کان بۆ خۆیان رایانده کیشام. جه ندرمه کان نازاری ناخیمان ده دا به و رهفتارانهی دهیانکرد، به لام له کۆتایی گه یشتن به یۆنان و بینینه وهی براههت، هه موو ماندوو بوونه کهی برده وه و ئیسراحه تی پیداین. دواتر رۆشتنی کاکهت بۆ ئیتالیا و ناسینی ماریا و چوون بۆ مالیان، ئه و رۆژهی دیداره کهت له گه ل ماریا، له وئ بووم له سوچیکی کافتریاکه دانیشبووم، بۆنی نازاریکی سه ختم ده کرد. به بیده نگیی سه ییری چاوه کانتانم ده کرد، چاوه کانی ماریا پر له ئاگر بوون بۆ براههکی و بینی جله کهی له بهر تۆ، چاوه کانی تۆش پر له پرسیار، دواتریش رۆیشتن و ههنگاوانان به ره و ئامانجی سه ره کیی، به ریتانیا. دواى مانه وه و نازار گه لیکى زۆر گه یشتن به ئامانج. چه نده دلخۆشبووم به گه یشتنتان به شوینی مه به ست، خۆ له ویش شته کان هینده ئاسان نه بوون، به لام باشتر بوون. ماندوو بوونی زۆری ویست بۆ جینگیر بوون، هه ستمده کرد وا له گه ل تۆ له وئیم، له نیشتمانی غه ربییدا ده ژیم. مامه ده زانیت وهک بلئیت ئیمه ش لیره ئاواره و غه ربیین به و نیشتمانه. ئاخه ئیره هچى پینه داوین، ته نها هه ناسه که یه، هه ناسه که ش بچین بۆ هه ر سوچیکی ئه م جیهانه هه وا و هه ناسه دان بینه رانه ره. ئای نیشتمان ده ردت چه نده گرانه له دلئى مندا!

پاش ماوه یهک مانه وه له وئ و وه رگرتنی ئیقامه بۆ مانه وهی هه میشه یی و یه کهم گه رانه وهت بۆ نیشتمانی دایک، بۆ ماله وه و بۆ ناو خوشک و براکانت، دایک و باوک و هاوړیکانت، ده زانیت دلئم پرپوو له و رووداوهی له سنووری ئیران، له نیوان کوره که و دایکید، نازانم جوانم بیر نییه، به لام ده زانم زۆر گه مژانه هه لسوکه تی به رانه ره دایکی کرد. ئه و دایکه نازار نه ما نه بچیزیت بۆ ئه و، بۆ گه و ره کردن و پینگه یانندن و خویندنی و هه موو شتیکی. ئاوان زۆرن گه مژه ی ئاوا که وا هه موو شت له بیرده کهن، نه فرهت، نه فره تیان لئینیت.

که لیږه بوویت بینیت نیشتیمان چهند گؤراوه، لهو چهند ساله ی لیږه نه بوویت، بینیت هه موو شوینه کان لات نامؤبوون. بینای بهرز، به لام ناریک، واده زنانن ههر بهرز کردنه وه گرنکه، ئه ی که نه خوشکه وتیت و چوویت بو دکتور، دوو دهرزیی تیکه لکرد هه هه هه هه. مامه لیږه زور ئاساییه، خوشکه که م ژانه سهریکی خراپی هه یه هه موو جار سی دهرزیی بو تیکه لده که ن و لیده دهن. ئیمه راهاتووین له وه ی ئاوا ئیفلیجمان بکه ن و بمانکوژن. لیږه ئه وه گرنکه پاره که وه ربگرن، گرنکه نیه چیت پنده دهن. بو ئه و قسه ههر مه به ستم دکتور نیه، نا، هه موو خاوه نیشه کان وان. خواردنکه یه و که لوپه لی کاره بایه، یان ههر شتیک له ئه لفه وه بو یان. مامه لیږه پره له دز و ویرانه ویران.

نامه ویت باسی ئه وه ش بکه م که چوویته گونده که ی سامان، دل بهرگه ناگرنه تاخر...

ئه و روزه ی قه راریو بگه ریته وه، ئه و شتانه ی بو ت هاتبوون، یان بلیم ئه و باره شتانه ی بو ت هاتبوون، که بیانگه یه نیت: خواردن، چهره زات، شیرینی و جوزانم دونیا یه ک شت، به لام نیوه زیاتریت نه برد. گه راندته وه، یان به خشیته خوشک و براکانت. خو شتیک ی زور باشیشت کرد، ئیتر گه رایته وه.

نزیکه ی دوو روزه یکی ویست، ئه وه م ته واو کرد. که ته واو م کرد، په رۆشبووم بو رووداوه کانی دواتر. ده مگوت ئیستا زور که س ئاگادار نیه ئه و کتیبه بهرگی دووه می هه یه، زور که س ئاگاداره و کتیبه که ی ده ست نه که وتوو. مامه ده زانیت چ ناخو شیی و ئازاریکه که کتیبیکت ده ویت و ده ستت ناکه ویت، به لام خوشبه خت من بووم که بهرگی دووه می له ناو کتیبخانه که م بوو. هاوری جوانه که م که پیدام، ههر ئه و شه وه ی بهرگی یه که مم ته واو کرد، ده ستم به خویندنه وه ی بهرگی دووه م کرد. نه مویست زیاتر چاوه روانیم بو رووداوه کانی داهاتوو.

خزمه تکاره کهی مه حوی

بونی دایکم، هیچی له دوو کتیبه کهی پیشوو که متر نه بوو، پرچیز و جوانیی بوو. پر له نازار بوو، کارکردنی بهرده وام، خویندن، سه فەرکردن و هانته وه، هموو رۆژه کان و مانگه کانت پرپوون له نازار. نازانم نامه ویت نامه کهم هینده دریزببیته وه، تهنها دهمه ویت ئه وه بلیم جوانترین شت له بونی دایکم لای من، ئه وه بوو که له دوایین سه فەر گه رایته وه بو ئه وروپا. له فرۆکه که تدا کچیک خه ریکی خویندنه وهی کتیپیک بوو، هه ولتدا بزانیته چ کتیپیکه، به لام نه تبینی. دواتر کچه که هه ستا و سه یری کتیبه که ت کرد، به ئی کتیبه که له کتیپی تو زیاتر شتیکی تر نه بوو. گفتوگۆیه کی کورت و جوانیشت له گه ل دایکی کچه که کرد. ئه ی خودایه چهند ساتیکی جوان بوو! تو بلیمیت منیش توشی ریککه وتیکی ئاوابیم؟ چهنده هه زده کهم، جا نووسه ره که بم، یان خوینه ره که جیاوازی نییه، گرنگ رۆژیکی ئاوا ببینم.

بو کۆچی دایکیشت دونیایه ک خه مم خوارد. دایکم ماوه سوپاس بو خودا، به لام پیم وایه که میک هه ستده کهم که نه بوونی دایک چهنده سه خته. که میک هه ستده کهم، به لام تیگه یشتنیکی ته واو مه حاله هه تا دایکم له ماله وه بیت.

نازانم به و کچه ش گه یشتن که کچی خیزانی دووه می باوکی هاوریکه تان بوو و له فه یسبوو که وه بینیبووت، یان نا. به لام هیوادارم شته که به دلئ ئیوه بووبیت. هه میسه هیوای باشیی و به خته وه ریبت بو ده خوازم. ئیوه له ناو کورددا قه له میکی جوانن. به هیوای بهرده وامیی، به لام نامه ویت له گه ل نووسینه کان وه ک من بگرین و نازاری چاوه کانت بده یت تکایه.

هه میسه باشین و هه میسه هه بن.

کۆتا وشه م، خوشمده وین

- ئەوئەش نامەكەى سامى كۆتايىهات، ئىستاش ئىئوئە و وەلامى گەشبىر، كە بە دوو نامە وەلامىداوئەتەو. سەرەتا بەرلەوئەى بىخوئىتتەو، دوای تەواوكردى نامەكە، ئەوئەش وەلامەكانى:

"سلاو كاك سامى گىان... زۆر سوپاس بۇ نامەكەت، ئىستا بە خوئىندنەوئەى نامەكەتەو سەرقالم.

برای خۆشەوئىستم كاك سامى، زۆر سوپاس. نامەكەتم خوئىندەو، زىاتر لە كىتتىبىك چىژبەخشبوو. چىرۆكئامىز بوو نامەكە. زۆر خۆشحالتم بە ناسىنى مروئى جىوانى وەك ئىئو. جىگەى شانازىين بۇ ھەمىشە. دلخۆشم كە چىژت لە كىتتىبەكانم وەرگرتوو، ھەمىشە لە خۆشەوئىستىي و بەختەوئەرىيدا بن براگىان. رىز و خۆشەوئىستىش ھەيە بۇ ئەو ھاورىيەت كە كىتتىبەكانى پىندايت، ھەمىشە پايەدار و سەرەرز بن.

- بەپىكەنىنەو: بىنەرانى بەرىز گەبىشتىنە كۆتايى ئەم بەرنامەيە، ھەتا بەرنامەى داھاتوو خوداتان لەگەل.

- كچى جىوان پىشكەشكارىشت لى جىوان، برۆ يەكىك لە كەنالەكان لەبەر جىوانىيەكەت وەرتدەگرن و پارەيەكى باشت پىندەدەن.

- نا ئەزىزم ئەم پاروئە گەورەيە بۇ قورگى من نايت، سامى ئەوئە نووسىنەكەشم بۇ خۆم نارد دواتر دووبارە خوئىنەرى دەبم. بە راستى شتىكى جىوان بوو، بە ھىواى شتى جىوانترىش لە داھاتوودا.

- واىە زۆر جىوان بوو نامەكە، پىرپوو لە ھەستى جىوان و تىگەيشتن و وەفا. دەستخۆشىيت لىدەكەم بۇ نووسىنى. تامەزرۆى ئەو كىتتىبانەبووم، بەلام تاقەتى خوئىندنەوئەشيانم نىيە.

- زۆر سوپاسى ھەردووكتان دەكەم، بە تايبەت ئاسيا كەوا ماندوو بووئىت بەخوئىندنەوئەى.

خزمەتکارەكەى مەحوى

- نا، خۆم ويستم. فەرموو مۆبايلەكەشت وازانم براكەت نامەى ناردووە دەئيت وەرەدەرەووە دەروۆين. ئيمەش دەچين بۆ كافترىا دادەنيشن هەتا تەكسى بەدواماندا ديت.

- بەئى براكەمە لەبەر دەرگەيە، من دەبيت برۆم لەسەر ئيزنتان، سوپاس بۆ بوونتان و خوداتان لەگەل.

- سوپاس بۆ تۆش، سپاردەى خوداييت گۆلبرا.

تاقیکردنه کانی کۆتایی ئه و ساله شمان کرد، بهر له کۆتاییهاتی تاقیکردنه وه کان ماوه بهک بوو ئاسیا ههر ده یگوت چ کتیییکت ده ویت و ههزت پتیه تی بۆت ده که مه دیاری. منیش ناوی دوو کتیییم پیدابوو و له سلیمانیه وه له ریگی هاوړینه کیه وه بوی کریم. دوو کتییی ناوازه، ناوازه وه ک خوی. نامه یه کیشی له سه ر کتییی یه که م نووسیوو، وشه کان هینده ساده بوون ئارامیان به گیان دهدا. پرپوون له جوانی. ئاخه ئه و خوی دونیا یه ک جوان بوو، له بهر ئه وه وشه کانیشی وه ک خوی جوان و ناوازه بوون له لام.

دوای ئه وه ی گه راینه وه ماله وه و پشوو ده ستپیکرد و چاوه روانی هاتنه وه ی ئه نجامه کان بووین، کۆدی خۆم و ئاسیا و رازم له لاپوو. پشبینیم ده کرد که وا له چوار وانه، یان زیاتر ده که وم. به یانیه کی هاوین گه رمایه کی زۆر بوون نمره کان هاته وه، سه ره تا سه یری هی رازم کرد، ئه وه ی سه ره تا من و ئاسای پیکناساند، ده رچوو بوو. دواتر سه یری هی ئاسیام کرد، به جددی نهمتوانی بهر گه بگرم له دوو وانه که وتوو، یه که مجاری بوو که وا بکه ویت. هیچ سالیک له قوتابخانه ش له وانه کانی نه که وتوو. دواتر سه یری هی خۆم کرد، چیم بینی ده رچووم! باوه رم نه ده کرد، هینده شوک بوو بووم هه تا چند روژیکیش ههر دوو باره مده کرده وه و ده مگوت چند سه یره ده رچووم، له بهر ئه وه ی پیش ئه وه ی نمره کان بیته وه، بۆ خوشی زۆر به ئاسیام ده گوت به پشتیوانی خودای گه وره تۆش له گه لمان ده که ویت. بیه فا نایب و ئیمه هه موو بکه وین و تۆش ده ریچیت، به لام که شته که پینچه وانه بوو، وایز انم زۆر لیم توره بوو. رووم نه بوو قسه ی له گه ل بکه م. دلّم هینده ته نگبوو دلّخوشبوونم له بیر نه بوو به بۆنه ی ده رچوونی خۆمه وه. به که سینکم گوت ئاگاداری ئاسیابیت، چونکه حالی خراپوو.

به گشتی ئاسیام خۆشده ویت وه ک خوشکی خۆم، وه ک هاوړینه ک که وا هاوشیوه ی نییه. به گشتی واته مه به ستم زۆریه ی کاته. هه ندیک کات هینده باشوو ته گه ر گیانی خۆم پیدایه هیشتا که مبوو به رانه یری. فریشته ک بوو له بهرگی مرؤفدا. ناوازه بوو به کردار، جوانیه کی بیوتنه، وه ک ئاده میش ده یگوت روومه تجال. به لام جار جاره ش توره یده کردم، شتیکی ده کرد پینچه وانه ی من، یان داوا یه کم لیکردبا نه یکردبا، توره ده یم. زۆر جاریش کاره کانی دلّی ده شکاندم، حه تمه ن

خزمه تکاره کهی مه حوی

هەر ئه و نا، بێگومان منیش هه لاهم هه بوو. له وانه یه شتانیکم کردبیت دلی شکایت، له بهر ئه وه که سمان بیهه له نه بووین، به لام ئه وه ی باشوو سوپاس بو خدا هیچ شتی که وای نه کرد له یه کتر ببین و دوور بکه وینه وه. هه میشه بهرده وام بووین، هیچ کات درۆی له گه ل نه کردم و هه موو کات راستیه کانی ده گوت. متمانه یه کی ته وای بێم هه بوو وه ک چۆن منیش به قه د خۆم متمانه م بپی هه بوو.

ناوه راستی مانگی هه شت بوو، که مانگی له دایکبوونی ئاسیا بوو، چهند رۆژیک ما بوو بو له دایکبوونی، کتیبیکم هینا و له سه ری نووسیم: "رۆژی له دایکبوونت پیرۆز. پاشان وینه یه کیم گرت و گوتم له رۆژی له دایکبوونیدا ئه و وینه ی بو ده نیرم و پینده لیم ئه وه ش دیاری رۆژی له دایکبوونت. نووسینه که زۆر ساده بوو، به لام دلیم لپی پر بوو، چونکه سالی پینشو له رۆژی له دایکبوونم که چاوه رپی شتیکی باشم لی ده کردن، که چی ئه و به وشه یه کی زۆر سارد و بیتام ته نها گوتی "ته مه ندریژ بیت. نه ده بووایه منیش ئاوابکه م، به لام ناخم پر بوو و ئه وه ی شایه نی ئه و بوو بۆم نه نووسی، (۲۰) سی مانگی هه شت رۆژی له دایکبوونی بوو، وینه ی کتیبه که م بو نارد و سوپاسی کردم، به لام دواتر گوتی:

- حه زم له و کتیبه نییه.

- ئه ی حه زت له چی کتیبیکه؟

- ئه و کتیبه ت که له لامه، با بو خۆم بیت.

کتیبیک بوو که دونه یه ک خوشمده ویست و هیشتا نه مخویندبوویه وه پیمدا بوو بو ئه وه ی ئه و خوینته ری بیت.

- با بو خوینت، به لام نامه یه کی له سه ر بنووسه که دیاری منه بو رۆژی له دایکبوونت.

- باشه، به پشتیوانی خودای گه وره دواتر شتیکی له سه ر ده نووسم. به لام هه ر نه ینووسی، چهن دین جاریش هه ر پیمگوته وه هه ر ده یگوت باشه و به لام هه ر نه ینووسی هه تا دوا باین جاریش که کتیبه که ی له لای بوو.

ئەو هاوینە باشتربوو زیاتر لە پیشوو ئاگاداری بووم و قسەماندە کرد. چەند جاریکیش باسی ئەووی دەکرد کە خەم لە وانەکانی دەخوات، کە کەوتوووە و تاقەتی نییە بخوینیت، بەلام سوپاس بۆ خودا تاقیکردنەووەکانی کردەووە و دەرچوو. هەموو بووین بە قوناغی چوار و گەیشتینە کۆتاسالمان.

نامه یهک بو خزمه تکاره کهی مه حوی

بهر له سلاو...

ده زانیت دوایین جار کهی بوو گریام؟

ده زانیت هۆکاری گریانه کهم چی بوو؟

نا، نازانیت بووهسته با بۆت باسبکه م.

نزیکه ی (۴۸) کاتژمیر بهر له ئیسته، ئەو ویرانه ی ئیمه پینده لاین ماله وه، له ویرانه کهی ئیمه هه مووان خه وتبون، ته نها من بووم وه ک هه میشه به ته نها بیدار بووم، به یی ئه وه ی که سیک هه بیت قسه ی له گه ل بکه م. له ناو جینگه ی خه وه کهمدا پالمدا بوویه وه و بیرم له تۆ ده کرده وه، فه یسبووکم کرده وه، هه ر کاتیک له به شی گه ران یه که م پیتی ناوه که ت ده نووسم، ئەگه رچی ناوت له ناو لیستی فرینده کانمدا نییه، به لام هه ر له گه ل نووسینی پیتی یه که مت هه میشه یه که م ناو که دیت، ده نووسریت مینا. هاتمه ناو پرۆفایلت، بینیم چوار کاتژمیره وینه ی که فه ری فه یسبوو که که ت گۆریوه. وینه یه کی خۆت داناوو به خه نده یه که وه، خه نده یه ک که هه ر به بینیتیک دلّی مرۆفی ده برد، له سه ر پۆسته که ش نووسراویکی مامۆستا هیمنت داناوو:

بیکه نینی تالی من، غه مگینتره له گریان.

ماوه یه کی زۆر سه یری وینه که م کرد، نووسراوه که م خوینده وه و ده ستمکرد به گریان، گریانیک سه رینه که ی ته رته ر کردم. ئیستا زانیت که ی و بۆچی دوایین جار گریام؟

پاشان سلاو خانمه پەرستاره که ی دلّم.

ئەم نامە یە لە هیچ نامە یە کی تر ناچیت، نامە یە کی کورته، بۆ که سیک ی گهوره، گهوره به قه باره نا، دوور له تۆ وهک فیل ههههه گهوره له مرۆفایه تی و میهره بانیی.

بیوره ئەگەر پیتناخۆشه بۆت دهنووسم، ئاخر گوتیان باش نییه نامە بۆ که سیک بنووسیت که له ژیانته ماوه، ئی له ژیانته ماوه، ئە ی له دل؟ بیووره کهوا به یی ئیزنی خۆت بۆت دهنووسم، بهلام به ئەگه ریکی زۆروه ئەوه دوا یین نامە یه، دوا یین وشه کانن له دوا ی ئەوه وه هیهت پیناگات. ناشزانم، لهوانه یه ئەو نامە ش تهواو نه که م و به ئاواتی دلّم بگه م و بمرم، واته ئەوه شت پیناگات. دهزانیت پیشتەر ژیانم خۆشده ویست! زۆر کات بیرم له مردن ده کرده وه و چه زمده کرد بمرم. باوهر بکه چه ند جار یک هه بووه تۆزیک زهرم ده سته بکه وتبایه به یی دوو دل یی ده مخرارد، بهلام دواتر بیرم له دوو مرۆف ده کرده وه (یه کیان تۆ) به خۆم ده گوت ئەو مرۆفانه ت هه یه چۆن ئاوا له ژیان ده روانیت؟ به لی، له بهر ئیوه ژیانم خۆشده ویست، بهلام ئە ی ئیستا ئیستا که ئەو نامە دهنووسم (۱۳) خوله ک ماوه بۆ سالی نو ی ۲۰۱۹. ئیستا نه تۆ، نه ئەوه ی تریش نه مان، ئە ی ژیانم بۆ خۆشبویت؟ ئاخر ئیستا دلّم هینده داغه خه ریکه وهک گرکانیک بته قیت. که سیش نییه لای دلّم به تالبکه مه وه، که س... مرۆفی باش هه ن لیره سوپاس بۆ خودا، بهلام له م کاته که سی لیتنییه.

ئیه بیرته که م، چ بیر کردنیک!

چۆنیت؟ چاوه کانت له گه ل شین چۆن؟

دهزانیت جوانیی شین خراب له بهرچاوم کالبوه ته وه. ئاخر ده میکه تۆیه کی شینم نه دیوه، ئیستا چاوه کانم شینیان پی نامۆیه. تو خودا وه ره وه با تیر چاوه کانم جوانیی ژیان ببین، له و جوانییه بیته شیان مه که، تکایه.

خزمه تکاره کهی مه حوی

دهزانم ئیستا جوانتریت، له جوانیبت ناپرسم. ئاخړ تۆ له گولئیکی زهر د ده چیت، ههمیشه رۆژ دواى رۆژ جوانتر ده بیت، جوانیبه کی بیکۆتا. ههمیشه ئاوا جوانبه تکایه، بۆ ئه وهى ههمووان جوانبن نزیکه کانت به رهنگدانه وهى جوانی تۆ.

هینده په شوکاو و بیئاگام له خۆم، د پریک ته واو ده کهم نازانم د پری دواتر به چی دهستی بیکه م بۆت. پرم له گله یی له و کومه له گایه ی تویان دوورخسته وه لیم. پرم له هاوار کهوا دهنگیک، هیزیک نییه ده ریان بکات له قورگ و ناخم. پرم له فرمیسک کهوا چاوه کانم بهرگه یان ناگرن. پرم له تۆ و ههتا قیامه تیش به تال نابمه وه. دهزانم شیتانه یه، به و جوړه ی من ئاوا خوښی تۆم ده ویت، نا لای خۆم ئاسایه، وهلی لای کهسانیک له وانه یه وایت.

ئه وه یه کهم چرکه ی سالی نوئ رویشت، ئه مسالیش هه ر خوښمه ویت و زیاتریش له سالی پیشوو. دهنگی تفهنگه کان گیزیان کردم، ده لیت شهره ف و ناموسیان ده کر نه وه و کهر کوک ئازاد ده کهن. چهنده گمه ژهن ئه و میلله ته. ئاخړ به من نالیبت سه ری سالی زاینی ئاههنگ و ته قه ی خوښی بۆ چیه؟

سهیری ئه و نامه یه بکه بۆ ئه و کومه له گایه دواکه وتوو و ویرانه م نووسی، به لام خوی له گیلی دا و هه ر وه لامی نه بوو:

سلاو کومه له گا...

ئالیکتان ماوه به شی ژیان؟

ئاره زوووه ئازه ئیبه کانتان تیر نه کرد؟

به ته ما نین که میک مروف بن؟

تیر نه بوون له ناو رانی کچه کان؟

ئاگادار نین وا رووباری خوینی په رده ی کچینی ئه و کچه بیکه سانه کۆلانه هه ژار نشینه کانی شاری هه موو ویران کرد؟

خودا که می نازهل پیداون له بری گوشتی مانگایهک ده چن مه مکه کانی
کچیکی ههژده سالان به ددانه کانتان که له که لبهی سهگ ده چیت ده خویان
و پریانده کهن له نازار و برین؟

کومه له گا، ناگاداری نهو کچه بوویت کهوا ههفتهی پیشوو خوی
کوست؟ دواي نهوهی شهو له سهر کار ده گهرینه وه له یه کیک له کولانه چول
و تاریکه کانی نیشتیمان بهرله وهی بگانه وه ماله وه سی له گا برسینه کانت
په لاماریده دن و ههر له ویدا خویان لی به تالده که نه وه، گایه کانت لهو
چینه بوون کهوا به دزیکردن گیرفانه کانیان هینده گهرمبووه ههر شتیکیان
بوویت له م نیشتیمانه به ده ستیده هینن. چهند روژیک چاودیری نهو
کچه یان کردبوو، کهوا چ کاتیک لهو مؤلهی کاری لیده کات دینه ده ره وه و به
کام ریگه دا ده گهرینه وه ماله وه، نهو هشیان زانیوو کهوا کچه هه م باوکی
مردوو، هه م برایه کی نییه، کهوا بتوانیت ناگاداری خوشکه کهی بیت. خو
نهوان به پاره کانیان کهوا دلۆپیک ئاره قهشی بو نهرشاتراوه ده ستیانده گات
به زوربهی نهو کچه نهی ده یانه ویت، به لام نه م کچه ناماده نه بوو بو پاره ژبان
و جهستهی خوی بخانه ژیر ئاره زووی چهند گایه که وه، کهچی نهوان ناماده
نه بوون واز لهو جوانییهی بهینن، چونکه له ناو خویاندا باسی نهو هیان ده کرد
کهوا بیگومان نه مه تام و چیژیکی جیاوازتری هه یه و هه موو کات قسه یان
له سهر نه وه ده کرد کامیان سه ره تا کاره که بکات. دواي نهوهی هه رچی
ویستیان نهجامیاندا به بی نهوهی هه یه شتیکی بلین جله داکه ندراره کانی
کچه که یان بو فریادوه و چهند تفیکیان لیکرد و رویشتن.

دواي زباتر له کاتزمیریکی مانه وه له شوینی خوی و رشتنی رووباریکی
له فرمیسک، کچه که کهمیک هیزی دایه بهر خوی و هه لستایه وه. هه موو
پارچه جله کانی به ده ستیک هه لگرت به بی نهوهی هه یه یان بیوشیت و به بی
نهوهی ترسیکی هه بیت، یان شه رمبکات. ناخر نهو ئیتر شتیکی نه ماوو
له ده ستییدات و دلنیاش بوو له ریگه هه تا ده گانه وه ماله وه هه یه ناژه لیکه
تر جله له پشیله کان جهسته رووت و ویرانه کهی ناینن. له ماله وه ش ئیسته
ته نها دایکی به خه به ره و چاوه روانی گه رانه وه یه تی، به لام ترسی له چاوه کانی

خزمه تکاره کهی مه حوی

دایکیشی نه بوو له وهی جهستهی ببینیت، چونکه ئه وه بوو بوو به پینج سال کهوا به هوی ناگرکه و تنه وه یه که له ماله که یاندا دایکی بینایی ههردوو چاوی له ده ستدا بوو. گه بشته بهر دهرگه ی ماله وه له ناو گیرفانی چاکه ته که ی که به به ده ستی راستی هه ئیگر تبوو، کلپله کانی دهرگای دهرهینا و دهرگاکه ی کرده وه. گومانی نه بوو له وهی دایکی ناتوانیت ببینیت، به لام له گه له ئه وه شدا سه یریکی جهستهی خوی کرد و رویشته ژووره وه. هه ره له گه له دهنگی پنیه کانیدا دایکی که له سه ره بهرمالیک دانیشتبوو و دوعای ده کرد گوتی:

- کچم بۆ ئاوا دره ننگه وتیت؟

- شتیکی وانیه دایکه، چند ماله بهر پرسیک به یانی ئاههنگیان هه به، له بهرئه وه هه موو ئافره ته کانیان سهردانیان کرد بووین و کریارمان زور بوو. ماندوووم ده خه م توش بخه وه. شهوت شاد و خوشمده ویت. چوو ناو جینگه ی خه وه که ی و به کسه ره خه وی لیکه وت.

که خه بهری بوو یه وه کاتژمیر (۱۰) سی پیش نیوه رۆبوو، خوی ئه و رۆژه پشووی بوو و نه ده چوو بۆ سه ره کار، له بهرئه وه دایکی و دوو خوشکه بچوو که که ی بانگیان نه کرد بوو، سه یریکی هه وشه که ی کرد بینای دایکی له ناو باخچه که دانیشتوو، به یانی باشی له دایکی کرد و گوتی:

- کوا کچه کان؟

- خویان ئاماده کرد بۆ قوتابخانه و چوون بۆ لای ئاموزاکیان. پاشان نیوه رۆش له ویوه ده چن بۆ قوتابخانه. له رووناکییه وه سه یری رانه کانی کرد هه مووی خوینی وشکبووه وه بوو، سه یری هه موو جهسته ی کرد هه مووی برین و شوینی ددانه کانی ئازه له کان بوو. جله کانی شه وی برد بۆ هه مام بۆ ئه وه ی خوی و جله کانی بشتاوت. بهرله وه ی جله کانی بخاته ناو جله سوره که وه، ده ستیکی به گیرفانه کانیان داده هینا نه وه ک شتیکیان تیدا بیت، یه کیک له گیرفانه کانی چاکه ته که ی پر بوو له پاره. شه و به یی

ئوهی ئاگادار بئیت گاگان به رانبهر ئه و کارهی کردبوویان بۆیان دانابوو، سهیریکی پاره کهی کرد ئه گهر (100) سال ته من بکات و بهم مووچه یه ی کهوا ئیستا هه یه تی که (\$400) له ناتوانیت ئه و پاره یه کۆبکاته وه. پاره کهی له لایه ک دانا، خۆی و جله کانی شوست.

هه تا عه سر له ناو ماله که ده هات و ده چوو، به لام حالی هه یج باش نه بوو و هه ستیده کرد شتیک وا قورگی گرتوو و ریگه نادات هه ناسه بدات، چوو مه ته به که چه قۆیه کی هینا و له سه ر جیگهی نووستنه کهی دانیشته ده فته ر و قه له میکی خوشکه بچوو که کانی له و یوو هینای نامه یه کی به گریانه وه نووسی. دوا ی ئه وه نامه کهی ته واو کرد، فرمیسکه کانی سه ری و به چه قۆکه ده ماره کانی مه چه کی هه ردوو ده ستی سه ری و کوتایی به ژبانی خۆی هینا.

دوا ی دوو رۆژ له خۆکوشتنه کهی، ئه و نامه ی کهوا نووسی بلاو کرایه وه، به بی ئه وه تاوانبارانیش ده ستنیشان بکرین، نووسیوو ی:

خودایه خۆت ئاگاداری له م مه مله که ته ویرانه ی من چی رووده ات.

من نه یه که م و نه کۆتا نیچیرم به ده ستی ئه و ئازه لانه وه هه موو شتیکم به بردریت. سه ره رای ئه وه ی ئیمه ی هه ژار هه یچیشمان نییه، جگه له په رده یه ک که تو پیتداوین، که چی ئه وان ئه وه شمان پی ره وانابینن و لیمانده بن.

ئه و پاره ی بۆیان جیهینشتوو م به دریزایی ژیانم ته نها له میدیا که نه وه بینیومه و به که یم بیستوو ه.

ئازاریک خه ریکه وا ده مخوات ئه گهر هه موو پاره کانیان به هه موو دکتورانی جیهان بده م، ناتوانن ئازاره که م لابده ن. له وانیه هه موویان ته نها چاره سه ریکیان له لاییت، به لام ئه و چاره سه ره به خۆرایی لای خۆیشم ده ستده که ویت و به کاریده هینم، ئه ویش خۆکوشتنه.

خرمه تکاره کهی مه حوی

من دەرۆم و مائئاوایی له ژیان ده کهم، به لام تکایه ئه و پارهی ی که به هۆیه وه وهک سۆزانییهک سه یرده کریم دوا ی مردنیشم، به دایکمی بدن و به شیوه یهک بۆی به کار بهینن خوشکه کانم هیچ کات پنیوستیان به وه نه بیت کار بهکن. ته نه با خه ریکی خویندنه که یان بین و ئه گه ر گونجا با سه ریان هه ل بگرن و له و کومه له گایه برۆن و بۆ ئه به د نه گه ر پنه وه...

کومه له گا، ده زانن ته مه نم هه تا گه یشته ئیره چه نده گه رام به دوا ی هاوراز و هاورازیک؟ ده زانن چه ند ماندوو بووم بۆ دۆزینه وهی؟ ئاخه ر ئیوه تینا گهن، ئیوه هه ست ناکهن، ئیوه کویرن و نابینن، زۆر که من ئه وانهی تیده گهن، هه سته ده گهن و ده بینن، دونیا یهک مرۆقم ناسی هه تا هاوراز و هاورازیکم دۆزیه وه، چه سه خت بوو، ئه م ما چه جوان بوو، جوانتر له هه موو گا کانی ئیره، به بیده نگیی هه ستیده کرد، به بی چاو ده بیینی، به بی قسه کردن تیده گه یشت، ئه و مرۆف بوو، یان فریشته؟ بۆ من فریشته یهک و بۆ ئیوه ش ئاره زوو ییک.

من ده میکه ده ستم له ئیوه شوشتوو، ده میکه هیوام به هیچ جوانییهک نه ماوه لیره. ئاخه ر من هینده بیه یوا و ره شبینیش نیم، به لام چی له ئیوه بکه م که وا شته کان به ره و هه ل دیران ده بن، چی له ئیوه بکه م هه موو شته کان خا پوور ده که ن بۆ یهک خولهک چیژی خۆتان. چی له ئیوه بکه م که کویرن، کویر چه جوریک له کویری، من ده بینن و کویرن، به قا چه کانی خۆتان ده رۆن راست و ره وان که چی کویرن. جوریکی ناوازه یی کویرن ئیوه. نیشتمان هاوار بۆ تو، ئه وه چه کویرییه که له تۆدا له دایکبووه، نه فره تیان لیده که م نه فره ت، نه فره ت له و گنژاو و ناشرینییه ی دروستیده که ن. هه زمه ده کرد منیش کویربووام، به لام وهک ئیوه نا. کویریک چاوه کانی نه بینیت، به لام هه ست بکات. ره نگه کان نه بینیت، به لام بۆیان بکات و له په یامیان بگات. نه فره ت له تۆش ئه ی نیشتمانی ناشرین، ئاخه ر بۆ ئه وانه له لای تۆ له دایکبوون، نه فره ت.

نیشتیمان من دلّم به جۆریک له تۆ شکاوه، هەرگیز چاک نابێتهوه. ئاخر سائیکه جارێک نه بوو که ده لێم باشم، که سیک نه بوو بلیت چیته چی بووه؟ ئهوانه ی لیره هەر به باشی ده مبینن، کوا که ی له م سالددا خه مه کانم جوان به یانکردوو؟

کوا کی له بنده نگیم تینگه یشتوو؟

کوا کامه ئازارم له بیرکردوو؟

نیشتیمان، ئاخر تۆ بۆ ئه م گایانه لیره ده ژینیت؟

هەر ئهوانه بوون ئازیزیان بردم، هەر ئهوانه بوون ئه و که سانه یان بردم به یی نیگایه ک ههستیان پی ده کرد. به دوو گو ی نا به هه موو جهسته گوینانده گرت. به من نالییت نیشتیمان من چون ئیتر بتوانم تۆم خوشبویت؟ دنیا به رۆژیک نایهت جوان پیناست بکه م، پیناسی تۆ له فکر و خه یالی مندا ژاوه ژاوه. دهنگه دهنگ و ههرا و هۆریایه. ئارهزوو و تیکشکانه، ناشرینی و نهفره تکرده. به من نالییت تۆ کویت جوانه ئه ی نیشتیمان؟ ئه گه ر جوانیه کیش هه بیته له مروقه کانت بردووته، بردن بۆ خۆت نا، بۆ نه هیشتنی جوانیه که.

چهنده پرم لیت، له زه ریای هیمن ده چم، له هیمنیه که ی نا، نا هیمن نیم، له پریه که ی ده چم و هه رگیزیش به تال نابمه وه. دنیا کوتا بییدیت من هه ر وه ک خۆم پرم له ئاه و ناله ی نه وتراو. پرم له برینی ته ر و خویناوی. نیشتیمان ئه ی نازانیت رهنگی سووری شه قام و کولانه کانت هه مووی هی خوینی منه؟ نا نازانیت، نهفرهتت لیبیت چهنده بیئاگایت، ههسته له خه، کویر مه به، ئه و هه موو خوینه بیینه، دلۆپ دلۆپ وا خوینم لیده چۆریت. نازانم کامه دلۆپ هی کامه برینه، ئاخر برینه کانم هینده ته ر و زۆرن نایاناسمه وه، هه ر گایه ک هات برینیکی خسته جهسته مه وه، تۆش خه وتبووی و ریگرییت نه کرد.

ماندوووم له دهست خۆت و گا برسیه کانت، دهروم لیره، دهروم بۆ ئه بهد.

مالۆبران ئه ی نیشتیمان، ئالیکتان ماوه بهشی ئه مرو و بهشی ژیان؟

خزمه تکاره کهی مه حوی

به لئی په رستاره کهی دلّم، ئه و نامه یه م بۆ ئه و ویرانه نارد، به لام تهنه خویتدیوه و هیچ کاردانه وه یه کی نه بوو. ئه و تاوانه و ههزاران تاوانی ئاوا رۆژانه لیره ئه نجامده درین، که چی هه مووشیان ونده کرین. نه فرته له م نیشتمان.

په رستاره کهم، ده زانم قسه کانم ره قن، ده زانم ئاگر و توره بیان لیده باریت، به لام توخودا تۆ گله ییم لیمه که، که من به م چاوه وه ده یانبینم. بزانه من مه به ستم هه مووان نییه، خۆشت باش ده زانیت نیر زۆره و پیاو کهم. من قسه کانم بۆ چینی که له مانه، نه که هه مووی. باش ده زانم ئیره پیاوانیکی لیه پرن له پاکیی و جوانیی، فریشته ئاسان، به لام خرابه کان هه موو شتیان داگیر کردوه و بوون به زۆرینه. باشه کان ده کهم به تاجی سه رم، ده یانکه م به په یکه ری جوانیی و ریز، به لام ئه وانیه تر شایه ن نین. دلنیا به قسه کانم به رووی هه موواندا نییه، به لکوو خۆشت باش ده زانیت من له گه ل چ چینی کهم.

ئیه ده ردی نیشتمان گرانه لینی که ری با بینه وه لای تۆ.

گله یی بیت لیت، سالی پینشوو نمره کانت باش نه بوون، ئاخیر بۆ؟ خۆ ئاگادار بوویت منیش به خولی یه که م ده رچووم! خۆشم نازانم چۆن!

دوو رۆژی تر ناقیرکرنه وه کانی وه رزی یه که م ده سته یه کات و ده سته کانم بۆ مه لزه مه یه ک ناچیت، دوژمن به حالی من نه بیت. له من بگه ری، ئه مسال با شتر به تۆ، ئی؟ به لاین بده خۆت زیاتر ماندوو بکه...

دی ره کانی سه ره وه له کو تاخوله که کانی سالی پینشوو و یه که م چرکه کانی ئه مسال بۆم نووسیت، به لام ئیستا (۲۲) رۆژ تیپه ریوه به سه ر دی ره کانی سه ره وه دا. ئه ها دیوته چۆن ده ستم له خۆم به رداوه و چه نده ئیهمالم تۆ لیره نیت، ئه ها بیرته ژیا نامه ی خۆم ده نووسیوه وه کو تاشت که بۆم ناردیت با سی هانتی بولبوله کان و رۆیشتیان بوو، ئه و کات تۆ لیره بوویت. له و کاته وه تا که دیریکم بۆ ئه و نووسینه زیاد نه کردوه، بولبوله کان بوون به دوا یین رووداوی ژیا نامه که م. خۆ تۆ نایه یته وه هه تا دووباره بنووسمه وه، نایه یته وه؟ سه ری له م منه ویرانه ناده یته وه؟ بیرمه که یه ت

وەك چۈن مەن بىرتەكەم! ئاخىر چۈن ھىندە ئىھمالم نامەيەك كە بۇ تۆيە ئاوا بە ئىھمالىي دەينووسم.

بىرتە كاتىك لە قۇناغى يەكەم بوويت پىمگوتىت: نەخۆشم چارەسەرم بەكە. گوتت بووھستە با دەرىچم و بىم بە پەرىستار. كەمت ماو، مەن ھىشتا چاوەروانم چارەسەرم دەكەيت؟ ھەر سەرىكم لىبەدە بزەنم چۈن دۇراوم لە جەنگىكى نايەكسان لەگەل نەخۆشىيەكەم، نە تواناى رۇيشتن، نە ھەستەنم ماو. دەمەويت رابكەم بىم بو لات، ئاخىر ناتوانم، بگرىم؟ لە بىتۆيىدا دلگىرانم. بارانىكى زۇر خۆشە، چەند رۇژىكە ئاسمان خەرىكى شىنە، دەى منىش دەرۆم ھەندىك دەگرىم لەگەل يادگارىيەكانمان و وىنەكانتدا، جارىك خودات لەگەل و گرىانت باش.

چەند رۇژىكە ھىچم بۆت نەنووسىو، تاقىكردنەووم ھەبوو، ئەمرۆ تەواوبوون. (۶) دانە چووم و خرابووم. (۳) دانەش ھەر نەچووم نەمكرد. توانام نەماو، ئاخىر جەستەم رىگەم نادات ئەوھى دەمەويت، يان پىئوستە بۆم ئەنجامىبەدەم. تۆش تەواوبوويت ئىستا دەزانم، تۆ چۈن بوويت؟

دەزانىت خەيالکردن خۇراكى مەن؟ ماوھىەكە وازم لە خواردن ھىتاوھەر خەيال دەخۇم و خۇمى پى تىردەكەم. دوپتى لە خەيالم ھاتمە لای تۆ، نا لای تۆ نا، ھاتمە كۆلىژەكەت، بە دزىيەوھ سەرىمكردىت، لە باخجەى كۆلىژ لەگەل چەند كچىك پىاسەتدەكرد، چەندە جوان بووبوويت. دوودل بووم لەوھى كەوا خۆت بىت. گومانم برد فرىشتەيەك بىت، نەك تۆ بىت، بەلام لە دوودلىيەكەمەوھ كچىك بەلامدا تىپەرى، نازانم بۇ ھەستەكانم گوتيان ئەمە ھەلالەى ھاوړىتە. ئەھا ھاوړىيەكت بەو ناوھ ھەبوو، بەبى ئەوھى ئاگادارى خۇم بىم پىمگوت:

- خاتوو ھەلالە!

- فەرموو.

- ئەوھ كىيە؟ ئامازم بە تۆ كرىد.

- خۇبەتى، ناوتى ھىنا.

خزمه تکاره کھی مه حوی

ده زانیت ئە گەر عیب نەبووایە دە گریام لە گەڵ بیستی ناوت، هەمیشە بەبیین، یان بیستی ناوت دە گریم. ئە گەر نە شگرم ناخ دە سوتیت. ئە ها نازانم لە فەیسبووک بە یچی گۆل ت لە لا ماوه، یان نا؟ ئە و ماوه یە ئادمی نیکی لێ یە نووسینە کانی دادە نیت هە مان ناوی تۆ ی هە یە، هە رکاتی ک ناوی دە بینم دلم پێ دە ییت. ئاخر جار ی کیش کە سیکی تر کە هە مان ناوی تۆ ی هە بوو لە کۆ مینت نووسیوی هە موو ئە وانە ی ناوی منیان هە یە پرن لە جوانی. خو راستیشی دە کرد، نە ک پر لە جوانی، بە لکوو تو خودی جوانیت. پاش ماوه یە ک قسە کردن و پیکە نینە کانتان تە واووو و هاوړیکانت رویشتن، توش مایتە وه لە چاوه روانی ئە وه ی کە بە دواتدا بین، بو ئە وه ی بگه ریته وه ماله وه. دەر وه سارد بوو، ساردی یە کە گیانی مرۆ فی هە موو دە هی نایە لەرز. نازانم زیاتر بەرگە ی ساردی یە کە ت نە گرت، یان دیدارت هە بوو، رویشتی بو کافتریاکە. لە وئ لە گە ل کورە چاوسە وزە کە دانیشیت، نە متوانی زیاتر سە یرت بکە م و کۆ لێ ژە کە تە م بە جێ هێشت. نازانم هە تا کە ی لە لای بوویت و باسی چیتان دە کرد...

ئە مرۆ هە یینیە، (۷) ی مانگی دوو.

تازە لە خە و هە ستاوم، زیاتر لە هە موو روژە کان بیری میهرە بانیت دە کە م، بیری نامە یە ک و بیری جوانیت، بیری ئە وه دە کە م کە چاتە کانی خو مانت لە ستۆ ریی دادە نا و ئادە دە یگوت ئە وه کێ یە؟ بیری هە موو شتی کت دە کە م. هەر لە ناو جیگە بووم بەر لە وه ی هە ستمە وه دە ستم بو موبایلە کە م برد، ویستم خە تە کە بە کە مه وه، سە یرم کرد خە تە کە خو ی کرابوو وه، شە و بیرم نە بوو دا یبخە م، لە فە یسبووک ناوه کە تە م سێر چکرد، نە ها تە ناو پڕۆ فایلت، بە لکوو سە یری کۆ مینتە کانمانم کرد لە و گرووپ و پە یجانە ی قسە مان کردوو، چ زور قسە مان کردوو لە گە ل سە فین، لە گە ل رینۆ چوزانم یە ک دنیا یاد گاری لە و کۆ مینتانه دا هە یە. ناخم پریوو لە ئاگر، هەر چە ندە کاتر میتر (۹) لایدابوو، بە لام خە تە کە م کوزاندە وه و خە وتە مه وه.

هیندە پرم لە قسە بو ت نازانم باسی چی بکە م، نامە کە ی بو گە شبیرم نووسیوو کە دا پیرە بو ی ناردیت (بە نیاز دە لیم دا پیرە، ئە ویش بە من دە لیت

باپیره، له (۲۰۱۶) وه له وه ته ی یه کتر ده ناسین. سوپاس که کانی خۆت پیندا، سوپاس که خوتنده وه. ئەها به داپیره شت گوتبوو: کهوا به من بلیت به وه دلخۆشم کهوا ده زانم هه موو روژ بیرم لنده کاته وه. په یامه کهت گه یشت، ده زانی لیره بایت چیت ده گوت؟ ده تگوت تکایه هینده ش جوان مه نووسه. ئاخړ دل بهرگه ی ئەو وشانه ناگریت، ناسک و جوان له بالی په بووله و په ره ی گولیکی زهرد ده چن. به لئی، ئاوات ده گوت. ئاخړ من باشر له خۆم تۆ ده ناسم په رستاره کهم، چه زیش ناکه ییت پیتبلیتم په رستاره کهم!

خزمه تکاره که ی مه حوی، بیرى شیعره کانی مه حوی ده کهم، بیرى قسه کردنه پر له عیرفانه کانت ده کهم. خۆ بهر له ناسینی تۆ من نه له گه ل شیعری کلاسیک دۆستبووم، نه ئاشنای شیعره کانی مه حوی و نالی بووم، به لام تۆ فیرت کردم جوانی له وان وه برگریم. جوانترین شیعره کان کلاسیکن تۆ وات لیکردم ئەو جوانییانه بیینم. تۆ چاوه کانت کردمه وه له دونیای شیعر، من کویربووم له ئاست ئەم شاعیرانه و شیعره کانیان. یه کیک له هاوړیکانم کهوا تۆش ده نیاسیت و زۆر جار باسکر دووه بۆت، ئەویش هه ندیک شت له باره ی تۆوه ده زانیت. هه موو جار دیته بهر دهم و ده لیت:

- خزمه تکاره که ی مه حوی گه یشته کوئ و چی به سه رهات؟

- به من نالییت چی وه لام بده مه وه؟

ئاخړ ئەگه ر باسی ئەوه شی بۆ بکه م کهوا کۆمه له گا تۆی له من کرد، ئەو تیناگات. هیچ له باره ی ئەو کۆمه له گایه نازانیت و نایاناسیت...

ده مه ویت یانی ئەگه ر به دلێ خۆم بیته نامه ویت ئەوه نامه یه ک بیته، به لکوو ده مه ویت رۆمانیک بیته بۆتی بنووسمه وه، به لام له بیرى ناکه م چاوه کانت ئازاریان هه یه، له بهرته وه چیتر نانووسم. ئینستا کۆرسی یه که مت ته واو بووه، واته ده وامت نییه و له ماله وه ییت، له وانیه هه فته یه ک، یان زیاتر له ماله وه بیته، دواى ئەوه ی کۆرسی دووه مت ده ستپیکرد، رۆژیک که خۆر به ئاسمانه وه یه جه وینکی جوان و به هارییه، تۆ له وانیه له محازره دانیشتیبت و بیزاریبت، یان له وانیه له گه ل کوره

خزمه تکاره کهی مه حوی

چاوسه وزه که له باخچه خه ریکی پیاسه بیت، یان له کافتریا خه ریکی خواردنی له فه به ک بیت، ئۆتۆمبیلنیک له به رده رگای کۆلیژه که ت ده وه ستیت و کچیک به ویندا تیپه رده بیت. که سیک له ناو ئۆتۆمبیلله که وه بانگی کچه که ده کات و پییده لیت:

- تۆ قوتابیت لیتره و له به شی به رستاری ده خوتیت؟

- کچه که ش به به لئج جوابده داته وه. هیوادارم کچه که قوناغی سینهم بیت، به لام له وانه شه یه ک و دوو، یان چواربیت. کچه که ده لیت فهرموون خزمه تیکتان هه بوو؟

- که سه که ش ده لیت: په یامیکمان هه یه بۆ قوتابییه ک له قوناغی سینیه به م ناوه وه، ئه گهر بیناسیت و پییگه یه نیت سوپاست ده که یین.

- کچه که ش ده لیت: به گویره ی ناو نایناسم، به لام ده گاته ده ستی. ئیتر له وئوه له وانه یه دوا کاتژمیرنیک نامه که بگاته ده ست، به لام هیوادارم ئه وکات لای کوره چاوسه وزه که نه بیت، نه وه کوو بلیت ئه وه چییه و کی ناردوو به تی؟

به س تو خودا به کۆتریکیش بیت، یان ههر که سیک بیت، ئه گهر به یه ک وشه ش بیت با ئه و نامه یه بیوه لام نه بیت.

چۆن تۆ به بی مالتاوا بی رویشیت، ئاوا منیش نالیم مالتاوا (مه به ستم له وشه که یه، نه ک خوانه کات مالت ئاوه دان نه بیت).

دوایین دیرم

خۆشده ویت.

- مینا، به راستی زۆرم خۆشده ویت، قه راریش بوو یه کتر بناسین، به لام نه بوو. خودایه سه یری ئه وه هه موو ئازاره! ئه وه هه موو خۆشه ویستی و هه سته جوانه دوا ی دابرا نیش! نازانم ئه وه ناوینیم وه فا، یان چی. ئاخیر نمونه ی ئاوا زۆر که مه ئه گهر هه شبیت له ده یان په یوه ندیدا یه ک دانه ی ئاوا وه کوو ئیوه هه یه. میناش شایه نی

ئەو ھەموو خۆش ویستنە یە. نائیم لەبیری بکە، بەلام ئەو خۆشە ویستیەت بۆی بەردەوامیەت تەنھا ئازارت دەدات. ئەو دەمەویت چەند شتیک بیرسەم، ئەگەر ئاسایی بیەت لە لات؟

- فەرموو گیان، ھەمووی بە جارێک بیرسە.

- باشە، یە کەم: لە نامە کە باسی سەرەتای سالی دە کەیت، کەچی ئیستا مانگی (۹) یە ئەو نووسینەت بۆ ناردووم، بۆ؟

دووھم: خۆ مینا لە زیانت نەماوە، ئەو نامە یەت ھەر ئاوا نووسیوە، یان چۆن بۆت ناردووە؟

سیئەم: پرسیارە قورسە کە ھەھەھەھ کامانت زیاتر خۆش دەویت من، یان ئەو؟ وە من لیژەم، ناتوانم لە شویتی ئەو بۆم بۆت؟

چوارەم: مەبەستت چیە لەو ھەوی نووسیوتە خزمە تکارە کە ی مەحوی؟

پنجەم و دوایین پرسیار: حەز دە کەیت بگەریتەو؟

فەرموو وە لامبەدەرەو، پرسیارە کانیشم ھاوشیوە ی پرسیاری دکتۆرە کانمانە لە کۆلیژ تەر ککردنی نییە.

- باشە خەمت نە بیەت وە لامی ھەموویان دە دەمەو، جا ئەگەر بە یە ک وشە بیەت، یاخود سەدان وشە.

سەرەتا باسی کاتی نووسینی نامە کە، وایە لە سەرەتای سالی نووسیومە، بەلام بۆ کەسەم نە ناردووە، چونکە گوتم نایەت ھیچ کەسیک بەر لە خۆی خۆینەری بیەت. دوو رۆژە نامە کە ی پینگە یشتوو ئەگادارم، لە بەر ئەو ئیستاش بۆ تۆم نارد.

سەبارەت بە ھۆکاری نووسینی نامە کە و چۆنیەتی ناردنی، ئەو نامە یە نووسینی رۆژیک و دووان نییە، بە لکوو زیاتر لە چوار مانگی ویست ھەتا تەواوم کرد، بەلام رۆژ ھەبوو دە نووسی ھەتا مانگیکی تر ھیچ نە دە نووسی.

خزمه تکاره کهی مه حوی

سه رتا نامه کهم له نۆتی مۆیایله که مه وه نووسی و دواتر کردم به دهستنووس بۆ ئه وهی نامه به کی زیندوو بیت و بمینیتته وه. له گه ل کتیبیکدا پیجامه وه و له رینگه کی کۆمپانیایه که وه که وا کاری گه یاندن ده کهن ناردم بۆ شاره کهی و له ویش بۆ کۆلیژه کهی. له کۆتایی نامه که شدا نووسراوه که وا له ویدا چۆن ده گاته دهستی.

کامه تانم زیاتر خۆشده ویت! ناتوانم بلیم کامتان، چونکه خۆشه و یستی ئیوه جیاوازه. تۆ که وا رۆژانه ده تبینم و گویم له دهنگت ده بیت، جیاوازه له مینا که وا هیچ کات رووبه روو یه کترمان نه بینوه. پلهی خۆشویستی ههردوو کتان شتی که که نا کریت به راورد بکریت. تۆ ئاسایهت هیچ کات نابیت به مینا، ئه ویش هه ر خۆیه تی و نابیت به ئاسیا. زۆر شت ههیه وا ده کات جیاوازی، بینگومان تۆ زۆر ناوازهیت و زۆر به نرخیت بۆم، به لām ههتا ئه بهد تۆ هه ر ئاسایهت.

خزمه تکاره کهی مه حوی له کۆیوه هات، من که سه رتا ناسیم ئه و کاتیش ئه و نازناوهی هه بوو، منیش له لām نیشانهی پرسیار بوو، ئه و کات باشه بۆچی ئه و نازناوه؟ به لām له بهر ئه وهی له سه رتا ی به کتر ناسین بووین لیم نه میرسی، ههتا دوای ماوه یه ک خۆم وه لām کهم دهستکهوت. ئیستا برۆ سهیری ناو فهیسیوو ک، ئینستا گرام هه ر شتی که ده کهیت بکه، هه مووی له سه ر وینه کانی خۆی، یان وینهی هه ر شتی که که وا بلاویده کاته وه شیعری مه حوی و شاعیره کلاسیکه کانه. زۆر عاشقی شاعیره کلاسیکه کان بوو به تابهت مه حوی. هه موو دیوانی مه حوی له بهر بوو. زۆر بهی شیعری شاعیره کانی تری له بهر بوو. ئه ده بدۆستی که بوو هاوشیوهی که مبوو. من پیشتر هیچ که سیکی ئاوام نه ناسیوو، زۆر جار له کاتی قسه کردن به شاعر قسه یه کرد. واته من قسه به کم کردبا، ئه و به دیره شیعری شاعیری که وه لāmیده دامه وه، که وا له گه ل قسه کهی من ده گونجا. مینا به راستی خزمه تکاری ئه ده ب و مه حوی بوو. ئه و نازناوهش هاو ریکانی لیبانابوو و ئیتر ئه ویش به دلیبوو و به کاریده هیتا.

بۆ گه رانه وهی، ئه گه ر بلیم به لئی، یان ئه گه ر بلیم نه خیر، ئه وه درۆده کهم. له گه رانه وهی ده ترسم! ئه وه سالی که زیاتره ئیمه قسه مان نه کردوو، سالی که گه لیک زۆره بۆ ئیمه که رۆژیکمان تیپه ر نه ده کرد به بی قسه کردن. ده ترسم بگه ریته وه بین

به نامۆ و شهرمبکه م وه ک جاران تیکه لئی بيم. شهرم له هه موو شتیکی، له بهرئه وه نه ده لیم چه زده که م، نه ده لیم چه زنا که م.

ئه وه هه موویم وه لامدایه وه، هیچ کیشه ت هه یه؟

- نه خیر، هه موو ئه وه وه لامانه ی ده موست ده ستمکه وت، به لام ئیستا پرسباریکی ترم بۆ دروستبوو، وه لامم بده ره وه و ده خه وم.

- چ پرسباریک؟

- چۆن یه کترتان ناسی؟ هیچ کات باسی ئه وه ت نه کردوو.

- وه لامی ئه وه شت ده ده مه وه، ته نها بۆ زانیاریشت له گه ل وه لامی ئه وه پرسباره ده گریم.

دوای ته واو کردنی پۆلی دوا زده و بهر له هاتن بۆ زانکۆ له فه یسبووک فریتدم بوو، به یه ئه وه ی قسه بکه یه و بیناسم، فه یسبوو که که م که سیی نه بوو، واته به ناوی خۆمه وه نه بوو، له بهرئه وه زۆریه ی فریتده کانم نه ده ناسی. باسی ئه وه م کردوو بۆت بهر له وه ی بيم بۆ ئیره له زمانی تورکیی وهرگیرام. پيش ئه وه ی له زانکۆ وهر بگيرين ده مبینی که وا له پۆسته کانی، یان له کۆمیتت شتی به زمانی تورکیی ده نووسی. قسه م له گه لئی کرد و پینگۆتم که وا ئاستی زمانی تورکیی باشه. گوتم که وا ئه گه ر له زمانی تورکیی وهر بگيريم ده بیت بۆ فیربوون یارمه تییم بده یه ت. ئه ویش قبولی کرد.

ناوم له کۆلیژی ئاداب به شی زمانی تورکیی هاته وه و ئاگادارم کرده وه. ئه وه بوو چه ند رۆژیک ده ستمانپیکرد و رۆژانه وشه ی پنده گوتم، چه ند کتیب و شتیکی بۆ پینشیا زکردم، که وا په یدایان بکه م بۆ ئه وه ی سوودیان لیبینم.

بهر له وه ی شته کان په یدا بکه م، هاوڕییه کم پینگۆتم که وا له کۆلیژی ئاداب زمانی تورکیی له بیناییکه له قاتی سینهم واته شوینه که بۆ من نه ده بوو و نه ده بایه بچم، ئاخه ر من ناتوانم سه ر قادرمه یه ک بکه وم، جا چوون بۆ قاتی سینهم! قسه م له گه ل

خزمه تکاره کهی مه حوی

مینا کرده وه و پیمگوت کهوا شتیکی ئاوا هه یه و ده بیت واز له تورکی بهینم و به ناچاری بیچ له شتیکی بخوینم کهوا له گه ل ئاره زوو و هیچ شتیکی من ناگونجیت. بو ئه وهی به جوانی تیبگات ده بووایه باسی نه خوشییه کهم و هه موو شتیکی به وردی بو بکه م. ئه وهش له وانیه ههفته یه کی خایه ند و من به شه کهم گوژی و هاتم بو لای ئیوه.

هه تا ئه وهش رویدا له گه ل مینا تیکه لاوییه کم پهیدا کردبوو و ده بووین به هاوړی. زمانی تورکیه که نه بوو، به لام به هۆیه وه که سیک هاته ژانمه وه کهوا خودا بو ناردبووم. له فریشته یه ک ده چوو زیاتر، نه ک له مروّف. ئیتر ئاوا به رده وامبووین...

هیوادارم وه لامت وه رگرتبیت و شهوت شاد.

- ئاسیا: وه رمگرت، شهوت شاد کاکه گیان.

قوناغی چوارەمی زانکۆ

براکەم زانکۆی تەواوکرد و کاری هەبوو، نەیدەتوانی هەموو رۆژ من بیات بۆ زانکۆ، لەگەڵ ئامۆزاکەم و هاوڕێیەکم بە تەکسی هاتوچۆمان دەکرد. ئەوان هەموو رۆژ دەچوون، بەلام من هەفتەی رۆژیک، یان دوو رۆژ دەچووم. چوونیشم زیاتر لەبەر توێژینەوهی قوناغی کۆتایی بوو. هەندیکجار مامۆستا داوایدەکرد لەوی بێم. ئەگەرنا چوون بۆ وانەکان هیچ پێویست نەبوو. بەنەچوون هیچمان لەدەست نەدەچوو. بۆ ئەمەش بەشیک لە مامۆستاگان زۆر یارمەتییدەرم بوون.

هەندیکجار مەرۆف لە کەسانی دەورووبەری دەکەوتتە گومانەوه کە یارمەتی دەدەن، نازانیت لە چاکە ی خۆیانە، یان بەزەبیان پێماندادیتەوه! لە قوناغی یەکەم بۆ کاریک کە پێویستبوو چووم بۆ کارگیری بەشەکە ی خۆمان. ئەو کات نەیان دەناسیم و ئاگادارنەبوون لەوهی نەخۆشم. کارەکیان بۆ نەکردم. سالی دوای نەیان دەناسیم و هەموو ئەوانە ی کۆلیژ دەیانناسیم زیاتر یارمەتیاندەدام. لە کۆتاسالدا بۆ هەمان کاری قوناغی یەکەم چوومەوه هەمان شوین، بەبی وهستان کارەکیان بۆ کردم. وهلامی ئەم پرسیارەم دەست نەکەوت، ئەمە یارمەتیبوو، یان چی؟

لە کۆتاسالی هەموو مامۆستاگانیش زۆر یارمەتیاندەدام، دوو لە وانانە ی هەمانبوو مەنەهەجەکە ی کتیبی مامۆستاگان خۆیان بوو. بەبی ئەوهی بیاناسم و بچم بۆ دەوام و وانەیان، کتیبەکانی خۆیان بە هاوڕێیەکمدا بە دیاری بۆ ناردبووم. بۆ نمره و ئامادەبوون لە وانەکان و هەموو شتیک یارمەتییدەرم بوون. یەکیک لە

خزمه تکاره کهی مه حوی

مامۆستاکان که نه ده چووم بۆ وانه کانی، قوتابییه کان ده یانگوت ههر رۆژنیک که وانهی ئەومان ههیه له کاتی خۆتندنه وهی لیستی ئاماده بووان که ده گات به ناوی تو، ده لایت: ئهری ئهم سامییه کئیه؟ ئه وهی نه خۆشه که یه؟ ئاساییه نایهت بۆ وانه، به لām ههر رۆژنیک بیت با بیینم بزائم کئیه و که سئیکي چۆنه. چه نندین جار قوتابییه کان ئەوه یان دووباره کرده وه ههتا رۆژنیک له ناو گهراج مامۆستا که م یینی و خۆم پیناساند. دوا ی ئه وه چیت له ناو قوتابییه کاندا باسی نه کرد بووم. له وانهی ئەویش له تاقیکردنه وهی وه رزی یه که م نمره یه کی باشم هیتا.

ئاسیا روو خسارنیکي جوان و شیرینی هه بوو، جیاوا بوو له وانهی تر. ئەها جوانه کان هه ندی کجار ده لاین جوانییه که مان له بری ئه وهی باشبیت بۆمان، ده بیته به لām بۆ سه رمان. ئاسیا هه یج کات وای نه ده گوت، به لکوو ئه وه ههر له جوانی خوی رازی نه بوو. زۆر جاریش گله ییده کرد، به لām وانه بوو که ئه وه پئی وابوو، زۆریش جوان بوو. جوانییه که ی بوو بووه هوی ئه وهی زۆر به ی کات له لایه ن کوره کانه وه داوای خۆشه و بیستی و په یوه ندی لیبکریت، به لām ئه وه هه مووانی ره تده کرده وه و که س نه ده چوو ده لئی. نازانم دلئی ئه وه چ مرۆفیکي ده و بیست. سه ره تای سال بوو، رۆژنیک گوتی:

- میران ده ناسیت؟

- به لئی.

میران کورنیکي باش و جوان و رینک بوو، له گه ل خۆمان بوو، ده مناسی، به لām هاو رپیه تییه کی وام له گه لئ نه بوو، به لām هاو رپیکانیم باش ده ناسی. له به ره ئه وه ئەویش که سئیکي باش بوو، پینگوت:

- بۆ لئیده پرسیت؟

- خۆشیده و یم.

- کی پینگوتیت؟ ئه وهش هاته ریزه که وه هه هه هه.

- خوی نامه ی ناردووه و دونیاهک قسه ی بۆ نووسیوم، ده لیت که دهمیکه چاودیریم ده کات و ئاگاداره که وا کچیکی خۆباریزم و تیکه ل نیم له گه ل کوران و به جوانیه کم سه رسامه و دونیاهک دپره نووسینی تر.

به لام ئه وهش وهک ئه وانیه تر ئاسیا به دلێ نه بوو و ره تیکرده وه. له و کاته دا میرانم زۆر بیتاوان و گونا هاته پیشچاوم. له نامه به کدا بۆ ئاسیا نووسیوو: ئاخر بۆ به و ئاسانییه ده لیت نا و ته واو، هه ندیک کاتم پینده بزانه شایه نم، یان نا...

به لام ئاسیا گوئی نه گرت و پینگوت: چیتر نامه بۆ مه نیره نکایه. میرانیش دوور که وته وه ئیتر، هه ر خوداش ده زانیت دلێ چی تیا بووه و چۆن سووتاوه.

نازانم ئه و کورانه ی که ئاسیا پینان رازی نه ده بوو دلشکاو ده بوون، یان نا. خه میان ده خوارد، یان له لایان ئاسایی بوو. نمونه وه کوو هاوری کهم له قوناغی یه کهم، به لام ئه گه ر دلان شکایت و خه میان خوارد بیت، ئه وه ی بیگومان ئاسیاش پیتی ناخۆش بوو. مرۆف که که سیکی خۆش نه ویست خۆ به زۆر نییه، ناتوانیت به زۆر له دلته دا شیرینی بکه یه، ئه گه ر خوی نه چیته قولایی دلته وه. ئاسیاش وابوو، که که سیانی خۆش نه ده ویست خۆ نه ده کرا پینان رازی بیت، هه ندیک جار ئاسیا پینده گوتم به راستیی فلان که س که سیکی باشه، به لام که خۆشم نه ویت چی. ده یگوت باشیی و خۆش ویستن دوو چه مکی جیاوازن، خۆ نا کریت خۆشه ویستییه ک که هه موو ته مه نی پتوه به نده بکه یه به قوربانی باشییه ک که له وانیه به یانییه ک له گه ل له خه وه ستاندا ئه و باشییه نه مینیت و بیته خراپه. له سه ر حه ق بوو بۆ ئه م بیر کردنه وانه، مرۆف هه ر نابیت سه یری ئه مرۆ بکات. ژبان دوور دردیژه، ده بیت بیریکیش له به یانی بکه یه وه، ئه گه ر نا خراپمان به سه ردیت له و تاریکییه ی به ره و به یانیمان ده بات.

ئاسیا بۆ ئه م شتانه باشبوو، هه موو کات قسه ی بۆ ده کردم و رووداوه کان که له نه بوونی من روویاندا بوو بۆی ده گیرامه وه. روژیکیان باسی ته حمه دی ده کرد، کوریکی باش و ریکی هاوری خۆمان بوو. کاته که ی نزیک فالانتاین بوو. گوئی:

- ده زانیت ئه مرۆ ته حمه دی چی پینگوتم؟

خزمتکاره کهی مه حوی

- چوزانم، تو پیمبلی هه تا بزانم.

- داوای لیکردم بو قلاتناین گولیکی سووری بو بکرم ههههههههه خوشی به پیکه نینه وه قسه کهی کرد. ناخر تهو داوايه زور گه مزانه بوو، په یوه نندیه کی وا له نیوانیان نه بوو، ته وهی هه بوو هاوړییه تیبه ک بوو له کولیز و جار جار به یه که وه ده وه ستان و قسه یانده کرد. یان له وانیه له کافتريا به یه که وه دانیشیتیتن. هه رچه نده ده مزانی ئاسیا کاریکی وا ناکات که ته م کوره داوای کردبوو، به لام هه ر بو خوشی پرسیم: گوله کهی پیده هیت؟

- ئاسیاش پیکه نی و گوتی چیه ته وهام ده بینی؟ مه بهستی ته وه بوو واته ته وا که سیکي سووکم هههههههه زووزوو ته و وشه ی به کار دهیتنا، شتیکی کردبا، یان ویستبای بیکات، ده یگوت سووک ده بم به و شته ته گه ر بیکه م.

له بهر ته وهی ته و بو من زور باشوو، نا له بهر ته ونا، له بهر ته وهی شایه ن بوو هه ر شتیکی بو بکه یته، هه ر شتیکی گوتبا به یی توانا بو م ده کرد و یارمه تییم ده دا. ته ویش وابوو بو من. هه ندیک جار له فه یسووک که قسه مانده کرد ده یگوت بو به قسه م پینا که نیت هههههههه؟ واته ئیمو جی پیکه نین بو نامه کانی دانیم. ده یگوت دیاره قسه کانم به قه وهت نین بو یه. به تاییه ت که له گرووپ قسه مان بکر دایه، یان هه ندیک جار ده یگوت ته و شته له گرووپ بنیره و ته و پرسیاره بکه.

جار یکیان وانیه ی بیر کاریمان هه بوو، ماموستای وانه که هه ر شتیکی ویستبا ناوی شازیاری ده هیتنا، شازیار ده فته ره که ت، شازیار له کویتن و هتد...

شه وه کهی ئاسیا گوتی: کوا له گرووپ بپرسه و بلی شازیار ته وه ته و ماموستایه خزمتانه، یان چی؟ ته وا ده تناسیت و به س ناوی تو ی له سه ر زمانه. پی م باش نه بوو، به لام پرسیم. پاش که میک شازیار وه لامیدایه وه و گوتی: ناوالله خزم نییه ته نها هاوړی کوره پوریکمه به یه که وه خویتندوو یانه، له بهر ته وه ده مناسیت و هه ر ته وه ننده یه هیچ خزما یه تی و شت له ئارادا نییه.

گرووپه که مان ئه وهی که قسه مان لیده کرد نزیکه ی (۱۰) قوتابی ده بووین له وئ، ده توانم بلیم هه موو له به که وه نزیکووین، که سی وای تیدا نه بوو که هاوړییه تیی نه که ی. باسی هه موو شتیک ده کرا. خویندن، سه فره و گه شت، توپی پی و فلیم و هه موو شتیک. زوربه ی کات له وئ دونیا به ک قسه مانده کرد و سه رچاوه به ک بوو بۆ خه نده کانمان. که م کات هه بوو ئه وئ بیده نگبیت.

زوربه ی جار ئاوا هه موو داواکانیم جیبه جیده کرد، بیگومان ئه ویش شتی وای بۆ من ده کرد، به لام من هه مووکات داوام نه ده کرد، مه گه ر شته که بیویستیا به. هه ندیک جاریش فه یسووکی به کترمان به کارده هینا و ده چوو به فه یسووکی من جوابی کومینتی کوره کانی گروویی ده دایه وه، یان کومینتی بۆ ده کردن. ده یگوت ئاخه ئه و پوستانه ده که ن و دلّم ده ته قیت قسه ی دلّم نه نووسم بۆ یان هه هه هه ناشتوانم به فه یسووکی خۆم کومینت بکه م، خۆش نییه. منیش فه یسووکی خۆم بییدا بوو و ئازاد مکرده بو له وهی هه ر کاتیک بیکاته وه.

قوناغی چواره م، دوا سالی کولیز واته مالتاوا بیکردن له به کتر! بیرمه سالی به که م و دووهم که ئه وانه ی قوناغی چوار بوون مالتاوا بیان ده کرد، ئاسیا ده یگوت چه ند سه خت و ناخۆشه هه موو شت کوتایی پیدیت، دانیشن و وانه و چوونه کافتريا ئیتر به کتر نابین. که س ئاگاداری که س نابیت، ئیتر لیره وه هاوړییه تیی راسته قیینه به ده رده که ویت. منیش فشه م پیده هات و ده مگوت بۆ ناخۆشه، وه لا زور ئاساییه و به په رۆشه وه چاوه ری ئه و رۆژه یه م له م ویرانه یه دوور بکه ومه وه و چیت نه گه ریمه وه لای. به لام ئیستا تیده گه م چه نده سه خته، بیرده که مه وه چیت نایانینمه وه ده گه ینه کوتایی، له وانه یه هاوړیکان رۆژیک له شویتیک به کتر بیینه وه، به لام گرانه بۆ من دووباره بیانینمه وه. کئ ده لیت ژیان هینده درێژده بیته وه و مه ودای دیداری ترمان پیده دات. له وانه یه ئه گه ر زور بزیم دوا ی کوتاییه اتنی ئیره سالیک بزیم و بگه م به کوتایی. ئیتر ژیانم کوتاییدیت. هه موو شت کوتاییدیت. ئازاره کان، خه نده درویننه کان، که وتنه کان، خوین بیینه کان،... له گوشه گیری و ته نهایی، نازانم ئه و کاتیش ئاسیا به کوئ ده گات و چی لیدیت، نازانم ئازیزانم چیان به سه ردیت، به لام ئه و کات هیچ شتیک گرنگ نییه، مه گه ر که مریدین خودا لیمان رازی بیت، چیته رگنگه؟

خزمه تکاره کهی مه حوی

رووداوه کان زۆرن، به لām خو ناکریت هه موو شتیک باسبکریت و بگێردیتتهوه. له کۆتا سالدًا چهند جاریک ئاسیا پاقله ی سورکراوه ی بۆمان ده کړی. له گه له هاوړپیه کانی به یه که وه ده مان خوارد. چهند جاریک داوا ی ئاوم لیده کرد بوی ده هینام. واته باسی ته وه م کرد که خراپترین و ناخۆشترین رووداو که توشبووم له وانه یه ته و هۆکاربوو بیت، به لām خو ناکریت به هۆی ته وه وه چاکه کانی هه موو له بیربکه م، چاکه کانی به رانه رم بیسنوورن، ته و کاتانه ی گو یگرم و یستووه بۆم بووه به گو یگر و هه تا ماندوو بووم له قسه کردن گو یگر تووه و هه ستیکردوو و لیم تیگه یشتووه. ته و کاتانه ی که سیکم و یستووه قسه م بۆ بکات، قسه یکردوو بۆم. ته وه نده ی من و یستوومه به زیادیشه وه، ته و کاتانه ی پتو یستم به وه بووه که سیک له لām بیت له لām بووه و به خنده کانی ئارامی پنداوم و بووه به هه موو که س بۆم.

بۆ خو یتدن، جا مه لزه مه و یان هه ر شتیک که پتو یستم بووا یه هه موو کات یارمه تیداوم. به پتی توانای خو ی وانه کانی پیده گوتم که له ده ستمده دا. ته و شتانه ی نهمده نووسییه وه ده فته ری خو ی، یان هی که سیک ی تری بۆ کو یبیده کردم. ته و بابه تانه ی مامۆستا دیار بیده کردن و ده یگوت گرنگن بۆی ده ناردم. له وانه یه هه ندیک کات به گو یم نه کرد بیت، به لām بیگومان چاکه کانی زۆر زۆرن به رانه رم. ناتوانم هیچ شتیک ی دیار بیکه م و بلیم ته و رووداوه یان با شترینه و با سبیکه م. هه موو شته کانی و بوونی باشبوون و دلخۆشیان ده کردم. مه ره بانه یه کی بیسنووری هه بوو.

هه ر له کۆتا سالی شدا جار یکیان که سیک به خراپ ناوی ئاسیای هینا له لām و با سیکرد، و یستم لیبیرسم هۆکاری ته و خرا بییه ی چیه بۆ من نایبیم و ته نها چاوه کانی ئیوه ده یبیت؟ ئاخه له وانه یه به ر چاوه کانی ئیوه پسی بیت، نه ک ته و! به لām هینده تیکه له نه بووم له گه له ته و که سه و نه مو یست به هۆی پرسیا ره که مه وه شتیک دروست بیکه م له گه له ی با سه که گه وره بکه م، له به ر ته وه لیبی گه رام. دواتر نامه یه کم بۆ شازیا ر نارد له ماسنجه ره وه، شازیا ر با شتر له هه مووان ئاسیای ده ناسی و هه ر له زوو وه بوو بوون به هاوړی و هه موو کات پیکه وه بوون. به شازیا رم گو ت نازانم په یوه ندی تو له گه له ئاسیادا هه تا چ ئاستیکه، له وانه یه ته وه ی چاوه کانی ئیمه ده یانبیت راسته قینه نه بن، چونکه زۆر که سمان بینه وه له به ر چاوه کانمان رۆحیک بوون له دوو جه سه دا، به لām له راستیدا شتیک ی تر بوون. ده مه ویت پیمبلیت:

- ئاسیا کەسیکی چۆنه؟ بزانه من که ئه وه ده پرسم مهرج نییه گومانم له ئاسیا هه بیته، یان دنیانه بيم له باشییه کانی ئه و. به ئی، ئه وه ته نها بو ره تکرده وهی قسه ی ئه وانه یه که به خراپه باسیده کهن. مرؤفیش بوونه وه ریکی سه یره کاتیک قسه یه ک ده بیستیت، یان گومانیک له لای دروستده کریت، ده یه ویت به سه لماندن ئه و شته ره تیکاته وه. قسه کانی تۆش ره تکرده وهی ئه و قسانه ده بیته که بیستوومه و دنیاکه ره وه ده بن بو من. ئاخه ئه و مرؤفه ی رۆژانه مان له گه لیان به شده که یه ن هه ندیکجار واما ن لیده کهن گومان له بوونی خۆمان و هه موو شتیکی بکه یه ن، نازانم له م شتانه چی قازانج ده کهن و چی به ده سته ده یه نین؟

- باشه ئه وهی پیت ده لیم کاریگه ری ئه وهی به سه ره وه نییه که وا ئیمه هه تا چه ند هاوړین، یان نا. به لکوو بیینی راسته قینه ی منه بو ئاسیا. ئاسیا کچیک ی جوان، باش، به ره وش و به ئەده به، سنووری خۆی ده زانیت و خۆشه و بیست و شیرینه، ریزی به رانه ری ده گریت و ئازاری که س نادا. له وانه یه هه ندیکجار بوو بیته هوکاری ئازاردانی کەسیک، یان دلشکانی، به لام دنیابه ئاسیا هیچ کات ئه وهی نه و بیستوه. مرؤفیکه یره له جوانی، ئه گه ر هاوړیه تی بکه یه ت زه ره ر ناکه یه ت. له وانه یه هه ندیکجار کاریک شتیکی پینلیت له به رزه وه ندی خۆی بیت، بنگومان من هیچی وام لینه دیوه، به لام به پتی که سایه تییه که ی هه سته که م و ده زانم وایه. به لام ئه وه ش هیچی لی که منا کاته وه. کئ هه یه له ئیمه ئه و شته ی نه بیت؟ هه موومان شتانیکمان بو خۆمان ده ویت و هه ندیکجار به رزه وه ندیه کانی خۆمان پینشه خه یه ن. ئه ویش هه ر وه ک ئیمه یه، به لام که سانیک له وانه یه هه ست نه که ن خۆشیان ئه و ره فتاره یان هه یه، به لام ته نها له ودا ده بیین له به ره ئه وه له وانه یه به خراپه ناو بییه ن، به لام دنیابه ئاسیا کچیکه پر به پیستی مرؤفایه تی پيشانداه و ده دات. چه نده ی باشبیت له گه لی شایه نی زیاتره. ئیتر من وا له ئاسیا تیگه یشتووم و ده شزانم وایه. دوو باره ش ده یلیمه وه بنگومان ئه و قسانه م په یوه ندی به وه وه نییه که وا نیوانی ئیمه له چ ئاستیکدا یه.

- زۆر سوپاست ده که م، به راستی قسه کانت هه موو راستن و نایابن، ئاسیا شایه نی هه موو جوانی و باشییه که، به لام ئه وانه ی به خراپ ئاسیا ده بینن، ئه وه هه ر خودا ده زانیت هوکار چیه.

خزمەتکارەكەى مەحوى

- تۆ خۆت ئاسيا دەناسىت و دەزانىت كەسىكى چۆنە، لەبەرئەووە واز لەوانە بەيتنە و بىر لە قسە كانىيان مەكەرەوہ.

- بەسەرچا وادەكەم، دووبارە سوپاس بۆ قسەكانت.

- شاينەنى نىيە گۆلبىرا، لە خزمەتدام. تۆ چۆنىت؟ لەگەل كىتیب خويئندەوہ چۆنىت؟

- سوپاس بۆ خودا دەرووندروستم، بەلام تەندروست نىم. لەگەل خويئندەوہش زۆر باش دەروم ئەم ماوہيە.

- خودا باشت بكات، بۆ خويئندەوہش بە هيواى بەردەوامىي و خويئندەوہى زياتر.

- زۆر سوپاس، هيوادارم رۆژىك بيت تۆش ئاوا بخويئنتەوہ.

- باوہرىكە زۆر حەزەدەكەم بخويئتمەوہ، بەلام دەست بۆ ھەر كىتیبىت دەبەم ناتوانم لە چەند لاپەرەيەك زياتر بخويئتمەوہ. براكەشم ھەندىك كىتیبى ھەيە ھەموو كات دەلىت لە برى ئەوہى بىكار دابنىشت و خۆت بە تۆرە كۆمەلايتىيەكان خەرىك بەكەيت، ھەستە كىتیبىك بخويئەرەوہ باشتەر. بەلام ھەر ناتوانم.

- براكەت چ كىتیبىكى ھەيە؟

- نازانم ناوى كىتیبەكانىش بە تەواوى نازانم، ھەندىك ھى شىعرن و دوايىن ھەنار و كۆشكى بالئندەكان و شتى ئاواى ھەيە.

- گيان كۆشكى بالئندە غەمگىنەكان. بەلام شتىك ھەيە تۆ كە خويئەرى سەرەتايىت ئەو كىتیبانە قورسن بۆ تۆ، تىگەيشتن لىيان ئاسان نىيە.

- بەلى، ناوہكەى ئەوہيە، ئەو كىتیبەت خويئندووەتەوہ؟

- نا، نەمخويئندووەتەوہ ھىشتا كىتیبەكەم نىيە، ماوہك بوو چاپى لە بازار نەمابوو، بەلام مانگى پىئشوو دووبارە بلاوكرايەوہ. سى رۆژ لەوہويئىش براكەمم نارد بۆ ئەوہى بۆم بكرىت لە داشكانىك كەوا ھەبوو، براكەم لە كىتیبخانەكە پەيوەندىي

پنوه کردم و گوتی: کتیبه که نرخي ههشت ههزاره و خاوهنی دوکانه که دهلیت ناتوانین داشکانی بۆ بکهین، چونکه نووسهر ریگه نادات. منیش پیمگوت جاری مه یکره.

- مه یکره، ئه گهر به یانی هاتیه دهوام من ئه وهی براكه مت بۆ دههینم ئه وه هر کاری پیی نییه و خویندوو به تیه وه. با دیارییه کی بچووک بیت له منه وه بۆ تۆ.

- زۆر سوپاست ده کهم، ئه زیتیشه بۆت، به لی به یانی دیم بۆ دهوام بیهینه ده بخوینمه وه. به لام وه کوو دیاریی قبولی ناکه م.

- باشه با به یانی بیهینم و بزاین دواتر چی ده بیت.

- دووباره زۆر سوپاست ده کهم.

رۆژی دواتر سازیار کتیبه که ی بۆ هینام، ویستی له ناو ئه وه ره فانه ی دابنیت که وا له راره وه کانی کۆلیزه که مان دانراون بۆ ئه وهی قوتاییه کان شته کانیانی لیدابنیت، به لام پیمگوت لیره دایمه نی رۆژانه چه ندان شت لیره ده دزیریت! بیبه بۆ سه رۆکایه تی به شی خومان، له وئ به ناوی منه وه دایینی. دوا ی نیوه رۆ ده چم وه ریده گرمه وه.

سازیار کچیکی جوان، تیگه یشتوو بوو. عاقل و بیر فراوان بوو. کونترۆلی هه موو قسه کانی خۆی له لا بوو. ده بزانی چی ده لیت و چۆن ده لیت و له کوئ و بۆ کئی ده لیت. هه لسو که ت و جو له کانی خۆی ده زانی و سنووره کانی دیارییکراو بوون. هه یج کات هه یج سنووریکی نه ده شکاند، جا سنووری خودا، کومه لگه و ماله وه، یان هاو رییه تی. کچیک به و اتا جوان و ناوازه وه ک ناوه که ی. سازیار ناویکی ناسک و جوان و ئارامه خش. سازیار ته نها یه ک کیشه ی هه بوو، ئه وهش بۆ ئه و کیشه نه بوو، به لکوو له لای منه وه به کیشه ده بینرا، ئه ویش ئه وه بوو خوینته نه بوو. زۆر له گه لیدا هه ولدا نه متوانی وای لیکه م بخوینته وه. که سیکی زۆر به باوه ربوو، باوه ری به خودا به جو ریکبوو که وا مرو فی ئاوا که مبوو. ئاخ ر توشی هه ر شتیک به اتایه ده یگوت دیاره ئه و شته خیری تیدا یه بۆمان و خودا به چاکی ده زانیت

خزمه تکاره کهی مه حوی

بۆمان. باوه ږم پینهینا کهوا بخوینیتته وه و کتیبی خوښبویت، به لام جگه له وه پنیوستی به شتیکی تریش هه بوو بۆ ئه وهی بخوینیتته وه ئه ویش هیزبوو، به لام نه متوانی ئه وهی پیندهم.

شازیار په رستار بوو، به یی ئه وهی په رستاریی خویندییت. په رستاری رۆح و گیان بوو، ئه و خه ندانه ی که ده یکرد کاتیک ده یتبینی، قسه خوښ و ئارامبه خشه کانی، هه ر کیشه و خه میکم هه بایه قسه م له گه لی ده کرد، به ئاموژگاریی و قسه جوانه کانی هه موو خه مه کانمی ده ره وانده وه. مروڤیکی تایه تبوو و له ژبانمدا دلخوښووم به هه بوونی. هه موو کاتیش سوپاسی خودام ده کرد بۆ بوونی و داوام له خودا ده کرد پاداشتی بداته وه بۆ چاکه کانی.

نامەيەك بۆ پەشيۆ ھەمەدئەمىن

- دويتى لە وانەى ئىنگلىزى چەند جار سەيرمەكردىت ھەر خەرىكى مۇبايل بوويت، چىت دەکرد؟
- خەرىكى نووسىن بووم.
- چىت دەنووسى؟
- نامە، نامەيەك بۆ پەشيۆ.
- نووسەرى كىيى بە ھەزار دل خوشمەدەوييت؟
- بەلى، بۆ ئەو. ماوەيەكى زۆرە دەستم بە نووسىنى كەردبوو، ئەمرۆ تەواومکرد.
- بۆم بئىرە دەمەويت بىخوئىنمەو.
- بەسەرچاوم، فەرموو.

"نامەيەك بۆ جوانىي، جوانىي واتە پەشيۆ، پەشيۆ ھەمەدئەمىن.

رەنگە نەتوانم، نا رەنگە نا، ھەر ناتوانم وەك پەشيۆى ھەمەد ئەمىن و پەشيۆى سىيى بنووسم. ناتوانم وەك ئىوہ نازار و گريانەكان بە جوانىي بنووسمەو، لەبەرئەو لە كەموكورتىي نامەكەم بىورە.

نامەيەك كە نازانم پىتدەگات، يان نا. وەك دوايىن نامەى فەرھاد بۆ نازەنىن لە رۆمانەكەتەوہ.

خزمه تکاره کهی مه حوی

به ترسینکه وه نامه کهم ده ستپیده کهم. ترسینک، که شیرزاد حه سهن گوتووپه تی (به کهم شت که گه نجی کورد دواى ته و او کردنی زانکو ته لاقیده دات، کتیبه). منیش وا له کوتایی ریگه که مدام بو ته و او کردنی زانکو، زانکویه ک دواى چوار سال دلۆپینک خوشیی نه خسته سهر رۆژگار تاریکه کانم. هه رچهنده ئیستا غه رقبوومه له دونیای کتیب و خویندنه وه دا، به لام دروش ناکه م ده ترسم رۆژیک وازی لیبهینم. وه ک نه و براهه م کهوا منی برده ناو دونیای کتیبه کان، به لام ئیستا خوی سالی دوو کتیب ناخوینتته وه، هه ر خه ریکی یاریی نه لیکترۆنییه.

زور ده ترسم رۆژیک بیت نیوانی من و کتیبه کانیش ساردبیتته وه، وه ک نیوانی دایک و باوکم، کهوا ئیستا ته نانه ت له ژیر یه ک سه قفیش ناخه ون و هه میشه شه ریانه. ده ترسم منیش ژووری خه وه کهم بگوازمه وه و دووربکه ومه وه له کتیبخانه کهم، کهوا ئیستا شیتی نه وه م پریبکه مه وه.

تاکه هیواپه ک کهوا دلۆی خومی پیده ده مه وه، به وه ی نیوانی من و کتیبه کان وه ک خوی بمینیتته وه، نه خوشییه که مه. نه خوشییه کهم کهوا چه ند سالیکه هه ر له ژووره کهم به ندیکردووم و له داها تووشدا هه ر له م ژووره ناچارمه دکات له گه ل کتیبه کانم بمینمه وه.

نا ببوره په شیوی جوانیی، زوو باسی نه خوشییه که مم نه کرد، نه خوشییه ک کهوا بیبه شیکردووم له ده ست و قاچه کان، ده ست و قاچم هه یه، سوپاس بو خودا، چونکه مروڤگه لیک هه ن نه وه نده شیان نییه، به لام هه زیان تیندا نییه.

با پینیلین که مه ندام، نا که مه ندام نا، چونکه له قوئاغی یه که می زانکوئما یه کیک له ماموستا کانم، گوتی که مه ندام نیت، ده توانیت بلنیت خاوه نینداویستی تاییه ت، چونکه نه م دوو چه مکه زور جیاوازن. که مه ندام نه و کورانن کهوا لیله رۆژانه ده یانینیت، به دواى کچان که وتوون. گوتی تو ده که ویت، جه سته ت ده که ویتته سهر زه وی، ناتوانیت هه لیبستیتته وه، به لام که سانیک هه ن که ناویان هاورییه ده ستت ده گرن و ده بن به دیوار له پشتت

و هەمیشە بەرزتدە کە نەو. بەلام کە مەندامەکان مێشکیان بەردەبیتەو بەر قاچی کچان! شەرەف و جوانیی خۆیان لە بەر قاچی کچەکان فرێدە دەن، بۆ ئەوێ کچەکان بۆیان رووتبێنەو. ئەوانە کە مەندامن.

منیش هەر وەک ئەو کورە بێقاچم، کەوا لە نامە یە کدا باسی خۆشەوێستی خۆی بۆ سروە کرد. خۆ ئەگەر نە یانکۆشتبایە، سروە دەبوو بە مەعشوقە کە ی و دلی خۆی پێدە دا. تۆ بلیت ئەگەر منیش نامە یە ک ی ئاوا بۆ کچە دلدارە کە م بنیرم دلی خۆیم پێدات؟

ئەمرۆ کە خەریکی نوسینی ئەم نامە یە م بۆت روژی شەممە یە، (٢٣) ی نوڤتیمبەر. بەلام نازانم کە ی ئەم نامە یە دەگات بە بەرچاوە کانی تۆ و دە یخوینیتەو. ئەمرۆ روژی لە دا بکبوونی براکە مە، خۆشی لە مالهوە نییە و کە سیش بیری نییە. دەمەو عەسر بوو، بە کورە چوار سالانە کە ییم گوت، بلی داپیرە ئەمرۆ باوکم دەبیت بە پینچ سال! ئەویش بە جوانیی و سادە یی خۆ یەو هەمان قەسە ی منی بۆ داپیرە ی دووبارە کردەو، داپیرە شی ئاھیکی قوولی لە ناخیدا هەلکیشا و گوتی خۆ لە مالهوەش نییە شتیکی بۆ بکە ی ن. دەزانی براکە م سالی پینشوو زانکۆ ی تەواو کرد و ئیستا خەریکی کرێکارییە.

خۆشم نازانم بۆ باسی براکە م کرد، هەرچە نە دە نووسم زیاتر دە چمە ناو بابە تی دوورتر لە مەبەستی نامە کە م، کە خۆی باسی رۆمانە کە ت بوو. وەک یە کە مین نامە ی سوارە بۆ سروە. خۆ باسی هەموو دونیای بۆ کرد، هەر خۆشەوێستی یە کە ی خۆی لە بیر کردبوو.

رۆمانی جوانیی، بە هەزار دل خۆشەوێت.

بەرلەوێ بچم بۆ زانکۆ، نیوانیکی وام لە گەل کتیب نەبوو، بە هەموو تەمەنم دوو، یان سی کتیبم لە دەرەوێ مەنەجی قوتابخانە دا خویندبوو. دە کرایت حەزم لە کتیب خویندەوێ کردی، بەلام نە ئاشنای خویندەوێ بووم لە لاپتۆپ و موبایلە کە م، نە لە زیندانی ژوورە کە م دە چوومە دەرەوێ هەتا کتیبیک بکرم. خۆ ئیستاشی لە گەلدا بیت روژیک قاچە کانم

خزمه تکاره کهی مه حوی

رینگه که میان به ره و ناو کتیبفرۆشان نه برد، رۆژیک نه چوم بۆ دوکانی کتیبه کان به مهستی بگه ریمه وه. مهست به شه راب نا، مهست به بونی کتیب و وشه کان. گله بی بیت له قاچه کانم ئه و جوانییه یان پینه دام.

له قوناغی یه که می زانکۆدا له گه ل کچیک توشی گفتوگۆیه کی کورت بووم، که وا له به شه که ی خۆم ده یخویند. ئه نجامه که ی پینشیاز کردنی کتیب بوو بۆم. کتیبه که ی پیدام و له ماوه کی که م خویندمه وه و بۆم گه رانده وه. هه رچه نده سه ره تای خویندنه وه م بوو، به لام ئه و کتیبه دونیا یه ک جوانی و ئارامی پیدام. رۆمانیکی ئایینی بوو، باسی له سه رکه شیبه کان و کاره خراپه کانی کوریک ده کرد له زانکۆدا، گه نجیکی خوینگه رمی دژ به ئایین و پیروزییه کانی، به لام دواتر هه ر ئه م گه نجه به هۆی دروستکردنی په یوه ندیی هاورییه تی و تیکه لاوبوونی له گه ل یه کیک له مامۆستا کانی، هه موو بیروبوچوون و کاره کانی ده گۆرین. بۆ کومه لگه و خیزانه که ی ده بیته گه نجیکی به سوود. به لام به داخه وه پاش ماوه یه ک به هۆی زه مینله رزه وه کۆتایی به ژبانی دیت. ئیستاش خۆم به قه رزاری ئه و قوتاییه ده زانم، چونکه هۆکاری یه که مبوو بۆ چوونم بۆ ناو دونیای کتیب.

دوای ئه و کتیبه، ئیتر هه زم له کتیب خویندنه وه ده کرد. بوونی کتیبخانه ی گه رۆک له کۆلیزه که ماندا که سالی چه ند جاریک ده هاتن، ده رگایه کی تر بوو بۆ چوونه ژووره وه ی من بۆ ناو دونیای کتیب. قوناغی یه که می زانکۆم هه نکاوی یه که م بوو بۆ چوونه ناو دونیای کتیب و تیکه لبوون به وشه کان. له گه ل خویندن و به ریکردنی ساله کان زیاتر ده چوومه ناو دونیای کتیبه کانه وه.

زانام، بیرم نییه که ی رۆمانه که ی تۆ بلاوبوو یه وه، چ مانگیکی (۲۰۱۸) بوو. دوای ماوه ک له بلاوبوونه وه ی هه ندیک له نامه کانی له فه یسبووک بلاوده کرانه وه، نامه ی کوره شواینیک بۆ کچیکی شاری، وه لامی کچه که بۆی، نامه ی ترۆزیفرۆشیک، نامه ی کوریک کی که مئه ندام بۆ کچیک که ده یگوت

وه ره عاره بانه کهم پالبده، سه رچاوهی ئه و نامانهش به هزار دل خوشمده و بییت بوو. هیچ ئاره زوو یکم نه بوو بو پیداکردنی ئه و کتیبه.

رۆژیک هاورییه کی جوانم، جوانیی له رووخسار نا، خو رووخساریشی جوانبوو، به لام جوانیی له مروقاپه تیی و میهره بانیی، جوانییه کی ناوازه، کچیک پر له جوانیی، ناوی رۆمانه کهی هینا و داوای زانیاریی لیکردم له سه ری، به لام وه لاممدا یه وه کهوا نه مخویندوو ته وه و هیچی له سه ر نازانم. چه ند جار یکی تریش باسی کرده وه له لام و ده یگوت کهوا چه ز به و کتیبه ده کات. خوینه ریکی واشنه بوو، به لام جار جار داوای کتیبیکی ده کرد، ئه گهر بینیبای له فه یسبووک و توره کومه لایه تیبه کانی تر زور باسده کریت، ئه ویش کچیک بوو وه ک زۆرینه ی کچانی نیشتیمان قوربانیی دهستی کومه لگه بوو. قاچ و دهستی هه بوو، به لام له بهر زنجیره کانی کومه لگه توانای نه بوو سه ریک له بازاری کتیبفرۆشان بدات و کتیبه دلخوازه کهی به ده ستبخت. منیش نه مده ویست ده ستبخه م.

کات تیپه ری و پیشانگه ی کتیب هات، له کوتاییه کانی (۲۰۱۸) هه ستمده کرد له خورا گورانیکم تیدا رووده دات، گورانیک ئه و کتیبه ی کهوا پیشت نه مده ویست، ئیستا به داویدا ویلم. له پیشانگه دا زور گه رام و پرسیاریم کرد، به لام ئه فسوس ده ستم نه کهوت. یه کهم جاریشم بوو بچم بو پیشانگه ی کتیب، ئا چوونیشم بو ناو کتیبه کان هه ستیکی وای پینه دام، چونکه له بهر نازاری ئه ندنامه کانی جه ستم و ترس له کهوتن له م شوینه، نه متوانی پتر له کاتژمیریک بمینه وه. له کاتیکدا که سانیک له به یانیه وه هه تا ئیواره کاته کانیا ن له وئ به سه رده برد.

وه رزه کانی خویندن رویشتن و وه رزه کانی سالیس خه ریکی خوگورین و نوبوونه وه بوون. وه رزی سه رما رویشت به کۆلیک نازار و گریانه وه، به بینینی دونیا یه ک فرمیسیکی خوشکه وه، به هار خو ی ده رخت. کام به هار؟ ئه و به هاره ی رۆژیک پیاسه یه کم له ناو سه وزایی و گوله ره نگاره نگه کانی نه کرد. ئه و به هاره ی له گه ل هاورییه ک تیایدا نه چومه ده ره وه. نا، من

خزمه تکاره کهی مه حوی

جوانیبهک له بهاردا نایینم. له گهال بهار له پایه ته خته وه دووباره موژدهی کراوه نهی پیشانگه په کی تری کتیبیان دا. له نیسانی ئەمسال واته (۲۰۱۹). دلخۆشبووم، بیرمکرده وه ئەمجاره کتیبه که ده دۆزمه وه.

رۆژه کان رۆیشتن و پیشانگا کرایه وه، پیشانگا له کاتیک بوو که وا بی پاره بووین له ماله وه، به لام من به و چند هه زاره ی که وه ک مووجهی خاوه نیندا و یستیه کی تایبته وهریده گرم له حوکومهت، حوکومه تیک له بری ئەوهی ئەو بژیویی ژبانی خه لکه که ی دابینبات، ئیمه پاره ی پینده ده یین. شتیکم کۆکردبوو به وه بو رۆژیکی ئاوا، بو ئەوهی شتیکی له ماله وه داوانه کم. چووین بو پیشانگه، ئەمجاره گه رانیکی زیاتر له جاری پینشو، پرسیار کردنیکی زیاتر له کۆمه لیک کتیبخانه، به لام دهست نه کهوت ئەم کتیبه، ئەو کات فه یسبوو که که شتم له لانه بوو، ههتا شتیکی له سه ر بزائم، چونکه کاتی پیشانگه به شی زۆری نووسه ر و وه رگیره کان، خوینه ران ئاگادارده که نه وه که وا کتیبه کانیا ن له چ ناونیشانیکی ده ستده که ویت. به دلشکا و یبه وه کۆمه لیک کتیبم کړی و گه رامه وه. نازانم چ قیامه تیک هه ستا له ماله وه به بینینی کتیبه کان، بو چی ئەوه ندهم خه ر جکردوو له کرینی کتیب له م کاته بی پاره یبه دا، به لام گویم به کهس نه دا و وه لامی که سم نه دا یه وه، وه ک ده لێن وامدانا که وا نه با ی دی، نه باران. سه ره رای جوین و قسه ی ناشرینیش که وا پینانده گوتم. ئاخه ئه وان تینا که ن من ته نها کتیبه کانم هه یه، ئەوان که سیا ن تاسه ر بۆم نامینن، به لام هه تا من هه بم، کتیبه کان له لام ده بن. قسه م بو ده که ن و ده مدوینن. کتیبه کان راسته قیینه ن جوانیبه نه پراوه ن وه ک جوانیبه په شیو. نه پراوه مه به ستم له جوانیبه په شیوه. خو په شیویش وه ک هه ر مرو فیکی تر رۆژیک بو سه فه ری ئەبه دیی ده روات، به لام په شیو جوانیبه ک دوای خو ی جیده هیلیت که وا وینای نیبه و نه پراوه یه. کات ده رۆیشت منیش نه کتیبه که م ده ستده کهوت، نه به شیوه ی ئەلیکترۆنییش بلا بوو یه وه. وه ک ئەو کتیبانه ی به دزیبه وه ده کرین به ئەلیکترۆنیی و مافی نووسه ر و وه رگیر ده خون.

رۆژنکی گەرم بوو. کارەباکەمان خواەافوی بکات نەبوو. چلەلی ھاوینی ئەمسال دار و دېوار و دەشت ھەمووی لەبەر گەرمیی لە ئاھ و نالەدابوو. چۆلەکەکان بە بالی فش و دەمی کراووە لەبەر ئەم دەرگە بۆ ئەم دەرگە دەفرین، بەدوای دلوپنیک ئاودا ویلبوون، وەک ویلیی من بۆ ماچینکی ئەو. چۆلەکەکان ئاوەکەیان دەستکەوت، منیش ھەر بەبێ ئەو. گەرمیی تەنگی بە ھەموو بونەوەرەکان ھەلچنێبوو، دەتگوت ئاگر دەبارنێت. دەشیت ئاگر باران بیت، ئەگەر ئاگر باران نەبیت ئەی ئەو ھەموو دەغل و دانە چۆن دەسووتان پێش ئەوێ دروینەبکرین. ئاگر بارانیشمان بینی، خۆ سەرەتا دەیانگوت ھاوینی ئەمسال فینککەرەوێ ناوی.

لەو رۆژە گەرمەدا بۆ فینککردنەوێ رۆح ھەر پەنام بۆ کتیب دەبرد. لە فەیسبووک پۆستیک کەوتە بەرچاوم کەوا کتیبخانە (مەم و زین) ئۆفەرینکی داشکاندنی ھەبوو بۆ کتیبەکان، ئەو کتیبخانە یە لە نزیک کۆلیژە کەم بوو، چەندین جار لە کۆلیژ کە بی وانە دەبووم حەزمەکرد بچم و سەردانی ئەوێ بکەم، بەلام ھەموو جار قسە ی براکەمم بێردەکەوتەوہ کە پینگوتبووم کتیبخانە کە لە قاتی دووہمی بینایە کە، کەواتە نەمدەتوانی بچم. چەند کتیبینک دەویست لە رینگە نامەوہ داوامکرد، ھەرچەندە باوەرم نەبوو کەوا کتیبە کە ی تۆم دەستبکەوێت، بەلام نازانم چ ھۆکاریک پالئەریوو بۆ ئەوێ ناوی (بەھزار دل خوشم دەوێت) یش بنوسم، دوای ماوہ بەک وەلامیاندا یەوہ. ئەو کتیبانە ی بەردەستبوون لە لایان بۆیان نووسیوو، نامە یە کە چەن جوان بوو وەلامە کە یان، نامە یە کە مەگەر ئەو نامە یە کە ئاوا جوانم بۆ بنوسی، ئەگەر نا شتی ئاوا نەبوو. جوانی نامە کە لەوہدا بوو کەوا گوتیان رۆمانی جوانیش بەردەستە لە لامان. ھەر بەپەلە داوامکرد کتیبە کانم بۆ تۆماربکەن، بۆ ئەوێ دواتر کە سینک وەریان بگریت بۆم. ئەو رۆژە گەرمە رۆیشت، بەلام ھەموو رۆژە کانی دواتریشی ئاوابوون، گەرم و وشک.

پاش چەن رۆژیک کتیبە کانم بۆ ھاتەوہ. ئەوکاتە ی کتیبە کانم بۆ ھاتەوہ کەمیک لە بانگی مەغریب لایدا بوو، خۆر تازە ئاوابوو بوو و ئەم نیشتمانی جیھیشتبوو. چەندە سەیرە خۆر، ھەموو ئیوارە بەک ئەم نیشتمانی

خزمه تکاره کی مه حوی

جیده هیلیت و به یانیان زوو دیته وه. ئاخر ئەم نیشتیمانه جوانیه کی نییه هه تا که جیتیهشت بوی بگه ریته وه، ویرانه ویران ئیره! هه زاران مروڤ خوزگه به جیتیهشتنی ده خوازن، جا گه رانه وه بوی! ئاهیکی قوول بو نیشتمانی فروشراو.

به هه زار دل خوشمده وییت، که بوم هاته وه له گه له دوو کتیبی تر بوو، به کیان دیاریی نازیزیک بوو، ئەوهی تریش دلخوازیککی تری خوم بوو. ئەم کتیبه چهنده جوان بوو! وینه، بهرگ، ناوه روک و وشه کانی هه موو شته کانی یهک له یهک جوانتر بوون. براکه م سه بیرکی کرد و گوتی: چ ناوازه به! به راستیی ناوازه بوو. چاوه کانم لینی تیرتیر کرد، ئەوه نده م سه یرکرد. به لایم دلیم نه هات بیخوینمه وه، ئاخر هه ندیک کتیب هه ن ئاوان، دلیم شه ق ده بات هه تا پییانده گه م، که پیشیانگه یستم دلیم نایه بیانخوینمه وه. له گه له کتیبه کانی تر له ناو کتیبخانه شر و تیکه له که مدا دامنان. بو کاتیکی جوان هه تا بچمه خزمه تی. کاتیکی جوان هه هه هه هه هه هه خوم پیده که نم به م وشانه، کام کاتی جوان، مه گه ر بیبیم خوشکه کانم به بی نازار ده ژین، ژیانیکی ئارام، یان سه ر بخه مه سه ر کوشی ئەو و بخوینمه وه. ئەمانه ش ته نها خه یالاتیکن، باوه رم به خودا هه یه و لای ئەو ئاسانه روژیک ببنه راستیی. هه میشه ش سوپاسگوزارین.

پاش دوو بو سی مانگ، ئیتر زیاتر نه متوانی بووه ستم، ده سته کانم خوین به ره و کتیبه که چوون، بو ئەوهی بیخوینمه وه. ئاخر نا کریت عاشق و مه عشوق له لای یهک بن و به یهک نه گه ن. کتیبه که م له ناو کتیبخانه که مدا ده رهینا، جوان لینی وردبوومه وه و سه یرمکرد. بهرگه که ی، وینه که ی، وشه کان، ده ستم به خویندنه وهی کرد. نامه ی یه که م، نامه ی کوره شوانیک، نامه ی فه رهادی جوان بو نازنین. چه ندین جار له فه یسبووک خویندبوومه وه، چه ن جوانبوو، چه ن ئارام به خش بوو. ئەی وه لامه که ی نازنین، له گه ل وشه کانیدا رووخسارم غه رقی خه نده و پیکه نین بوو. ئەو وشه ساده و جوانانه، حه زمده کرد هه ر وشه یهک به قه د رومانیک درێژبووبایه وه بو ئەوهی نه گه م به کوتایی و هه ر بهرده وامبیت، به لایم

هەرچەند بێت، هەر کۆتاییدیت. ژمارە ی نامەکان زیاتر دەبوون جوانیی و نیکەرانییەکان زیاتر و ژمارە ی کەسەکان زیاتر نامە دوای نامە.

خۆشەویستی فەرھاد و سوارە بۆ نازەنین و سروە لە ناو دونیایەک خەیاڵ غەرقیدەکردم. ئە ی باشە بۆ ھەتا ئیستە نامە یەکی ئاوام بۆ ئەو نەنووسیوہ؟ خۆ سوارە بە ھەزار ترس نامە ی یەکەمی بۆ سروە نووسی، بەلام سروە لەو زیاتر خەریکبوو دەسووتا لە ئەشقی سوارەدا. دەمیکە گوتومە: (بە شەرمەوہ پیمگوت خۆشمدەوینیت. بە گەرمییەوہ گوتی: من زیاتر). نا ھیچ کات پیمنەگوتوہ خۆشمدەوینیت، ئەوہ تەنھا خەیاڵیکە ئەو دێرە نووسیومە بۆ خۆم. ئاخر ترسیکی قوول تر لە ترسەکی سوارە لە ناخمداد ھەیە، ترسی نەخۆشییەکەم، ترسیک نازانم ھیچ کات لێی دەربازدەبم، یان نا.

ھەرچەندە زیاتر دەچوومە قوولایی کتیبەکەوہ، زیاتر دەترسام. ئاخر چەندی فەرھاد و سوارە دەستیان بۆ ئەو کارانە دەبرد دژی ئەم سیاسییانە، ژبانیان زیاتر دەکەوتە مەترسییەوہ. بەرلەوہ ی بگم بەکۆتایی دەترسام و دلنیاووم لەوہ ی کۆتاییەکی ئەم عەشقە جوان و پاک و سادانە خۆش نابیت. ناشرین دەبیت وەک رووخسار و بوونی ئەو ناشرینانە ی دەستیان دەچووتە خۆنیان. دەستە بۆگەنەکانیان بە خۆینە پاکەکانیان سوورکرد. دەستیان بە خۆینەکە پێس نەبوو، خۆینی ئەوان بە دەستەکانیان پێسدەبوو. ئاخر بەرگەگرتنی گرانە، دلنکی بەھیزی دەوینت، منیش دلەم لاوازە. بەلێ، دلەم بەھیز نییە. نەخۆشییەکی جەستەم کاریکردووہ تە سەر دلێشم. دایکم ھەمیشە دەلێت دلەم لەبەر نەخۆشییەکەت لاوازە بەرگەکی ھەموو شت ناگریت، زوو دەشکیت، زوو دەگریت، زوو دونیا بەسەر خۆت تاریکدەکەیت بەم دلە لاوازەت. ئاخر من چی بکەم کە دلەم ئاوايە. پیم وایە دلنک بەھیزیش بێت بەرگەکی کۆتاییەکی ئەم کتیبە ناگریت. ناگریت تەواوبکەیت و نەگریت. بەلێ، من گریام. گریام بۆ فەرھاد، بۆ نازەنین، بۆ سوارە و سروە. بۆ خۆشەویستی بەکەکانیان.

خزمه تکاره کهی مه حوی

مامه په شیو، په شیوی جوان، زورم نووسی؟ بهرانبهر جوانیبه کانی تو
هیچ نین ئه وهنده، به لام با به سبیت. چاوه کانت پر ئازاره، با به
زورخویندنه و ئازاریان زیاتر نه بیت، به لام هیوامه ئه مرؤ و سبه یش نه بیت،
با سالیکی تربیت، هیوامه بیخوینیته وه و بکه ویته بهر چاوه کانت.

کات لای من:

کاتزمیر: جوانیبه.

رؤز: تویت.

سال: دلشکانه.

بیوره له وشه کانم که به قه د خوت و وشه کانت جوان نین.
خوشمده و بیت به ههزار دل و زیاتریش...

- خویندمه وه.

- ئممم چون بوو؟

- زور جوانبوو نامه که، له وهی سالی پیشر جوانتر بوو که بو گه شیرت نووسیوو.
دهست خوشیت، دلخوشم به وهی ئاوا ده توانیت خه م و ئازاره کانت بکه یت به
وشه، هیوادارم ئه و نامهش بگات به کاکه ی نووسهر.

- چیتریش؟

- هههههه چ چی تر؟ هه ر ئه وهنده.

- ئاخر له بهر ئه وه به به تو ده لیم خوینته ریکی راسته قیینه نیت. خوینته ری
راسته قیینه به دوو سی وشه قسه له سه ر نووسینیکی ئاوا ناکات.

- ئی خو منیش ده زانم خوینته ریکی جددی نیم، به لام کوا تو پیمبلای خوینته ری
راسته قیینه قسه ی چیه له سه ر ئه و نووسینه؟

- ئممم باشه، فه رموو ئه وه بخوینته ره وه قسه ی ماموستا هه لوسته دوا ی
خویندنه وه ی ئه و نامه به:

خزمه تکاره کەمی مه حوی

له هه لویسته وه بو سامی.

سه لاهو گیانه کهم...

نامه کهم هه موو خوینده وه، زور ناسکبوو، زور قه شه نگبوو، زوریش
کاریگه ربوو!

به جدیدی ئیسته به ته وایی لیت تیگه یستم! له هه موو شتیکت،
هزه کانت، ئاره زووه کانت، خه مه کانت، ئازاره کانت،... هتد.

زور کاری لیکردم، زوریش بوت په رو شبووم. هیوام وایه هه موو شته کان
به ره و باشبوون برۆن و به پشتیوانی خودای گه وره هه موو شتیکت دوا جار
باشده بییت.

نامه یه کی زور جوانبوو، زوریش پرههست بوو. به جدیدی وای لیکردم
زور تامه زروی ئه و کتیبه بېم، واتکرد که هه ولی ته وای بدهم بو ئه وهی
دهستمبکه ویت.

شتیکی باشت کردووه که هه لچوونه کانت به نووسین دهرده بریت، وه ک
چون قسه یه که هه یه ده لیت:

((نووسه ر که توره ده بییت، ده نووسیت.

نووسه ر که دلی پرده بییت، ده نووسیت.

نووسه ر که ده که ویتته خوشه ویستییه وه، ده نووسیت.

نووسه ر که ته نها ده بییت، ده نووسیت.

نووسه ر که دلخوشده بییت، ده نووسیت)).

توش باشده که یه که ده نووسیت. من باوه رم وایه که وا ئه و نووسینانه
شتیک له ژبانته ده گورن، نازانم چون، به لام هه ستده کهم ئه گه ر هه ر ئاوا
بنووسیت روژیک دیت ئه و نووسینانه ده تگه یه نن به شتانیک که هه رگیز

خزمه تکاره کهی مه حوی

باوه رت نه کردووہ پئیانبگهیت، من دلنیام. یاخودا دهسته کانت خوشبیت و هیوای سهرکه وتنت بو ده خوازم و هیوادارم ئەگەر بکریت ئەو نووسینه بدهیت به ماله وه تان و هه موویان خوینهری بن، دلنیام زور شتیان به رانبهرت ده گوریت!

سهرکه وتوو و سهر فرازبیت گیانه کهم.

خوشمده و بییت. هاوری و برات: هه لویست غازی.

- دهستی خوشبیت، باش تیتگه یشتووہ، به لام کاکه ئەو شانهای ئەو ماموستایه باسی کردووہ که تازه زانیویه تی من ده میکه هه ستم کردووہ و ده زانم، ئەو هوش له بهر ئەوه به پیم وانیه به قهه من تیکه لایبیت له گه لی هه بیت به پئی ئەوهی پیشتر باست نه کردووہ بوم.

- ئممم وایه، به لام دهشکرا رایه کی جیاوازت هه بیت. گرنگ هه چو نیک بیت زور سوپاس که خوینهری بوویت.

- ده کریت پیمبلتیت ئەم ماموستا هه لویسته کیه و که میک بوم باسبکهیت؟

- به لی، بونا...

وابزانم چهند جاریک باسی ئەوهم بو کردوویت که وا بهرله وهی له زمانی تورکی وهر بگیرییم و دواتر بو ئەم کولیزهی خومان چون له سهر ته نها یه ک پوینت له کولیزهی پهروه رده له به شی ئینگلیزی وهر نه گیرام. ئەو کات ماموستا هه لویستیش یه کیک بو له و قوتابیانهای له سهر چهند پوینتیک وهر نه گیرا و به واسته کردن چهند قوتابیه کی تر پیش ئیمه خران و وهر گیران. هه ردوو کمان خه میکی زورمان له وه خوارد و هه چیش نه ده کرا، به لام ئیستا هه ردوو کمان سوپاسگوزاری خوداین که وا نه چووین و دلناین ئەو شته خیری تیدا بوو بو ئیمه. هه لویست له دووره وهش هاوری برا کهم بوو، ئیتر به هوی ئەوه وه یه کترمان ناسی. ئەوه بوو من هاتم بو ئیره بو خویندن و ئەویش له کولیزهی زمان له به شی کوردی وهر گیرا. یه کهم روژیش که وا هاتم بو دهوام و وانهم کرد له ریستیکدا هات سهر دانیکردم. چهند خوله کیک له لام بوو، هه ندیک پیاسه مانکرد و قسه مانکرد،

دواتر رۆیشت و گوتی وانهم هه یه. پاش زیاتر له مانگیگ دهوامکردن رۆژیک پیوستم به کتیییک هه بوو، ئاموزاکهم داوا بکردبوو بۆی په دبایکه م، ئه وه ی سالی پشوو بۆم هینایت خویندته وه. داوام له زۆر کهس و ئه و قوتاییانی خۆمان کرد بۆم بکرن، به لام هه مووان به بیانوی جیاواز ره تیانکرده وه و گوتیان ناتوانین. به لام مامۆستا هه لۆیست بۆی کریم و دوو رۆژ دوا ی ئه وه په یوه ندیی پیوه کردم و گوتی: له کۆلیژی ئیوه م، کتیبه که م بۆ هیناویت. وه کوو کورد گوتوویه تی مانگه شه و سه ر له ئیواره دیاره. ئه ویش هه ر زوو دیار بوو که وا که سیک ی چهنده چاکبوو و هاورییه ک بوو مرۆف ئه گه ر هاورییه تی بکردایه وه ک ئه وه وابوو سه روه تیک ی بیته ژماری به دهسته یینایت. هه ر له قۆناغی په که م له م راپۆرت و سیمینارانه ی که وا ئاماده مده کرد به شیوه یه کی به رچاو یارمه تییده دام و سه رچاوه کانی بۆ دهناردم. سه رها که هاتمه ناو جیهانی کتیبه وه، جار جار ه شتیکم ده خویندته وه، به لام به ردوام نه بووم له سه ری به هاندان و قسه کانی ئه و بوومه خوینتیه ریک ی باش و فیریکردم که وا به پتی توانای خۆم بیه خشم و هانی کهسانی تر بدهم بۆ ئه وه ی بین به خوینته ر. هاورییه کی نمونه ییه هه مووکات شانازی پیوه ده که م که وا که سیک ی ئاوام هه یه. که سیک ی تیگه یشتوو و هه ست به م شتانه ده کات که وا گوئی لینه بیت و ده بانینییت. زۆر جار هه بووه له هه مووان باشتر بووه بۆم و لیم تیگه یشتوو. تنه ا ئه و دوو جار ه ی له قۆناغی په که م هاته لام و په کترمان بینوه، به لام به چات و په یوه ندیی ته له فۆنیی زۆر قسه مانکردوو. په کیکه له و که سانه ی که وا ماوه یه کی زۆره، واته سی سال زیاتره هاوری و براین. ئاخه له م رۆژگاره دا که وا زۆربه ی هاورییه تییه کان له گه ل کۆتاییه اتنی به رژه وه ندیه کان کۆتاییاندیت، به لام گومانم نییه و دلنایام که وا ئیمه بۆ ماوه یه کی زۆر به رده وامدیه بین. ئه زیزم مرۆفگه لیک هه ن ناتوانیت به م وشانه حه قی بوونیان بدهیت، هه لۆیست په کیکه له م مرۆفانه. هه رچی بلیم که مه به رانه ر چاکه و میهره بانیی و گه وره یی ئه و. وه ک ئه و له کۆتایی نامه که ی نووسی بووی 'خۆشمده ویت' منیش ئاوا پر به دلیم خۆشمده ویت. هه مووکاتیش ئه وه ی پینه لیم که وا خۆشمده ویت و شانازی پیوه ده که م.

- بیرمه وته وه، له قۆناغی په که م راپۆرتیکت له گه ل راز کرد له سه ر 'به رپوه برنی کات' ئه و کات گوتت که وا هاورییه کت به ناوی هه لۆیسته وه پینداویت.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- به لئی وابوو.
- خودا بۆ یه کتان سه لامهت بکات و هه میسه هه بن و پیکه وه دلخۆشین کاکه گیانم. دلخۆشم کهوا کهسی ئاوا باشت هه یه، تۆش هه میسه جیگای شانازییت بۆ من.
- زۆر سوپاس گولخانم ئامین اجمعین، منیش شانازیی به تۆوه ده کهم.
- ئمم، با بیینه وه سه ر باسی کتیه که، پرسیاریک بکه م؟
- بیگومان، فه رموو.
- گومانم نییه له جوانیی و ناوازه یی کتیه که، ده توانین جوانترین به ش، یان لاپه ره ی کتیه که بنیریت بۆم؟
- بووه سته با وینه ی هه ر (۲۷۶) لاپه ری بگرم و بۆت بنیرم.
- هه هه هه نا نا، بووه سته بۆ هه مووی؟
- ئاخه هه مووی جوانه، ناکریت بلیم ئه وه جوانترینه.
- باشه کاکه به دلّی خۆت شتیکم بۆ بنیره.
- باشه، وینه ی چه ند لاپه ره یه کم گرتوه کهوا گفتوگۆی نیوان دوو کاره کته ری سه ره کیی رۆمانه که یه (فه رهاد و نازه نین)، ئه م به شه ت بۆ ده نیرم، به لام واتای نییه ئه وه جوانترینی کتیه که یه.
- ۱۰ لاپه ره یه ک ده بوو، وینه کانم بۆی نارد، پاش چه ند خوله کیک وه لامی دامه وه.
- ئاسیا: جوانترین گفتوگۆ بوو. ده مه ویت کتیه که ش بیخوینمه وه، زۆر نامه زرۆی بووم زۆر. ئای له کاک په شیۆ له خۆرا نییه تۆ ئاوا عاشقی بوویت.
- په شیۆ تاییه ته، که ی هاتمه ده وام کتیه که ت بۆ ده هینم.

خزمه تکاره کھی مه حوی

- ئاسیا: به تامه زۆرییه وه چاوه پروانم...

خزمه تکاره کهی مه حوی

ههفتهی رۆژیک دهچووم بۆ دهوام، بهلام قوتاییه کان زوو زوو نامهیان دهنارد و دهیانگوت بۆ نایهت بۆ دهوام، بیرتده کهین. رۆژیکێ یه کسه ممه بوو نزیکه ی (۱۰) رۆژ ده بوو نهچوو بووم بۆ دهوام. بریارمدا و پیمگوتن به یانی دیم، به ئاسیاشم گوت.

- به یانی کاتزمیر (۱۲) له گراجه که لای پاقله فرۆشه که دهتبینم و دهمه ویت قسهت له گهڵ بکه.

- نا، به یانی مه یه بۆ دهوام زۆر سارده، حالت خراپه بیت.

- راهاتووم له سه رما و هه موو شتیک، قهینا دیم.

- باشه به دلێ خۆت بکه، به هانتت دلخۆشه بین.

به یانی له خه وهه ستام، باران و ساردیه کی زۆر بوو، ویستم په شیماننیمه وه له چوونم، هیزیکێ زۆری دهویست له م سه رمایه له ناو ئه وه جیگه گه رمه بیته دهره وه و بچیته ناو ئه وه دنیا سارده وه، به لام ئیتر درهنگوو بۆ په شیماننیمه وه. بیرمکرده وه ئه گه ر نهچم و ئاسیا له وه سه رمایه دا چاوه روانم بکات، ئه وکات چی! خۆم گۆری و چووم. به راستی دنیا گه لیک سارد بوو، به فر نهباریوو، ئاخ له هه ولیر چه ند سالیکه به فر نهباریوه و به فرمان نه دیوه، ته نه ا ساردی به فری شوینه کانی ترمان بۆ دیت.

له کۆلیژ دوا ی کاتزمیر (۹) وانه یه کم خویند و هه ندیک له به ر خۆر پیاسه مکرد، ئه وکات خۆر هه له اتیوو، دواتریش نزیکه ی کاتزمیریک له گه ل هاوریکانم وه ستابووم و قسه مانده کرد. بوو به نزیک کاتزمیر (۱۲) ی نیوه رۆ، هیدی هیدی چووم بۆ ئه وه شوینه ی بریاروو ئاسیا ی لی بینم، که گه یشمه ئه و ی چیم بینا! ئاسیا له گه ل کوریکدا پیاسه یده کرد، که له گه ل خۆمان بوو، به لام ئه وه ی سه یربوو ئه وه بوو به رله وه ی بێم بۆ ئه م شوینه، ئه وه کور له لای به شه که ی خۆمان له گه ل هاوریکانی دانیشتیوو و مه جلیسیان خۆشیوو، که چی بێش ئه وه ی من بگه م به ئه و ی، ئه وه له و ی ئاماده بوو و له گه ل ئاسیا قسه یده کرد. له به ر ئه وه ی نه مه دزانی باسی چی ده که ن، له به ر ئه وه باش نه بوو و شتیکێ عه یب بوو بچم بۆ لایان و

گفتوگو که یان بیچرینتم. نه چووم و له گه راجه که له ناو سه یاره کان ده میک ده وه ستام و ده میک هاتوچۆم ده کرد، یان خۆم به فه یسیوو که وه خه ریکده کرد. چاوه پروان بووم گفتوگو که یان کۆتاییبیت و قسه له گه ل ئاسیادا بکه م. به لām هینده م سه رمابوو لووت و گو یکانم سووره له گه رابوون. بایه کی ده هات سارد تر بوو له به فر و له سه رماندا مرۆفی گێژده کرد. هه ر چاوه پروانیووم گفتوگو که یان ته واو بییت و قسه له گه ل ئاسیا بکه م، کاتژمیریک زیاتر وه ستام، دواتر که قسه یان ته واو بوو کۆره که رویشت و ئاسیاش به یی ئاوه ردا نه وه چوو بو کافتریا که، بیگومان ئه وانیش ئاگادار بوون که وا من له وئ بووم. منیش هه ر به ته نها مامه وه و له سه رماندا لیوه کانی خۆم ده گه ست هه تا دوا ی زیاتر له دوو کاتژمیر ئه وانیه ی تریش که هاتوچۆم له گه لیان ده کرد ته واو بوون و هاتن به دوامدا، ئیتر گه راینه وه ماله وه. ده مه ویست به سه ر خۆمدا زالیم، به لām دلّم خه ریکوو به ته قیت، باریکی هینده ی چیا یه ک له سه ر سینهم بوو و نه ده رویشت، زۆرجار دلّم ته نگبووه، زۆرجار به ته نها گریاوم، به لām هیچ کات وه ک ئه و رۆژه نه بوو. نه مده ویست قسه له گه ل که س بکه م، ده مه ویست له هه مووان دووربم، هه ر خۆی له و کاتیشدا که س نه بوو قسه ی له لا بکه م و خۆم به تالیکه مه وه. کاتژمیر (۴) ی دوا ی عه سربوو له ماله وه خه وتم.

دوا ی نوێژی مه غریب له خه وه له ستام هه ر باش نه بوو بووم، شه و ئاسیا نامه ی نارد و گو تی:

- له گه ل ئه و کۆره لیک دین؟ هاو ریین.

- هاو ری؟

- به لی.

منیش خۆم خه ریکوو دلّم به ته قیت و له به ر ئازاری سه رم چاوم ده رده هات. پینمگوت:

- به لی، زۆریش له یه ک دین و جوانن به یه که وه، خودا سه رکه وه تووتان بکات.

- چییه تو رهیت؟ ئه مرۆ سه رمات بوو؟

خزمه تکاره کهی مه حوی

دهیزانی ههرکاتیک بَلیم 'خودا' سهرکه و تووت بکات' ئه وه به جدیدی قسه ناکهم و شتیک ههیه، پیمگوت:

- به لئی، زیاتر له زۆر.

- زۆر بۆ کامیان تورهیت، یان سهرمات بووه هههههه؟

- ههر دوو کیان.

- ئه ی پیم نه گوتی مهیه سهرمایه؟ چونکه جلی زۆر ناپوشیت و بهرگه ی سهрмаکه ناگریت.

- پیوستبوو بیم، به لام په شیمانم.

- له من تورهیت؟

- نا له تو تورهنیم، ناتوانم لیشت تورهبم، له خۆم و گه مزایه تی خۆم تورهم. دلم خراب له خۆم شکاوه و ویرانه.

- وامه لئی، بۆ وا به خۆت ده لئیت؟ هه تا که ی له وی بوویت؟

- که هاتن به دوامدا، کاتزمیر دوو لایدا بوو، به لام ئه دوو کاتزمیره به سالییک رۆیشت له من.

- ویستم بیم بۆ لات، به لام ماندوو بووم و سهرمام بوو، قاچه کانم توانایان نه مابوو چیتر رامبگرن.

- وهک قاچه کانی من؟ ئاساییه کات هی خۆته چۆن سهرفیده کهیت.

- نا، وهک قاچه کانی تونا، بمبوره.

ئیتیر قسەم نە کردەو، ئەویش بێدەنگ بوو. چەند رۆژیک دوا ی ئەو ه بیهۆندی پێوه کردم، هەندیک قسەمانکرد و باسی ئەو چەند رۆژە ی کۆلیژی بۆ کردم. دواتر گوتی:

- ئەمجاره بییت پاقلەت بۆ دە کرم.

- منیش بە پیکەنینهوه پیمگوت: چەند باشه هەر جاریک شتیک بکەیت، یان دلم ئازار بەیت بە پاقلەیه کی هەزار دیناری ئاشتمیکەیتەوه. خۆست دەزانیت بیگومان دلی من چۆنه بە هۆی نەخۆشییه کە مەوه بە شتی ساده زوو زوو دەشکیت و بریندار دەبییت. ئاوا تۆ زەرەر دەکەیت.

- ئاساییه، ئەوهنده چییه بۆ تۆ، سەد هینده قوربانی تۆ بییت.

له ماوهیه کی که مدام سی پاقله قەردار بوو، بەلام تەنھا یەک دانەیمان خوارد، چونکە ریکنە دەکەوت و من نە دەچووم بۆ دەوام تەنھا ئەو جارەش بەسبوو بۆمان.

دوا ی دوو رۆژ ئاسیا نامە ی بۆ نارد مەوه و گوتی:

- ئەو کورەش کەوا ئەو رۆژه لە گەلیبووم لە گەراجە کە داوا ی خۆشەویستی لیکردم، لە بەر ئەوه هەر ئەو رۆژەیش پیم نە گوتیت، چونکە زانیم حالت باش نییه، لە بەر ئەوه تەنھا گوتم هاوڕین. ئەمڕۆ دووبارە قسەمان کردەوه، پیمگوت کەوا رازی نیم و داوا ی لیبوردنم لیکرد. ئەویش گوتی باشه، بەلام بیرنکی تریشی لیکەرەوه و دواتر رۆیشت. بەلام دواتر لە لای کوریک گوتبووی بەو ئاسانییه دەستبەرداری ئاسیا نابم، بۆ من هیچ گرنگ نییه هەرچی دەکات با بیکات دلم نایهویت و قسە ی کۆتاییه.

وانەکانی قوناعی چوارەم لە قوناعەکانی تر خۆشتر بوون، هەرچەندە من دەوامم نە دەکرد، بەلام مەلزەمە کانم هەبوو و لە رینگە ی ئاسیاوه ئاگادار بوو لە وانەکانەوه چی دەخویند ریت و باسی چی دەکرت، لە بەر ئەوه دەلیم ئاسانتر بوون. تەنھا شتیک کە ناخۆش و بیزار کەربوو لە قوناعی چوار توێژینەوه کە مان بوو. ئاخیر ئیمە چوار سألە وانەکان بە کوردی دەخوینین، کە چی ئیستا داوامان لێدە کەن توێژینەوه کانمان

خزمه تکاره کهی مه حوی

به زمانی عه ره بیی ناماده بکهین. مرؤف که بیر له زیان و گالتنه جار بیه کانی ئەو وێرانیه ده کاتهوه. نازانیت پیکه نیت، یان دهست به گریان بکات و چاوه کانی خوی دابخات و خوی بیده ننگبکات، چونکه ئەوهی له هه موو جیهان نه تبسیتیت و نه تبیینیت له م وێرانیه خوی دیته بهر چاوه کانت. گروو پینکی پینج که سیمان پیکهینا و مامۆستامان بۆ دیاریکرا. مامۆستاش بابەتینکی عه ره بیی بۆ دیاریکردین، که هچمان لینه ده زانی و نه مانده زانی به چی ده ستیبکهین. ماوه یه کی زۆر له گه لیبووین و پیهوی خه ریکبووین، هه تا له سه رده می کۆرؤنادا ته واومانکرد.

شتیک که لیره دا که مترین کات باس مکردوه کتیب و خویندنه وه یه له نیوانماندا، له گه ل کتیدا باش ده رۆیشترین، زوو زوو ئاسیا داوای کتیبی ده کرد و پیمده دا، ده یخویندوه و بوی ده هینامه وه. هه ندیکیشی به نه خویندراوه یی بۆم ده هینایه وه. هاوړیکانیسی جار جار شتیکیان ده خویندوه و داوای کتیبیان ده کرد. کتیبیک که خوی و هاوړیه کی زۆر باسیانده کرد و ده یانگوت که پنیوسته بیخوینمه وه. کتیه که هی من بوو، کربووم پینش ئەوهی بیخوینمه وه به ئاسیام دا. ئەو خوینته ری بوو بوو بۆ هاوړیکه ی که ناوی (سیما) بوو پینش یازی کرد بوو و پیندا بوو، سیماش خوینته ری بوو و ده یگوت که وا ناوازه ترین کتیه که وا خوینته ری بووم. ئەو کتیه له لای من زۆر تاییه ت بوو، منیش سیمام له دووره وه ده ناسی و چه ند جار یک قسم له گه ل کرد بوو، سیما داوای لیکردم کتیه که ی پینده م بۆ خوی بنت. پیمدا و پیمگوت:

- با دیاری من بیت بۆ تۆ.

- سیما: نا، وه ک دیاری قبولی ناکه م، به لکوو له به رانه ریدا کتیبیکت بۆ ده کرمه وه و به ئاسیا بۆت ده نیرم. سیما له کولێژ له گه ل ئیمه نه بوو، ئەو هاوړی قوتابخانه ی ئاسیا بوو و به یمانگای ته واو کرد بوو. چه ند جار یک ها تبوو بۆ کولێژه که مان، به لام من نه مبینبوو. پاش دوو هه فته یه ک له رینگه ی ئاسیا وه کتیبیکی بۆ ناردم له بری ئەو کتیه ی که وا برد بوو.

منیش ئەو کتیه ی به سیمام دا، له بهر ئەوهی هیشتا خوینته ری نه بوو بووم، له بهر ئەوه دووباره کتیه که م بۆ خۆم کربیه وه و خویندمه وه. جوان بوو، سوودیشی

هه بوو. به لئی، تایبته بوو، به راستیی وه ک ئاسیا و سیما گوتیان کتیبه که زۆر ناواز بوو. کهم کتیبم خویندبووه که وا ئاوا جوان و ناوازه بوویت، که باسی له کومه لگه ی پیاوسالاری ئیران ده کرد و روویکی ناشرینان بو ئایینی ئیسلام دروستکردبوو. بئگومان نه ده کرا به بی ئه وه ی ته واویکه هیت چاوه کانت نه بن به جوگه له ی فرمیسک. چه ند رۆژیک دوا ی ئه وه ی کتیبه کهم ته واو کرد له فه یسبووک بینیم پۆستیک کرابوو له باره ی ئه وه کتیبه وه، که سیک له کۆمیتت نووسیوو ی به فیلمیش هه یه به هه مان ناو. لینکه که یم په یدا کرد، به لام نه مزانی چون دایه زیتیم. ئیتر بو ئاسیام نارد و گوتم:

- هه موو جار ده لیتت سه یری فیلم ده کهم، ئه وه فیلمی کتیبه که یه بو م دابه زیتنه، بو به یانی دهمه ویت. به یانی که ده چووم بو کولیز و تاقیکردنه وه مان هه بوو.

- نازانم دایه زیتیم، من فیلم ته نها سه یرده کهم به ئونلاین، نه ک به دابه زاندن.

- بو به یانی دهمه ویت. ده بووا یه منیش هه ندیک فیدیوی بو بنیرم هی وانه کان بوو. پئمگوت: به یانی دوا ی تاقیکردنه وه کان له گه راجه که ده تبینم. شه و درهنگ ئاسیا نامه ی نارده وه و گوتی:

- فیلمه کهم دابه زاند، به یانی بو ت ده نیرم و توش فیدیو کانم بو بنیره. هه ندیک کتیبیشم که له لای سیما بوو به ئاسیای دابوو، گوتی بو ت ده هینمه وه.

به یانی دوا ی ئه وه له هۆلی تاقیکردنه وه هاتمه ده ره وه، هه ندیک قسه م له گه ل هاوړیکانم کرد و چوومه گه راجه که. که میک پیاسه م کرد، زۆر سارد و باراناوی بوو، بارانیکی نهرم نهرم ده باری. چووم له ناو ئه وه ته کسیه دا دانیشتم که هاتوچومان پیده کرد. چه ند لاپه ره یه کم له کتیبیک که وا له ناو موبایل له لام بوو به شیوه ی (pdf) خوینده وه. دواتر په یوه ندییم به ئاسیا وه کرد و پئمگوت:

- وا له گه راجه که له ناو ته کسی دانیشتووم، وه ره بو ئه وی. پاش چه ند خوله کیک گه یشته لام و کتیبه کانی پیدام. سه یرمکردن دانه یه کی که مبوو. ئاسیا گوتی:

- ئه وه له لای سیما یه هیشتا نه یخویندوه ته وه، که ی خویندییه وه بو ت ده هینمه وه.

خزمه تکاره کھی مه حوی

له بهرتهوهی موبایله کھی ئه و کومپانیای ئه پیل بوو، هی منیش هواوی بوو، ناردنی فیدیۆکان زۆر زهحه مه ت بوو، به لآم پاش ماندوو بوون و هه ولینکی زۆر بۆم نارد و فیلمه کهش که دایه زانده بوو بۆ خۆم نارد. کاتینکی زۆری ویست بۆ ناردنیان، ئه و کاتهی خه ریکبووم به ناردنی فیدیۆکانه وه پرسیاریکی کرد، هه موو کات که کیشه یه ک شتیکی هه بوایه نه یده گوت ئه و کیشه به م هه یه، به لکوو سیناریۆیه کی دروستده کرد و باسی کیشه کھی ده کرد. واته نه یده گوت شتیکی ئاوام هه یه، به لکوو ده یگوت با بلین که سیک هه یه ئاویه و له دۆخینکی ئاوادایه. سه ره تا هه موو شته کانی به ته وایی یی نه ده گوتم. به لآم که شته که ته واده بوو و ئه نجامینکی ده بوو هه موو رو واده کانی له سه ره تاوه بۆ باسده کردم. ده به ویست رای خۆمی پینلیم و رینگه یه کی پیشانده م، که وا پینویسته چی بکات و چۆن هه لسو که و ت بکات له گه ل ئه و دۆخه دا که وا ئیستا تیندایه.

له پرسیاره کھی دیاربوو کیشه ی له گه ل که سیک هه یه که وا ماوه یه که که مه یه کترین ناسیوه و به یه که وه قسه یانکردوه. که مینک له یه ک عاجزبوو بوون، ماوه یه که قسه یان نه کردبوو. دیاربوو که ئاسیا بیریده کرد و به دوا ی رینگه چاره یه ک ده گه را بۆ ئه وه ی قسه ی له گه ل بکاته وه. ته نها گوتی هاو ریمه. نه یگوت کوره، یان کچ. منیش پرسیار ی ئه وه م نه کرد کینیه و چۆن ناسیوته، چونکه دلنیا بووم له رۆژانی داها توه خۆی هه موو شتیکم پینده لیت. قسه کانی ئه و کاتم هه مووی بیر نییه، به لآم زۆر قسه م بۆ کرد و ئه گه ره کانی که ده کریت رو ویده ن بۆم باسکرد. پیم واییت قه ناعه تم پیهینا، که وا ئه و نامه بۆ که سه بنیریت و له یه کتر تینگه ن.

که قسه کانمان ته و او بوو و ناردنی فیدیۆکانیش ته و او بوون، که کاتز مینرک زیاتری ویست. ئاسیا رۆیشته، منیش هه ر ئه و کات له ناو ته کسیه که دا سه بری فیلمه که م کرد، هه تا هاو ریکانم هاتن. فیلمه که وه ک کتیبه که بوو، ته نها چه ند رو وداوینکی بچوو کی له کتیبه که که متر بوو. فیلمه که گه یشتیوه نیوه ی که به ریکه وتین بۆ ماله وه، له ویدا فیلمه که م وه ستاند و ئه وه نده ی ما بووه وه له ماله وه سه برمکرد. فیلمه کهش وه ک کتیبه که جوان و واتا دار بوو.

یه ک دوو رۆژ دواتر له فهیسبوو که وه قسه مانده کرد، ئاسیا گوتی: - شتیکت پینلیم؟

- بونئا! فهرموو بیللی.

- پیتوایه من که سیکم خوشبویت و که سیک له ژیانمدا هه بیته؟

- به لی.

- کی؟

- به پیکه نینه وه (من، سیمما، شازیار و ئاواز و هاوړیکانی ترت).

- کوره ئاوا نا نا، مه به ستم کوره، واته ره گهزی به رانبر، تو کاکه گیانمیت و ئه وانیه تریش کچن.

- نازانم هیچ کات شتت له من نه شار دووه ته وه، ئه گهر شتیکی هه بیته دیزانم، پینم وانیه که سیک ئاوا هه بیته.

- با ئه و جاره هه یه، دلّم خوی بو که سیک چوو و ئه ویش هه روا بو من.

- کیه ئه و کوره به به خته ی دوا ی نزیکه ی چوار سال لیره توانیویه تی دلّت بات؟

- له وانیه نه یناسیت، چونکه له گه لّ خۆمان نییه.

ناوی دوو سێ کوره کانی خۆمانی گوت، گوتی هاوړی ئه وانیه، که سیک ئاوا یه و ئاوا یه، کوریک جوا نه و بالا به رزه. سه رتا من به که سیک تر تیگه ی شتم، له به رته وه پیمگوت ئه گهر ئه و که سه بیته که من بیرم بوی چوو، ئه وه به رای من که سیک هیچ باش نییه و خراب دیاره و ئه وه نده ی بینومه هه ر جاریک له گه لّ کچیکدا یه. له کوتا ییدا دوا ی گوتی کۆمه لیک ناو و نار دنی وینه چهند که سیک که سیان نه بوو، ئاسیا گوتی:

- کوره که ناوی (ئیلیاس) له و وینه یه کی نارد، ئه وه ئیلیاسه بینوته؟

خزمه تکاره کهی مه حوی

- له وانه یه بینییتم، به لّام خو نهمزانیه کئیه هه تا چاودیری بکه م. کورئکی بالابه رز و سیورت بوو، خراپ دیار نه بوو. به لّی، واته ئاسیاخان ئه مه ی خوشده ویست.

- ئه وه ئه و که سه یه که ئه و رۆژه بۆم باسکردیت له گه راجه که.

دونیا یه ک پرسیار له میسکم دروستبوو، دوا ی ئه وه ی ئاسیا ئه و شتانه ی پیگوتم، کئیه ئه و کوره؟ له که یه وه به یه که وه ن؟ که سیکی چۆنه؟ ئاسیا دلخۆشه له گه لّی، یان نا؟

نازانم، به لّام سه ر هه تا پی م ناخۆشبوو که وا ئاسیا وایگوت، واته پی م ناخۆشبوو که وا که سیک خۆشیده ویّت. هه ستیکی ناخۆشم هه بوو نازانم ترس بوو، یان چی. ترسه که له به ر خۆم نه بوو، به لّکوو له به ر ئاسیا بوو. ئاخه ه یچم له باره ی ئیلیاسه وه نه ده زانی، ئه گه ر خۆشه ویستییه کی درۆیی نه بیت ئه و کات چی؟ ئاخه من ه یچ کات نامه ویّت ئاسیا ته نانه ت بچوو کترین ئازار و خه می هه بیّت. چه ند رۆژیک باسمان کرد و زۆر شتی له باره ی ئیلیاسه وه گوت. خه مه کانمی هه موو ره وانده وه و دلّیا یکرده وه که وا ئیلیاس که سیکی باش و جیگه ی متمان ه یه. ئه ویش به هه مان شیوه خۆشیده ویّت. چه ند مانگی که که وا به یه که وه ن. سه ر هه تا وه کوو هاوړئ ده ستیا نپیکردوه، واته له سه ر هه تا وه یه کیان خۆشویستوه، به لّام که سیا ن پی ش ئه وه ی تر نه که وتوه و هه سه ته کانی بۆ ئه وه ی تر ده ربیریت. مانگی که ده بیّت که وا ئیلیاس داوا ی خۆشه ویستی له ئاسیا کردوه و ئه ویش قبول یکردوه. به لّام هینده تیکه لاو نین که وا هه موو رۆژیک قسه بکه ن و له کۆلیژ هه موو کات به یه که وه ببیندرین. چه ند رۆژیک جاریک قسه یه که ده که ن و زوو زوو با به تی قسه کانیا ن ته وا و ده بیّت و نازانن با سی چی بکه ن. هیشتا له قوناغیکدان که وا شه رم له یه کتر ده که ن، له به ر ئه وه هه سه ته کانیا ن بۆ یه کتر به شیوه یه کی زۆر که م ده رده برن. به لّام گرنگ دلخۆش ن به یه که وه.

ئاسیا هه ندیک کات به شتی زۆر ساده ی ئیلیاس دلّی ته نگه بیّت، جوانه دانه وه ی نامه یه ک، یان قسه یه ک، نه ک قسه که ره ق بیّت، به لّکوو که میک بۆنی ره قیی لیبیّت به سه بۆ ئه وه ی خه م بخوات.

دوای نه وهی ئاسیا باسی ئیلیاسی بو کردم، چیتر نه چو وینه وه بو دوام هه تا دوای سه رده می کورؤنا. نه وکات تاقیکردنه وه کانی وه رزی یه کهم ته و او بو بو، سه رته ای مانگی دوو بوو بریار بوو هه تا مانگی چوار نه چینه وه بو دوام. دواتر کورؤنا هات و هه مووانی له زووره وه کرد و چند مانگی له که ره تینه بووین و دوام راگیرا. هیدی هیدی هیچ خه م و دوو دلپیه کم نه ما به رانه ر خوشه و یستیه که ی ئاسیا و ئیلیاس، متمانهم به و کوره زیاتر ده بوو، له ناو نه وه مووه له و چند ساله دا ئاسیا نه مه ی هه لبارد و چووته دلپیه وه. که نه و خوشبویت و ئاسووده بیت له گه لی و متمانهی پی هه بیت، من خه می جیم بیت! هه موو کات به ئاسیام ده گوت تو دلخوشبه و باشبه، ته و او منیش دلخوشده بم.

چهند جاریکیش ده چومه ناو فه یسبوو که که ی ئیلیاس و سه یری وینه کانی و هاوړیکانیم ده کرد که سکی شیرین و خوشه و یست دیار بوو، هه مووان خوشیا نده و یست و ریزیا نده گرت، مرؤفکی جوانه. جاریکیان له ناو فه یسبوو که که ی نه لیا سه وه چومه ناو چهند فه یسبوو کینکی تره وه له وانه ی لایک و کومینتیان بو ئیلیاس کرد بوو، له یه کیک له فه یسبوو که کان وینه ی مندالکی خه په ی جوانم بینی، کچ بوو، منداله کان هه میشه شیرین و جوانن. ئارامی به رۆح و گیان ده دهن، به لام له گه ل گه وره بوونی ته مهن سروشتی مرؤفه که ده گوریت و که م مرؤف هه یه به چاکی بمینته وه. وینه ی کچه که م له لای خوم خه زنکرد و بو ئاسیام نارد. گوتی:

- مردم هه هه هه هه ته وه ت له کوئ هینا؟

- نه و کچه جوانه کینه؟ له توه فیربووم که بیثیش بووم له ناو فه یسبوو کی خه لکی پیاسه بکه م و بزانه م چی هه یه و چی نییه و خزم که سیان کین. هه ر به راستی نه و شته له ئاسیا وه فیربووم و دايمه له فه یسبوو کی خه لکی که وتبووین که ده سمان به تالیوایه.

- ئی ماده م له منه وه فیربوویت، که واته ده بیت خوشت بزانیته که واه نه و منداله کینه.

خزمەتکارەكەى مەحوى

- ویتەكەم لە ناو فەیسبووکیك هینا وابزانم خوشكى ئیلیاس بوو، لەبەرئەوه پینشینی دەكەم ئەو كچه خوارزای ئیلیاس بیت، راستم؟

- هەربزیت بە خۆم دەچیت كاكەى خۆم. بەلى، ئیلیاس خالیەتى و كچهكەش ناوى نازەنین، زۆریش جوانە.

ئەوهئەدى ئاسیا باسى ئیلیاسى بۇ كردم و لە ویتەكانى بینیم و سەیری فەیسبووکهكەیم كرد، كوریکى جوان بوو، جوان بە جەسته و رووخسار و رەوشەوه. مېهرەبان و بەوهفا و دلسۆز بوو. هاوریكانى و هەموو كەسێكى خۆشدهویست، ئەگەر باش بووايه و ئەو كەسه خۆشبوویستایه. هەر لە بەشەكەى خۆماندا دەیخویند، بەلام قۆناغیک لەدواى ئیمهوه بوو. دەیخویند و دواى دەوامى كۆلیزیش كاریدهكرد. واتە كەسێكى تیگەبشتوو بوو و خەریكى بەفیرۆدانى كاتەكانى نەبوو. بەپێى كات و ریکكەوتیش خوینەریش بوو و كتیپى چاك و بەسوودى دەخویندەوه. خوینەربوونى جوانترین شتى ئیلیاس بوو لە لای من، هەموو كەسێكم خۆشدهویت كە كتیپى خۆشبویت ئەگەر ئەو كەسه دوژمنەكەشم بیت، شتى باشى دەخویندەوه و سەیری فیلمیشى دەكرد، كە ئەوه لە شتە باشەكانە. باشترە لەوهى كاتەكانى بە پۆبجى و شتى بینسوود بەفیرۆبكات.

لەبەرئەوهى زمانى تریشى دەزانى خویندەوه بۆ ئەو خۆشتربوو، چونكە دەیتوانى بە زمانى تریش بخوینتێتەوه و سەیری فیلم بكات. منیش ئیتر خۆشمدەویست، حەزیشم دەكرد وەك هاوریپهك بیناسم، بەلام ئیتر وا نەبوو و یەكمان نەناسى. گرنگ نییه، گرنگ ئەوهیه هېچ كات دلێ ئاسیا نەشكینیت و بتوانیت دلخۆشیبكات. ئەگەر هەمووش نەبیت دلۆپیک لە ئارەزوو و خەونەكانى ئاسیا بكاتە راستى و دەستى پینان بگهیییت بۆ نمونە؛ هەبوونى كتیبخانەیهكى جوان و پچوووك لە مالهكەى و شتانى تر...

کۆرۆنا

چەندە لە ویتەگرتن و ئاھەنگی دەرچوون دەترسام، دەمەویست نەچم. چەندە دەترسام کە ئەگەر بلییم نایەم، کاردانەوێ قوتابییەکان چۆن دەبێت. ترسگەلیک ناخمیان دەخوارد، کۆرۆنا هەمووی لێدووورخستەوێ. سەرەتا کە کۆرۆنا هات، دەیانگوت هیچ مسوڵماننیک نایگرت! ئەی ئیستا چی؟

ئەوێ هەزاربوو لەگەڵ ئەو دەرەدە هەزارتر بوو، ئەوێ دەولەمەندبوو هیچ کێشەیهکی نەبوو، لەبەر نەبوونی هیچ کار و شتییک هەزارەکان خۆیان هیچیان نەبوو لەگەڵ ئەوێدا خەریکیبون ئەو هیچەیی خۆیان دەفرۆشت بۆ پاروویک نان و حەببیک. کتیبیان دەفرۆشت، جلوبەرگی بەر خۆیان دەفرۆشت، شتی ناو مالیان دەفرۆشت، کەسانیکیش کە هەزار بوون بە عەقل و رەوشت و ئەخلاق خۆیان و خەلیکان دەفرۆشت. هەندیکیش دزییان دەکرد. مزگەوتەکان چۆلبوون، سروشت ئاھیک قوولی هەلکیشا و بەرەو گەشانەوێ و پاکبوونەوێ هەنگاویدەنا. زۆر مرۆف دیدی بۆ زیان گۆرا. ئەو نیعمەتانەیی هەتا دویتی هەست بە نەبوونی نەکرابوو و مرۆف بۆ بوونی سوپاسگوزار نەبوو، ئیتر هەستییکرا. چەوساندنەوێ میلیلت و گەمزایەتی میلیلت رووتتر بوویەوێ. دزییکردن پەرەیسەند و دزی گەرورەتر دروستبوون. خۆخەرییککردن بە شتی بیسوود و گالته جاری گەیشته لووتکە. مرۆف بەهای خۆی لەدەستدا و لە لایان مرۆفەکانی ترەو یاریی بە گیانی دەکرا. خویندن بوو بە نوکتەیی سال، شەھادەیان بێنرخ کرد و قوتابی دەمکووترا. هەرچی دەرگای ناوئەندەکانی خویندنە قوفلکران. زیان بەجۆریک گۆرا، ئیرە لە مەملەکەت و

خزمه تکاره کهی مه حوی

هه ساره یه کی تر ده چوو. میدیاکان و توره کومه لایه تیبه کانیش رۆلی سهره کییان هه بوو له تیکدان و شیواندنی دۆخه که.

یه کهم رۆژی مانگی ره مه زان بوو، هینشتا چند کاتژمیریک مابوو بۆ بانگی ئیواره، قسه م له گه ل ئاسیادا ده کرد. باسی خویندمان ده کرد، ئاخ ژه و کات که س نه یده زانی حالی خویندن به کوئ ده گات. به ئونلاین ده کریت، یان ده خریتته دوا ی کۆرؤنا، یان چی؟

- ئه ری تۆ چی ده لیت له سهر کۆرؤنا؟ تازه له شوپینیک خویندمه وه ده لیت هه تا ئیتستا کۆرؤنا ی راسته قیینه لیره بوونی نییه. که چی له و لاشه وه چند خزمیکمان گرتو یانه.

- گوتن و نه گوتنی ئیمه چی له بابه ته ده گوریت! مرؤفیان تیکداوه و کهس نازانیت له م ویرانه دا چی گوزهرده کات. دوو ههفته له وه وپیش زیاتر له ده کهسیان له گونده کهمان برد به ناوی ئه وه ی توشبوون. له که ناله کانیش باسکرا. که چی ئه مرؤ باوکم ده لیت ئه و که سانه ی بردرابوون هاتوونه ته وه و ده لین هیج کیشه مان نه بوو به زۆر ئیمه یان بردووه. لیره ش له فه یسبووک دوو کچی هاویریم توشبوون و ههر یه کیکیان نامه یه کی نووسیوه و بلاویکردووه ته وه باسی حالی خویان ده کهن له گه ل کۆرؤنادا.

- ههر ههفته ی پيشو باوکی شازاریش توشبوو بوو. ههفته یه ک نیشانه کانی هه بوو دواتر باشبووه وه. کوا نامه کانی ئه و کچانه م بۆ بنیره.

- ئاگاداری شازیار و باوکی بووم، سوپاس بۆ خودا تیپیه راند. ئه وه نامه کان:

نامه ی یه کهم: دوا ی تیپه ربوونی (۱۱) رۆژ له گه ل کۆرؤنادا.

ده مه ویت ئه وه تان پینلیم هه تا ده توانن خوتان پبارزن، گوئ له و که سانه مه گرن که گالته تان پینده کهن و ده لین باوه رمان به بوونی ئه م قایرۆسه نییه. که سی وا هه یه بینه ناعه یه و توانای بهرگریکردنی نییه، توشده بیت، وه ک من.

دەمەویت چەند وەسفیکیتان بۆ بکەم، ئەم جەنابی کۆرۆنایە بە ھەلامەت گرتەم، سەرەتا پژمە ی زۆر و قورگئیشە و ئیتر دوا ی ئەوہی ھەلامەتەم نەما و ئیستا ھەستی بۆنکردنم بە ھیچ جۆریک نەماوہ. بۆنی ھیچ شتیک ناکەم، لەگەل ئەوہشدا سەرئیشە و چاوتیشە یەکی بەردەوام و سووربوونەوہی چاوم ھەموو کات، ئەوہش بە ھۆی ئەوہی پلە ی گەرمی ھەشەم بەرزە و ئاوی جەستەم کەمدەبیتەوہ. ئاخەر قەت بووہ تا نەھیلێت بخەویت و لە شیرینی خەودا خەبەرتبکاتەوہ؟ ئەوہ (۱۱) رۆژە حا لی من ئاوا یە. لە شیرینی خەودا تا دەمگرت و بیدارمەدە کاتەوہ. تەنانەت بنی پنیەکانیشم دەلیت لەسەر تەنوور دانراوہ، ئارەقەدە کاتەوہ. دە ی کە تاشت لینیت نابیت بخەویت، چونکە بۆ خرۆکەسوورەکانی خوین خراپە و دەبیت خیرا بچیت خۆت فینکبکەیتەوہ. بینگومان خەوہ خۆشەکەشت دەزرت.

نە رۆژیکە و نە دووان و نە سیان، بەلکوو بە درێزایی ماوہکە و بە درێزایی رۆژەکان ئەم تايە بەردەوامە لەگەلت، جگە لەوہش دەبیت بەردەوام چارەسەر و فیتامین بخۆیت ھەتا یارمەتی بەرگری جەستەت بەدیت و بپھیوا نەبیت. ئاخەر خراپە بپھیوایی بۆ بەرگری لەش. قەت حەبت خواردووہ بەقەد دەنکەبادەمیک گەورەبیت؟ دە ی ناچاریت رۆژانە بیخۆیت و لیت نەبرت ھەتا ئەو تايەت کەمبیتەوہ و ئازاری قورگت کەمیک کەمبیتەوہ. ئا بیریشم نەچیت حەبەکە (۱۰۰۰) میلیگرامە، جاران کە حەبیک ئاوام بخواردایە ھەتا ھەفتە یەک لەبەر ئازای مەعیدەم دەمنالاند، بەلام ئیستا بە ناچار ی دەبیت ھەموو رۆژیک بیخۆم، چونکە جەستە ی خۆم خۆشەویت.

ئەگەر تۆش خۆت خۆشەویت، گرنگی بە تەندروستی خۆت بدە، تکایە.

بیرمچوو ئەوہشتان پیلیم کە ھەموو ماسولکەکانی لەشەم ئازاریکی زۆریان ھە یە. زۆر جاریش ئازارەکە لە بەشیک بۆ بەشیک تری جەستەم دەگوازرتەوہ و بەردەوام وام لیدەکات نەتوانم لە شوینی خۆم ھەلبستم و ھەر لە جینگەدا کەوتووم.

تکایە ئاگاداری خۆتان و خۆشەویستانت بن و خۆتان بپارێزن.

نامەى دووہم: رووناک، بەلام لە چۆئىيدا سامناک!

هەستاتم بۆ پياسەکردنىكى شەوانە، بۆ ئەوہى لەوہى كە خراپم خراپتر نەبم.

وہك زۆر بەى شەوہكان كە لەسەر سىسەمە نەرمەكەم هەلدەستام و دەچوووم بۆ لاى بەرادى ئاوہكە هەتا قومىك ئاو بخۆمەوہ و دانىشتنم لەسەر قەنەفەى هۆلەكە بۆ تەنہايىبوونم و بىرکردنەوہم لە زۆر شتى ژيانم. هەستام وەك هەمىشە شەوئىكى درەنگ كە بەلايەنى كەمەوہ لەدواى كاتژمىر دووى نيوہ شەوہوہ هەلدەستام. ئەو شەوہش هەلستام بۆ بىرکردنەوہم لە ژيان، بەلام كە دەرگاى ژوورەكەم كەردەوہ ئەوہى بىنيم هۆلەكەمان نەبوو، بگرە رارەوئىكى زۆر رووناكم بىنى و زۆر بە حەپەساويەوہ روئىشتم و سەيرى دەرەوہم كەرد. بە خۆمم گوت: ئالا ئىرە مائەوہ نىيە، ئىرە نەخۆشخانەيە. بۆچى نائەوئىت باوەر بەوہ بكەيت كە تۆ نەخۆشيت و توشبووى فايرۆسى كۆرۆنايت؟

زۆر بە هينواشيبى پياسەيەكم بە رارەوہكەدا كەرد، بەلام چۆن پياسەيەك، بەسەر هيلە سوورەكاندا دەرۆيشتم بە هيوای ئەوہى بگەمە ئازادى و دەرگاىەك بۆ چوونەدەرەوہ و رزگاربوون بدۆزمەوہ. دەگەبىشتمە كۆتايى هەر خالىك كە هيوام نەدەما بەئازادبوون بە خۆمم دەگوت: ئالا دەبىت زىندانىيكروانى بەندىخانەكان چ هەستىكيان هەبىت كە هىچ هيوايەكيان نىيە بە ئازادبوونيان؟

ئاخۆ ئەوانىش وەك تۆ بىيەيزىن لە ژياندا؟

دەبىت ئەوان چەندە لە بىرى خانەوادەكانيان بن؟

ئاھ ——— به هه ناسه یه کی سارده وه به خۆم ده گوت به ئی ئالا، بگره ئه وان حایان له تو خراپتریشه. بهرده وامده بووم له روڤشتن هه تا ئه و کاته ی ئه مجاره یان ئاگام له روڤشتن و رڤگه کهم نه ده ما و چاوم به و هه موو ژووره چۆل و پر له قهره ویلله ی نه خۆشه ده که وت. له خۆم ده پرسی ئاخۆ چه ند کهس له سه ر ئه م قهره ویلانه له تاو ئازار هه سه رته ی مردنیان هه لکیشابیت؟ ئاخۆ چه ند کهس خۆشه ویستی دایک و باوکی له سه ر ئه مانه له ده ستداییت؟

دووباره به هه ناسه یه کی سارده وه به خۆم ده گوت: به ئی، بگره خراپتریش له وانیه ی تو بیی لیده که یته وه روویداوه. لیره وه بهرده وامده بووم له بیاسه کردن به راره وه که دا، هه تا ئه مجاره یان گه یشتمه په نجه ره یه کی گه وه و وه ستام، به لام کاتییک سه یی خواره وه م کرد ترسام و هه ستم به به رزی شوینه که م کرد، که ته نها پینجقات بوو، له ترسان گه رامه وه دواوه. جا نازانم بو نه مویرا که نزیکه که وه وه له کاتییدا ژوور و ماله که ی خۆم زور لوه به رزتره، به لام هه یچ ترسیشم لئی نییه و زور به ئاسوده یی پشتده ده م به په نجه ره ی ژووره که مه وه، به لام بو لیره دا ناویرم ته نانه ت نزیکیش بکه وه وه. دوا ی که مینک بییر کردنه وه به خۆم گوت: نا ئالا نا، ناحه قت نییه که لیره ده ترسیت، ئاخو چاوی تو فیره به بینینی رووناکیی سه ر شه قام و هاتوچۆی سه یاره کان. بینینی مال و باله خانه به رزه کان و روشتن و بیاسه ی خه لکیی و راکه راکی و یاریکردنی مناله کان. دوکان و یاریکردنی گه نجه کان له یاریگا کان. چا و دلی تو به رگه ی بینینی ساحه یه کی چۆل و تاریکیان نییه.

رووم سوورانده وه و بهرده وامبووم له روڤشتن، به لام به یی ئه وه ی به مه ویت ئاور له و چۆله وانیه یه بده مه وه و به ئاراسته یه کی تردا ده ستم به روڤشتن کرده وه. ده روڤشتم، له پردا هاته به رچاوم که مناله کان به روژ چه ند به بیزارییه وه روژه کانیان به ریده که ن و چه ند ماندوون له وه ی که ته واوی روژه که یان له ژووریکی پر له قهره ویلله و نه خۆشدا به سه رده به ن. به خۆم گوت: زورن که نه ک ته نها خه می برسیتی، به لکوو خه می فرمیسیکی دایکیشیان ده خه نه وه ناو دلی خویان و به و منالییه وه بیناز و ماندوون ده بن

خزمه تکاره کھی مه حوی

له ژيان. هه چۆنیک بېت بهرده و امبووم و بېرم له زۆر شتی تر ده کرده وه. مېشکم هه رجاره و رايدە کيشام بو بېر کردنه وه له شتيک و تامی نازاره کەشی پيدە چە شتم.

هه چۆنیک بېت روښتم و هه تا چوومه وه لای دايکم، به لام ئەمجاره هيزی روښتم نه ما و به ديار دايکه مه وه دانيشتم. سه یرمکرد و بېرمکه و نه وه که ئەمشه و چەند به نه خۆشیی و به دەم نازاره وه خهوی لیکه و تووه. هه ستم به خەمی دلئ دە کرد، که له بهر ئيمه چەند پرە. دەمزانئ بېتاقه تیی دايکم له بهر خوی نيبه، به لکوو خەمی له دەستدان و جيا بوونه وهی ئيمه يه تی. دەمزانئ کاتيک ئيمه دە بېنيت خهريکين نازار دە چيژين، ئەو سال به سال له تەمەنی که مده بېتە وه. هېچ شتيک به قەدەر خەمی دايکم مني تيکنه شکاند. ناخر ئەو زۆر نه خۆشبوو، کاتيک دە مېبني تاي دە گانه (۴۱) پله ئيتر ته واو ته واو دلئ هه ستي به نازار دە کرد. بهرگه گرتن له بېنيني نازاری دايک و بېدە سته لاتييم ناخۆشترين هه سته بووه که من چە شتيتم. به لام هيشتا به خۆم دە گوت ئەمه تيدە په ريت، ئالا تو به روژ دە بېت پيیکه نيت له بهر خاتری دايکت. تو هيز بده به هه مووان، خاترجه مبه که خودای گه وره ئاگای ليتە. له چی دە ترسيت له کاتيکدا تو پشتت به خودا به سته وه و هه مووانت به ئامانته داوه ته دەست ئەو. مه گەر تو گه وره ترين هيزت له پشت نيبه؟

ئيتير ليره وه بو ئەو شه وه به ته واویی هيزم ليبرابوو و دەمگوت سه یربکه ئيره چەند ترسناکه و چەنديکيش رووناکه. راره ويک ئەوه ندهی نازاری هينايه بهرچاوم که به هينواشیی هانمه وه سه ر جيگه که م، جيگايه ک که له چاو سېسه مه کهی خۆم وه ک بهرد و ابوو. راکشام و گونم: راسته ماندوو بوويت له وهی هه مووان بېنيت که له دەر وهن و توش نه توانيت برويت، راسته خەمی له دەستدانی خيزانه که ته، له وان هيه خەمی نازار و نارە حە تیی و ناخۆشیی شوڤنه که شت هه بېت، به لام تيدە په ريت، ئارامبه و دلنيابه خودا له گه لته. نازانم دواي ئەوه چۆن خهوم

لىكەوت، بۇ بەيانى كە چاومكردەوہ ديسان لەسەر قەرەوئىلەى نەخۇشخانەكە بووم ئەمە خەون نىيە، راستىيە.

دووبارە ھەستام ھەتاوہكوو رۇژەكانى تر نان و ھەبەكانم بخۆم، وەكوو ھەموو رۇژەكانى تر رۇژەكەم بەرئىدەكرد و بىتاقەت و ھەمى دنىام لە دلمدا ھەلدەگرت و تىمدەپەراند. بەلام تاكەشت كە دلم پىنخۇشبوو رووخۇشىى و قسەخۇشىى دكتور و پەرستار و كارمەندەكان بوو، كە لە دەورمان بوون و بەدەممانەوہ دەھاتن. بە بىننىيان ئاھىك بە دلمدا دەھات و دوعام بۇ دەكردن و بە خۆمم دەگوت: ئالا تۇش رۇژىك وەك ئەمانە دىتت بۇ لای نەخۇشەكانت و دەبىت بە پەرستارى چەندەھا نەخۇش. بىرتىتت ئەوانىش وەك تۇ پىنوئىستىيان بە پىندانى ھىوا و مېھرەبانىى و سەبرى تۇ ھەبە. تۇش رۇژىك ھىوابەخشبە و باوہشى سۆز و مېھرەنانىتت بۇ ھەموو نەخۇشىكت بكەرەوہ. دلنىابە لەوہى زۆربەيان وەك تۇ ئەوانىش شەوانە پىياسەيەكى تەنھايى بە ناو رارەوئىكى رووناك و سامناكدا دەكەن. ئەوانىش نەخۇشىى و خەم ماندووئىكردوون. تۇش ببە ھوى لابرندى ئازار و خەمى ئەوان و لە مېھرەبانىى و ھىوا نوقومىيان بكە. دەى ئاخىر تۇ لىرە تامى مېھرەبانىتت چەشت، ھىوات پىندرا، نازت ھەلگىرا. ئەوانەى لىرەن تۇ نانسەن، بگرە لە ماندوووبوون زىاتىريان پى نابەخشىت، بەلام بروانە چەند بە مېھرەبانىيەوہ ئاگايان لىتە و چەند ھىوابەخشن. بزائە چەند بە ئارامىيەوہ دىن بەدەم ئەو ھەموو داواكارىيەى تۇ و چەندەھا نەخۇشى ترى وەك تۆوہ. ھەست بەوہ بكە ئەوانە شەوان لەبەر ئازارى قاچىيان خەويان نىيە و بە رۇژىش لەبەر ماندوووبوون ئارامىيان لىپھەلگىراوہ، بەلام ھىشتا چەندە ئازايانە كارەكانىيان رادەپەرئىنن. تۇش ببە بە يەكىك لەوان. تۇ ئىستا دەزانىت مېھرەبانىى چىيە و ئەوان مېھرەبانىيان فىرکردىت. كاتى ئەوہش ھاتووە كە ئىتر پىشەكەى خۇت خۇشبوئىت، چونكە ھەر ئەوان بوون لە لايان خۇشەويست كرديت. راستە تۇ وانەى زۇرت لەدەستچوو، بەلام بە مانەوہت لە نەخۇشخانە ئەوہندەى تەواوى سالىكى خويئندن ئەزموونت وەرگرت.

خزمه تکاره کهی مه حوی

من گه یستم بهو قه ناعه تهی که ئیتر به راستیی جاریکی تر ناییت وانه کانم فه راموشیکه م، چونکه من کاتیک پیویستیم پییان ده بیت که هه رگیز ناییت نه زانیم، پیشه ی تو هه رگیز ئه وه ی پی قبول ناکریت. به ئی، من ته نها ئه مانه نا، بگره فیربووم که مروث ده توانیت له گه ل هه موو بارودوخیکدا راییت و تهحه مولیکات. به راستیی دهسته لاتی خودای گه وره م بینی، هه ستم به هیزی ئه و ده کرد. قبولکردنی دوعاگانمانم به چاوی خوم ده بینی. زانیم که خودای گه وره هه رگیز به نده ی خوی فه راموش ناکات و ئاگاداری هه مووانه. گریان و باسکردنی خه مه کان له لای و پارانه وه له خودا ئارامیه که که له هه چ شوینیکی تری ئه م دنیا به ده ده ست ناکه ویت. کاتیک سوژده ده به بیت بو خودای گه وره و پر به دل ده گریه بیت و هانای بو ده به بیت و به ئه سپایی پییده ئییت رزگارمبکه، ئیتر ئه و ده رگای رهحه ته ی ده کاته وه و به ئینی خوی به جیده هینت و تو لئوانلیو ده کات له ناز و نیعمه ته نه براوه کانی خوی.

ئالا موحه ممه د.

- ئیستا چۆن ئه وانه؟

- سوپاس بو خودا ئیستا هه ردووکیان زور باشن و به ته واوی رزگاریانووه.

- سوپاس بو خودا تییاپه راند، ئه ی چۆن ده یانناسیت؟

- ئه وه ی یه که م خه لکی سلیمانیه و چوار سال ده بیت ده یناسم. له فه یسبووکه وه ناسیم، هاوریته کی نزیکه تاکه که سه ئه و له م دنیا خه یالاوییه ی فه یسبووک ماوه کی ئه وه نده زور له گه لم بمیته وه زیاتر له زور باشبووه بوم و زور فه رزاری چاکه کانیم. ئه وه ی دووه میس خه لکی هه ولیره، که متر له نیاز ده یناسم و تیکه لاوییم له گه لی هه یه. ئه ویش مروثیکه پره له جوانیی و میهره بانیی. کچیکه هاوریته تی هه ر که سیک بکات ئه و که سه ده بیت شانازییکات به بوونی ئالا له ژیانیدا. هه ردووکیان که سانی زور باشن، نازاری زوریان چه شت به م ده رده وه.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- ئممم ئمه به لگه‌ی ئه‌وه‌ی که بوونی هه‌یه که سانیکیش هاوارده‌که‌ن و ده‌لین بوونی نییه. ئالا په‌رستاره؟

- به‌داخه‌وه بو ئه‌و که‌سانه به پروپاگه‌نده‌کانیان ژيانی خه‌لگی تریش ده‌خه‌نه مه‌ترسیه‌وه. نه‌خیر په‌رستار نییه، له‌ داها‌تو‌دا ده‌بیت به په‌رستار پشتیوان به خودای گه‌وره.

- به پشتیوانی خودای گه‌وره، به راستیی کاریکی پیرۆزه.

- وایه، به هیوای کاری باش بو ئه‌و و هه‌موو ئه‌وانه‌ی کاره‌کانیان به خۆشه‌ویستییه‌وه ده‌که‌ن.

- من هه‌تا ئه‌م‌رۆ وام‌ده‌زانی ته‌نها ئیمه‌ی مرۆف له‌به‌ر کۆرؤ‌نا که‌ره‌نتین کراوین و ده‌کرین.

- بو چی بووه و چی که‌ره‌نتین کراوه؟

- ئه‌م‌رۆ پۆستی وه‌رگێرێکم بینی نووسینیکی دانا‌بوو، نووسیوی چه‌ند رۆژیکه که‌ره‌نتینم کردووه.

- کام وه‌رگێر؟

- ئه‌یاد فه‌همی، له‌ گروپه‌کان زۆر شت داده‌نیت، وابزانم کتیبیشی هه‌یه.

- به‌لێ ده‌یناسم، بابه‌ته‌کانی زۆر جوان و کاریگه‌رن. که‌سیکی زۆر خاکی و تیگه‌بشتووه. گه‌نجیشه به پشتیوانی خودای گه‌وره ئه‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش و گه‌وه‌ریکی مه‌زن ده‌بیت بو خزمه‌تی کتیبخانه‌ی کوردیی و خوینه‌ران.

- وایه به پشتیوانی خودای گه‌وره. سه‌یرکه نووسینه‌که‌ی که که‌ره‌نتینی کردبوو زۆر جوانبوو. ئه‌مه‌ بوو:

هاوری نزیکه‌که‌م هاوسه‌رگیری له‌گه‌ن براهه‌مدا کرد!

خزمه تکاره کهای مه حوی

- براكهت رۆژ به رۆژ جوانترده بییت بمده به ئەو...
- بۆ شیتبووم شیتکی وهک تۆی توشبکهه.
- ئەم قسانه مان به گالتهوه ده کرد، به لایم جاریک به جدیدی بیرم له وه کردهوه چی ده بییت ئەگەر هاوړی نزیکه کهم بییت به هاوسه ری براكهه.
- ئەوکاتهی دایکم بریاریدا کچیکي بۆ خوازینی بکات. بیرم له وه کردهوه، کهمیشکی بردو بووم بۆ هاوسه رگیریی. به دلنیا ییه وه له وه باشترمان ده ستناکه ویت بۆ مان و بۆ براكهه.
- له دواي ئەوهی چه ندين جار سه ردا نیکردین، پرسیار کردنی براكهه له باره یه وه ئاراسته یه کی تری وه رگرت. ده مبینی په یوه نندیه که گه شه ده کات، به لایم له جیاوازی نیوانیان زۆر ده ترسام، بچوو کترین شتیان له یهک نه ده چوو. ئەو نووسه ره و حزی به خویندنه وه یه کی ئارام هه یه و که سیکي نهرمونیان و کومه لایه تیبه و عیناده و دینداریکی زۆر پاکه، زۆر خۆره و خاوه نی قاقایه کی به رزه، به راستیی نمونه ییه.
- به پینچه وانهی براكهه وه، براكهه خوی خوشده ویت و توره یه و حزی به خویندنه وه و نووسین نییه و خاوه نی به پرسیار تییه و کوری ته نگانه یه.
- ئەم جیاوازیه زۆره وای لیکردم بکشیمه وه و ته داخولی نیوانیان نه کهه. پنیوستیش بوو لینیان به دووربم و گهره نتی که سیان نه کهه.
- واملیکردن خویان یه کتری بدۆزنه وه، وهک ستاییشکردنی هاوړیکهه له لای براكهه مدا له وه کاتهی بۆ مالمان ده هات.
- رۆژیک که قسه مانده کرد پیمگوتبوو کچیکي خان و مانمان ده ویت بۆ براكهه. به تیله چاویک لیبروانیم و دهستی به ناوقه دییه وه گرت و گوتی:
- ئەمه بووک ده تانه ویت؟
- به خودا ده زانم له جۆری تۆ نییه.
- ده توانم بیکه مه جۆری خۆم.
- ئی باشه دایکم ده هینم بتخوازیت، دایکت بانگیکه با قسه ی له گه ل کهه
- هه هه هه هه شوخییم کرد.
- به لایم من نایکهه.

- جی؟ ده زانی وهک ئه وه نییه خهون ده بینم و...
 - ئی خۆت نه تگوت ده توانم وهک خۆمی لیبکه م!
- قهناعه تم بهم کرد و سه ره ی براکه م هات که دیار بوو ئاماده یه، چونکه ریزیده گرت و به گونجای ده زانی...
- ئه وه تا ئیستا هاوړیکه م له ئیشه کانی ماله وه دا یارمه تیمم ده دات و به خیرایی راهات له گه لماندا، چونکه پښتر ده یناسین و ده زانیت چون ره فتار ده کات، به لام زور وریابوو ته وه و ره فتاره کانی گوراوه و عه جولیبه که ی نه ماوه، خه ریکه نایناسمه وه.
- براکه م زور باستر بووه و به هویه وه زور له جاران دیندار تر بووه.
- منیش گه وره ترین سوو دمه ند بووم له م شته، ئیدی پښو یست ناکات له کاتی گریانه کانمدا په یوه ندیی پښو به که م. له کاره کانی ماله وه دا یارمه تیمم ده دات و لیم نزیکه. ته نه نا لانه به ک نییه، به لکوو به شیکه له ماله که و پارچه یه شه کربوو، میرووله که به خیرایی هه لیگر ته وه.
- گه وره ترین کارم ئه نجامدا که له نیوانیاندا ته داخل مکرد.
- قهناعه ت به هاوړیکه ت بکه هاوسه رگیری له گه ل براکه تدا ئه نجامبدات.
- وه رگیرانی: ئه یاد فه می
- له هه سوو دییدا چه ند روژیکه که ره نتم کرد بوو.
-
- جا به راستیی ئه م نووسینه شایه نی که ره نتم کردنه.
 - ئاگاداری له و بریاره ی که میک له وه و پښ راگرایه تی کولیز ده ریکر دووه؟
 - نا، چی ده لین؟
 - ئیستا شازیار بوی ناردم، بریاریانداوه دوی چه زنی ره مه زان به شیویه کی ریک و خوپاریزیبه کی باشه وه بچینه وه بو کولیز و تا قیکر دنه وه کان ئه نجامبده ی. زوریش یارمه تی قوتای ده دن.
 - سوپاس بو خودا له کوتاییدا توانیان بریاریک بده ن.
 - ئه ری و ه للا هه هه هه هه

خزمه تکاره کھی مه حوی

بارودۆخی کۆرۆنا که میک باشتر بوو، هیئدی هیئدی زیان ئاسایی ده بوویه وه. هه رجه نده کۆرۆنا لیره هیچ کات کوتایی نه هات. برپاردرا به جینه جیکردنی ریتماییه تهندروستییه کان تاقیکردنه وهی کوتایی سال له ناو کۆلیژدا ئه نجامیدهین. ده بووایه بچینه وه بۆ خویندن. له بهرته وهی کاتم زۆر له ده ستدا بوو نه توژیئینه وه که مان ته واو کردبوو و نه وانه به کم خویندبوو، له بهر ته وه زۆر خه مم ده خوارد. دواي چه ژنی ره مه زان ته وهی مابوو له تاقیکردنه وه کان و پیشکه شکردنی توژیئینه وه و گفتوگۆی توژیئینه وه، هه موویمان ته واو کرد و تهو سال هه موومان به خولی یه که م ده رجوین، چونکه له لایه ن کۆلیژ و مامۆستا کانه وه یارمه تییه کی زۆر دراین، به هۆی ئه م دۆخه ویرانه وه که جیهان تیکه وتبوو.

دوايین رۆژی تاقیکردنه وه بوو، ریککه وتبووین که وا دواي ته وهی له تاقیکردنه وه ته واو بووین، هه موومان له ناو یه کینک له باخچه کانی کۆلیژ کۆبینه وه بۆ ته وهی وینه به یه که وه بگرین. چونکه بریاربوو دواي ته و رۆژه چیر من که سیان نه بینمه وه، به لام ته وان یه کتریان ده بینمه وه و ده توانن سه ردانی یه کتر بکن.

له هۆلی تاقیکردنه وه هاتمه ده ره وه، هیشتا که سم نه بینیبوو هه ستمده کرد ناخم پره له گریان، ئاخیر نا کریت جاریکی تر ته و مرو فانه نه بینمه وه. ته وان به شیکی گه وه ره بوون له و ژبانه ویرانه ی من. ئاسووده یی و ئارامیی و هیز و پشتم بوون. ته وه م بیربوو که وا ده بووایه له یه کینک له باخچه کان هه موومان کۆبینه وه، به لام به بی ته وهی که س بمبینیت و له ده رگایه کی دواوه که وا چۆلبوو زۆربه ی جار به ویدا هاتو چۆمده کرد رۆیشتم و هیچ که سیک ئاگادارم نه بوو. ئاخیر هیزی گریانم نه بوو، نه ده بووایه له وئ له ناو هه موویاندا بگریم. ناخۆشترین شت له و ساته دا له خه یالمبوو و بیرم لیده کرده وه، ته وه بوو چوار سالم به ریکرد، چوار سال هاوری و خوشک و برا بووین له گه ل ئاسیا. رۆژیک وینه یه کمان نه گرت به یه که وه و هه تا بیخمه ناو لاپتۆیه که م و بییت به یادگاریی و دواي چه ند سالیک، یان دواي چه ند رۆژیک سه بیریکه م و بگریم. په یوه ندییم به هاوری کانه وه کرد، که له ته کسیدا بوون له گه لمد، گوتیان وه ره به رده رگه وا چاوه روانتین، له گه راجه که بووم و چوومه ده ره وه، له ده ره وه له به رده رگای کۆلیژ به ره له وهی بچم بۆ ناو ته کسییه که بۆ دوايین جار ئاوریکی دواوم دایه وه و سه یرکردنیکی غه مگینه نه سه یری کۆلیژم کرد.

مۆبايله كه مەم له گيرفانم دەرھینا و ویتەيه کى ناو کۆلێژ و بەردەرگەم گرت و چوو مە ناو تە کسىيە کە، بۆ مألەو بەرێکە و وتین.

ئەو کاتەى بەرێگاوە بووین بۆ مألەو، ئەو ویتەى کەوا گرتم لەگەڵ چەند ویتەيه کى تر کەوا پێشتر لە بەيجەکانى بە ناوى کۆلێژەو وەبوون دەر مەھیتابوون، لە فەيسبووک پۆست مەکرد و لەسەرى نووسیم:

سلاو؛

بیرمە يە کەم رۆژ کە هاتم بۆ ئێرە، چەندە نامۆبووم بەم شونینە و ئێرەش نامۆ بە من. ئەمروش کە رویشتم هەر نامۆکەى جارنم.

مألئاواییمان بەم شیوہ يە نەبوو، کەوا من دەمەویست. قەرار وایە چیتەر يە کتر نەبییننەو، ببورە نازانم ئاگادار بوویت، یان نا، بەلام من هەر لە يە کەم رۆژەو وە کە هاتم بۆ ئێرە تۆم خۆش نەویست. رۆژى دووشەممە، رێکەوتى (۲۰۱۶/۱۲/۱۹) يە کەمجار مەبوو پى بخەمە ناو زانکۆو، زانکۆيە ک لە مێشکى مندا دونیا يە ک پیناسى سەیرسە یریان بۆ دروست کردبوو، پریان کردبوو لە ژاوە ژاو و ترس. ببورە ئیستاش دواى تینپەرینى چوار سالى خویندن هەر خۆشم ناویت و رقم لیتە، بەلام ویستم لەگەلت راستگۆبم و نامە يە کت بۆ بنووسم، وە ک وە فایە ک ئەگەر چى لەوانە شە بە بێوفا ناوم بە يت. بەلام ببورە من ناتوانم وە ک ئەوانەى تر لە دواتەو وە باستبکەم، من هەموو جار بەرانبەر بە خۆت پیمگوتویت کەوا چەندە رقم لیتە و نەفرەتم لیکردوویت. کەچى ئەوانەى تر لە لای خۆت باسى ئەو دەکەن کەوا چەندە خۆشیان دەویت و لە نەبوونیشت بە خراپە باستدە کەن، من ئاوا ناتوانم.

ئەگەر بمتوانیایە بە یانییە ک دەهاتم هەموو دیوارە کانتەم دادە پۆشى بە پۆستەر، ئەو دیوارانەى سەریان پەرە لە نامە و بەروارە، کە هەموویان یادگاریى دوو عاشق، یان دوو هاوڕین. بەلى، دەمەویست بە یانییە ک بێم و هەموو دیوارە کانت داپۆشم بە پۆستەرى رەنگا و رەنگ و هەموو گلە يیە کانم بۆت لەسەر پۆستەرە کان بە خەتێکى گەورە بنووسمەو. دەمەویست لەسەر

خزمه تکاره کهی مه حوی

پۆسته ریک بۆت بنووسم: تۆ ته نانهت کورسییه کیشته نه بوو به دلی من بیت و به ئاسوده یی له سه هری دابنیشم. له هه موو لایه ک ده منووسی: نه ئاوه که ت تینویتی شکاندم، نه له فه کانت برسیتییان بردم، نه مامۆستا کانت فیری شتیکیان کردم، نه دیواره کان و زه و ییه که ت پشتیانگرتم و ریگه یاندا نه که وم، نه هۆله کانت له سه رما و گه رما دا منیان پاراست، نه گو له کانت جوانییان پیدام. به لام ئه وه ش ناشارمه وه مرۆفانیکی جوانت پیدام که هه موو کات پشتیانگرتم. سوپاس، سوپاس بۆ پیدانی ئه م مرۆفانه.

خۆ راسته هه ندیک له مامۆستا کانت پر بوون له جوانیی، وه فا، میهره بانیی، به زه یی و مرۆفایه تی. به لام من هه ر هیچیان لیوه فیرنه بووم، داوای لیبوردنیان لیده که م.

سوپاست ده که م بۆ ئه و مرۆفانه ی پیتناساندم، هه ندیک له مرۆفه کان په شیمانم له وه ی سلاوینکیشم لیکردوون. ئاخه ر ته نها ناشرینیان بلاوده کرده وه، کاریکی تریان نه بوو. هه ندیک له م مرۆفانه ش په شیمانم له وه ی سلاوینک که مترم لیکردوون، چونکه ئه مانه بیده نگبوون و هه موو شتیکیان ئارامیی بوو. گله یی ئه وه شت لیبت هه ندیک مرۆقت دره نگ پیناساندم، ئاخه ر یه کیک له باشتیرین ئه و مرۆفانه ی پیتناساندم، داوای رۆبشتنی سی سال پاشان ناسیم.

ببوره، بریارمدا بوو نامه یه کی دریزت بۆ بنووسم بۆ مائاوا ییکردنم لیت، به لام ئیتر نامه که م له کورتیی ده برینمه وه، چونکه ئیستا به په له م، نه کاتم هه یه و نه هیز، پریشم له گریان و که چی شوینه که م هی گریان نییه. دووباره سوپاس بۆ هه موو شتیکی و رقم لیته.

مائاوا...

داوای ئه وه ی پۆسته که له فه یسبووک ئه پلۆدبوو، یه کسه ر مۆبایله که مم کوژانده وه و بۆ ماله وه گه رامه وه. گه رانه وه یه ک بۆ ئه به د. داوای دوو رۆژ مۆبایله که مم ییکرده وه، سه یری فه یسبووکم کرد، ئاخه ر دوو رۆژبوو بینه وال بووم و

خزمه تکاره کھی مه حوی

به بی هیچ قسه یه ک و ئاگادار کردنه وه یه ک خۆم ونکرد. دنیایه ک نامه یان ناردبوو
سامی له کویت؟

بۆ ونیت؟

بۆ رویشتی تو خودا؟

تۆ باشیت؟

ئاسیاش نامه یه کی ناردبوو نووسیوووی: ویستم دوا ی چوار سال و له دوا یین
رۆژدا وینه یه کت له گه ل بگرم، که چی تو رویشتیت و هه موو شتیکت له دوا ی خۆت
به جیه نشت، به بی ئه وه ی بیریک له من و هاوړیکانت بکه یته وه.

وه لامی که سم نه دایه وه، فه یسبوو که که م سووتاند و به یه کجاری له هه مووان
دوو رکه و تمه وه. برپارمدا یه ک هاوړیم هه بیته و زیاتر نا، ئه ویش کتیب...

مالتاوا ئه ی زیان و ئه وانه ی پیمده گوتن هاوړی.

دوای سه فیری ته به دیی سامی

هه تا ئیره هه موو شته کان له سه زاری سامییه وه گیر درانه وه، رووداوه کانی نیوان سامی و ئاسیا گه یشته کو تایی. به شی هه ره زوری ته و شتانه ی ده مزانی و له سامییه وه بیستبووم باسکر دووه، له وانه یه ش شتانیگ هه بیت له بیرم کرد بیت، یان من نه مزانی بیت. ئیتر منیش (هیمن)، ده مه ویت چند شتیک بلیم له باره ی خوونکردنی سامی و دوای ته وه و کو تایی به و نووسینه به یتم.

له و چوار ساله ی زانکودا زور جار سهردانی سامیم ده کرد و ده چوومه لای، به لام هیچ کات له ویدا ئاسیا، یان ته و که سانه ی که ناومبر دوون له سه زاری سامییه وه نه مبینن. له وانه یه که وتیتنه بهر چاوه کانم، به لام نه مده ناسین، چونکه هه موو کات که ده چووم بو لای سامی، ته و به تنه له گه راجه که وه وه ستابوو، یان پیاسه ی ده کرد. ته گه ر باسی هاووریکانی شیم بگردایه، ده یگوت: هیمن تکایه وازیان لیبه یته و مه یان ناسه، باوهرم پیکه مرۆقه کان و زیان ته وه یان فیر کردم هه تا که سیک که متر بناسیت زیاتر له به خته وه رییه وه نزدیکه بیته وه. روژیک دیت ده یان ناسیت و هه موویان ده بییت، به لام تکایه جاری لیانینگه ری. به لای، ئیستا هه موویان له دووره وه دناسم و هه موویانم له ویتنه بینوه، به لام چی که سامی خو ی لیره نییه...

راسته سامی ویتنه ی له گه ل ئاسیا و زوربه ی هاووریکانی نه بوو، به لام ته و کاتانه ی قوتابییه کان ده چوون بو گه شت و گه ران، سامی ویتنه کانیانی له لای خو ی هه لده گرت. ده یگوت: روژیک دیت پیوستم به م ویتنه ده بیت که تنه

دهبم. ئیستا لاپتۆبه کی له لای منه، له دواى رۆیشتنیه وه داواى لاپتۆبه که یم له ماله وه بیان کرد و پیناندام. پرّه له ویتنه ی هه موو قوتابیه کان، ویتنه ی کور و کچه کان هه موویان، یه ک ویتنه ی سامی خوی تیدابوو، که له گه ل کچیک بوو سه ره تا نه مزانی کچه که کینه، به لام دواتر سه یرمکرد ناوی هه ردوو کیان و به روارى ویتنه که له سه ره وه نووسرابوو، کچه که راز بوو. هه ندیک ویتنه ی ئاسیاشی تیدابوو. به راستی سامی راستی ده گوت ئاسیا کچیکه هه میشه وه ک گول ده دره وشیتته وه. هه موو کات ده یگوت: هه ر له بهر جوانی رووخسار و باشی و میهره بانى و به وه فاییه که شی نه بیت، له بهر شتیک ئاسیام زور خوشده ویت، ئه و شته ی ئاسیای له لام زور جوان و خوشه و بستم کردوو، درۆنه کردنیه تی له گه لم. به درۆزایی ئه و کاته ی پیکه وه بووین جاریک درۆیه کم لینه بینى، که چی ئه وانیه تر زوووو درۆیانده کرد و راستیه کانیا ن ده شارده وه. درۆکردن له لای که سانیک وه ک خوارندنه وه ی ئا و ئاسانوو.

به لّج، سامی ده یگوت درۆنه کردن رووخساری مرؤف جوانده کات، مرؤف خوشه و بستمده کات. وه ک چون ئاسیای هینده جوان کردبوو.

دواى سه فه رى ئه به دى سامى، من هيج شتىكى وام نه بىسته وه له باره ی که سانى ناو چىرۆکه که وه، به تايبه ت ئاسيا. ئاخى سامى زوو رۆیشت، دواى ئه وه ی پۆسته که ی له فه سبووک کرد و پاش دوو رۆژ دواتر فه سبووکه که ی سرپیه وه. نزیکه ی سى مانگ خوی له هه موو دونیا دا براند. هيج که سیک هه والى نه ده زانى، جگه له من که جار جار په یوه ندی پتوه ده کردم. بىگومان ئه وه به در له خىزانه که ی.

دواى سى مانگ بانگى کردمه ماله وه، چه ند فایل و شتىک له ناو لاپتۆکه ی بوو بىدام و گوتى: ئه وه کتبه که مه، ته وا بووه و کاتى چاپیه تی. بیه بو ئه م کتبخانه یه خۆم قسه م له گه لیان کردوو. ته نها پتویسته فایله که یان پتیده ی، له برى من ئیمزایه ک هه یه بیکه یه ت. ئه وان واده زانن من خۆم ده چم، پینان بلّی که وا سامی خوی ناتوانیت لیره بیت، هه ر شتىک پتویسته من ده یکم له شونى ئه و و هه موو به رپر سيار تیه که شی هه لده گرم. کتبه که م برد بو یان و ئیمزاکه شم کرد. سه ره تا گوتیان خودى نوو سه ره که ده بیت لیره بیت و خوی ئیمزاکه بکات، به لام دواى ئه وه ی باسى حالى سامیم بو کردن رازبوون و ئه وه ی پتویستبوو له ویدا

خزمه تکاره کهی مه حوی

ئه نجاممدا بۆیان. ئه وانیش پاش وردینییه ک که دوو بۆ سی رۆژی خایه ند کتیه که بان نارد بۆ چاپ و گوتیان که وا له ماوهی دوو ههفته دا ده گهرپته وه.

دوای تیه ره بوونی ههفته یه ک، له به یانی رۆژیکی پینج شه ممه، ئه و رۆزه ی که هه موو کات سامی ده یگوت: پینج شه ممه رۆزه دلخوازه که ی منه له ههفته دا. خوشکه بچوو که که ی سامی په یوه ندی به خوشکمه وه کردبوو و پینگوتبوو که وا تا گادارمبکاته وه له وهی که وا ئیسته سامی مردوو، سامی مرد...

کاتژمیر (9) ی به یانی دوای ئه وهی بانگی سامی ده که ن هه تا له خه و هه لبستیت، به لام وه لامیکی نییه و هه لئاستیت. لیده گهرین دوای نیو کاتژمیر دوو باره دایکی بانگیده کاته وه، به لام هه ر هه یج جوله یه کی نییه. دایکی خوی ده چه مینیتته وه و ده سه کانی بۆ ده ستی سامی درێژده کات و ده یه ویت به هۆی جولاندنی ده ستیه وه خه به ریبکاته وه، به لام ده سه سارد و بی رۆحه که ی له ناو ده سه کانی دایکی به رده بیتته وه. دایکی ده ست له هه موو جه سه ته ی دعات و بانگی خوشکه کانی ده کات، به لام له وکاتیدا سامی له جه سه ته یه کی ساردی بیگیان زیاتر نییه. بیئاگان له وهی چه ند کاتژمیری که هه یج گهرمییه ک له جه سه ته ی سامیدا نه ماوه، ده نگه گریان و هاواری خوشکان ده ستیییکرد.

سامی پارچه نووسینیکی هه بوو بۆ ئه و کاته ی که وا ده روات، بۆ دایکی و خوشکه کانی نووسیوو، ئه مه بوو:

“که مردم

تو خودا هه یج له سه ر سینه م مه روینن.

فرمیسه کی جوانان بۆ دوو ریم مه رژینن.

دایکه، سازاده کانم.

به رگی ره ش بۆ نه بوونم له خوتان مه ئالینن.

که مردم، گه یشتوووم به ئاواتی له میژینه م.

شادییه که م هه شیوینن.”

هەموو کات سامی دەیگوت (٢٦)ی مانگی (١٠) یەکیک لە ناخۆشترین رۆژەکانی ژیانمە. هەر لەو رۆژەشدا بۆ ئەبەد رۆیشت. بە تەواویی نازانم هۆکار چی بوو کەوا ئەو رۆژە ی بە ناخۆشترین رۆژی ژیانی دادەنا. واتە سامی پێیوابوو لە هەموو سالەکان ئەم رێکەوتە شوومە بۆ ئەو، هیچ کات باسی ئەو شوومە ی بۆ نەکردبووم، کەوا لەم رێکەوتەدا توشی چی دەبییت، تەنھا ئەو نەبییت کەوا خۆم ئاگاداربوووم لە (٢٦|١٠|٢٠١٣)ه لەم بەروارەدا دوای ئەو ی بەیانی خۆی ئامادە دەکات، نانی بەیانی دەخوات و بۆ قوتابخانە بەرێدە کەوێت. لە نیوان مائی ئەوان و قوتابخانە کەدا کەندەلانیک هەبوو دەبوایە لێی بپەریتەو، ئەو رۆژە لە ناو کەندەلانە کە دەکەوێت و ناتوانیت هەلبستیتەو. زۆر هەول دەدات، زیاتر لە کاتز میتریک، کاتز میتریک! ئە ی ئیمە لە یە ک چرکە هەل دەستینەو. ئەو رۆژە زیاتر لە کاتز میتریک لە کەندەلانە کە دەمینتەو هەتا بە ئۆتۆمبیل دین دەییەنەو مالهو. ئەو رۆژ تاقیکردنەو هشی هەبوو، بەلام نەیتوانی بۆ قوتابخانە بچیت. دوای ئەو ی هاتەو مالهو لەویش زۆر قسەیان پینگوت و بەو تاونباریان دەکرد کەوا خەتای ئەو کە ناتوانیت هەلبستیتەو. لەویدا بۆ یە کەمجار سامی بیر ی لەو کردەو کەوا هەول بەدات خۆی لەو ژیانە رزگار بکات، ئەگەر بە خۆ کوشنیش بیت، بەلام رێگری لیکرا...

ئەو شەو هیچ وەسیتیکی شتیکی وای جینە هیشتیبوو بۆ هەمووان، تەنھا شتیکی کە جییهیشتیبوو نامە یەکی درێژبوو، شەو بە دەستوخەتە ناخۆشە کە ی خۆی نووسیوی. بۆ کچی خوشکی بوو. پاش تەواو بوونی پرسە کە ی داوام لە یەکیک لە خوشکەکانی کرد ئەو نامە یە شم پێدات دەمەوێت خۆیتەری بم. ئەویش پێیدام و خۆیتەری بووم. نامە یەکی درێژبوو لە لاپەرە ی یە کەم لە سەرەو بە دەستخەتیکی گەرە و ناخۆش نووسیوی: ئەمرو و بە یانیش نەبییت با (١٠) سالی تر بییت گرنگ بگات بە ما هی. ئەو کاتە ی لە ژیان تیگە یشت و هەستی بە نەبوونم کرد. ئەو سەرەتای نامە کە بوو، لێرەدا دوای تەواو بوونی قسە کانم تەواوی نامە کە دادەنیم لە گەل ئەو فایلەش کە لە سەرەتادا ئاماژەم پیکرد دوایین نووسراو، چونکە من لە گەلیان گریام، خراب گریام. دەمەوێت هەر کە سیک ی تریش کە خۆیتەری بوو لە گەلیاندا بگریت. ئاخ سامی وای فیر کردم کەوا رێگری لە گریانی کەس نەکەم، چونکە گریان زۆر بە سوودە بۆ مروۆف بۆم گرنگ نییە، کەوا کۆمەلگە چی

خزمه تکاره کهی مه حوی

به پیاویک ده لیت که وا خه ریکه ده گری. له ناو ئه و نووسراوانه ی که وا نازانم بلیم شاعر، یان چی بوون پارچه نووسینکم دۆزییه وه که وه ک وهسیه تیک بوو، نووسیوووی:

"تو خودا که مردم

که رویشتم بۆ سه فه ری ئه به دیی و جیمه هینتن

هه مووتان له لای خوتان

یادگار ییه کانم

بسر نه وه

بشکینن

بسوتینن

بدرینن

تا که داوامه، تو خودا مهیشکینن."

سه ختوو باوه رکردن پیی و به هوش خۆهاتنه وه، به لام به لئ، له رۆژنکی باراناوی، له ناوه راستی پاییزدا سامی بۆ هه میسه رۆیشت. دوا ی ته وا بوونی پرسه که ی هه واله که م به کتییخانه که شدا که ئه رکی چاپکردنی کتیبه که یان له ئه ستۆگر تبوو. چوار رۆژ دوا ی ئه وه ی هه والی مه رگی سامیم به کتییخانه که دا له په یچی فه یسبووی خۆیان پۆستیکیان کردبوو و نووسیوو یان: دوا ی هه فته یه ک له رۆیشتنی یه که م مندا لئ نووسه ر له دایکبوو. یه که م مندا ل مه به ستیان کتیبه که بوو. ئه حمه دی خانی له شویتیک گوتویه تی: ئه و ده ق و نووسراوانه ی که نووسه ریک ده یان نووسیت وه ک مندا لئ خۆی وان بۆ نووسه ره که.

رۆژی دواتر چووم بۆ کتییخانه که و له کۆری بلا و کردنه وه ی کتیبه که ئاماده بووم، کۆریک به بی ئاماده بوونی نووسه ر! کتیبه که رۆمانیک بوو به ناوی بریاری خۆکوشتن، که باسی چهند گفتوگۆیه کی ده کرد له نیوان سامی و کۆریک که وا بریاری خۆکوشتنی دابوو. له فه یسبوو که وه یه کتریان ناسیبوو، کۆره که چهندین سا ل بوو به ده ست خه مه کانییه وه ده ینالاند و که سیشی نه بوو گوئی بۆ بگریت. له کۆتاییدا بریاره دات هه موو ئه و خه مانه ی که وا چهندین سا له خه ریکن ناخی

دهخون بۆ سامیان باسبکات و دواتر خوی بکوژیت. سامی دیهویت له بریاری خۆکوشتن په شیمانیکاتهوه، بهلام سه رکهوتوو نابیت و کوره که خوی دهکوژیت. ئهوه بهرگریکردن نییه له سامی، بهلام ئهم کوره گهیشتبوو بهاوهریک کهوا له لای ئهوه تنها خۆکوشتن چارهسهری ههموو شتیکی دهکرد، له بهرتهوه نهک ههر سامی، بهلکوو هیچ کهسیک توانای ئهوهی نهبوو په شیمانیکاتهوه. گفتوگوانیش سالیکی بهر له سهفهری ئه بهدی سامی روویانداوو و ئهوه سنج مانگهی دواي کولیتز که سامی خوی له ههمووان ونکرد خهریکی نووسینهوهیان بوو.

دواي ئهوهی کۆره که تهواووو، دوو دانهم له رۆمانه که وهرگرت و گهرامهوه بۆ لادی. کتیبه کهم برد و چووم بۆ سه رگۆره کهی سامی و پیمگوت: هۆ کاکهی نووسهر، ههسته کتیبه کهتمان بۆ ئیمزا ناکهیت؟ خویتهر کتیبهی به ئیمزای نووسهروهوه دهویت.

ماوهیه کی زۆر به بینهنگی دانیشتم، دواتر بریارمدا کهوا چهند لاپه رهیهک له کتیبه کهی خوی به دهنگ بۆی بخوینمهوه.

لاپه ره یه کهمم هه لدایهوه نووسرابوو پيشکهشکردن، پيشکهشی کۆمه لیک کهسی کردبوو. نووسیوی:

”ئهم کتیبه پيشکهشه به ههموو کهسیک و ههموو خوینه ریک، پيشکهشه نییه به هیچ کهسیک.

پيشکهشه بهم کهسهی ژبان ماندووی کرد، بهلام له کۆتاییدا ژبانی به چۆکادا و سه رکهوت.

پيشکهشه بهم کهسهی که به چاوه کانی ئهم خوینهی دهبینی که له برینه کانی دهچۆرا، بهلام ئهوه بهردهوامبوو.

پيشکهشه بهم کهسهی ههرگیز بیر له خۆکوشتن ناکاتهوه، بهلکوو نازاره کانی دهکاته پالنه ریک بۆ بههیزبوون.

خزمه تکاره کهی مه حوی

پیشکەشه بهم کهسانه‌ی ئەگەر رۆژنیک و جارنیکیش بووبیت بوون به گوینگر و نازاری که سێکیان که مکر دووه تەوه.

پیشکەشه به هه‌موو باوکیک، هه‌موو ئەم پیاوانه‌ی کرداریکی سهرجینی له‌گه‌ن ئافرەتیک ده‌که‌ن و مندائیک ده‌خه‌نه‌وه، باوک نین.

پیشکەشه به هه‌موو داکیک، ئەوانه‌ی منداله‌کانیان په‌روه‌رده‌ده‌که‌ن دایکن، نه‌ک ئەوانه‌ی منداله‌کانیان به‌خێوده‌که‌ن.

پیشکەشه بهم خوشکانه‌ی، ژبانی براکانیان ده‌که‌ن به به‌هه‌شتیک و ده‌بن به هه‌موو دونیا بو براکانیان.

پیشکەشه بهم برابیه‌ی، بووه به پشت، به چیا، به ئارامیی، به په‌ناگه، به گوینگر و هه‌موو شتیک بو خوشکه‌کانی.

پیشکەشه به هاورییه‌ک، به هیمنیک، هیمنه‌که‌ی من، که نمونه‌ی نییه و نه‌بووه و نابیت.

پیشکەشه به هەر: وشه‌به‌ک، دیره‌ نووسینیک، وتاریک، یان کتیبیک، که ژبانی مروفتیکی ویران ده‌گۆرن و هه‌لیده‌ستینه‌وه.

پیشکەشه به هەر: په‌تیک، گولله‌به‌ک، دلۆپیک ژهر، چه‌قویه‌ک، ئاویک و هەر شتیک که مروفتیک ده‌کوژیت و ده‌خنکینیت، به‌لکوو چیتر ده‌ستیان نه‌چینه‌ گیانی مروفتینیکی پاک که ده‌یانه‌ویت هیشتا بژین.

پیشکەشه به هەر خاوه‌نپیداویسییه‌کی تایبەت که له‌ جیهاندا بوونی هه‌یه و ده‌ژی. به تایبەت ئەوه‌ی کۆلی نه‌داوه.

پیشکەشکردنیک سهربوو، یه‌که‌مجار بوو کتیبیک له‌م چه‌شنه‌ بینم، ئەوه‌ی بیشتر من دیومه‌ پیشکەش به که‌سێک کراوه به‌ دێرێک، به‌لام ئەمه‌ی سامی! هەر خۆی و خودا ده‌زانن بو‌ وای داناوه، ئیسته‌ ئەمیش له‌ لای خودایه.

لاپه‌ره‌ی دواتر نووسرابوو:

کۆری ناساندنی یه‌که‌م کتیبی نووسه‌ر:

چه‌ند رۆژنیک بوو سالی نوێ ده‌ستیپێکردبوو، ده‌میک بوو باران رووی له‌م نیشتمانه‌ پیسه‌ کردبوویه‌وه و ده‌یه‌ویست که‌میکیش بیت ئەم پیساییه

پاکباتەوه، کەوا مروفانیککی نزمتر له ئازەل له دوای خویمان
بەجینیانەینشتوو.

رۆژی پینج شەممە، لە یەکیک لە کتیبخانە جوانەکانی شاردا کۆریک
هەبوو، کۆری بلاوکردنەوهی یەکەم کتیبی نووسەرێکی نوێ، نووسەرێکی
گەنج و جوان. کەسێک کە لەوئەتە کتیبی ناسیو هەمیشە لەناو جیهانی
کتیبیدا دەژییت. هەموو کات دەلیت: ئەگەر کتیبم نەناسیبا نەدەگەیشتم بە
ئێرە و لەوانەیه هەر زەمانی زوو کۆتاییم بە ژبانی خۆم بەهینابایە، بەلام
کتیب هەموو ژبانی منی گۆری. چەندین کەسی پیناساندم و چەندین
دەرگای بۆ کردمەوه، باشتترین و جوانترین شت کە کتیب و خویندەوه
بەمنیان دا: نووسین بوو. ئەم وشانە کە دەیاننووسم و نووسیومە، ئەگەر
نەنووسرابان ئیستا منیان کۆشتبوو. سوپاس بۆ خودا، سوپاس بۆ ئەو
کەسە کتیبی پیناساندم، کە هەتا ئەبەد خۆم بە قەرزاری دەزانم. لەگەڵ
ئەوهشدا من زۆر درەنگ کتیبم ناسی، زۆر درەنگ...

کتیب و نووسین کەسانیکیان پیناساندم هەتا دوایین خولەکی ژبان و
بوونم، لە ژباندا شانازی بە بوونیانەوه دەکەم. ئەوان واتە مروفەکان، ئەو
مروفانە بە هۆی کتیبەوه هاتنە ژبانمەوه، زۆر شتیان لە ژبانم گۆری.
ئازارەکانیان گۆریم بۆ خەندە و خوشیی، تیروانینی منیان بۆ ژبان گۆری،
هەستە رەشبینییەکانیان گۆریم بۆ هەستانیککی گەشبین و جوان، پڕ لە هیوا
و ئومید بۆ داھاتووی نادیار.

کتیب خودای پیناساندم، ئەو خودایە دەمپەرست بەبی ئەوهی
بیناسم. ئاخر ئیمە کوا فیرکراوین خودا بناسین، تەنھا فیری پەرستن
کراوین. وای بۆ حالمان، وای لەم دلەمان کە خودای نەناسیو...

دەمەو عەسر بوو، ئاسمان رەش و تاریک بوو بە هەورێکی ئاوس بە
باران. لە ئیوارەیهکی جوانی گوند دەچوو دوای خورئاوابوون. تاوتاوێکیش
بارانیککی بەلێزمە دەباری و دەتگوت بارانە کە شینتە. هیندە بە خیرایی دیت
و بە پەرۆشە بۆ ماچکردنی زەوی. بەلێ، بارانە کە شینتوو تامەزرۆی ماچی

خزمه تکاره کهی مه حوی

شه قامه کان و پهره ناسکه کانی گول بوو. هه ندیک مروقی لووتبهرز به فیزه وه به سهر بارانه که دا ده رویشتن، ئای خودایه چه نده ناشرینن ئه و مروقانه. هه ندیک کاتیش بارانه که هیواشده بوو یه وه و نم نم ده باری. به نهرمی و میهره بانیه وه ده که وته سهر زه وی. سهر پهره ی گوله کان، سهر چه تر و رووخساری مروقه کان.

کتیبخانه که پر بوو له خوینه ری گه نج و پیر له ئافره تان و پیاوان، هه مووان تامه زروی بینینی نووسهر و ده ستخستنی کتیبه که بوون. دوا ی نوژی عه سر ده بوو یه کوره که ده ستپینکات، دوا ی عه سر ئه وه ی نوژی یکرد، ئه وه کردی له شونیی تایبهت که وا بو نوژی هه بوو له کتیبخانه که، ئاخو ئه وه له جوانترین کتیبخانه کانی شار بوو، ههر کتیب، نا به لکوو ههرچی جوانیی بوو له وی چاوه کان ده بانینی. پر بوو له تابلوی ده ستره نگیینی کور و کچانی گه نج. پر بوو له ره یحان و گول، مروق و هه سته کرد وا به هاره و له ناو گول و گولزار دانیشتووه.

دوا ی ئه وه ریکخه ری کوره که که خاوه نی کتیبخانه که بوو گوتی: ئیستا کاکای نووسهر دیته ژووره وه. هه موو چاوه کان چوونه سهر ئه وه ده رگایه ی که وا بریار بوو نووسهر لیلی بیته هوله که وه، جگه له چه ند که سیک له ئاماده بووان که وا نووسه ریان ده ناسی که سی تر پینشینی ئه وه ی نه ده کرد ئه وه نووسه ره به م شیوه یه بیت و سلاویان لیکات.

ئه وه نده م خوتنده وه له دیار گوره که ی، وه ک په شیو ده یگوت: شل شل بوومه وه له گه ل گریان. ویستم به رده وامیم، به لام دایکی و خوشکه کانی هاتن. سلاوم لیانکرد و یه کیک له کتیبه کانم به دایکی دا. به بیده نگی له وی رویشتم، ویستم ئه وان له گه لی به تنه بان و بو خویان دلیمان خالیبکه نه وه، نه وه کوو له بهر من شه رمیک بکه ن و نه توان قسه یه ک بکه ن. خو شم نه مده زانی بو کوئ ده روم، زور خو شه هه ندیکجار برویت و نه زانیت بو کوئ ده رویت. برویت و مه به ست گه یشتن نه بیت. برویت و چه زنه که یه بگه یه به شویتیک، قه ره بالغینیکی دیاریکراو. ئامانجت ته نها رویشته که بیت، برویت و خه می گه رانه وه ت نه بیت. نه

کهس چاوه پروانی گه یشتنت بکات و نه کهس چاوه پروانی گه رانه وهت بکات. برۆیت و بهر بر ساریتی هیج کهسیک و شتیکت له ئهستۆ نه بیته. نه ژبان، نه دایک و خوشک، نه باوک و برا، نه هاوری و هاو دهه، خه می هیج شتیکت نه بیته، هیج شتیکی. برۆیت و هه موو ژبانته خه یال بیت. نازانم خوله کیک، یان کاتز میتریک، یا چه ند ریگه م بری. ئه وه نده ده زانم وام هه سته کرد له وه ته ی هه م وا خه ریکی ریگه برینم و نه وه ستاوم. گیانم خه ریکیوو له جه سته م ده رده چوو، له گه ل مان دوو بوون. ده نگیک منی هینایه وه هۆشی خۆم، دایکم بوو گوتی: بۆ ده گریته کورم؟ به یی ئه وه ی هه سته که م گه یشتبوومه وه بهر ده رگه ی ماله وه و فرمیسک له چاوه کانم ده هاته خواره وه. گوتم دایه له لای سامی بووم. دایکم هیج قسه ی نه کرد و منیش به یی ئه وه ی چیتر بلنم چوومه ژووره وه.

دوای ئه وه ی که میک ئیسراحه تم کرد و نانی ئیواره م خوارد، تاریکی هه موو شویتنیکی دا پۆشیوو، ده ستم به خویندنه وه ی کتیبه که کرده وه، له و شویتنه ی لپی وه ستابووم. به یی ئه وه ی سه رم به رزیکه وه له سه ر لاپه ره کانی به رده وامبووم هه تا گه یشته کو تایی و کتیبه که م ته واو کرد. باران نه بوو، (ئاسمان پرپوو له ئه سته ره ی شیت)، به لām کو تا لاپه ره ی کتیبه که ته رته رپوو...

ئیسته له سه ره تایی مانگی ئۆکتۆبه رین، چه ند رۆژیکی تر یادی دوو ساله ی رۆیشتنی سامی و دواتریش بلاو بو نه وه ی کتیبه که یه تی. چه ند مانگیک دوای رۆیشتنی بریارمدا ئه وه بنووسمه وه، سه ره تا که میک کارم له سه ر کرد، به لām دواتر وازم لیهینا. ئه وه مانگیکه به جدیدی کاری له سه ر ده که م و خه ریکی ئه م نووسینه م، ده مه ویت له (۲۶ ی ئۆکتۆبه ر) پیشکه شیکه م، ئیتر وا گه یشته کو تایی و شتیکی وا نه ماوه که باس م نه کرد بیت، ته نها ئه وه نه بیته که ئاسیا و ئیلیاس گه یشتن به کوی دوای ئه و دوو ساله ؟

هه فته ی پیشوو به یارمه تیی یاسه مین ئاموزای هاوری که ی سامی توانیم هه ندیک زانیارییم ده سته که ویت. بیگومان ئاسیا و هاوریکانی سامی ئه واننه ی کولیز چه ند رۆژیک دوای مه رگی سامی له ریگه ی یاسه مینه وه هه والی کۆچی دوایی سامیان زانیوو.

خزمه تکاره کهی مه حوی

یاسه مین گوتی: بهر له سالیك ئەوان ماره براون، چوار مانگیشه دواى ئەوهی ئیلیاس خوئندنی تهواو کردوو، هاوسه رگیریان کردوو. ئیستا ئاسیا و ئیلیاس و دایکی ئیلیاس به یه کهوه دهژین. ئیلیاس له کومپانیایه کی ئەهلیی فه رمانبهره هه ر لهو شوئنه ی کهوا ئەو کاته ی له کولیزیش بوو کاری لئنده کرد. ئاسیاش له مؤلیکی فرۆشتنی جله به رگی ئافره تان که هه ر له لای مالى خوڤانه کارده کات. ژيانیکی ساده و جوان به یه کهوه دهژین. ئیلیاس برای نییه و خوشکه کانیشی له دهره وه ی ولات دهژین، باوکیشیان ماوه یه کی زوره له زیاندا نه ماوه، ئەگه رچی له ریگه ی په یوه ندیی فیدیوییه وه هه موو کات ئاگاداری یه کترن و قسه ده کهن، به لام خوشکه کانی ئیلیاس جار جارهش به سه ردان دینه وه لای ئیلیاس و ئاسیا و دایکیان. هه موویان به قه د دنیا تاکه براژنه که ی خوڤان خوڤه ویت و گرنگی پئنده دن.

ئێسته هه ردووکیان خوئنه ریکی باشن و کتبخانه به کی خنجۆلانه یان له ماله که یان دروست کردوو و ئاسیا زور پئی دلخۆشه. ئاسیا باسی سامی بو ئیلیاس کردوو و پئیگوتوه کهوا که سیکى چهنده گرنگبووه له ژيانى و چهنده خوشیویستوو و هه موو یادگارییه کانی خوڤانی بو باسکردوو. ئیلیاسیش به لئینی به ئاسیا داوه رۆژیک ببیات بو گونده که ی سامی بو سه ردانکردنی دایک و خوشکه کانی و سه ردانکردنی گۆره که ی.

دلخۆشبووم بهو شتانه ی کهوا یاسه مین پئیگوتم، چونکه ده زانم ئەگه ر سامیش لیره بووايه دلخۆشده بوو به بینینی ژيانى ئاسیا به م شیوه یه. ئاخه هه موو کات سامی به ئاسیاب ده گوت: تو دلخۆشبه، منیش دلخۆشده بم ئە ی جوانترین و باشترین و میهره بانترین خوشکی دنیا.

هه موو شتیك كوتاییهات، نییه تیشم هه یه هه ر له ریگه ی خاتوو یاسه مینه وه ئەگه ر ئەوه بوو به کتیبیک و چاپکرا نوسخه به ک بو ئاسیا و ئیلیاس ده نیرم، ئەگه ریش نه بوو ئەوه به شیوه ئەلیکترۆنی ده بیئت بو یان بنیرم.

ئەگه ر بوو به کتیب به ر له هه ر که سیک دانیه ک ده هینم و به دایکی سامی ده دم و پئیده لیم: فه رموو ئەمه بو زیندوو هئیشته وه ی رۆحی کوره که ی تویه بو هه میشه.

خزمه تکاره کھی مه حوی

نزی به خته وه رییان بو ده که م هه موو کات، چونکه به خته وه ریی ئه وان،
به خته وه ریی سامییه...

مالئاوا زیان..

نامه یهک بو ماهی (جوانترین بوونی ژیانم)

نازانم ناخو چهند سالی تر ئەم نامە یه دەخویتیتهوه، یان لهوانه یه دایهت بوټ بخوینیتهوه، بهلام هیوادارم یه که مجار که ئەم نامە یهت پیده گات بهرواری (۱۸-۶) بیت. ئیواره یه کی هاوین، ئیواره یه کی فینک و جوان، ههه من دهزانم ئیواره یه کی درهنگی هاوین چهنده فینک و جوانه له لادیکه مان. ئەو کاتانه ی هیشتا له سههه قچه کانم بووم چهندين ئیواره ههتا دونیا تهواو تاریکیده کرد له دهروهه و لای گۆرستانه که به تهنها پیاسه مده کرد له بهر خویشی و جوانی که شه که ی له گه لیشیدا گوینگرتن له به هجهت یه حیا.

دهزانیته بوچی دهلیم ئەم بهرواری؟ چونکه رۆژی له دایکبوونته، سههه تای سالیکی نوئییه له ته مهنت. له گه ل دایهت بین بو سهه گۆره کهم، به تهنها تو و دایه، کهسی تر له گه لتان نه بیت.

مالتان له گۆرستانه که دووره، بهلام دهزانم ئەو رۆژه له مالی ئیمه دهبن، هه مووان هاتوونه تهوه مالی باپیره، تهنها که سیک له وئ نییه منم!

هه مووان خه ریکی کارکردن، هه ندیک له چیشخانه که خه ریکی چیشته و سفره تاماده کردن، منداله کان یارییده کهن. ئیستا ئیوه تهنها شهش مندالن، بهلام ئەو کات زیاتر بوون مندالی خال و میمکه کانت، توش لهوانه یه خوشک و برای ترت هه بیت. باپیره ته مه نه ی زیاد بووه و تازه له سهه رکار هاتووه تهوه، ده چیت ماچیکی باپیره ده که یته، دهزانیته ئەم ماچهته هه موو ماندوویتی باپیره ده بات؟

دایهت له گه‌ل میمکه کانت خه‌ریکن سفره که ئاماده ده‌کهن. خۆر که‌میکی ماوه ئاوابییت، داپیره ده‌لیت ده‌بییت له‌گه‌ل بانگی مه‌غریب نان ئاماده‌بییت. له‌ناکاو ده‌نگیک هه‌موو ده‌سته‌کان ده‌وه‌ستییت، ده‌نگه‌که تۆیت ده‌لیت: دایکه وه‌ره بچین بو لای خاله‌گیان، بیریده‌که‌م.

دایهت ده‌لیت: بووه‌سته کچم کارم هه‌یه رۆژیکی تر. تۆش پینداگیری ده‌که‌یت و ده‌لیت یان دیت له‌گه‌ل، یان به‌ته‌نهما ده‌رۆم.

دایهت بیزار و ماندوو، ده‌لیت ئۆف له‌ده‌ست تۆش، بووه‌سته مۆبایله‌که‌م ده‌هینم و دیم. داپیره‌ش به‌دایهت ده‌لیت کچم هه‌تا تاریک نه‌بووه له‌گه‌لی برۆ، مالی خاله‌شی هیشتا له‌شاره‌وه نه‌گه‌یشتوو.

دایهت مۆبایله‌که‌ی ده‌هینیت و به‌دواتدا دیت. تۆ به‌راکردن به‌ره‌و گۆرستانه‌که‌ دیت، دایه‌ش هیدی هیدی له‌دواته‌وه دیت ناتوانیت رابکات، چونکه قه‌رار وایه‌ چه‌ند مانگیکی تر خوشک، یان براهه‌کی ترت له‌دابکبییت.

- دایکه خاله‌گیانم کامه‌ گۆلی له‌هه‌مووان زیاتر خۆشه‌ویست؟

- گۆله‌کان نا، خاله‌ت عاشقی ره‌شه‌ره‌یحان بوو.

هه‌تا دایه‌ش ده‌گاته‌لات، تۆ چه‌پکیک ره‌یحان له‌سه‌ر گۆره‌کانی تر ده‌هینیت و دیت له‌لام داده‌نیشیت و ره‌یحانه‌کان ده‌خه‌يته‌سه‌ر سینه‌م و ده‌لیت: بو‌وا زوو رۆشیتیت؟ نه‌ده‌بوایه‌ که‌میک زیاتر لیره‌بایت؟

ئاخر من زۆر قه‌رزاری تۆم خالۆ گیان، دایه‌م ده‌لیت ئه‌وه‌ی تۆ پیتبه‌خشیوم و ئه‌وه‌نده‌ی تۆ خۆشتویستوم که‌س وه‌ک تۆ نه‌بووه. ئه‌ی نه‌ده‌بوایه‌ که‌میک تریش لیره‌بایت هه‌تا که‌میک خۆشه‌ویستیت بده‌مه‌وه؟

ئاخر من ئاگریک له‌چه‌شنی ئاگری ته‌باغه‌که‌ی داپیره‌وا ناخم ده‌سووتینیت خالۆ، ئه‌و ئاگره‌ نه‌بوونی تۆیه، هه‌رگیز خامۆش نابیت.

راسته‌دایه‌م ده‌لیت: هه‌رکات ده‌چووینه‌وه‌ بو‌ مالی باپیره‌ سووتانیکم له‌چاوه‌کانی خاله‌ت ده‌بینی؟

خزمەتکارەكەى مەحوى

سووتانىك بۇ باوەشىكى من، بۇ ئەوۋى لەباوەشمبەكەيت و بمگىرەيت، بۇ ئەوۋى بمبەيت بۇ دوكان و بە دلى خۆم شت ھەلبىگرم؟ راستە خالۆ؟ دلنىام كە راستە. ئاخىر دايەم درۆيەكم لەگەل ناكات ھەتا فېرى درۆنەبىم ۋەك مندالەكانى تر.

خالۆ دەزانىت ئەو ئاگرەى چاۋەكانت لەگەلت نەھاتوۋەتە گۆرەۋە! بەلكوو ھاتوۋە بۇ چاۋەكانى من.

ئىستە من باۋەشى تۆم دەۋىت و دەستم پىت ناكات، خالۆ من پىرم لە تۆ و ھەرگىزىش بەتالنايمەۋە.

دايەت دەگاتە لات، سەرت لەسەر سىنەم داناۋە، دايە سەرت بەرزەكاتەۋە و دەلىت:

- بەسە مەگرى، خالەت تورەدەبىت بەم گرىانەت.

- نا، كى دەلىت تورەدەبىت؟ خۆ تۆ ھەموو كات پىمدەلىت كەۋا خالە خۆيشى زۆر دەگرىا.

- نا، ھەموو كەسى دايە، ۋايە خالەت دەگرىا، بەلام نەيدەۋىست تۆ بگرىت، ھەرگىز نەگرىت تۆ.

دايەت زۆر ھەۋلدەدات ھەتا گرىانەكەت دەۋەستىنىت، تۆش دەلىت:

- ئاخىر دايەكە من چى بكم زياتر لە زۆر بىرىدەكەم. ۋىتەيەك، يادگارايەك، شتىكى بۇ جىنەھىشتوم ھەتا ئەو دلە بچووكم لە لاي بەتالېكەمەۋە.

- بۇ كچم مەگەر ھەر تۆ ئاۋايت؟ ئەى چى بە ناخى سووتاۋى ئىمەى خوشكەكانى دەلىت ھا؟ ئەۋەتا خۆى لىرەيە لە ۋىتە و شت بگەرئى. ھەر كات ۋىستت ۋەرە لىرە لە لاي دابنىشە و پىر بە دلى خۆت ھاۋارىكە و قسەى بۇ بكة. ئەۋ يادگارايى و ۋىتانەشى كە لە ھزرتدا بوونيان ھەيە بيانپارىزە.

- بەلام خۆ خۆت ئاگادارىت چەندجار ۋىستومە بىم بۇ لاي، بەلام بابە رىگە نادات بە تەنھا بىم.

- بینگومان بابەت رینگە نادات بە تەنھا بێت، دەتوانی لە گەڵ براکت، یان لە گەڵ ئاموزاکانت بێت. دویتی باوکت باسی ئەووی دەکرد حالت باش نییە و خەم خەریکە دەتوینتێتەو.

- ئیستا گەورەبووم، هەموو شتەکان دەبینم و لە هەموو شتەکان تێدەگەم، کە لە چوار دەورم روو دەدەن. من نامەوێت ئازادییەکی رەهام پێدەن و بەرەو شکاندنی سنوورەکانی خودا و خیزانم بیات. ئەوەندە بەسە بتوانم لە گەڵ براکەم بێنم بۆ لای خالمان.

- قسە لە گەڵ باوکت دەکەم مادەم بە تەنھا نەبیت رینگەت پێدەدات بێت. سەیربکە چۆن قسە دەکات و باسی ئازادیییم بۆ دەکات. (ئەو هەمووی کاریگەریی کتیبەکانی خالەتە، کە لە مالی داپیرە دەیانخوینتێتەو).

دەزانیت؟ چەند سالا چاوەرێم گەورەبیت و لە شتەکان تێگەیت. ئیستا زیاتر لە تەمەنی خۆت گەورەیت و لە هەموو شتەکان تێدەگەیت. خالەت ئەو شەووی رویشت، نامەیه کی بۆت جێهێشتوو، تەنھا نامەیه ک بۆ تۆ، هیچ شتیکی تری جێهێشت بۆ هیچ کەسیکی تر. وایزانم ئیستا ئیتر هەم کاتی ئەو هاتوووە نامەیه کی خالەت ببینیت، هەم مافی خۆتە چونکە ئەو نامەیه مولکی تۆیه و بۆ تۆ نووسراوە. دوای ئەووی شەو گەراینەووە مالی خۆمان لەوئ نامە کەت پێدەدەم.

- نا دایکە، شەو نا، من ئیستا ئەو نامەیه م دەوێت، ناتوانم بوو ستم هەتا دەگەرێنەووە مالهوه. ئاخر من وا دەخنکێم لە تینوویەتیان بۆ وشەیه کی، رۆحم خەریکە دەمریت لە برسان بۆ دەنگ و باوہشی.

- باشە ئارامبە، نامە کە بە ویتە لە ناو مۆبایلە کەم هەیه، بە دەستوخەتی خالەت لە مالهوه لە ناو یەکیک لە کتیبەکانی باوکتە، ئیستا ئەووی لە لامە بۆت دەخوینتەووە و کە رویشتینەووەش ئەووی مالهوت پێدەدەم. ئیستاش بە بێدەنگی دابنیشە و تەنھا گوێبگرە. کات درەنگە، با زوو تەواویبکەم و بچینەووە، ئیستا بانگی ئیوارە دەبیت، مالی خالەشت چەند خولەکیکی تر دەگەن.

ئەوہش دەقی نامە کەی خالەت:

خزمه تکاره کهی مه حوی

ٲمرو و به یانیش نه بیت با (١٠) سالی تر بیت گرنگ بگات به ماهی، ٲو کاتهی له ژیان تیگه پشت و ههستی به نه بوونم کرد.

به ر له سلاو...

به قه د بارانیکی وشکه سالیی خوشمده ویت.

به قه د جوگه له ی ٲو وینی دلی دلداریک خوشمده ویت.

به قه د دوانیگای که سیک که دهیه ویت جیمان به یلیت خوشمده ویت.

به قه د ٲاور دانه وهی که شوخیک له خور ٲاوا بوون خوشمده ویت.

به قه د گوزهی دهستی که چیکی لادیی خوشمده ویت.

به قه د تیشکی مومیک له شهوی تاردا.

به قه د دهنگی هازه ی رووبار.

به قه د ماسیی و ده ریا و که نار.

به قه د گول و نیر گزه جار.

به قه د جوانیی وه رزی به هار.

به قه د نازی دلی دلدار.

به قه د گشت دنیا و که سوکار.

به قه د شوعله ی شوخی نازدار.

به قه د دلیکی نازدار.

به قه د دلیکی بریندار خوشمده ویت.

من به قه د هه موو ٲه وانه ی ده لیٲن خوشمده ویت، خوشمده ویت. بو ٲه به د...

سلاو شازاده که م...

نازانم ٲیسته چه ند شه ممه یه و چ سال و ریکه و تیکه.

له حالت ٲا پرسم، چونکه ده زانم باشیت. ٲه گهر باشیش نه بیت، ٲه وه کاری

خودایه. گومانم نییه که وا خیری تیدایه. له جوانییت ٲا پرسم، چونکه ده زانم

جوانترینی. مه گهر که چی شازاده که ی من جوانترین ناییت؟ بیرت نییه، به لام من

بیرمه داپیره ت هه موو کات ده یگوت. ٲه مه جوانیک ده بیت هاوشیوه ی ناییت.

ٲه ری دلییام تو ٲیستا ٲه و جوانه ییت که داپیره ت باسیده کرد.

ماهییه کهم ئیسته گه وره بوویت، ریژی دایهت بگره، باشه؟ دایهت فریشته به که بو خوی، ده زانیت لای من پیروژترین و جوانترین دروستکراوی خودا (خوشک)ه؟ پینج خوشکم هه یه، له خوشکه کانیشم دایکت یه که مه له دلمدا. دایهت نوازیه، جوانه، میهره بانه، سه رچاوهی ژیانه، نارامیی و ئاسودهیی ماله.

وه ک ئیسته بیرمه، خوازبیتیی دایهت هاتبوو، مائیکی ده وله مه مند و ناسراو بوون له شاروه، داییره م و هه ندیک کهس به باوکمیان ده گوت پینانیده، هه بوونن. ئه وان هه بوونی سهروهت و مالی دونیا به سه رچاوهی دلخوشیی تیگه یشتوون، به لام باوکم (باپیرهت) گوتی: نایده م، هینده به دلئانه ئیوه کچی خوتان پینانیده ن، ئه وه هه ر بو ئاموزا که یه تی (واتا باوکت). سه ره تا وام هه سترکد ستم له دایهت کراوه، به لام دواتر زانیم دلخوشه به بریاری باوکم.

به ره له وهی ماره بیری دایهت موبایلی نه بوو، ئاخه له خیزانه که مان نه ده بووا یه کچه کان موبایلیان له لایبت، نازانم ئیستا تو هه ته یان نا؟ هه موو کات دایکت موبایلی منی ده برد و قسه ی له گه ل باوکت ده کرد. بوو بوون به دوو کوتری سپیی عاشق، به بی یه ک هه لیان نه ده کرد.

کاتی ماره برینه که یان هات، شه و بوو مالمان قه ره بالغبوو، هه موو له ژووره وه بوون، منیش به بیده نگیی له هه وشه که دانیشتبوو، قسه م له گه ل هاورییه کی زانکوم ده کرد، هاتن بانگیانکردم و گوتیان و ره وینه بگره. چووم و پیروژبا ییم لیکردن و وینه به کم له گه لیان گرت. ئیتر چوومه وه ژووره که م و به بیده نگیی دانیشتم هه تا ماله وه مان چۆلبوو. ئه مشه وه که باوکت و ئه وان ه ی تر رۆیشتنه وه، دایهت زور دلخوشبوو.

دوای چهند رۆژیکی که م باوکت موبایلیکی بو دایهت هینا. بنگومان ئه وه ش له سه ر ئیزی باپیره و داییرهت، ئیتر بو خویان قسه یانده کرد، شته که په یوه ندیی به منه وه نه ما.

ناوه راستی مانگی (9) بوو، رۆژیک ده بووا یه بچم بو کۆلیژ، تاقیکردنه وه ی خوولی دووه م هه بوو، به لام ئه و رۆژه جیاوازیوو، ده زانیت بو؟ چونکه دایهت ده بوو به بووک. ئه و کاته ی له ریگه بووم بو کۆلیژ، هه ستمده کرد وا ده گریم، ناخم

خزمه تکاره کهی مه حوی

ده سووتیت. ئاخر رۆیشتنی بۆمن سهختبوو. مۆبایله کهمم دهرهینا و نووسیم: تۆش دهرۆیت، به لّام رۆیشتنیکى جیاواز، مافی خۆته و خودا پیدایویت، ده گریم بی تۆ.

له کۆلیژ دواى تا قیکردنه وه له گه‌ل هاو پیکانم قسه مده کرد، گوتم: ئه مرۆ وا من لیرهم و له و لاشه وه خوشکم دهروات، چ سه خته، بیخه م و بیئاگا له دونیا لیرهم. ئاخر چ برایه ک له م رۆژه‌دا له گه‌ل خوشکه کهی ناییت. گه‌رامه وه ماله وه، چهند خوشک و برایه کی دایکم هاتبوون له گه‌ل منداله کانیا، دایه شت له ماله وه بوو، ده میکیوو ئه وان نانی نیوه رۆیان خواردبوو. منیش چوومه چیشته خانه که نانم خوارد، دواى نانخواردن چوومه ژووره کهی خۆم و به ته نه‌ها دانیشتم.

ده رگا که م داخستبوو، ویستم هیچ دهنگه دهنگیک نه‌یه ت، ویستم ئاگاداری هیچ نه‌بم و بخه وم. چاوه کانم داخست، به لّام بیر کردنه وه کانم رینگه یان نه‌دا خه و بچیته چاوانم. گویم له دهنگه کان بوو، دایکم ده‌گریا وه ک هه‌موو دایکیک که‌وا له کاتی رۆیشتنی کچه کانیا، ده‌گرین. جا نازانم ئه وه گریانی خوشبیه، یان به‌پنجه‌وانه وه. تیگه‌یشتم ئیتر کاتی رۆیشتنی دایه ته. له‌به‌ر ده‌رگای ژووره که‌م گویم له دایره‌ت بوو به دایه تی گوتم: ماله‌اوا یی له سامی بکه، پاشان برۆ. ده‌رگای ژووره که‌م کرایه وه، دایه ت هاته ژووره وه ماچیکردم و رۆیشت، رۆیشتنیکى چهند ساده و ئاسان...

زۆر گریام و به ته نه‌ها دانیشتم، پاش عه‌سر ئه‌وانه‌ی تریش هه‌موو رۆیشتن بۆ مالى زاوا، ته نه‌ها من له ماله وه مامه وه. نه‌متوانی بچم بۆ لای دایه ت له م رۆژه‌دا و ویته‌به‌ک بگرم له گه‌لی. خۆ ئه و کات جه‌سته‌م ئاوا ویران نه‌بوو، نا هۆکاری نه‌چووم له‌به‌ر جه‌سته‌م نه‌بوو، به‌لکوو توانای خۆگرتنم نه‌بوو. ئه‌گه‌ر بچووبام ده‌بووا به‌بگرم، له‌به‌ر ئه وه گوتم نه‌چوون باشتره، چونکه به گریانی من دلنیا بووم دایه شت ده‌گریا.

پاش چهند کاتز می‌ریک هه‌موویان هاتنه وه و دونیا به‌ک ویته‌یان گرتبوو، به لّام دایه ت نه‌هاته وه. ئیتر ئه و ده‌بووا به له ماله نویتیه که‌ی بیت.

پاش ھەفتەيەك ئىوارەيەكى درەنگ چەند خولەكك بەر لە مەغرىب دايكت ھاتەو ھە مالاو، جواترىن ئىوارەبوو. زۆر دلخۆشبووم بە ھاتنى، ئارامىيەكى زۆرى بە رۆحەم دا. چەند كاتژمىرىك لىرەبوو و دواتر رۆيشتەو.

رۆژى دواتر شتىكم بۇ نووسى، بەلام ئىستاش پىمواپىت نەيدىو، تەنھا لای خۆم بوو و كەس نەبىنى نووسراو كە. ئىستاش نووسىنەكەم لە لا ماو، ئەو تە:

جواترىن
خۆشترىن
ئىوارەى ژيان
ھەسانەو ھەم بوو
لەسەر شانەكانى تۆ
ئىوارەى ئەمرو ئەفسوناوىى بوو
بە ئامادەبوونى تۆ
ھەم جەستەم
ھەم دل و رۆحەم
ئىستا لەوپەرى ئاسودەبىن
پرن لە تۆ، لە بۇنى تۆ، لە بوونى تۆ
دەر كەوتنت لە ناكاو بوو
خەندەكانت ھىوا بوو
ماچەكەت ئارامىي رۆح بوو
چايەكەت جوان بوو
ئەمما خەندەكانت جواتر
قسەكانت شىرىنتر...

ئەو وشانە كەمەن، زۆر كەمەن بەرانبەر دايەت، بەلام ھەر تواناى نووسىنى ئەو ھەندەم ھەبوو. ماھىيەكەم، دايكى تۆ فرىشتەيەكە لە بەرگى مروفا. ھەرچى بۇ بكەيت و پىبىدەيت لە چاكە و جوانى و مېھربانىي ھىشتا كەمە بۇ ئەو.

خزمه تکاره کهی مه حوی

رۆژه کان به خیرایی ده رۆیشتن، له ماوه یه دا له فهیسبووک که سیکم ناسیبوو به ناوی ماهی. ناوی خۆی ماهی نه بوو، به لام من به ماهی ناسیم و به ناوی ماهیه وه خو شموست. ئه گهر هه زار دلم هه بووا یه به ههر هه زاری خو شمه دهیست. ئه ویش وابوو بۆ من، گیانیک بووین له دوو جهسته دا.

پاش ماوه یه که گوتیان که وا مندالیک له دایکه بیته، ئه و منداله تۆ بوویت. کهس نه یه زانی کهی و چۆن دیت، کهس نه یه زانی چ ره گه زیکیته، ئه وهی زانرابوو ئه وه بوو مندالیک له دایکه بیته. ههر خودا ده زانیت چه ند دلخو شبووم به وهی مندالیک دیت و سازاده کهی من ده کات به دایک. دایه ت جواتترین جوانیی ژیانم بوو. ده مگوت ئاخۆ منداله کهی چۆن غه رقێ ئه وینی خۆیم ده کات؟

یه کهم کهس به ماهیم گوت: سازاده کهم ده ریا (واتا دایه ت) ده بیته به دایک، مندالیکان ده بیته. ماهیش زۆر دلخو شبوو وه ک من، ئه وهی زیاتریش من و ماهی دلخو شکردبوو، ئه وه بوو دایک و باوکت پینانگوتم ده توانم من ناوی منداله که بنیم. هه ستیک بوو له ژیانم تاقیم نه کردبووه وه هه ستی ئاوا خو ش و ئاسووده به خش. نه ک ههر بۆ تۆ، به لکوو به گشتیی ئه وه شتیکی زۆر خو ش و جوانه داوای ئه وه ت لیکه ن مندالیک ناو بنیته. ماوه یه که بوو زۆر بیرمه کرده وه له ناو، نازانم بۆ بیرم له ناوی کور نه کرده وه ته نها ناوی کچ بوو، که به خه یالدا ده هات. نازانم هه ستمه کرد کچیک له دایکه بیته، یان چی، ناویکی وام به خه یالدا نه ده هات، شابه نی کچی دایه ت بیته.

رۆژیک به ماهیم گوت: ده مه ویت ناوی تۆ بۆ سازاده بچوو که که مان دابنیم، جوانترین و ئارامترین ناو. ههر کات بیینم و بانگیبکه م و ناوی بیستم، چاوم داده خه م تۆ ده بینم به هۆیه وه. ماهیش به و شته ی که وا پینمگوت زۆر دلخو شبوو. منیش له لای خو مه وه ئیتر ناوی ماهیم بۆ دانایته. بیگومان ئه و شتانه ش به رۆژیک و دوو نا، زه مانیک رۆیشت هاتنیشت نزیکبوو، ناوه که ش که بۆم دانا بوویت به کهس و به دایه و بابه تم نه گوتبوو.

رؤژیک دوی عهسر دایهت هاته وه، له بهر ده رگا دانیشتبووین من و دایهت و میمه که کانت، چهند مانگیکی که م مابوو بۆ هانتت، - دایهت گوتی: ده زانن باوکی چ ناویکی بۆ منداله که داناوه؟

- ناوی چی ئه ی ئیوه چیتان به من گوت؟ ئه ی به منتان نه گوت تو ناوی بنیت؟
- من ئه و شتانه نازانم و ئاگادار نیم، کوا که ی واما نگوتوووه؟

بهندهنگبووم و وهلامیم نه دایه وه. له ویدا زور خراب دلّم شکا له مروّف. ئاخړ دیوته چۆن مروّف له کاتیک به لینه دات و دواتر هه ر نازانیت چی گوتوووه. ئاخړ چۆن ده بیت ئاوام له گه ل بکه ن ها خانمی دلّم؟

- ئه گه ر منداله که کورپیت ناوی (عبدالرحمان) ده بیت، ئه گه ر کچیش بیت ناوی (ماهی) ده بیت.

ئه وه ریککه وت بوو، یان چی؟ هه مان ئه و ناوه ی من دامناوو باوکیشت دایناوو. تو بلّیت خودا بیه ویت دلشکانه که م چاکبکاته وه و خویتم لینه چۆریت؟

به لّی، وه ک هه موو ئافره تیکی ئیره دایهت هه ر زوو نه چوو ره گه زت بزانتت، هه تا له دایکبوویت. پاشان زانیمان کچیت. پیم ناخۆشبوو که وا به لینه که ی منیان له بیر کرد، به لام به بیستنی ناوی ماهی که میک دلّم ئارامبووه وه.

رؤژه کانم بۆ هانتت ده ژمارد، چه ژنبوو دایهت هاتبوووه مالی خو مان، حالی باش نه بوو دایپه رت ده یگوت هه ر بزانی ئه مرو و سه ی سازاده بچوو که که مان دیت، شه و دایهت گه رایته وه مالی خو تان.

بۆ به یانی که خه به رمبووه وه سه یرمکرد ماله وه چۆلچۆله. نه ده نگیک، نه که سیک هیچی لینیه. هه ستامه وه خو ت ده زانیت چۆن هه لده ستام ئه گه ر بیرت ماییت. به قه نه فه رزیوه که م، ئیستاش ماوه، یان هه ر دوی رۆیشتنم سووتاندیان قه نه فه که م؟ چونکه ده زانم چهنده له دلّیان داخوو بوونی له ژوو ره وه. خالۆژنت هه میشه ده یگوت رۆژیک هه ر فرینده دم له و ژوو ره و ده یسووتینم. ئاخړ نازانم چ

خزمه تکاره کهی مه حوی

رینگه‌ی لییانگر تبوو. مه گهر ماله که یان هینده جوان و پاک راگرتوو ته‌نھا قه‌نه‌فه ریزوه که‌ی من تیکیداوه و ئه‌و زیاده.

به‌لئی، به قه‌نه‌فه کهم هه‌ستامه‌وه. له‌سه‌ر مه‌خسه‌له که ده‌مووچاوی خۆم شوست و چوومه چیشته‌خانه که‌وه، په‌کینک له‌میمکه کانت له‌وی بوو، گوتم:

- ئیره بو ئه‌وا چۆله و ده‌نگی که‌سینک نایه‌ت؟

- ده‌ریا مندالی ده‌بیت، دایه چووه بو لای ئه‌و و ئه‌وانه‌ی تریش هه‌موو چوون بو سه‌رکار.

نازانم نانم خوارد، یان نا. چوومه هه‌وشه که چند خوله کینک پیاسه‌مکرد. پاش که‌میک میمی ژبانته له‌گه‌ل منداله‌کانی هاته‌وه. نزیك نیوه‌رۆ بوو هیچ هه‌والیک نه‌بوو له‌دایه‌وه، ئه‌وانه‌ی تریش له‌کار هاتنه‌وه. چووم بو سه‌رئاو، له‌ویوه گویم لیبوو به‌ته‌له‌فون قسه‌یاندیه‌کرد، تینگه‌یشتم حالی دایه‌ت خراپه. هاتمه‌ ده‌روه و له‌هۆله‌که دانیشتبوو، گوتیان منداله‌که بووه. به‌لام ده‌ریا حالی هیچ باش نییه. هاتمه‌وه ژوره‌که‌ی خۆم، باوکت په‌یوه‌ندیی کرد، شتیکی ده‌ویست، هات بردی و رۆیشت، زۆر به‌په‌له بوو. ده‌رگا کهم داخست و ده‌ستم به‌گریان کرد.

ئاخر ئه‌گه‌ر دایه‌ت شتیکی به‌سه‌ره‌بها تبايه من چیم بگردایه؟ ئاخر ئه‌وکات و ئیستاش که ئه‌و نامه‌یه‌ت بو ده‌نووسم، دایه‌ت تازیزترینمه. زۆر گریام، ماهیش له‌لام نه‌بوو که‌میک دلّم بداته‌وه. هه‌ندیک دوعامکرد به‌گریانه‌وه داوام له‌خودا ده‌کرد، دایه‌ت سه‌لامه‌ت ده‌ربچیت. به‌م هه‌موو پیسییه‌ی خۆمه‌وه، ئاخر ئه‌و کات ته‌نانه‌ت نوژی‌یشم نه‌ده‌کرد، به‌لام باوه‌رم هه‌بوو خودا وه‌لام ده‌داته‌وه. ئه‌گه‌ر هیچ کاتیکیش وه‌لامی نه‌بووبیت بۆم، به‌لام ئه‌مجاره جیاواز ده‌بیت، به‌لئی باوه‌رم هه‌بوو.

ماوه‌یه‌کی به‌سه‌ردا رۆیشت، داپیره‌ت په‌یوه‌ندیی کرد و گوته‌ی ئیستا ده‌ریا حالی جیگیر و باشه، هه‌موو مه‌ترسییه‌کی تیه‌راندوو. هه‌ناسه‌یه‌کی فینک به‌گیاندا هاته‌وه و ئارامبوومه‌وه، دانیشتم و سوپاسی خودام ده‌کرد.

بەلى، مندالىك لەدايكبوو، كچىك. ئەو تۆ بوويت ھاتىتە ئەو دونيا جەنجالەو، ھانتت بەدەست خۆت نەبوو، دلناباھ رۆشتەكەش بەدەست خۆت نىيە. ھەمووى لە لاى خوداى گەورەيە، ئەو چاكەى ئىمە دەزانىت.

دواى ئەوئى ھەموو شتىك ئاسايىبوو، دەنگى مۇبايلەكەم ھات، سەيرمەرد مىمكت بوو. كەمىك بوو گەرابوو، مالى خۇيان، گوتى:

- دەزانن ئەمرو (۱۸) ى مانگە؟

- بەلى.

- ئى ئەمرو چ رۆژىكە؟

بىرم كەدەو، بەلام مىشك ھىندە ئالۇزبوو ھىچ شتىك بە بىرمدانەھات، پىمگوت: نازانم، چىيە؟

- رۆژى لەدايكبوونى ژىرە. واتا كۆرە گەورەكەى. بوو بە پىنج سال، ئەو كاتەى تۆ لەدايكبوويت.

وھك خۆت دەزانىت يەكەم كچ بوويت لە لە خىزانەكەمان، واتە لە مندالى خوشك و براكان، بەر لە تۆ سى كور ھەبوون، دواى تۆش دوو كچى تر ھاتن لە ماوئى شەش مانگ بوون بە سى كور و سى كچ. دواى دوو سالىش لە رۆشىنتى تەمەنت براكت ھات.

ئەو كاتەى تۆ ھاتىت ماھى لىرە نەبوو، دووربوو نازانم بۆ، بەلام ماوئىك لىكدووربوون. راستىت بویت دەزانم بۆ دووربوو، بەلام نامەوئىت ھۆكارەكەيت پىبلىم، چونكە زۇرچار بىدەنگبوون باشترە لە قسەكردن. لەوانەيە ھۆكارەكەى تازارتىدات. يەكەمجار كە تۆى بىنى تەمەنت چەند مانگىك بوو.

نازانم ھەر يەكەم رۆژى لەدايكبوونت بوو يان بووئى بە دوو رۆژ كاتىك يەكەمجار تۆم بىنى لە وئىتەيەك، لەئىو مۇبايل. نازانم دواى چەند رۆژىش بوو كە يەكەمجار ھاتىت بۆ مالى باپىرە. ناشىرىن و رەش بوويت، بەلام پىر لە جوانى،

خزمەتکارەكەى مەحوى

دەزانم لەوانەىه لەو قسانە نەگەىت، بەلام نازانم چۆن بىلېم، جوان بووئىت لە ھەمان كاتىش ناشىرىن بووئىت.

دەمويست زوو گەورەبىت، بەلام رۆژەكان نەدەرۆشتن، خۆشمەويستى زياتر لە زۆر مروّف. تەنانەت وىتەىهەكت كەوا ميمىت سنابى پىكر دبووئىت لەسەر قايەرم دانابوو. پاش سالىك وىتەكەم بينىيەو، چەند گۆرابووئىت، چەند جوان بووبووئىت، پىمگوت ئاى خوداىه لىرە چەند ناشىرىنە.

(۲۶) رۆژ دواى ھاتنى تۆ، كچىكى تىرىش ھات. مەرۆه، كچى خالەت، كە دواتر دەبن بە دوو ھاوړپى زۆر نرىك.

رۆژەكان دەرۆيشتن، ھاوړپىكى گەرم بوو. رۆژەكان دەرۆيشتن و تۆش گەورەدەبووئىت. رۆژ دواى رۆژ زياتر خۆشمەويستى، وەك خۆشەويستىم بۆ ماھىي گەورە. جار دواى جارىش كە دەھاتنەوہ جوانتر و شىرىنتر دەبووئىت، كە دەخەوتى دەمھەژاندىت، يارىم لەگەل دەكردىت، پىدەكەنىت لەگەلم، ژيان جوانتر بووبوو لەگەل تۆ. مەگەر خودا بزائىت چ جوانىيەك لە خەندەكانت ھەبوو، ئاخىر دەلین: (كاتىك مندال ئەم خەندەىه دەكات، ئەوہ فرىشتەى بينىوہ).

پاش ماوہىەك كە ماھىي گەورە ھاتەوہ خەت، وىتەى تۆم بۆ نارد، گوتى:

- كىيە؟

- ھەستدەكەىت كى بىت؟

- نازانم، چۆن بزانم؟

- ماھىيە.

- نا! كەى ھات؟ كەى ئاوا گەورەبوو؟

- ئاخىر زەمەنىكە تۆ لىرە نىت.

ئەويش وەك من خۆشیدەويستىت، ئىستاش خۆشیدەويستىت. بە سازادە بچوو كە كەمان ناويدەبردىت. ھەموو كات لە ھالىتە دەپرسى و داواى وىتەتى دەكرد

و ده بویست همه میسه بتیینیت. ئە گەر جاریکیش نه خوشبایت زۆر خەمی دەخوارد. جاریکیان که وا شازاده بچوو که که مان نه خوشه، داوای ژماره ی دایکتی کرد، پێمدا و قسه ی له گه ل دایه ت کرد و له حالتی پرسى.

سه ره تای وه رزی زستان بوو، چەند رۆژیک ما بوو ببیت به (۶) مانگ، ده مه و یست شتیکت بۆ بکرم، چونکه دایکت چه زیده کرد. خۆم توانام نه بوو بچم شتیکت بۆ بکرم، له به ره ئه وه داوام له هاوڕێیه کی زانکۆم کرد، ئەو چوو بۆ بازار و ورچینکی بچکولانه ی وه ک خۆتی بۆت کړی. وانا هم دیاریی من و هم هی هاوڕیکه م بوو. ئیستاش دایه ت ئەو ورچه ی بۆت هه لگرتوو.

یاده وه ریم زۆر لاواز بووه، ناتوانم هم موو شتیکی به ینمه وه یادم که وا په یوه ندیی به تۆوه هه یه. ئاخ مرۆفیک که وا له دوایین کاتژمیره کانی ژیانکردنیدا بیت، چۆن ده توانیت بیر له یه ک شت بکاته وه به ته نها و به دیاریکراوی. ئیستا هم موو ژیانم به تیکه لایی له بهر چاوم دیت و ده چیت، هم موو رووداوه کان، ناتوانم ئەو شتانه ی په یوه ندیی به تۆوه هه یه هم موویان ده ربه ینم و بۆت بیاننووسمه وه. وای له حال ی مێشکی شیواوم له م کاته دا...

هەر جاریک که دهاته وه گه وه تر و جوانتر ده بوویت، هم موو جاریک وینه تم ده گرت، لاپتۆپه که م پره له وینه و فیدیۆ کانت. خه نده و گریانه کانت. بانگکردن و هاواره کانت. رۆژ دوا ی رۆژ زیاتر عاشقت ده بووم، که دههاتییه ژووره که م، که یارییت به کتیبه کانم ده کرد، که سه یری وینه ی مه ر و بز نه کانت ده کرد له لاپتۆپه که وه ئەو خه ندانه ی ده تکرد ژیانمی پر ده کرد له جوانیی.

نازانم که ی که ویتیه سه ر قاچه کانت، چەند هه نگاو یکت دنا و ده که ویتیت، به لام ماندوو نه ده بوویت له هه ولدان. وینه و فیدیۆ کانت له کاتی هه ولدان بۆ رۆیشتن، هینده وینه تم بلاو کرد بووه وه له ستۆریی ماسنجه ره وه هه موو هاوڕیکانم تۆیان دهناسی و خوشیانده و یستیت. هه مووان ده یانزانی خوشه و یستیرین که سی ژیان ی سامی تۆیت.

ته مه نت دوو سال و چەند رۆژیک بوو، که بوویت به خوشکی گه وه ره، خوشکی گه وه ره بۆ براهه ک، بزانه زیاتر له هه ر مرۆف برا پنیوستی به خوشکه، که دل ی

خزمه تکاره کهی مه حوی

خۆشه، که خهمده خوات، که حالی باشه، که حالی ویرانه، هه موو کات خوشکی دهویت. بیه به هه موو کهس و هه موو شتیک بۆ براههت، باشه؟ فیدای ههردووکتان بیه...

هه موو شتیک له ژیان بینیبوو، هه چوار وه رزی سال، هه رهوت رۆژه کهی ههفته، هه دوانزده مانگه کهی سال، گریان و پیکه نین، ژیان و مردن، کهوتن و ههستانه وه، خوین و برینی پیچراو، هاوړی باش و خراب، تامکردنی چهنده ها خواردن و خواردنه وهی جیاواز، گه رما و سه رما، مردن و له دایکبوون، بوون به خاله و مامه. هه موو شتیک بینی ته نها یه ک شتی تر چاوه روانی بووم، یه ک شتی تر و ئیتر ده مه ویست بمرم، ئه ویش تو له بری کاکۆ به خاله بانگم بکه یهت. دهنگی ماهی بیستم بلت خاله. بیستم، بینیم، گریام که وت خاله. سی مانگ بهر له ئیستا. ته و او ئیتر دوا ی ئه وه مه گه ر من چیم بویت، نا هیچم ناویت جگه له مه رگ نه بیت. مه رگیک به ته نها به یی ئه وه ی له دوا یین هه ناسه کانمدا هیچ که سینک له سه ر سه رم بیت...

خاله کوا دایه؟ خاله وینه ی مه ره کان، خاله ئه وه م بۆ بکه وه، خاله پارهم پینده، خاله موبایلیم پینده، خاله ئاتاری ده که م، خاله منداله کان یارییه کانم ده بن، خاله میمی ئه وه م پینادات. ئه وانه و چهن دان داواکاری و گله یی ترت. هه ر جاریک ده هاتیه لای من و شتیکت ده گوت دلخۆشه بووم، هه ر جاریک که ده هاتنه وه یه که م کهس ده هاتیه لای من دونیا یه ک دلخۆشه بووم.

ئیستا که گه و ره بوویت نازانم چیت پیتلیم، گومانم نابیت له پهروه رده کردنت، چونکه ده زانم دایه و بابته دوو کهسی چۆن. خودا بۆ یه کتری دروستکردوون ئه م دوانه یه. له گه ل پهروه رده ی ئه وانیش کتیب بخوینته وه، کتیبه کانی بابته، کتیبه کانی من، هه موویان نا، به لکوو ئه وانه ی دایته پینده دات دواتر ئه وانه ی خۆت به سوودیان ده زانیت و که سیکی ناوازهت لی دروستده که ن.

بیه به کچیک که دایه و بابته شانازییت پتوه بکه ن. بیه به م کچه ی که واهه میسه داپیرهت ده یگوت ئه مه که گه و ره بوو کچیکی لیده رده چیت هاوشیوه ی نابیت. بیه به کچی خه و نه کانی داپیرهت. خودا و پیغه مبه ره که ی له پیش هه موو

شتىك و كەسىكەوۈ دابنى. خۆت خوش بویت، مرۆڤەكان بناسە و بزانه تىكەلى كى دەبیت. با ھەمىشە نىكتىرىن ھاورىت كىتتەكان بن، لە ناو كىتتەكانىش كىتتەكەى خودا لە پىش ھەمووان دابنى.

ماھىم، ببورە ناتوانم زياتر بنووسم، ئەوۈ چەندىن جارە قەلەمەكەم لە دەستم دەكەویت، دەستم تواناى نووسىنى وشەى نەماو، ببورە ئىتر ھەموو شتىك تەواوبوو، ھەموو شتىك...

دوایىن شت، ناونىشان و ژمارەى ماھى گەرەت بۆ جىدەھىلم، پەيوەندى پىوۈكە و لىى دامەبرى. خۆشیدەوئىت، من لە ئەودا ببىنە، چونكە ئەویش من لە تۇدا دەبىنىت.

لە ھەمووى گىرنگىر؛ ئاگادارى دلت بە.

خۆت و داىەت و ھەمووان بە خودا دەسپىرم.
مالتاوا، بۆ ئەبەد ئەى جواترىن عەشقى من.
مالتاوا ھەموو دونىاى من.
خۆشمدەوئىت.

دوایین نووسراو

گه شیینیی :

ناوه راستی مانگی دووه، زستان خه ریکه مائاواایی ده کات و بهار دیت. ئیستا شهویکی درهنگه و هه مووان خه وتوون، ئه مرۆ به کیک له جوانترین رۆژه کانی ژیانم بوو. من نامه ویت جاری بخه وم و دهمه ویت ئه مرۆم یادداشتبکه م و هه میشه له بیرمیت.

سی رۆژ بوو له سه ریه ک باران شیتانه دهباری و تینووی زهوی بوو، دایکم گوتی به یانی بۆ خوتان بخه ون، کهس زوو هه لئه ستیت، به لام من دوای نوژی به یانی خه وم لینه که وته وه. دانیشتیووم هه تا خوره لهات، دنیا روونا کبووه وه و ئاسمان هیچ هه ورکی نه بوو، هه موو خه وتبوون. له جیگه که م هه ستامه وه و چوومه هۆله که وه، سهیری ژووری خوشکه کانم کرد، موبایلی خوشکه بچوو که که م زهنگی لیده دا، سهیرم کرد زهنگی ئاگادار که ره وهی کاتزمیر بوو. ئاخو خوشکه بچوو که که م شوانه، هه ندیک مه ر و بزنی هه یه هه موو رۆژیک کاتزمیره که ی داده نیته وه بۆ ئه وهی مه ر و بزنه کانی بیاته له وه ر. موبایله که یم کوژانده وه، گوتم با تیرخه و بیت و ئه مرۆ هه لئه ستیت. من ده چم مه ر و بزنه کان ده به مه دهره وه. چوومه چیستانه که سیویکی سه وزم هه لگرت و چوومه دهره وه.

رۆژی پینج شه ممه بوو ئه مرۆ، رۆژه دلخوازه که ی من، جوانترین رۆژی من له هه فته دا. چهند کار و به رخیکی بچوو کمان هه یه بۆ ئه وهی شیر له دایکیان

وەر بگێریت دەبیت بە رۆژ لە دایکیان جیا بکرتەوه. بۆ ئەوەی دایکم بیان دۆشیت و شیره کە یان بکات بە ماست و پەنیر، بە لام من جیامنە کردنەوه و هەموویانم بیکەوه برده لەوه. شیتانە خەریکی مژینی گوانی دایکیان بوون وەک بلیت ئەوه یە کەم و کۆتاجاریانە. تەنھا مانگا کەم نەبرده دەرەوه، کە هەندیک ئالیک و جۆم بۆ ئەو دانا. مەر و بزە کانم برده دەرەوه. کەمیک لە مالهوه دوور کە وتمەوه بۆ ئەوەی لەوه ریکی کەمیک باشیان هەبیت، ئاخەر خوشکە کەم چونکە کچە نابیت زۆر لە مالهوه دوور بکە ویتەوه. رۆشتین، ئەوان خەریکی خواردنی گیابوون، منیش لە دیاریان دانیشتووم، مۆبایله کەم دەرھینا و نووسیم: "هەندیک کات لە گەل مەر و بزبوون، زۆر ئارامبە خستەرە لەوهی لە گەل مروقە کان بیت، ئەم ساتەم بە هیچ شتیک ناگۆرمەوه لە دونیادا، دەتوانم کتیبیش لە لای ئەوان بخوینمەوه، مەرج نییە هەر کتیب و قاوہ بیت، کتیب و مەر جوانتریشە."

رۆمانە جوانە کە ی پەشیویش بە هەزار دل خوشم دەویت لە گەل خۆم بەر دبوو بۆ ئەوەی بۆ جاری سێیەم ببخوینمەوه. لەم کە شوھەوا خوش و ئارامە، ئەم پارچە نووسینە ی کە لە نۆتی مۆبایله کەم نووسیم لە گەل ویتە یە کێ کتیبە کە لە گەل مەر و بزە کان گرتم لە فەیسبووک پۆست مکرد. پاشان دەستم بە خویندەنەوهی کرد. هەندیکجار بە دانیشتن و هەندیک جاریش بە پیاسە کردنەوه دەمخویندەوه. نیوہی کتیبە کە زیاترم خویندەوه، بێگومان ئە گەر مەر و بزە کان عاقل نەبوونایە و بچوونایە دەغل و دانی خەلکیان خواردبایە، وەک ئەو شوانانە ی خۆیان ئازەلە کانیان لە دەغل و دانی خەلک تێردە کەن، ئەوکات نەمدەتوانی ئەوہندە بخوینمەوه.

کاتژمێر (٩) بوو، زەنگی مۆبایله کەم لێیدا، سەیر مکرد دایە بوو، وەلاممدایەوه خوشکە بچوو کە کەم قسە یکرد، بە هەناسە یە کێ ماندووہوہ گوتی:

- ئەوہ توو ئازەلە کانت بەرداوه؟

- بەلێ.

- دە ی ئەوہندە لەوہرە بەسە بیانھینەوه دەیان دۆشین.

خزمه تکاره کهی مه حوی

- باشه که میکی تر دیمه وه.

مؤبایله کهم خسته وه گیرفانم. ئازله کانم پیشخۆمدا و هیدی هیدی به ره و ماله وه گه راینه وه. ئازله کانم کرده وه ژووری خۆیان و چوممه وه ژووره وه، دست و ده موچاوم شوست.

جله کانم که میک ته ر و بیس بوون، بۆنی ئازله کانی گرتبوو، خۆم گوری و چووم سه یری چیشخانه کهم کرد نانیاں ده خوارد. هه ر که سیک و داوای شتیکی ده کرد و ده بووایه به زووترین کات له بهرده می ئاماده بیت به تایبهت باو کم و کوره کان. کچه کانیش وه کوو رۆبۆت ده هاتن و ده چوون، خوشکم گوتی:

- دانیشه چی ده خۆیت؟

- لیبگه ری خۆم ده چم هیلکه ده که مه رۆن.

دوو هیلکه م کرده رۆن به و شیوه ی خۆم حه زم لیبوو، چوممه وه ژووره وه له سه ر سفره که دانیشتم. دایه گوتی:

- وه ک هه میسه هیلکه ورۆنه که ی تو له هی هه مووان جوانتره، له گه ل نانیکی گه رم و مره بای خۆخ هیلکه کهم خوارد. ئاخه ر من سالیک ده بیت چام ته رک کرده وه و نایخۆمه وه، له بهرئه وه به بی چا خواردم و ده ستخۆشیم لیبانکرد و چوممه حه وشه که دانیشتم.

کاتز میر (۱۰) ی پیش نیوه رۆ بوو، له حه وشه که له لای حه وزی ماسیه کان کورسیه کم دانا و ده ستم کرده وه به خۆپندنه وه ی به هه زار دل خۆشمده ویتت. جوانترین کهش بوو، خۆر له دهره وه بوو، بایه کی هیمن و جوانی ده هات، ئارامی به گیان و رۆح ده دا. ماسیه کان جار جار سه رینکیان له ئاوه که درده هیتنا و سلاوینکیان لیده کردم. تیکه ل به سروشت و هه سته کانی سواره و سروه بوو بووم. نیو کاتز میر زیاتر بوو ئاگام له دونیای ده ورویشتم نه مابوو. له گه ل زهنگی مؤبایله کهم له و دونیا جوانه هاتمه دهره وه. هه رچه نده که متر له پینچ چرکه ش مؤبایله کهم دهنگی لیوه هات، سه یرمکرد په یوه ندیی وه لآمنه دراوه بوو له خوشکه گه وره که مه وه، ئه وسا

زانیم بالانسی نییه بۆ په یوه ندیی. په یوه ندییم پیوه کرده وه. کوره پینج سالانه کهی وهلامی داوه مه وه و گوتی:

- خایه سامی کهی دینه مالی ئیمه؟

- دین خاله دواى نیوه رۆ دین. هر له موبایله که وه هه ستمکرد دلی چه نده خوشبوو. هاواری دایکی کرد و گوتی داایه مالی خایه سامی دینه مالم. هیچ قسه به کی تری له گهل نه کرده وه و موبایله کهی داخسته وه. منیش وازم له خوتندنه وه کهم هینا و چوومه ژووره وه، کتیه کهم له ناو کتیبخانه کهم دانا. موبایله کهم بدهسته وه گرت و که میک چوومه ناو فهیسبووک، به لام شتیکی وای لینه بوو و بهم کاتهش کهسی لینه بوو بیدویتیم. موبایله کهم خسته سه ر شه حن و سهیری برا کهم ده کرد که خه ریکی یاریکردن بوو به ئیکس بۆکسه کهی.

نانی نیوه رۆ ناماده بوو، گوتیان وهرن نان بخون. چوومه چیشخانه که په تاتایان له رۆن کردبوو له گهل هه ندیک برنج و شله ی دویتیش هه بوو، هیچیانم نه خوارد، نه ک له بهرته وهی حه زیان پینه کهم، به لکوو نه موست نان بخوم. هه ندیک میوه ی شوراوه له سه ر که وانته ره که بوو، که رتیک مؤزم خوارد و هاتم له هۆله که دانیشتم. پاش ماوه یه ک دهنگی بانگی نیوه رۆ هات، ده ستوئیزم شوست و له ژووره وه نوێژمکرد. ویستم کتیه کهم بهینم ته واویبکه م، به لام بیرمه که ته وه به کوری خوشکه کهم گوتبوو دیمه مالم. واته که قسه شم له گهل کرد مه به ستمبوو من ده چم، نه ک هه موومان. خوم گوری و به ریکه وتم بۆ ناو گوند، چونکه مالی ئیمه له ده ره وهی گوند که وه یه.

سه رتا ده چمه مالی مام، چونکه خوشکینکم و کچه کهی که هه موو دونیای منه له وین. عیشق و هه موو جوانیبه کانی ژیانم له وین. بهرله وهی بگمه بهر ده رگه په یوه ندی به خوشکه کهم مه وه ده کهم، بزانه له ماله وهن، ئه ویش گوتی له ماله وهین. گوتم باشه ئیسته ده گمه لاتان. بهر له وهی موبایله کهم دا بخم گویم لیبوو خوشکم بانگی ماهی کرد و پینگوت وهره خاله ت هات. گه یستمه لای مالیان، له ده رگه دا، خوشکه کهم ده رگه ی کرده وه و به خیره اتنی لیکردم. نیوچاوانیم ماچکرد. تاخر خوشکه کان حه قه هه میسه چاوه کانیان، ده سه ماندوووه کانیان ماچکریت. من

خزمه تکاره کهی مه حوی

دونیا یه ک قه ززاری خوشکه کانم، هه تا ئه و دونیا ش بيم به بچووکیان ناتوانم
قه ره بووی باشیان بکه مه وه به رانبه رم.

له گه ل خوشکه کهم ده رۆم. ئاموزاکانم له گه ل دایکیان له حه وشه که
دانیشتیوون چاوه روانبوون چایه که ئاماده بییت و خوشکم بیهینیت. سلّوم لیانکرد و
له لایان دانیشتم. ماهی خانم سه بریده کردم و خه نده ی ده کرد. خۆی له باوه شی
باوکی ناوه و هه ره ده لیت کاکۆ، مه بهستی خاله یه. که میکی پیده چیت خانم ئه و جا
هاته باوه شی من و ریگه ی پیدام چاوه جوانه کان و روممه ته نه رمه کانی ماچ بکه م،
بۆنیکه م و ئارامی بداته گیانم. ئه ویش ماچیکردم. ئای خودایه ئه وه ماچه، یان
ئارامی! ماچه کانی له و ماچه ئارامه ی دایکی ده چیت که یه که م ئیواره دوای
هه فته یه ک له شو کردنی هاته وه و ماچیکردم. له لام دانیشتم و به زمانه که ی خۆی
هه زار قسه ی بۆ ده کردم و منیش له زۆریه ی تینه ده گه بیستم، کاکۆ مامه، کاکۆ باه،
کاکۆ به به، کاکۆ ماوو، ئه و ده برینه ساده و جوانانه. باوکی گوتی به سه میشکی
خاله ت برد.

- لیبگه ری. داوای په رداخیک ئاوم له ماهی کرد و گوتم برۆ بلی دایه ئاو بۆ
خاله. دایکی له چیشخانه که خه ریکی چا تیکردن بوو، رۆیسته لای دایکی و
هاواری کرد دایه دایه، کاکۆ ئاو. دایکی شی تیگه بیست و له گه ل چایه کان ئاوه که ی بۆ
هینام. ئاوه که م خواره وه و وه ک سوپاسگوزاری کۆمه لیک ماچی ماهیم کرد.
هه مووان چا که یان له پیشبوو ته نها من نه بییت، مامۆژنم گوتیه خوشکم:

- کچم ئه ی بۆ چات بۆ برات نه هیناوه؟

- ده ست خۆش مامۆژن گیان، به لام من چا ناخۆمه وه و ته رکم کردوه. حه تمه ن
خوشکه که شم ئه وه ئاگاداره، له به ره ئه وه بۆی نه هیناوم.

- باشه به دلّی خۆت.

هه تا کاتژمیر (٢)ی داوای نیوه رۆ له گه ل ئه وان دانیشتم، قسه مان له سه ره هه موو
شتیک ده کرد، داوای رۆوخسه تی رۆیشتنم کرد و هه ستام. به خوشکه که شم گوت

خزمه تکاره کهی مه حوی

- رۆیشتنی چی، مندالە کان بیرتده کەن، چەند مانگە نەهاتوویتە لایان، دەبیت ئیوارە لێرەبن.

نەمتوانی قسە لە قسە ی بکەم، سەیریشم کرد ماھی خەویدەهات، پیمگوت:

- ئاخەر ئەو خەوی دیت.

- خۆم چارەسەری دەکەم. لە مەمەیه کی شوشە هەندیک شەربەت دەگرەوه و پیندە دەم.

لە گەل شەربەتە که ماھی هەتا مەغریب خەوی لیکەوت. منیش هەر لە گەل مندالە کان یاریی و قسەم دە کرد. ئاگاداری کات نەبووم، رۆژیش کورتە.

- هەستە نوێژی مەغریب بووه، نوێژت بکە و نان نامادیه.

نوێژم کرد و پیاوه کهشی هاتبوو یهوه، کورە کانیش بانگی ماهیان کرد، هەموومان بەیه کهوه چووین بۆ نانخواردن، که شه که هەندیک ساردی کردبوو و هەوریکي رەش ئاسمانی تاریکتر کردبوو بەم ئیوارە. خوشکه کهشم نيسکيکی کردبوو که دەرمانه بۆ ئەو سەرمايه.

نانخواردن تهواوو بوو، لە گەل کورە کان یارمەتی خوشکمان دا بۆ کۆکردنەوهی سفره که، کارە کان تهواوو بوون. مندالە کان بەیه کهوه یاریانده کرد و ئیمەش لە گەل خوشکم و پیاوه کهی دانیشتبووین قسەمانده کرد. خوشکه کهم چای هیئا لە بری چا بیسییه کی بۆ من دانابوو بەم سەرمايه، بەلام خۆم حەزم لێه و دەخۆمهوه، لە ناوه راستی زستان ئاوی بە فراو نەبیت ناخۆمهوه.

دوا ی نوێژی عیسا باران دەستپین کردوه، نەدە کرا بە پی بگه رینەوه لە بهر ماھی، هاوسەری خوشکم گوتی: من دەتانگه یه نم. لە گەل هەتا مالی ماھی هاتین و لەویندا دابه زین و سوپاسیم کرد. گوتم: تۆ برۆوه منیش جارێ لێرە دەبم. ئەو رۆیشت من و ماهیش چووینه ژوو رهوه، ماھی چوو لە لای دایکی.

دایکی گوتی:

- کوره کان له ماله وه نین هه موویان له دوکانن.

سهیرمکرد ئهوانه ی دانیشتون هه موو ئافره تن، دووباره ماهی و دایکیم ماچکرد و مالتاواویم لیکردن.

باران دهباری، به لام بارانه که تووره نه بوو، بارانیکی نهرم بوو، به هینواشیی و به میهره بانیه وه دهباری. هیند فونه کهم له گیرفانم ده رهینا و کردمه گویم، قورتانیکم له موبایله کهم پیکرد و بو ماله وه به ریکه وتم. پینج خوله ک زیاترم پیچوو هه تا گه یه شتمه وه ماله وه، کاتژمیر (٨) لایدابوو و نزیکبوو له (٩)، نوئژی عیشام کرد و (به هه زار دل خوشمده ویت)م ده رهینا بو ئه وه ی ته واوییکه م. بهر له کاتژمیر (١١) ته واومکرد. بوو به یه کهم کتیب، یه کهم رومان، یه کهم جوانیی که سی جار خویته ری بووم. جیگه کهم راخست و چوومه ژیر به تانییه وه.

سهیریکی فه یسبووکم کرد، وه ک هه میسه پر له درو و قسه ی بیزارکه ر و هه والی بلا بوونه وه ی فایرۆسیکی جیهانی که هه موو دنیای ترساندوو، چه ند هاوړییه ک نامه یان ناردبوو، وه لامی هه موویانم دایه وه و خه ته کهم داخست.

بریارمدا رۆژه کهم بنووسمه وه، نووسیم و هه تا گه یه شتم به ئیسته، رۆژه کهم کۆتاییهات، له دواین دیر دهنووسم: خودایه، به میهره بانیی خۆت، به رحه م و گه وره یی خۆت، به ناوه جوانه کانی خۆت، خودایه ئازیزانم بیپاریزه و له خراپه بمانپاریزه، به ناوی تۆوه ده ژین و دهرین. موبایله کهم فریده ده م و چاوم داده خه م.....

سوپاس بۆ تۆی خوینەر

سوپاس بۆ تۆی خوینەر که واه تاوه کوو کۆتایی هاتی له گهڵ سامی و نازاره کانیدا. هیوادارم؛ چیژ، جوانی و سوودی پیدابن، په شیمان نه بن له م کاتهی که واپیتانداوه.

من، تۆ، چه ندین که سی تر ده کرئ له نیو لاپه ره کانی ئەم کتیبه دا خۆمان بدۆزینه وه و ههست بکهین وا ئیمهش یه کیکن له کاره کته ره کان، هیواش هیواش له گهڵ قچه بی هیزه کانی سامی ههنگاو ده نیین.

سوپاستان ده که م بۆ ناردنه وهی؛ ههه بۆ چونیک، ره خنه یه، پرسیار و ده ستخۆشی، یا ههه شتیک ده توانن بۆ ئەم په یجه ی ئینستاگرام بنیرن:

Sami_books96

۲۰۲۲-۸-۱۲

ههینیکی پر له ژاوه ژاو.

